LIBER
Psalmorũ Canticoꝝ & Hymnoꝝ

Iuxta vsum & ꝯsuetudinē
monasterii
&

Iussu R. in Chro P. ac Dñi DN.
Caspari K. Abbatis ibidem
transcriptus
per F. Dauidem Aichelerũ
Benedictinũ
M. D. LXXXIII.

Anni DNI	Liter Dñic	Au reꝰ nꝰ	Epac tæ	Septua gesima	Dies Ci nerum	Pascha	Ascen sio Dñi	Penteco stes	Corpis Christi	Dñicæ p^o pēt.	p̄ma Dñica Aduēt.
1585	f	9.	XXIX	17 febr.	6. Mart.	21 Aplis.	30. Maij.	9. Iunij	20 Iunij	24.	1 Decēbr.
1586	e	10	X	2. febr.	19. Febr.	6. Aplis	15 Maij	25 Maij	5. Iunij	26	30. Nouēb.
1587	d	11	XXI	25. Ian.	11. Febr.	29. Mart.	7. Maij	17. Maij	28. Maij	27.	29 Nouēb.
1588	c b	12	II	14 Febr.	2. Martij	17. Aplis	26. Maij	5. Iunij	16 Iunij	24.	27. Nouēb.
1589	A	13	XIII	29 Ian.	15. Febr.	2. Aplis	11. Maij	21 Maij	1. Iunij	27.	3. Decēb.
1590	g	14	XXIIII.	18 Feb.	7 Mart.	22 Apl.	31 Maij	10 Iunij	21 Iunij	24.	2. Decēb.
1591.	f	15	V	10. Febr.	27. Febr.	14. Apl.	23. Maij	2 Iunij	13 Iunij	25.	1. Decēb.
1592	e d	16	XVI	26. Ian.	12. Febr.	29. Mar.	7. Maij	17. Maij	28. Maij	27.	29. Nouē.
1593	c	17	XXVII.	14. Febr.	3. Mar.	18. Apl.	27. Maij	6. Iunij	17 Iunij	24	28. Nou.
1594	b	18.	VIII	6. Febr.	23. Febr.	10. Apl.	19 Maij	29. Maij	9. Iunij	25	27. Nou.
1595	A	19	XIX	22 Ian.	8. Febr.	26. Mar.	4. Maij.	14. Maij.	25. Maij.	28	3. Decēb.
1596	g f	1	I	11 Febr.	28. Feb.	14. Apl.	23. Maij.	2. Iunij	13. Iunij.	25	1. Decēb.
1597	e	2	XII	2. Febr	19. Febr.	6. Apl.	15. Maij.	25. Maij.	5. Iunij.	26	30. Nouē.
1598	d	3	XXIII	18. Ianu.	4. Febr.	22. Mar.	30. Apl.	10. Maij	21. Maij.	28	29. Nouēb.
1599	c	4	IIII	7. Febr.	24. Feb.	11. Apl.	20. Maij.	30. Maij.	10 Iunij.	25.	28. Nouē.
1600	b A	5	XV.	30. Ian.	16. Febr.	2. Aplis.	11 Maij.	21. Maij.	1. Iunij	27	3. Decēb.
1601	g	6	XXVI.	18. Febr.	7. Mar.	22 Apr.	31 Maij	10. Iunij.	21. Iunij.	24	2. Decēb.
1602	f	7	VII	3. Febr.	20. Feb.	7. Aplis.	16. Maij.	26. Maij.	6. Iunij.	26.	1. Decēb.
1603	e	8	XVIII	26. Ian.	12. Feb.	30. Mar.	8. Maij	18. Maij	29. Maij	27.	30. Nou.
1604	d c	9	XXIX	15. Febr.	3. Mar.	18. Aplis.	27. Maij	6. Iunij	17. Iunij.	24	28. Nou.
1605	b	10	X	6. Febr.	23. Feb.	10. Apri.	19. Maij.	29. Maij	9. Iunij	25.	27. Nou.
1606	A	11	XXI	22. Ian.	8. Febr.	26. Mar.	4. Maij.	14. Maij	25. Maij	28.	3. Decēb.
1607	g	12	II	11. Febr.	28. Febr.	15. Aplis.	24. Maij.	3. Iunij	14. Iunij	25.	2. Decēb.
1608	f e	13	XIII	3. Febr.	20 Febr.	6. Apri.	15. Maij.	25. Maij	5. Iunij	26.	30. Nou.
1609	d	14	XXIIII	15. Febr.	4. Mar.	19. Aplis	28. Maij.	7. Iunij.	18. Iunij	24.	29. Nou.
1610	c	15	V	7. Febr.	24. Febr.	11. Aplis	20. Maij	30. Maij	10. Iunij.	25.	28. Nou.
1611	b	16	XVI.	30. Ianu.	16. Febr.	3. Aplis.	12. Maij	22. Maij	2. Iunij.	26.	27. Nou.
1612	A g	17	XXVII.	19. Febr.	7. Mar.	22. Apr.	31. Maij	10. Iunij	21. Iunij.	24.	2. Decēb.
1613	f	18	VIII.	3. Febr.	20. Febr.	7. Apr.	16. Maij	26. Maij	6. Iunij.	26.	1. Decēb.
1614	e	19.	XIX	26. Ian.	12. Febr.	30. Mar.	8. Maij	18. Maij	29. Maij.	27.	30. Nouēb.
1615	d	1	I	15. Febr.	4. Mar.	19. Aplis.	28. Maij	7. Iunij	18. Iun.	24.	29. Nou.
1616	c b	2	XII	31. Ian.	17. Febr.	3. Apri.	12. Maij	22. Maij	2. Iunij	26.	27. Nou.
1617	A	3	XXIII	22. Ian.	8. Febr.	26. Mar.	4. Maij	14. Maij	25. Maij.	28.	3. Decēb.
1618	g	4	IIII	11. Febr.	28. Feb.	15. Apl.	24. Maij.	3. Iunij	14. Iun.	25	2. Decēb.
1619	f	5	XV	27. Ian.	13. Feb.	31. Mar.	9. Maij	19. Maij	30. Maij.	27.	1. Decēb.
1620	e d	6	XXVI.	16. Febr.	4. Mar.	19. Apri.	28. Maij.	7. Iunij	18. Iunij	24.	29. Nou.
1621	c	7	VII	7. Febr.	24. Feb.	11. Apr.	20. Maij	30. Maij	10. Iunij	25	28. Nou.
1622	b	8	XVIII.	23. Ian.	9. Febr.	27. Mar.	5. Maij	15. Maij	26. Maij	27.	27. Nou.
1623	A	9	XXIX	12. Feb.	1. Mar.	16. Apl.	25. Maij	4. Iunij	15. Iun.	25	3. Decēb.
1624	g f	10	X	4. Feb.	21. Feb.	7. Apr.	16. Maij	26. Maij	6. Iunij	26	1. Decēb.
1625	e	11	XXI	26. Ian	12. Feb.	30. Mar.	8. Maij	18. Maij	29. Maij	27	30. Nou.
1626	d	12	II	8. Febr.	25. Feb.	12. Apl.	21. Maij	31. Maij	11. Iunij	25	29. Nou.
1627	c	13	XIII.	31. Ian.	17. Feb.	4. Apr.	13. Maij	23. Maij	3. Iunij	26	28. Nou.
1628	b A	14	XXIIII.	20. Feb.	8. Mar.	23. Apr.	1. Iunij	11. Iunij	22. Iun.	24	3. Decēb.
1629	g	15	V	11. Febr.	28. Feb.	15. Apri.	24. Maij	3. Iunij	14. Iun.	25.	2. Decēb.
1630	f.	16	XVI	27. Ian.	13. Feb.	31. Mar.	9. Maij	19. Maij	30. Maij	27	1. Decēb.

Vt vero vlterius & in reliquos annos p̄cedentem tabulam proseq̄ possis, nota sequẽtes tabulas, quæ ab eo anno incipiunt quo p̄fata desinit. primas ergo earũ cellulas adscribe año 1631. Secũdas año 1632. & litera siue literæ, q̄ tibi occurrerint, erũt illo anno Dominicales. Similiter fac ĩ tab. aurei n. & epactarũ. redeundo ad principiũ tabellæ, quotiescunq̄ earũ aliquã percurreris. dũmodo minor an.̄ sit quã 1700.

Tabula literarũ Dominicaliũ ab anno 1631. vsq; ad annũ 1700. exclusiuè.

c	d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b	A g f	e d	c b A	g f	e d c	b A	g

Tabella literarũ Dominicaliũ ab año 1700. inclusiuè p̄petua, si q̄blibet 400. annis tres Bissex

I				II				III																			
d c	b	A	g	f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e

Tabula æquationis supradictæ tabellæ literarũ Dñicaliũ ab anno 1700. p̄petua.

	An. Dñi.		An. Dñi		An. Dñi
I	1700	I	2900	I	4100
II	1800	II	3000	II	4200
III	1900	III	3100	III	4300
I	2100	I	3300	I	4500
II	2200	II	3400	II	4600
III	2300	III	3500	III	4700
I	2500	I	3700	I	4900
II	2600	II	3800	II	5000
III	2700	III	3900	III	5100

Canon

Inuenturus literam Dominicalẽ cuilibet anni, qui nõ minor sit anno 17[00] Vide in tabula æquationis, qui numerus ruber ad sinistram anni propositi, uel is in tabula descriptus nõ est, anni proxime minoris reperitur, eũq̄ in tabella literarũ Dñicaliũ p̄petua nota. Si. n. cellulæ huius numeri rubei tribuas annũ in tabula æquationis acceptũ, seq̄ntẽ v. annũ seq̄nti cellulæ, & ita deinceps, donec ad annũ propositũ p̄ueneris, redeundo ad principiũ tabellæ, si opus fuerit, incides in cellulam literæ Dominicalis, quã quæris. Quæ si fuerit simplex, annus propositus cõmunis erit, si vero duplex, Bissextilis: exceptis annis illis centesimis, in q̄bus dies intercalaris omittitur, quales sunt omnes illi, & soli, qui in æquationis tabula expressi sunt. In his. n. q̃m cõmunes sunt ex duabus literis inuentis inferior duntaxat assumenda est, relicta superiore, q̃a hæc in anno p̄cedenti vsum habuit. In alijs centesimis Bissextilibus, cuiusmodi sunt omnes illi, qui in tabula æquationis notati nõ sunt, vtraq̄ litera inuenta est accipienda, q̃madmodũ in alijs Bissextilibus. Iam de Epactis, q̄ ex numero aureo reperiũt.ʳ vt seq

Tabella Epactarũ respondentiũ Aureis numeris ab anno 1631. vsq; ad an. 1700. ex

Aurei nu.	17.	18.	19.	1. 2.	3.	4.	5.	6.
Epactæ	XXVII.	VIII.	XIX.	I. XII.	XXIII.	IIII.	XV.	XXVI

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
VII.	XVIII.	XXIX.	X.	XXI.	II.	XIII.	XXIIII.	V.	XVI.

Tabella Epactaꝝ respōdentiū Aureis nu.^s ab an.^o 1700 ĩclusiuè vsq̃ ad an. 1900 exclusiuè.

Aurei nu.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17	18
Epactæ	IX.	XX.	I.	XII.	XXIII.	IIII.	XV.	XXVI.	VII
	19.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
	XVIII.	*.	XI.	XXII.	III.	XIIII.	XXV.	VI.	XVII.	XXVIII

Tabella Epactaꝝ respōd. aur. n.^s ab āno 1900. ĩclusiuè vsq̃ ad an. 2200. exclusiuè.

Aurei nu.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Epactæ.	XXIX.	X.	XXI.	II.	XIII.	XXIIII.	V.	XVI.	XXVII
10.	11.	12	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19
VIII.	XIX.	*.	XI.	XXII.	III.	XIIII.	25.	VI.	XVII.

Ex his p̄fatis tabulis, q̄sitis & inuentis litera Dñicalj & Epacta, vt festa mobilia inueniantur ad subsequentem Tabulam confugiendū est. In cellula literæ Dñicalis currentis quæratur Epacta currens. Nam è directo oīa festa mobilia dep̄henduntur. Verùm in annis Bissextilibus per literā posteriorē, q̄ post festū S. Mathiæ currit, oīa mobilia sunt indaganda, ita tn̄, vt Septuagesimæ, & dies Cinerū inuentæ in Jan. uel Febr. addatur vnus dies.

Literæ dñical.	Cyclus Epact.	Septuagesima	Dies Cinerum	Pascha	Ascēsio	Pentecostes.	Corpor. Christi	Dñicę p'pet.	I. Dñica Aduēt.
D	23	18. Ianu.	4. Febr.	22 Mart.	30. Apl.	10. Maij	21. Maij	28	29
	22.21.20.19.18.17.16	25. Ianu.	13. Febru.	29. Mart.	7. Maij.	17. Maij	28. Maij	27	29
	15.14.13.12.11.10.9	1. Febr.	18. Febr.	5. April.	14. Maij.	24. Maij	4. Iunij	26.	29 Noueb.
	8.7.6.5.4.3.2.	8. Febr.	25. Febr.	12. Apri.	21. Maij.	31. Maij	11. Junij	25.	29
	1.*.29.28.27.25. 24	15. Febr.	4. Mart.	19. Apri.	28. Maij.	7. Iunij	18. Iunij	24.	29
E	23.22.	19. Ianu.	5. Febr.	23. Mar.	1. Maij	11. Maij	22. Maij	28.	30. No
	21.20.19.18.17.16.15	26. Ian.	12. Febr.	30. Mar.	8. Maij	18. Maij	29. Maij	27.	30. uē
	14.13.12.11.10.9.8	2. Febr.	19. Febr.	6. Apri.	15. Maij	25. Maij	5. Iunij	26.	30. bris
	7.6.5.4.3.2.1	9. Febr.	26. Febr.	13. Apri.	22. Maij	1. Iunij	12. Iunij	25.	30
	*.29.28.27.26.25.24	16. Febr.	5. Mart.	20. Apl.	29. Maij	8. Iunij	19. Iunij	24.	30
F	23.22.21	20. Ian.	6. Febr.	24. Mar.	2.	12. Maij.	23. Maij	28.	1. De
	20.19.18.17.16.15.14	27. Ian.	13. Febr.	31. Mart.	9.	19.	30.	27.	1. cem
	13.12.11.10.9.8.7	3. Febr.	20. Febr.	7. Apri.	16. Maij	26.	6.	26.	1.
	6.5.4.3.2.1.*	10. Febr.	27. Febr.	14. Apr.	23.	2 Iunij.	13. Iunij	25.	1. bris
	29.28.27.26.25.24	17. Febr.	6. Mar.	21. Apr.	30.	9	20.	24.	1
G	23.22.21.20	21. Ianu.	7. Febr.	25. Mar.	3.	13	24. Maij	28.	2. De
	19.18.17.16.15.14.13	28. Ianu.	14. Febr.	1.	10.	20 Maij	31.	27.	2.
	12.11.10.9.8.7.6	4. Febr.	21. Febr.	8. Aplj.	17. Maij	27.	7.	26.	2. cem
	5.4.3.2.1.*.29	11. Febr.	28. Febr.	15.	24.	3. Iunij	14. Iun.	25.	2. bris
	28.27.26.25.24	18. Febr.	7. Mart.	22	31.	10. Iunij	21.	24.	2.
A	23.22.21.20.19.	22. Ianu.	8.	26. Mar.	4.	14	25. Maij	28.	3.
	18.17.16.15.14.13.12	29. Ianu.	15. Febr.	2.	11. Maij.	21 Maij	1.	27.	3. De
	11.10.9.8.7.6.5	5. Febr.	22.	9. Apr.	18.	28	8. Iunij	26.	3. cem
	4.3.2.1.*.29.28	12. Febr.	1.	16.	25.	4	15.	25.	3. bris
	27.26.25.25. 24	19. Febr.	8. Mart.	23.	1. Iunij.	11. Iunij	22.	24.	3.
B	23.22.21.20.19.18	23. Ianu.	9.	27. Mar.	5.	15.	26. Maij	27.	27.
	17.16.15.14.13.12.11	30. Ianu.	16. Febr.	3.	12. Maij.	22 Maij	2	26.	27. No
	10.9.8.7.6.5.4	6. Febr.	23.	10. Apr.	19.	29	9. Iunij.	25.	27. uē
	3.2.1.*.29.28.27	13. Febr.	2.	17.	26.	5.	16.	24.	27. bris
	26.25.25. 24	20. Febr.	9. Mar.	24	2. Iunij.	12. Iunij	23.	23.	27.
C	23.22.21.20.19.18.17	24. Ian.	10. Febr.	28. Mar.	6.	16	27. Maij	27.	28
	16.15.14.13.12.11.10	31. Ian.	17. Febr.	4.	13. Maij.	23 Maij	3	26.	28. No
	9.8.7.6.5.4.3	7. Febr.	24. Febr.	11. Apr.	20.	30	10. Iunij.	25.	28. ueb.
	2.1.*.29.28.27.26	14. Febr.	3. Mar.	18.	27.	6.	17.	24.	28.
	25. 24 (25)	21. Febr.	10. Mar.	25.	3. Iunij	13. Iunij	24.	23.	28

IANVARIVS.

Cyclus Epactarum	Literę dominicales		Dies mensis		
★	A	Kalē.	1	Circūcisio Dñi. Basilij Epi & cōfess. cōm.	●
XXIX	b	iiij	2	Octaua S. Stephani, ꝓtomartyris.	3 l.
XXVIII	c	iij	3	Octaua S. Ioannis Euangelistæ.	3 l.
XXVII	d	prid	4	Octaua SS. Innocentū mart.	3 l.
XXVI	e	Non	5	Vigilia	
25 XXV	f	viij	6	Epiphania Domini	●
XXIIII	g	vij	7		
XXIII	A	vj	8		
XXII	b	v	9		
XXI	c	iiij	10	Pauli primi eremitæ cōfess.	●
XX	d	iij	11		
XIX	e	Prid	12		
XVIII	f	Idib⁹	13	Octaua Epiphaniæ	●
XVII	g	xix	14	Felicis in pincis pbri & mart.	
XVI	A	xviij	15	Mauri Abbatis	●
XV.	b	xvij.	16	Marcelli papæ & mart.	3 l.
XIIII	c	xvj.	17	Antonij Abbatis	●
XIII.	d	xv.	18	Priscæ ꝟginis & mart.	3 l.
XII.	e	xiiij	19		
XI.	f	xiij.	20	Fabiani & Sebastiani mart.	●
X.	g	xij	21	Agnetis ꝟg. & mart.	●
IX.	A	xj	22	Vincentij mart.	●
VIII.	b	x	23	Emerentianæ ꝟg. & mart.	cō.
VII.	c	ix	24	Timothei Epi & mart.	cō.
VI.	d	viij.	25	Conuersio S. Pauli Apli.	●
V.	e	vij.	26		
IIII.	f	vj.	27		
III.	g	v.	28	Agnetis secundo	3 l.
II.	A	iiij	29		
I	b	iij	30		
★	c	Prid.	31.		

FEBRVARIVS.

Cyclus Epact.	Li. Do.	Kl.	Dies mens.		
XXIX	d	Kl.	1	Ignatij Epi & martyris	[31]
XXVIII	e	iiij	2	Purificatio B. Mariæ Vg.	
XXVII	f	iij	3	Blasij Epi & martyris	
[25] XXVI	g	Pridie	4		
[XXV.] XXIIII	A	Nonis	5	Agathæ Vg. & mart.	
XXIII	b	viij	6	Dorotheæ Vg. & mart.	
XXII	c	vij	7		
XXI	d	vj	8		
XX	e	v	9		
XIX	f	iiij	10	Scholasticæ virginis	
XVIII	g	iij	11		
XVII	A	prid.	12		
XVI	b	Idibus	13		
XV	c	xvj	14	Valentini pbri & mart.	cō
XIIII	d	xv	15		c
XIII	e	xiiij	16	Iulianæ vg. & mart.	cō
XII	f	xiij	17		
XI	g	xij	18		
X	A	xj	19		
IX	b	x	20		
VIII	c	ix	21		
VII	d	viij	22	Cathedr. S. Petri Antioch.	
VI	e	vij	23	Vigilia	
V	f	vj	24	Matthiæ Apostoli	
IIII	g	v	25	Walpurgæ virginis	com.
III	A	iiij	26		
II	b	ij	27		
I	c	j.	28		

In an. Bissextili mensis iste dies est 29. et festum S. Matthiæ celebratur 25. Februarij, mutaturque litera Dominicalis: &c.

MARTIUS.

Cyclus Epactarum	Litterae Dominicales	Kal	Dies mensis	
★	d	Kal	1	
XXIX	e	vj	2	
XXVIII	f	v	3	
XXVII	g	iiij	4	
XXVI	A	iij	5	
25 XXV	b	Prid.	6	
XXIIII	c	Nonis	7	S. Thomæ Aqnatis Doct. & cõfessoris.
XXIII	d	viij	8	
XXII.	e	vij	9	
XXI	f	vj	10	
XX	g	v	11	
XIX	A	iiij	12	Gregorij papæ & cõf. & Doct. Ecclesiæ
XVIII	b	iij	13	
XVII	c	pridie	14	
XVI	d	Idib.	15	
XV	e	xvij	16	
XIIII	f	xvj	17	
XIII	g	xv	18	
XII	A	xiiij	19	
XI	b	xiij	20	
X	c	xij	21	D. Benedicti Abbatis & cõfessoris
IX	d	xj	22	
VIII	e	x	23	
VII	f	ix	24	
VI	g	viij	25	Annunciatio B. Mariæ Vg.
V	A	vij	26	
IIII	b	vj	27	
III	c	v	28	Octaua S. Benedicti Abb.
II	d	iiij	29	
I	e	ij	30	
★	f	pridie	31.	

KL APRILIS.

Cyclus Epactarum	Lit Do	Kl	Dies mensis		
XXIX	g	KL	1		
XXVIII	A	iiij	2		
XXVII	b	iij	3		
XXVI	c	prid.	4		
XXIIII	d	Nonis	5		
XXIII	e	viij	6		
XXII	f	vij	7		
XXI	g	vj	8		
XX	A	v	9		
XIX	b	iiij	10		
XVIII	c	iij	11		
XVII	d	Pridi	12		
XVI	e	Idib⁹	13		
XV	f	xviij	14	Tiburtij & Valeriani martyrū	3.l.
XIIII	g	xvij	15		
XIII	A	xvj	16		
XII	b	xv	17		
XI	c	xiiij	18		
X	d	xiij	19	Leonis papæ 9. & cōfessoris.	cō.
IX	e	xij	20		
VIII	f	xj	21		
VII	g	x	22		
VI	A	ix	23		
V	b	viij	24	Georgij martyris.	
IIII	c	vij	25	Marci Euāgelistæ Litania maior	
III	d	vj	26		
II	e	v	27		
I	f	iiij	28	Vitalis martyris.	3.l.
★	g	iij	29		
XXIX	A	Prid.	30		

MAIVS

Cyclus Epactar.	Litterae Dominicales	KL.	Dies mensis		
XXVIII	b	KL.	1	Philippi & Iacobi Apostolor.	●
XXVII	c	vj	2		
XXVI	d	v	3	Inuentio S. Crucis & com. SS. Alexandri, Euentij & Theoduli mart. ac Iuuenalis Epi	●
25 XXV	e	iiij	4		
XXIIII	f	iij	5		
XXIII	g	Prid.	6	Ioannis ante portā latinam	●
XXII	A	Non.	7		
XXI	b	viij	8		
XX	c	vij	9		
XIX	d	vj	10	Gordiani & Epimachi martyrū	●
XVIII	e	v	11		
XVII	f	iiij	12	Pancratij, Nerei, & Archilei mart.	3 l.
XVI	g	iij	13		
XV	A	Pridie	14	Bonifacij martyris	cō.
XIIII	b	Idib.	15		
XIII	c	xvij	16		
XII	d	xvj	17		
XI	e	xv	18		
X	f	xiiij	19	Potentianæ virg. & mar.	cō.
IX	g	xiij	20		
VIII	A	xij	21		
VII	b	xj	22	Romani Abbatis & cōfess.	●
VI	c	x	23		
V	d	ix	24		
IIII	e	viij	25	Vrbani papæ & martyris.	3 l.
III	f	vij	26		
II	g	vj	27		
I	A	v	28		
★	b	iiij	29		
XXIX	c	iij	30		
XXVIII	d	prid.	31	Petronellæ virginis	cō.

IVNIVS

	Cyclus Epactaꝝ	Lit. do	Kl.	Dies mēsis		
	XXVII	e	Kl.	1		
25	XXVI	f	iiij	2	Marcellini, Petri & Erasmi mart.	3.l.
XXV.	XXIIII	g	iij	3		
	XXIII	A	ij	4		
	XXII	b	Non.	5	Bonifacij Epi & socioꝝ martyr.	3.l.
	XXI	c	viij	6		
	XX	d	vij	7		
	XIX	e	vj	8		
	XVIII	f	v	9	Primi & Feliciani martyꝝ.	
	XVII	g	iiij	10		
	XVI	A	iij	11	Barnabæ Apli Onofrij cōfess.	
	XV	b	ij	12	Basilidis, Cyrini Nabor. & Nazarij mart.	
	XIIII	c	Idib.	13		
	XIII	d	xviij	14		
	XII	e	xvij	15	Viti, Modesti & Crescentiæ mart.	
	XI	f	xvj	16		
	X	g	xv	17		
	IX	A	xiiij	18	Marci & Marcelliani mart.	cō.
	VIII	b	xiij	19	Geruasij & Protasij mart.	cō.
	VII	c	xij	20		
	VI	d	xi	21	Albani martyris.	
	V	e	x	22	Decem millium Crucifixoꝝ martyꝝ	
	IIII	f	ix	23	Vigilia ex pcepto	
	III	g	viij	24	Natiuitas S. Ioannis Baptistæ	
	II	A	vij	25		
	I	b	vj	26	Ioannis & Pauli martyrum	
	★	c	v	27		
	XXIX	d	iiij	28	Leonis papæ & cōfessoris. cō. Vigilia	
	XXVIII	e	iij	29	Petri & Pauli Aptoꝝ	
	XXVII	f	Prid.	30	Cōmemoratio S. Pauli Apti.	

IVLIVS.

Cyclus epactaꝝ	Lit. Do.	Kl.	Dies mēsis	
XXVI	g	Kl.	1	Octaua S. Ioannis Baptistæ
25 XXV	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ xg. Processi & Martiniani martyꝝ
XXIIII	b	v	3	
XXIII	c	iiij	4	Vdalrici Epi & cōfess. p Atone iclusio Pla
XXII	d	iij	5	
XXI	e	ij	6	Octaua Aptoꝝ Petri & Pauli
XX	f	Nonis	7	Wilibaldi Epi & cōfess. cō
XIX	g	viij	8	Kiliani Epi & socioꝝ martyꝝ cō
XVIII	A	vij	9	Octaua Visitationis Mariæ xg.
XVII	b	vj	10	Septem fratrū filioꝝ S. Felicitatis
XVI	c	v	11	
XV	d	iiij	12	
XIIII	e	iij	13	Margaritæ xg. & martyr.
XIII	f	ij	14	
XII	g	Idib.	15	Diuisio Apostoloꝝ
XI	A	xvij	16	
X	b	xvj	17	Octaua 7. fratrū Alexij cōfess.
IX	c	xv	18	
VIII	d	xiiij	19	
VII	e	xiij	20	
VI	f	xij	21	Praxedis virginis cō
V	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ
IIII	A	x	23	Appollinaris Epi & mart. 3/
III	b	ix	24	Christinæ v. & m. cōm. Vigilia
II	c	viij	25	Iacobi Apti
I	d	vij	26	Annæ matris Mariæ xg.
*	e	vj	27	Christophori mart.
XXIX	f	v	28	Pantaleonis martyris. 3/
XXVIII	g	iiij	29	Nazarij, Celsi & Victoris pp. martyꝝ. Itē cō
XXVII	A	iij	30	Abdon & Sennen mar. 9 Marthæ xg. cō
25 XXVI	b	Prid.	31.	

AVGVSTVS.

Cycl⁹ epactaꝝ	Lit. do.	Kl.	Dies mēſ	
xxiiii	c	Kl.	1	S. Petri ad vincula. Septem Machabeoꝝ cō.
xxiii	d	iiij	2	Stephani papæ & mart. cō.
xxii	e	iij	3	Inuentio S. Stephani ꝓtomart.
xxi	f	ij	4	
xx	g	Non.	5	Oſwaldi regis & mart. Dominici cōf. cō.
xix	A	viij	6	Tranſfiguratio Dñi. Sixti pp. Feliciſ ſimi & Agapiti martyrū cōm aeſi xiijᵃ eſſet
xviii	b	vij	7	Afræ martyris
xvii	c	vj	8	Cyriaci, Largi & Smaragdi martyꝝ
xvi	d	v	9	Romani martyr. cōm. Vigilia
xv	e	iiij	10	Laurentij leuitæ & martyris
xiiii	f	iij	11	Tiburtij & Suſannæ mart. cō.
xiii	g	ij	12	Hilariæ & Sociaꝝ martyꝝ d. Claræ vḡ. cō
xii	A	Idib⁹	13	Hyppolyti & Caſſiani martyꝝ cō.
xi	b	xix	14	Euſebij confeſſ. cōm. Vigilia
x	c	xviij	15	Aſſumptionis B. Mariæ vḡ.
ix	d	xvij	16	Annuerſ. Ruperti Abbatis
viii	e	xvj	17	Octaua S. Laurentij mart.
vii	f	xv	18	Agapiti mart. cō.
vi	g	xiiij	19	
v	A	xiij	20	Bernardi Abbatis & cōfeſſ.
iiii	b	xij	21	
iii	c	xj	22	Octaua Aſſumptionis Mar. Timothei & Simphoriani m̄. cō.
ii	d	x	23	Vigilia
i	e	ix	24	Bartholomæi Apl̄i
★	f	viij	25	
xxix	g	vij	26	
xxviii	A	vj	27	Pelagij & Hermetiſ m̄. cō.
xxvii	b	v	28	Auguſtini Ep̄i cōf. & Eccl. doctoris
xxvi	c	iiij	29	Decollatio S. Ioannis Baptiſtæ
xxv	d	iij	30	Felicis & Adaucti martyꝝ cō.
xxiiii	e	Prid.	31	

31.

SEPTEMBER.

Cyclus epactarum	Litt. do.	KL	Dies mēs.		
XXIII	f	KL	1	Ægidij Abbatis & cõfess.	3l
XXII	g	iiij	2		
XXI	A	iij	3		
XX	b	ij	4		
XIX	c	Non.	5		
XVIII	d	viij	6	Magni Abbatis & cõfess.	●
XVII	e	vij	7		
XVI	f	vi	8	Natiuitas B. Mariæ vg. ● Adriani mart.	
XV	g	v	9		
XIIII	A	iiij	10		
XIII	b	iij	11	Proti & Hyacinthi. Felicis & Regulæ mar. cõ	
XII	c	ij	12		
XI	d	Idib.	13		
X	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis ● Cornelij & Cypriani mart. & pōtif. cõ. Aurelij ēpi & cõfe.	cõ
VIIII	f	xvij	15	Octaua natiuitatis B.M. ● Nicomedis mar.	cõ
VIII	g	xvj	16	Eufemiæ vg. & mart.	cõ.
VII	A	xv	17	Lamperti Epi & mart.	3l
VI	b	xiiij	18		
V	c	xiij	19		
IIII	d	xij	20	Eustachij & Sociorum eius mart. cõ. Vigilia	
III	e	xj	21	Matthei Apli & Euãg. ● Octã dedicat.	cõ.
II	f	x	22	Mauritij & sociorum mart.	●
I	g	ix	23		
*	A	viij	24		
XXIX	b	vij	25		
XXVIII	c	vj	26		
XXVII	d	v	27	Cosmæ & Damiani martyrum	3l
25. XXVI	e	iiij	28	Dedicatio Vttēpur. mō. ● Wenceslai m.	cõ.
XXV. XXIIII	f	iij	29	Michaëlis Archangeli &c.	●
XXIII	g	ij	30	Hieronymi pbri. cõf. & doct. ecclię	●

OCTOBER

Cyclus epactarum	lit. do.	Kl.	Dies mensis		
XXII	A	Kl.	1	Remigij Epi & cõfessoris	cõ.
XXI	b	vj	2		
XX	c	v	3		
XIX	d	iiij	4	Francisci confessoris	
XVIII	e	iij	5	Placidi & socioꝝ eius mart.	
XVII	f	ij	6		
XVI	g	Non.	7	Marci papæ & cõfess.	cõ.
XV	A	viij	8		
XIIII	b	vij	9	Dionysij. Rustici & Eleutherij mart.	
XIII	c	vj	10		
XII	d	v	11		
XI	e	iiij	12		
X	f	iij	13		
VIIII	g	ij	14	Calixti papæ & mart.	cõ.
VIII	A	Idib.	15		
VII	b	xvij	16	Galli Abbatis & cõfess.	
VI	c	xvj	17		
IIIII	d	xv	18	Lucæ Euangelistæ	
IIII	e	xiiij	19		
III	f	xiij	20		
II	g	xij	21	Vrsulæ. xi. milliũ vg. Hilarionis cõf.	cõ.
I	A	xi	22		
★	b	x	23		
XXIX	c	ix	24		
XXVIII	d	viij	25	Crispini & Crispiniani martyꝝ	cõ.
XXVII	e	vij	26		
XXVI	f	vj	27	Vigilia	
XXV	g	v	28	Simonis & Iudæ Apłoꝝ	
XXIIII	A	iiij	29	Narcissi Epi & mart.	
XXIII	b	iij	30		
XXII	c	Prid.	31	Wolffgangi Epi & cõfess. cõ. Vigilia	

NOVEMBER

Cyclus epacta.	lit. do.	KL.	Dies mes.	NOVEMBER	
XXI	d	KL.	1	Festū Omniū Sanctoꝝ	
XX	e	iiij	2	Cōmem°. oīū animaꝝ Cæsarij mart.	cō.
XIX	f	iij	3	Pirminij Epī	cō.
XVIII	g	ij	4		
XVII	A	Non.	5		
XVI	b	viij	6	Leonhardi Abbatis & cōfess.	
XV	c	vij	7		
XIIII	d	vj	8	Octaua oīuꝫ Sanctoꝝ SS. 4°. Coronatoꝝ	
XIII	e	v	9	S. Theodori martyris patroni	
XII	f	iiij	10		
XI	g	iij	11	Martini Epī & cōfess.	cō.
X	A	ij	12		
IX	b	Idib.	13	Bricij Epī & confess.	
VIII	c	xviij	14		
VII	d	xvij	15		
VI	e	xvj	16	Octaua S. Theodori mart. Item	
V	f	xv	17	Othmari Abbatis & cōfess.	
IIII	g	xiiij	18		
III	A	xiij	19	Elisabeth viduæ Landgrauiæ Item Annuersari⁹ Tottonis fundatoris nost.	
II	b	xij	20	Cōmem°. omniū Benefactoꝝ nostroꝝ	
I	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ vg.	
★	d	x	22	Ceciliæ vgi. & mart.	
XXVIIII	e	ix	23	Felicitatis vid. & mart. Clementis papæ & martyris de q̄ pores duo noct. & cōm.	
XXVIII	f	viij	24	Chrysogoni martyris	cō.
XXVII	g	vij	25	Catharinæ vg. & mart.	
25 XXVI	A	vj	26	Conradi Epī & cōfess.	
XXV. XXIIII	b	v	27	Translatio S. Alexandri mart.	
XXIII	c	iiij	28		
XXII	d	iij	29	Saturnini mart. cōm. Vigilia	
XXI	e	ṗdie	30	S. Andreæ Apostoli.	

DECEMBER.

	Cyclus epactar.	literæ dñ.	KL	Dies mēs.	
	XX	f		1	
	XIX	g	iiij	2	
	XVIII	A	iij	3	
	XVII	b	ij	4	Barbaræ vg. & mart.
	XVI	c	Non.	5	
	XV	d	viij	6	Nicolai Epi & cōfessoris
	XIIII	e	vij	7	Ambrosij Epi & cōfess. & Doct. Ecctię
	XIII	f	vj	8	Conceptio B. Marię vg.
	XII	g	v	9	
	XI	A	iiij	10	
	X	b	iij	11	
	IX	c	ij	12	
	VIII	d	Idib.	13	Luciæ vg. & mart. Iodoci cōf. cō. Otiliæ vgi. cō.
	VII	e	xix	14	
	VI	f	xviij	15	
	V	g	xvij	16	
	IIII	A	xvj	17	
	III	b	xv	18	
	II	c	xiiij	19	
	I	d	xiij	20	Vigilia
	★	e	xij	21	Thomæ Apli
	XXIX	f	xj	22	
	XXVIII	g	x	23	
	XXVII	A	ix	24	Vigilia
	XXVI	b	viij	25	Nat. D.N. Iesu X. Anastasiæ virg. cō.
25	XXV	c	vij	26	Stephani ꝓtomartyris
	XXIIII	d	vj	27	Ioannis Apli & Euangelistæ
	XXIII	e	v	28	SS. Innocentiū martyꝝ
	XXII	f	iiij	29	Thomæ Cantuar. epi & mart.
	XXI	g	iij	30	
19	XX	A	ij	31	Siluestri papæ & cōfessoris

LIBER
Psalmorũ Canticoꝝ ⁊ Hymnoꝝ

Iuxta vsum ⁊ ꝯsuetudinẽ

Iussu R. in Chr̃o P. ac Dñi DN.
Caspari K. Abbatis ibidem
transcriptus
per F. Dauidem Aichelerũ
Benedictinũ
M. D. LXXXIII.

Ad primam Orationis horā hym. S Amb.

Iam lucis orto sydere
Deum precemur supplices.
Vt in diurnis actibus
Nos seruet à nocentibus.
Linguam refrenans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima
Absistat & vecordia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.
Vt cum dies abcesserit
Noctemque sors reduxerit:
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.
Deo patri sit gloria,
Eiusque soli filio:
Cum spiritu paraclito, Et nunc &c.

Feria secunda qn fit de feria extra Aduētū; Quadragesimā & tempus pasc. ad primā ant.

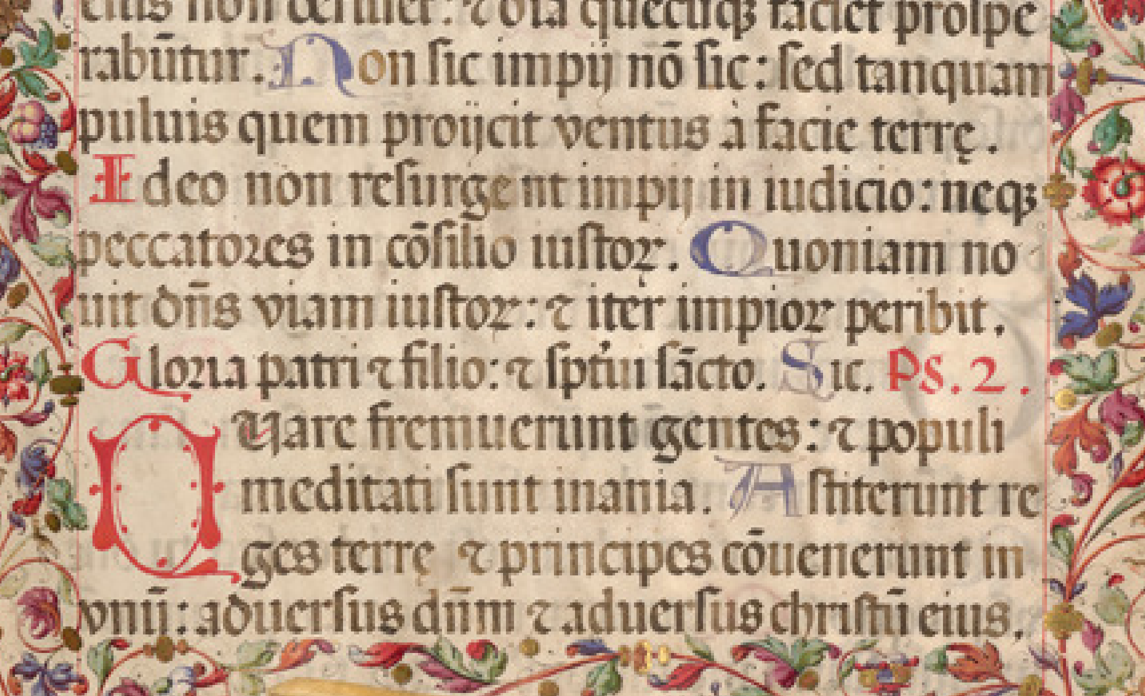
Seruite Domino. ps Beat.

EATUS

vir qui non abijt in
cōsilio impiorꝝ ⁊ in vi
a peccatorꝝ non stetit:
⁊ in cathedra pestilen
tie nō sedit. Sed in
lege dñi voluntas ei9:
⁊ in lege eius medita
bitur die ac nocte. Et erit tanq̄ꝫ lignū quod
plantatū est secus decursus aquarꝝ: quod fru
ctum suū dabit in tempore suo. Et folium
eius non defluet: ⁊ oīa quecūqꝫ faciet prospe
rabūtur. Non sic impij nō sic: sed tanquam
puluis quem proijcit ventus à facie terrę.
Ideo non resurgent impij in iudicio: neqꝫ
peccatores in cōsilio iustorꝝ. Quoniam no
uit dñs viam iustorꝝ: ⁊ iter impiorꝝ peribit.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spūi sācto. Sic. Ps. 2.

Quare fremuerunt gentes: ⁊ populi
meditati sunt inania. Astiterunt re
ges terrę ⁊ principes cōuenerunt in
vnū: aduersus dñm ⁊ aduersus christū eius.

Feria Secunda

Dirumpamus vincula eorum: et proijciamus
a nobis iugum ipsorum. Qui habitat in celis ir
ridebit eos: et dominus subsannabit eos. Tunc
loquitur ad eos in ira sua: et in furore suo contur
babit eos. Ego autem constitutus sum rex ab
eo super Syon montem sanctum eius: predicans
preceptum eius. Dominus dixit ad me: filius meus
es tu ego hodie genui te. Postula a me et
dabo tibi gentes hereditatem tuam: et posses
sionem tuam terminos terre. Reges eos
in virga ferrea: et tanquam vas figuli confringes e
os. Et nunc reges intelligite: erudimini
qui iudicatis terram. Seruite domino in timo
re: et exultate ei cum tremore. Apprehendite
disciplinam ne quando irascatur dominus: et pereatis
de via iusta. Cum exarserit in breui ira eius:
beati omnes qui confidunt in eo. Psalm. 6

Domine ne in furore tuo arguas me:
neque in ira tua corripias me. Mise
rere mei domine quoniam infirmus sum: sana
me domine quoniam conturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est valde: sed tu domine
vsquequo? Conuertere domine et eripe animam
meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno aūt quis cōfitebitur tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meū: lachrymis meis stratum meū rigabo. Turbatus est à furore oculus meus: inueteraui inter oēs inimicos meos. Discedite à me omnes q operamini iniqtatem: qm̄ exaudiuit dn̄s vocem fletus mei. Exaudiuit dn̄s dep̄catione̅ meam: dn̄s orationem meā suscepit. Erubescant & cōturbētur vehement' omnes inimici mei: cōuertantur & erubescant valde velociter. Glori. Ant.

SEruite Domino in timore & exultatei cum tremore.

FERI. Tertia ad p. ā. Deus iudex

Domine deus meus in te speraui: saluū me fac ex omnib' p̄sequētib' me & libera me. Euouae. Ne qn̄ rapiat vt leo animā meā: dum non est qui redimat neq; qui saluū faciat. Dn̄e deus meus si feci istud: si est iniq

tas in manibus meis. Si reddidi retribuentib' mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimic' animã meam et cõprehendat et conculcet in terra vitã meã: et gloriam meã in pulverem deducat. Exurge dñe in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum. Et exurge dñe deus meus in precepto qd mandasti: et synagoga populorum circũdabit te. Et ppt' hanc in altum regredere: dñs iudicat populos. Judica me dñe sm iustitiã meã: et sm innocẽtiam meã super me. Consumet' nequitia peccatorum et diriges iustũ: scrutans corda et renes deus. Iustum adiutoriũ meũ à dño: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus, fortis, et patiens: nunqd irascitur per singulos dies. Nisi cõversi fueritis gladium suũ vibrabit: arcũ suũ tetendit et parauit illum. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit. Ecce parturit iniustitiam: cõcepit dolorem et pepit iniquitatem. Lacũ aperuit et effodit eum: et incidit in foveam quam fecit. Convertetur dolor eius in caput eius: et in verticẽ ipsius iniqtas eius descendet. Confitebor

dn̄o scd̄m iustitiam eius: ⁊ psallam nomini dn̄i altissimi. Gloria patri ⁊ filio. ⁊c. Ps. 8.

Domine dn̄s nr̄: quàm admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. Quoniam eleuata est magnificētia tua: super celos. Ex ore infantiū ⁊ lactentiū pfecisti laudē ppter inimicos tuos: vt destruas inimicū ⁊ vltorem. Quoniam videbo celos tuos opera digitorꝝ tuorꝝ: lunā ⁊ stellas q̄ tu fūdasti. Quid est homo quod memor es eius: aut filius hoīs qm̄ visitas eū. Minuisti eū paulo minus ab angelis: gloria ⁊ honore coronasti eum ⁊ cōstituisti euꝫ sup opa manuū tuarū. Omnia subiecisti sub pedibꝰ eius: oues ⁊ boues vniuersas insup ⁊ pecora campi. Volucres celi ⁊ pisces maris: qui pambulāt semitas maris. Dn̄e dn̄s nr̄: quàm admirabile ē nomen tuū in vniuersa terra. Glor. Psal. 9.

Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. In cōuertendo inimicū meū retrorsùm: infirmabūtur ⁊ pibunt à facie tua. Quoniam fecisti iudiciū meū ⁊ causam me

am: sedisti super thronū qui iudicas iustiti am. Increpasti gentes ⁊ perijt impius: no men eoꝝ delesti ineternū ⁊ in seculum seculi. Inimici defecerunt framee in finem: ⁊ ciui tates destruxisti. Perijt memoria eoꝝ cū soni tu: ⁊ dn̄s ineternū permanet. Parauit in iu dicio thronū suū: ⁊ ipse iudicabit orbem terre in equitate iudicabit populos in iustitia. Et factus est dn̄s refugium paupi: adiutor in op portunitatibꝰ in tribulatione. Et sperent in te qui nouerūt nomen tuū: qm̄ nō dereliqsti q̄ rentes te dn̄e. Psallite dn̄o qui habitat in Si on: annūciate inter gentes studia eius. Quoniam requirens sanguinē eoꝝ recorda tus est: nō est oblitus clamorē pauperum. Miserere mei dn̄e: vide humilitatem meaꝫ de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciem oēs laudationes tuas ī portis filie Sion. Exultabo in salutari tuo: in fixe sunt gentes in interitu quē fecerūt. In laqueo isto quē absconderūt: comp̄hensus est pes eoꝝ. Cognoscetur dn̄s iudicia faciens: in opibꝰ manuū suaꝝ cōprehēsus est peccator. Conuertantᶻ peccatores in infernū: omnes

corū

gentes q̄ obliuiſcuntur deū. Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperū non peribit in finem. Gloria patri. Añt.

Domi ne Deus meus in te ſperaui.

FERIA QVARTA AD PRIM. ant

Exurge domine. Euou:

Exurge dñe non confortetur homo: ps iudicentur gentes in cōſpectu tuo. Constitue dñe legiſlatorem ſuper eos: vt ſciant gentes qm̄ homines ſunt. Vt quid dñe receſſiſti longe? deſpicis in opportunitatibꝰ in tribulatione. Dum ſupbit impius incenditur pauper: cōprehenduntur in ꝯſilijs qbus cogitant. Quoniam laudatur peccator in deſiderijs aīę ſuę: ꝛ iniquus bn̄dicitur. Exacerbauit dn̄m peccator: ſcd̄m multitudinē irę ſuę non q̄ret. Non eſt deus in conſpectu eius: ingnatę ſunt vię illius in omni tempore. Auferuntur iudicia tua à facie eiꝰ omniū inimicoꝝ ſuoꝝ dn̄abitur. Dixit enim in corde ſuo: non mouebor à generatione in

Deus iu dex iuſtꝰ fortis ꝛ lōganimis nūqd iraſcetꝰ ꝑ ſigulos dies. Euo:

generationē sine malo. Cuius maledicti
one os plenū est ⁊ amaritudine ⁊ dolo: sub
lingua eius labor et dolor. Sedet in insidi
is cum diuitib⁹ in occultis: vt interficiat in
nocētem. Oculi eius in paupē respiciūt: in
sidiatur in abscondito quasi leo in spelūca sua.
Insidiatur vt rapiat pauperē: rape paupem
dum attrahit eum. In laqueo suo humilia
bit eū: inclinabit se ⁊ cadet cūm dominat⁹ fue
rit pauper. Dixit enim in corde suo oblitus
est deus: auertit faciem suā ne videat in finē.
Exurge dn̄e deus exaltetur manus tua: ne
obliuiscaris pauper. Propt̄ quid irritauit ī
pius deū: dixit enim in corde suo nō requiret.
Vides qm̄ tu laborē ⁊ dolorē consideras: vt
tradas eos in man⁹ tuas. Tibi derelictus est
pauper: orphano tu eris adiutor. Contere
brachiū peccatoris ⁊ maligni: queretur pctm̄
illius ⁊ non inuenietur. Domin⁹ regnabit
ineternū ⁊ in sclm̄ seculi: peribitis gentes de
terra illius. Desideriū pauper exaudiuit do
min⁹: p̄parationē cordis eor audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: vt nō apponat
vltra magnificare se homo sup terram. Ps. X.

In dn̄o

IN dño confido quõmõ dicitis anime meę: transmigra in montem sicut passer. Quoniam ecce petõres intẽderũt arcũ parauerũt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde. Qm̃ que pfecisti destruxerũt: iustus aũt quid fecit. Dominus in templo sancto suo: dñs in cęlo sedes eius. Oculi eius in pauperẽ respiciunt: palpebrę ei⁹ interrogãt filios hominũ. Dñs interrogat iustũ ⁊ impiũ: qui aũt diligit iniqtatem odit animam suam. Pluet sup peccatores laqos: ign⁹ ⁊ sulphur ⁊ spiritus pcellar͂ pars calicis eorum. Quoniã iustus dñs ⁊ iustitias dilexit: ęqtatẽ vidit vultus eius. Gloria patri ⁊ fil. Ps̃. XI.

SAluũ me fac dñe qm̃ defecit sanctus: qm̃ diminutę sunt veritates à filijs hominũ. Vana locuti sunt vnusqsq; ad primũ suũ: labia dolosa in corde ⁊ corde locuti sunt. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: ⁊ linguam magniloquã. Qui dixerunt linguam nr̃am magnificabimus labia nostra à nobis sunt: quis nr̃ dñs est. Propter miseriã inopũ ⁊ gemitũ pauper͂: nũc exurgam dicit dñs. Ponã in salutari: fiducialiter agã

in co. Eloquia dñi eloq̃a casta: argentū igne examinatū probatū terre purgatū septuplū. Tu dñe seruabis nos & custodies nos: à generatione hac ineternū. In circuitu impij ambulant: sm̃ altitudinē tuā multiplicasti filios hominū. Gloria patri & fil. Añ.

Exurge domine non præualeat homo.

Feria Quinta ad p̄imã añ. Cantabo domino. 12

Usquequo dñe obliuisceris me in finem: usquequo auertis faciem tuā à me? Quamdiu ponam ꝯsilia in aīa mea: dolorem in corde meo per diem? Usquequo exaltabitur inimicus meus sup me: respice & exaudi me dñe deus meus. Illumina oculos meos ne unq̃ obdormiam in morte: ne qñ dicat inimic⁹ meus p̄ualui aduersus eū. Qui tribulant me exultabūt si motus fuero: ego autem in mĩa tua speraui. Exultabit cor meū in salutari tuo: cantabo dño qui bona tribuit mihi: & psallam nomini dñi altissimi. Ps. 13.

Dixit insipiens in corde suo: nō est deꝰ. Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt in studijs suis: nō est qui faciat bonū non est vsqꝫ ad vnū. Dominus de celo ꝓspexit sup̄ filios hominū: vt videat si est intelligens aut reqrens deū. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū non est vsqꝫ ad vnū. Sepulchrū patens est guttur eoꝝ linguis suis dolose agebant: venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine plenū est: veloces pedes eoꝝ ad effundēdū sanguinem. Contritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ ⁊ viā pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eoꝝ. Nonne cognoscent omnes qui operantur iniq̄tatem: qui deuorāt plebem meaꝫ sicut escam panis. Dn̄m non inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. Quoniā dn̄s in generatione iusta est cōsiliū inopis ꝯfudistis: qm̄ dn̄s spes eius est. Quis dabit ex Sion salutare Jsraēl: cū auerterit dn̄s captiuitatem plebis sue exultabit Jacob ⁊ letabitur Jsraēl. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spūi sancto. Sicut erat in pnc. Psal. XIIII.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut qs requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula: et operatur iustitiam. Qui loqtur veritatem in corde suo: qui nō egit dolū in lingua sua. Nec fecit primo suo malū: et opprobrium nō accepit adversus primos suos. Ad nihilū deductus est in cōspectu eius malign⁹: timentes aūt dñm glorificat. Qui iurat primo suo et nō decipit: qui pecuniā suam non dedit ad usuram et munera super iñocentē nō accepit. Qui facit hec: non movebitur ineternum. Glria

Cantabo domino qui bona tribu

it mihi.

FERIA SEXTA. AD PRIMĀ añ

Bonorum meorum. ps Conser. ps. 15.

Conserua me dñe qm̄ speraui in te: dixi dño deus me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ meoꝝ non eges.

Sanctis q̇ sunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis. Multiplicatę sunt infirmitates eoꝝ: postea accelerauerũt. Non cõgregabo ꝯuẽticula eoꝝ de sanguinibꝰ: nec memor ero nominũ eoꝝ per labia mea. Dñs pars hereditatis meę ⁊ calicis mei: tu es qui restitues hereditatẽ meam mihi. Funes ceciderũt mihi in p̄clariis: etenim hereditas mea p̄clara est mihi. Benedicã dñm q̇ tribuit mihi intellectũ: insuper ⁊ vsq; ad noctem increpuerũt me renes mei. Prouidebam dñm in ꝯspectu meo semper: qm̃ a dextris est mihi ne cõmouear. Propter hoc letatũ est cor meũ ⁊ exultauit lingua mea: insup ⁊ caro mea requiescet in spe. Quoniã non derelinques aĩam meã in inferno: nec dabis sanctũ tuũ videre corruptionẽ. Notas mihi fecisti vias vite adimplebis me letitia cũ vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq; in finem. Ps. 16.

Exaudi dñe iustitiam meã: intende dep̄cationẽ meam. Auribꝰ percipe orationẽ meã: non in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat: oculi tui videãt equitates.

Feria VI.

Probasti cor meū et visitasti nocte: igne me examinasti et nō est inuenta in me iniq̄tas. Ut nō loquat' os meū opera hoīm: ꝓpter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea. Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurem tuā mihi et exaudi verba mea. Mirifica mīas tuas: qui saluos facis sperantes in te. A resistentib' dexterę tuę custodi me: vt pupillā oculi. Sub vmbra alarum tuarum protege me: à faciē impiorum q̄ me afflixerūt. Inimici mei aīam meaz circumdederūt adipem suū ꝯcluserūt: os eorum locutū est supbiam. Proijcientes me nūc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terram. Susceperūt me sicut leo paratus ad p̄dam: et sicut catulus leonis habitans in abditis. Exurge dn̄e p̄ueni eū et supplanta eū: eripe animam meā ab impio frameā tuā ab inimicis man' tuę. Dn̄e à paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimplet' est venter eorum. Saturati sunt filijs: et dimiserūt reliquias suas paruulis suis. Ego autē in iustitia apparebo ꝯspectui tuo:

satiabor cùm apparuerit gloria tua. ps. 17.

Diligam te dñe fortitudo mea: dominus firmamentū meū & refugiū meū & liberator meus. Deus meus adiutor meus: & sperabo in eū. Protector meus & cornu salutis mee: & susceptor meus. Laudans inuocabo dñm: & ab inimicis meis saluus ero. Circūdederūt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis cōturbauerūt me. Dolores inferni circūdederūt me: preoccupauerūt me laqui mortis. In tribulatione mea inuocaui dominū: & ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de tēplo sancto suo vocem meā: & clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius. Commota est & contremuit terra: fundamēta mōtiū cōturbata sunt & cōmota sunt: qm̄ iratus est eis. Ascendit fumus in ira eius: & ignis à facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo. Inclinauit celos & descendit: & caligo sub pedibus eius. Et ascendit sup cherubin & volauit: volauit sup pennas ventorū. Et posuit tenebras latibulum suū: in circuitu eius tabernaculū eius: tenebrosa aqua in nubibus aëris. Pre fulgore in cōspectu eius nubes transierūt:

grando ⁊ carbones ignis. Et intonuit de ce
lo dñs ⁊ altissimus dedit vocem suã: grando
⁊ carbones ignis. Et misit sagittas suas ⁊ dis
sipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cõturbauit
eos. Et apparuerunt fontes aquarum: ⁊ reue
lata sunt fundamẽta orbis terrarum. Ab incre
patione tua dñe: ab inspiratione spiritus ire
tue. Misit de sũmo ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit
me de aquis multis. Eripuit me de inimicis
meis fortissimis ⁊ ab his qui oderũt me: qm̃
confortati sunt sup me. Preuenerũt me in die
afflictionis mee: ⁊ factus est dñs protector meus.
Et eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit
qm̃ voluit me. Et retribuet mihi dñs scdm
iustitiam meã: ⁊ scdm puritatẽ manuũ mearum
retribuet mihi. Quia custodiui vias dñi: nec
impie gessi a deo meo. Quoniã oĩa iudicia
eius in conspectu meo: ⁊ iustitias eius non
repuli a me. Et ero imaculatus cũ eo: ⁊ obs
uabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi
dñs scdm iustitiã meã: ⁊ scdm puritatẽ manuum
mearum in conspe
ctu oculorum eius.

Glor. pat. Bono rũ meorum nõ in

digcs

diges in te spera- ui conserua me domine.

SABBATO AD PRIM.

Ant. Viuit dominus. Diuisio 17

Cum sancto sanctus eris: ꝛ cū viro innocente innocens eris. Et cū electo electus eris: ꝛ cū peruerso puerteris. Quoniam tu ppl̄m humilē saluū facies: ꝛ oculos supboꝝ humiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernam meā dn̄e: deus meus illumina tenebras meas. Qm̄ in te eripiar à tentatione: ꝛ in deo meo trāsgrediar murū. Deus meꝰ impolluta via eius eloq̄a dn̄i igne examinata: ptector est omniū sperantiū in se. Qm̄ quis deus p̄ter dn̄m: aut quis deus p̄ter deū nostrū? Deus qui p̄cinxit me virtute: ꝛ posuit īmaculatam viam meam. Qui perfecit pedes meos tanq̄ʒ ceruoꝝ: ꝛ sup excelsa statuens me. Qui docet manus meas ad p̄lium: ꝛ posuit vt arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi ptectionē salutis tuę: ꝛ dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finem: ꝛ

disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gres
sus meos subtus me: ꝛ nõ sunt infirmata ve
stigia mea. Persequar inimicos meos ꝛ com
ꝓhendam illos: ꝛ non conuertar donec defici
ant. Confringam illos nec poterũt stare: ca
dent subtus pedes meos. Et precinxisti me v
tute ad bellum: ꝛ supplãtasti insurgentes in
me subtus me. Et inimicos meos dedisti mi
hi dorsum: ꝛ odientes me disꝑdidisti. Clama
uerũt nec erat qui saluos faceret ad dñm: nec
exaudiuit eos. Et cõminuam eos vt puluerẽ
ante faciem venti: vt lutũ platearũ delebo eos.
Eripies me de ꝯtradictionibꝰ populi: cõstitu
es me in caput gentiũ. Populus quẽ nõ cog
noui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit
mihi. Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alie
ni inueterati sunt ꝛ claudicauerũt a semitꝭ suꝭ.
Uiuit dñs ꝛ bñdictꝰ deus meus: ꝛ exaltetur de
us salutis mee. Deus qui das vindictas mihi
ꝛ subdis pplos sub me: liberator meꝰ de inimicꝭ
meis iracundis. Et ab insurgẽtibꝰ in me exal
tabis me: a viro iniquo eripies me. Propte
rea cõfitebor tibi in nationibus dñe: ꝛ nomini
tuo psalmũ dicam. Magnificans salutes re

gis eius ⁊ faciens miam christo suo Dauid: ⁊ semini eius vsqꝫ in seculū. Glor. pri. ps. 18.

Celi enarrant gloriam dei: ⁊ opa manuum eius annunciat firmamentū. Dies diei eructat verbū: ⁊ nox nocti indicat scientiam. Non sunt loqle neqꝫ sermones: quorum nō audiant voces eorum. In omnē terram exiuit son⁹ eorum: ⁊ in fines orbis terre vba eorum. In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipse tanqꝫ spōsus pcedens de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad currendam viam: à sūmo celo egressio eius. Et occursus ei⁹ vsqꝫ ad sūmū eius: nec est q se abscondat à calore eius. Lex dñi īmaculata ꝯuertens aīas: testimoniū dñi fidele sapientiam pstans paruulis. Iustitie dñi recte letificantes corda: pceptū dñi lucidū illuminās oculos. Timor dñi sanctus pmanens in sclm scli: iudicia dñi vera iustificata in semetipsa. Desiderabilia sup aurū ⁊ lapidē preciosum multū: ⁊ dulciora super mel ⁊ fauū. Etenim seruus tu⁹ custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. Delicta qs intelligit ab occultis meis mūda me: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerint dñati tūc immaculatus ero: ⁊ e-

mūdabor à delicto maximo. Et erūt vt cō
placeant eloquia oris mei: ⁊ meditatio cordis
mei in ꝯspectu tuo semper. Domine adiutor
meus: ⁊ redemptor meus. Gloria pr̄i. Ps. 19.

Exaudiat te dn̄s in die tribulationis: ꝓ
tegat te nomen Dei Jacob. Mittat tibi
auxiliū de sancto: ⁊ de Sion tueatur te.
Memor sit oīs sacrificij tui: ⁊ holocaustū tu
um pingue fiat. Tribuat tibi s̄m cor tuū: ⁊
omne ꝯsiliū tuū ꝯfirmet. Letabimur in salu
tari tuo: ⁊ in noīe dei nr̄i magnificabimur.
Impleat dn̄s omnes petitiones tuas: nunc
cognoui qm̄ saluū fecit dn̄s chr̄m suū. Exau
diet illū de celo sctō suo: in potētatib' salus dex
terę eius. Hi in curribus ⁊ hi in equis: nos
aūt in noīe dn̄i dei nr̄i inuocabimus. Ipsi
obligati sunt ⁊ ceciderūt: nos aūt surreximus
⁊ erecti sumus. Dn̄e saluū fac regē: ⁊ exau
di nos in die qua inuocauerimus te. Anti.

Viuit dn̄s & benedictus Deus salutis meæ.

DOMINICA AD MATVTINAS PRE.
post ℣. Deus in adiut. ⁊c. dr̄ ter Dn̄e lab. postea ps̄ 3.

DOmine quid multiplicati sunt q̄ tribulāt me: multi insurgunt aduersum me. Multi dicūt aīe meę: nō est salus ipsi ī deo eius. Tu aūt dn̄e susceptor meus es: gloria mea ⁊ exaltans caput meum. Uoce mea ad dn̄m clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte sācto suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sum: ⁊ exurrexi q̄a dn̄s suscepit me. Non timebo millia populi circūdantis me: exurge dn̄e saluū me fac deus me⁹. Qm̄ tu pcussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorꝝ contriuisti. Dn̄i ē salus: ⁊ sup pplm̄ tuū benedictio tua. Gloria pri.

Inuitatoria subscripta ⁊ hym⁹ Primo dierꝝ dicūtur à dn̄ica j.ª p⁹ octa. Epiphanię vsqꝫ ad Quadrages. ⁊ à Calendis Octobris vsqꝫ ad Aduentū dn̄i. Inui.

I. Venite exultemus dn̄o. Iubilemus deo salutari nostro. ps. Venite exult.

II. Præoccupemus faciem dn̄i. Et in psalmis iubilemus ei.

III. Quoniam deus magnus dominus. Et rex magnus super omnes deos.

IIII. In manu tua domine. Omnes fines terræ.

V. Venite adorem⁹ dn̄m. Qui fecit nos.

VI. Dominū q fecit. Venite adoremus. Ps. 94.

Ad noctur.

Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nr̃o. Preoccupem⁹ faciem ei⁹ in ꝯfessione: ⁊ in psalmis iubilem⁹ ei. Qm̃ deus magn⁹ dñs: ⁊ rex magnus sup oẽs deos. Quia in manu eius sũt omnes fines terre: ⁊ altitudines montiũ ipsius sunt. Qm̃ ipsi⁹ est mare ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccã manus ei⁹ formauerũt. Venite adorem⁹ ⁊ ꝓcidamus. ploremus ante dñm, qui fecit nos: qa ipse est dñs de⁹ noster. Et nos ppl's pascue eius. ⁊ oues man⁹ eius: hodie si vocem ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vr̃a. Sicut ĩ irritatione scd'm diẽ tẽtationis in deserto. vbi tentauerũt me patres vestri: ꝓbauerũt ⁊ viderũt opa mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semp hi errãt corde. Et isti nõ cognouerũt vias meas: vt iuraui in ira mea si intrabũt in requiem meam. Gloria patri ⁊ filio ⁊c.

A dñica ꝓximiori Kal'. Octobris vsq; ad Quadrages. ad noct. hym⁹. Greg.

Primo dierum omnium,
Quo mundus extat conditus.
Vel quo resurgens conditor
Nos morte victa liberat.

pul

Pulsis procul torporibus,
Surgamus omnes ocyus:
Et nocte quæramus pium,
Sicut prophetam nouimus.
Nostras preces vt audiat,
Suamque dextram porrigat:
Et expiatos sordibus,
Reddat polorum sedibus.
Vt quique sacratissimo
Huius diei tempore:
Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret
Jam nunc paterna claritas,
Te postulamus affatim:
Absit libido sordidans
Et omnisque actus noxius.
Ne fœda sit vel lubrica
Compago nostri corporis:
Per quam auerni ignibus
Ipsi crememur acrius.
Ob hoc redemptor quæsumus,
Vt probra nostra diluas:
Vitæ perennis commoda
Nobis benignè conferas.

Quo carnis actu exules,
Effecti ipsi cœlibes:
Vt præstolamur cernui,
Melos canamus gloriæ.
Præsta pater pijssime,
Patrique compar vnice:
Cum spiritu paraclito,
Regnans per omne seculum. Amen.

Hym⁹ sequēs dr post Pentecostē vsqȝ ad Kal'. Octo.

Nocte surgentes vigilemus omnes,
Semper in psalmis meditemur, atque
Viribus totis Domino canamus
Dulciter hymnos.
Vt pio regi pariter canentes,
Cum suis sanctis mereamur aulam,
Ingredi cæli, simul & beatam
Ducere vitam.
Præstet hoc nobis deitas beata
Patris ac nati pariterque sancti
Spiritus, cuius reboat in omni
Gloria mundo.

Ad nocturn. tempore aduēt⁹ ant. Veniet ecce r.
Tempe paschali sup sex ps̄ j. noct. ant. Alleluia.
Alio tempe p annū sup duos ps̄ ant. Dn̄e

Domine in virtute tua Psal. 20
letabitur rex: ⁊ super salutare
tuũ exultabit vehementer. De
siderium cordis eius tribuisti ei:
⁊ volũtate labioꝝ eius nõ frau
dasti eũ. Quoniam p̃uenisti
eum in benedictionib⁹ dulcedinis: posuisti in
capite eius coronã de lapide p̃cioso. Vitã pe
tijt a te: ⁊ tribuisti ei longitudinẽ dieꝝ in secu
luz ⁊ in sec̃lm seculi. Magna est gloria eius in
salutari tuo: gloriam ⁊ magnũ decorem impo
nes super eũ. Qm̃ dabis eũ in bñdictionez in
seculum seculi: letificabis eũ in gaudio cũ vul
tu tuo. Qm̃ rex sperat in dño: ⁊ in misericor
dia altissimi nõ cõmouebitur. Inueniatur ma
nus tua oĩbus inimicis tuis: dextera tua inue
niat omnes q̇ te oderũt. Pones eos vt cliba
nũ ignis in tp̃e vultus tui: dñs in ira sua ꝯtur
babit eos ⁊ deuorabit eos ignis. Fructũ eoꝝ
de terra p̃des: ⁊ semen eoꝝ a filijs hominum.
Qm̃ declinauerũt in te mala: cogitauerũt cõ
silia q̃ nõ potuerũt stabilire. Qm̃ pones eos
dorsum: in reliquijs tuis p̃parabis vultũ eoꝝ.
Exaltare dñe in virtute tua: cantabim⁹ ⁊ psal

lemus virtutes tuas. Gloria pat. psal. 21.

Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorum meorum. Deus meus clamabo per diem et non exaudies: et nocte et non ad insipientiam mihi. Tu autem in sancto habitas: laus Israel. In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt et liberasti eos. Ad te clamauerunt et salui facti sunt: in te sperauerunt et non sunt confusi. Ego autem sum vermis et non homo: opprobrium hominum et abiectio plebis. Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis et mouerunt caput. Sperauit in domino eripiat eum: saluum faciat eum quoniam vult eum. Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris mee. In te proiectus sum ex vtero: de ventre matris mee deus meus es tu ne discesseris a me. Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet. Circumdederunt me vituli multi: thauri pingues obsederunt me. Apperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum tanquam cera liquescens: in medio ventris mei. Aruit tanquam testa virtus

mea

mea ꝛ lingua mea adhesit faucibꝰ meis: ꝛ in puluerē mortꝭ deduxisti me. Qm̄ circūdederūt me canes multi: ꝯciliū malignantiū obsedit me. Foderūt manus meas ꝛ pedes meos: dinumerauerūt omnia ossa mea. Ipsi vero ꝯsiderauerūt ꝛ inspexerūt me: diuiserunt sibi vestimenta mea ꝛ sup vestem meā miserunt sortem. Tu autē dn̄e ne elongaueris auxilium tuū a me: ad defensionē meā ꝯspice. Erue a framea deus animā meā: ꝛ de manu canis vnicā meā. Salua me ex ore leonis: ꝛ a cornibꝰ vnicorniū humilitatem meā. Narrabo nomen tuū fratribꝰ meis: in medio ecclesię laudabo te. Qui timetis dn̄m laudate eū: vniuersū semen Jacob glorificate eū. Timeat eū omne semen Israël: qm̄ non spreuit neq; despexit deprecationē pauperis. Nec auertit faciem suā a me: ꝛ cum clamarem ad eū exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in ꝯspectu timentiū eū. Edent paupes ꝛ saturabūtur ꝛ laudabūt dn̄m q̄ requirunt eū: viuēt corda eorum in sclm̄ seculi. Reminiscentur ꝛ cōuertētur ad dn̄m: vniuersi fines terrę. Et adorabūt in ꝯspectu eius: vniuersę familię gentiū.

Qm dñi est regnũ: ⁊ ipse dñabitur gentium. Manducauerunt ⁊ adorauerũt oẽs pingues terre: in ↄspectu eius cadent omnes qui descẽdũt in terram. Et aĩa mea illi viuet: ⁊ semen meũ seruiet ipsi. Annũciabitur dño generatio ventura: ⁊ ãnunciabũt celi iustitiã eiꝰ populo q̇ nascetur quẽ fecit dñs. Glor. pri ⁊c. ĩ Adᵘ Ant. Veniet ecce rex excelsus cũ potestate magna ad saluandas gentes alleluia. Extra aduẽtũ Añ. Domine in virtute tua lætabitur rex. In aduentu ant. Confortate

Extra adu. a Dominus regit me. Psal. XXII.

Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Sup aquam refectionis educauit me: aĩam meam ↄuertit. Deduxit me sup semitas iustitie: ꝓpter nomen suũ. Nam ⁊ si ambulauero in medio vmbre mortis nõ timebo mala: q̄niam tu mecũ es. Uirga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me ↄsolata sunt. Parasti in cõspectu meo mensam: aduersus eos q̇ tribulãt me. Impĩguasti in oleo caput meũ: ⁊ calix meꝰ inebriãs quàm p̄clarus est. Et mĩa tua subseq̄tur me: omnibus diebꝰ vite mee. Et vt inhabitẽ in do

mo dñi: in longitudinē dieꝝ. Glor. Psal. 23.

Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundauit eū: et sup flumina pparauit eū. Quis ascendet in montē dñi: aut quis stabit in loco sancto eius. Innocens manib9 et mūdo corde qui nō accepit in vano aīam suā: nec iurauit in dolo pximo suo. Hic accipiet benedictionē à dño: et misericordiam à deo salutari suo. Hec est generatio q̄rentiū eū: querentiū faciem dei Jacob. Attollite portas principes vestras et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie? dñs fortis et potens dñs potens in plio. Attollite portas pncipes vr̄as et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie? dñs virtutū ipse est rex glorie.

Antiph. Confortate manus dissolutas, confortamini dicite, ecce deus noster veniet & saluabit nos alleluia. Alio tpe aīt. Dñs regit me & nihil mihi deerit, in loco pascue ibi me collocauit.

Pro seqnt. ps ant. ī aduētu: Gaudete omnes. Reliq tēpe aīt: Oculi mei. psalm9. 24.

Ad te dñe leuaui animā meam: deus

meus in te ↄfido nō erubescam. Neq3 irrideāt me inimici mei: etenim vniuersi q̇ sustinēt te nō ↄfundentur. Confundantur omnes iniqua agentes: superuacuè. Vias tuas dn̄e demonstra mihi: ꝛ semitas tuas doce me. Dirige me in veritate tua ꝛ doce me: quia tu es deus saluatoꝛ meus. ꝛ te sustinui tota die. Reminiscere miserationū tuaꝝ dn̄e: ꝛ misericoꝛdiaꝝ tuaꝝ quę à sęculo sunt. Delicta iuuentutis meę: ꝛ ignorātias meas ne memineris. Secūdū mīam tuā memēto mei tu: propt̄ bonitatē tuā dn̄e. Dulcis ꝛ rectus dn̄s: ꝑpter hoc legē dabit delinq̄ntibus in via. Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Vniuersę vię dn̄i mīa ꝛ veritas: req̇rentib⁹ testamētū eius ꝛ testimonia eius. Propter nomen tuū dn̄e ꝑpitiaberis peccato meo: multū est enim. Quis est homo qui timet dn̄m? legem statuit ei in via quā elegit. Anima eius in bonis demoꝛabitur: ꝛ semen eius hereditabit terrā. Firmamentū est dn̄s timentib⁹ eū: ꝛ testamētū ipsius vt manifestetur illis. Oculi mei semꝑ ad dn̄m: qm̄ ipse euellet de laq̄o pedes meos. Respice in me ꝛ miserere mei: quia vnic⁹ ꝛ pauꝑ sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatē meā & laborē meū: & dimitte vniuersa delicta mea. Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sunt: & odio iniquo oderūt me. Custodi aīam meā & erue me: nō erubescā qm̄ sperauī in te. Innocētes & recti adheserūt mihi: qa sustinui te. Libera deus Israel: ex oīb⁹ tribulationibus suis. Gloria pat. Psal. XXV.

Iudica me dn̄e qm̄ ego in īnocentia mea ingressus sum: & in dn̄o sperans non infirmabor. Proba me dn̄e & tenta me: vre renes meos & cor meū. Qm̄ misericordia tua ante oculos meos est: & cōplacui in veritate tua. Non sedi cū concilio vanitatis: & cū iniqua gerētibus nō introibo. Odiui ecclesiam malignantiū: & cū impijs nō sedebo. Lauabo inter innocētes manus meas: & circūdabo altare tuum dn̄e. Ut audiam vocē laudis: & enarrem vniuersa mirabilia tua. Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue: & locū habitationis glorie tue. Ne pdas cū impijs deus aīam meam: & cū viris sanguinū vitam meā. In quorū manib⁹ iniquitates sunt: dextera eorū repleta est muneribus.

C j.

Ego aũt in innocentia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei. Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te dñe. Glor. p.

In aduẽtu ant. Gaudete omnes & lætamini, ecce qa veniet dñs vltionis, adducet retributionẽ, ipse veniet & saluabit nos. ℣. Ex Sion species, decoris eius. ℟. Deus noster, manifeste veniet.

Temp. Paschali ant. Alleluia Lapis reuolutus est alleluia, ab ostio monumenti alleluia alleluia. ℣. Surrexit Dñs de sepulchro all. ℟. Qui p nob pep.

Alio tẽpe ant. Oculi mei semp ad dñm. [illegible] ℣. Memor fui nocte, nois tui dñe. ℟. Et custodiui, legem tuam.

In aduentu ad 2. noct. ant. Gaude & lætare.

Tempe paschali in secũd. noctur. ant. Alleluia.

¶. Alio tempe ant. in 2. noct. Dñs defẽso. Ps XXVI.

Ominus illuminatio mea ⁊ sal9 mea: quẽ timebo? Dñs ptector vitę meę: à quo trepidabo? Dum appropiãt sup me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt. Si ɔsistant aduersum me castra: nõ timebit cor meũ. Si exur

gat aduersũ me pliũ: in hoc ego sperabo. Unam petij à domino hanc requiram: vt inhabitem in domo dñi oĩbus diebus vite meę. Ut videam voluptatẽ dñi: ⁊ visitem templũ eius. Quoniã abscondit me in tabernaculo suo: in die maloꝝ ꝓtexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meũ sup inimicos meos. Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo ei⁹ hostiam vociferationis: cantabo ⁊ psalmũ dicam dño. Exaudi domine vocem meã qua clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit coꝛ meũ exq̃siuit te facies mea: faciem tuã dñe req̃ram. Ne auertas faciem tuã à me: ne declines in ira à seruo tuo. Adiutoꝛ meus esto ne derelinq̃s me: neq; despicias me deus salutaris meus. Qm̃ pater me⁹ ⁊ mater mea dereliq̃runt me: dñs aũt assumpsit me. Legem pone mihi dñe in via tua: ⁊ dirige me in semitã rectã propť inimicos meos. Ne tradideris me in animas tribulantiũ me: qm̃ insurrexerũt in me testes iniqui ⁊ mentita est iniq̃tas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuentiũ. Expecta dñm viriliter age: ⁊ cõfoꝛtetur coꝛ tuũ ⁊ sustine dñm. Gloꝛ. Psal. 27.

Dominica

27 Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas à me: ne quãdo taceas à me ꝛ assimi labor descendẽtibꝰ in lacũ. Exaudi domine vocem depcationis meę dum oro ad te: dum extollo manꝰ meas ad templũ sanctũ tuũ. Ne simul tradas me cũ peccatoribus: ꝛ cũ opã tibꝰ iniqtatẽ ne perdas me. Qui loquũtur pacẽ cũ proximo suo: mala aũt in cordibus eorum. Da illis sm opera eoꝝ: ꝛ scdm neqtiam adinuentionũ ipsoꝝ. Secundũ opa manuũ eorũ tribue illis: redde retributionem eoꝝ ipsis. Qm̃ non intellexerũt opa dñi: ꝛ in opa manuum eius: destrues illos ꝛ nõ edificabis eos. Benedictus dominus: qm̃ exaudiuit vocẽ depcationis meę. Dominus adiutor meꝰ ꝛ ptector meus: in ipso sperauit cor meũ ꝛ adiutus sum. Et refloruit caro mea: ꝛ ex voluntate mea ↄfitebor ei. Dñs fortitudo plebis suę: ꝛ protector saluationũ christi sui est. Saluũ fac populũ tuũ dñe ꝛ benedic hereditati tuę: ꝛ rege eos ꝛ extolle illos vsq; in eternum. Glor. pat. ꝛ fil.
Ant. Gaude & lætare filia Ierusalem, ecce rex tuꝰ veniet tibi, Sion noli timere, qa citò veniet salus tua. Alio t. añ Dñs defensor vitæ meæ.

In

In aduētu ant. Rex noster ...

¶ Alio tempe ant. Adorate ... Psal. 28.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietū. Afferte dño gloriā & honorem afferte dño gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio sancto eius. Vox dñi sup aq̄s deus maiestatis intonuit: dñs sup aquas multas. Vox dñi in virtute: vox dñi in magnificentia. Vox dñi confringentis cedros: & cōfringet dñs cedros libani. Et cōminuet eas tanq̄ vitulū libani: & dilectus q̄madm̄ filius vnicorniū. Vox dñi intercidentis flāmam ignis: vox dñi concutientis desertū & cōmouebit dñs desertū Cades. Vox dñi preparantis ceruos & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam. Dñs diluuiū inhabitare facit: & sedebit dñs rex in eternū. Dñs virtutem populo suo dabit: dñs bñdicet populo suo in pace. Gloria pat. Psal. 29.

Exaltabo te dñe q̄m suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Dñe deus meus clamaui ad te: & sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno aīam meā: saluasti me à descendentib⁹ in lacū. Psallite dño sancti eius: & confitemini memorię sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius: ⁊ vita in voluntate eius. Ad vespe⁊ demorabit᷑ fletus: ⁊ ad matutinū letitia. Ego aūt dixi in abundantia mea: nō movebor ineternū. Dn̄e in voluntate tua: p̄stitisti decori meo virtutem. Auertisti faciem tuam à me: ⁊ factus sū conturbatus. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad deū meū dep̄cabor. Que vtilitas in sanguine meo: dū descendo in corruptionē. Nūquid ꝯfitebitur tibi puluis? aut annūciabit veritatem tuam? Audiuit dn̄s ⁊ misert᷒ est mei: dn̄s factus est adiutor meus. Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi: concidisti saccū meū ⁊ circūdedisti me letitia. Ut cantet tibi gloria mea ⁊ nō compungar: dn̄e deus meus ineternū ꝯfitebor tibi. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto. ⁊c.

Ant. Rex noster adueniet Christus, quē Ioānes p̄dicauit agnū esse venturum. Extra Aduēt. ant. Adorate Dominū in aula sancta eius.

¶ In aduēt. ā. Ecce venio Al. tp̄e ā. In tua iustitia.

In te dn̄e speraui nō ꝯfundar ineternū: in iustitia tua libera me. Ps. 30. Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me. Esto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in domū

refugij: vt saluū me facias. Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuū deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quē absconderūt mihi: qm̄ tu es ꝓtector meus. In manus tuas cōmendo spiritū meū: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruantes vanitates: superuacuè. Ego aūt in dño speraui: exultabo ⁊ lętabor in miſeďia tua. Qm̄ respexisti humilitatē meam: saluasti de necessitatibus aīam meā. Nec ↄclusisti me in manibꝰ inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei dñe qm̄ tribulor: ↄturbatus est in ira oculus meus aīa mea ⁊ venter meus. Qm̄ defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupꝑtate virtus mea: ⁊ ossa mea ↄturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobriū ⁊ vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis. Qui videbāt me foras fugerunt à me: obliuioni datus sum tanq̄ʒ mortuus à corde. Factus sum tanquā vas ꝑditū: qm̄ audiui vituꝑationē multorū cōmorantiū in circuitu. In eo dum ↄuenirēt simul aduersum me: accipere aīam meā consiliati sunt. Ego aūt in te speraui dñe: dixi deꝰ

 meus

me⁹ es tu: in manibus tuis sortes meę. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ à ꝑsequentib⁹ me. Illustra faciem tuã sup seruũ tuũ: saluũ me fac in mĩa tua, dñe: nõ ↄfundar qm̃ inuocaui te. Erubescant impij ⁊ deducantur in infernũ: muta fiant labia dolosa. Quę loquũtur aduersus iustũ iniq̃tatem: in supbia ⁊ in abusione. Quàm magna multitudo dulcedinis tuę dñe: quã abscondisti timẽtib⁹ te. Perfecisti eis qui sperant in te: in ↄspectu filioꝝ hominũ. Abscondes eos in abscondito faciei tuę: à ↄturbatione hoĩm. Proteges eos in tabernaculo tuo: à ↄtradictione linguaꝝ. Benedictus dñs: qm̃ mirificauit mĩam suam mihi in ciuitate munita. Ego aũt dixi in excessu mẽtis meę: piectus sum à facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocem orationis meę: dum clamarẽ ad te. Diligite dñm oẽs sancti eius: qm̃ veritatẽ requiret dñs: ⁊ retribuet abundãter facientibus supbiam. Viriliter agite ⁊ ↄfortetᷣ coꝛ vestrũ: omnes qui speratis in domino. Psal. XXXI

Beati quoꝝ remissę sunt iniq̃tates: ⁊ q̃ꝝ tecta sunt peccata. Beatus vir cui nõ imputauit dñs peccatũ: nec est in spũ

eius dolus. Qm̃ tacui inueterauerũt ossa mea: dum clamarẽ tota die. Qm̃ die ac nocte grauata est super me manus tua: ↄuersus sum in erumna mea dum ↄfigitur spina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniustitiam meã nõ abscondi. Dixi ↄfitebor aduersum me iniustitiam meã dño: ⁊ tu remisisti impietatẽ pcti mei. Pro hac orabit ad te oĩs sanctus: in tempe opportuno. Verũtñ in diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eũ nõ approximabũt. Tu es refugiũ meũ à tribulatione q̃ circũdedit me: exultatio mea erue me à circũdantibus me. Intellectũ tibi dabo ⁊ instruã te in via hac qua gradieris: firmabo sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus: q̇bus nõ est intellectus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ↄstringe: q̇ nõ approximãt ad te. Multa flagella peccatoris: sperantẽ aũt in dño misc̃dia circũdabit. Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde.

In aduẽt. añ. Ecce venio citò & merces mea mecũ est dicit dñs, dare vnicuiq; scdm̃ opa sua. ℣. *Emitte agnũ dñe, dominatorẽ terræ.* ℟. *De petra deserti, ad montem filiæ Sion.* Tempore Paschali ant. Alleluia, quẽ quæris mulier alla

uiuentem cū mortuis alleluia alleluia.
℣. Surrexit Dn̄s vere, alla. Et apparuit Simoni al.
Al. tp̄e an̄ In tua iustitia libera me domine.
℣. Quoniam tu illuminas lucernam meam dn̄e.
℟. Deus meus, illumina tenebras meas.
¶ In tertio noct. ant. in aduētu & Sept. vt in ꝓprio de temp.
Alio tp̄e ant. Alleluia. Cantic. j. Isaię. 33.
Domine miserere nostri te enim expectauimus: esto brachiū nostrū in mane & salus nostra in tempore tribulationis. A voce angeli fugerūt populi: & ab exaltatione tua disperse sunt gentes. Et congregabūtur spolia vestra sicut colligit bruchus: velut cum fossę plenę fuerint de eo. Magnificatus est dn̄s qm̄ habitauit in excelso: impleuit Sion iudicio & iustiā. Et erit fides in temporibus tuis diuitię salutis sapientia & scientia: timor dn̄i ipse est thesaurus eius. Ecce videntes clamabunt foris: angeli pacis amare flebunt. Dissipatę sunt vię cessauit trāsiens per semitā: irritum factū est pactū: ꝓiecit ciuitates nō reputauit hoīes. Luxit & elanguit terra: ꝯfusus est Libanus & obsorduit. Et factus est Saron sicut desertū: & concussa

est Basan et Carmelus. Nunc consurgam dicit dn̄s: nunc exaltabor nūc sublevabor. Cāt. 2. Es. 33

Audite qui longe estis que fecerim: et cognoscite vicini fortitudinē meam. Conterriti sunt in Sion peccatores: possedit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cū igne devorante? quis habitabit ex vobis cū ardoribus sempiternis. Qui ambulat in iustitijs et loqtur veritatē qui pijcit avaritiam ex calumnia: et excutit manus suas ab omni munere. Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinē: et claudit oculos suos ne videat malum. Iste in excelsis habitabit munimenta saxor sublimitas eius: panis ei datus est aque eius fideles sunt. Regem in decore suo videbunt oculi eius cernēt terram de longe: cor tuū meditabitur timorē. Cāt 3. Eccl. 36

Miserere dn̄e plebi tue sup quā invocatū est nomen tuū: et Israel quē coeq̄sti primogenito tuo. Miserere civitati sāctificationis tue Jerusalem: civitati requiei tue. Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis; et gloria tua populū tuū. Da testimoniū his q ab initio creature tue sunt: et suscita p̄dicōes

quias locuti sunt in noīe tuo pphete priores.
Da mercedem dñe sustinentibus te: vt pphe
te tui fideles inueniantur. Et exaudi orationes
seruor tuorū secūdum bñdictionē Aaron de
populo tuo: & dirige nos in viam iustitie.
Et sciant omnes qui habitant terram: quia
tu es deus ꝯspector seculor. Gloria pat. In ad
uēt añ. In aduentu sūmi regis mundentur cor
da hoīm vt dignè ambulemus in occursum
illius. qa ecce veniet & non tardabit. ℣. Egre
dietur dñs, de loco sancto suo. ℟. Veniet vt salu. pop.
Pasch. añ. Alleluia, noli flere Maria alleluia, re
surrexit Dñs alleluia alleluia. ℣. Gauisi sunt disci
puli, alleluia. ℟. Viso domino, alleluia. ¶ Alio tpe
ant. Alleluia, alleluia, alleluia. ℣. sicul.
Exaltare dñe, in virtute tua. ℟. Cantabimus &
psallemus, virtutes tuas. Verum nota, quod tpe Aduētus
loco supd. Cant. dr cāt. Ecce dñs i for. Tēpe pasche cāt. Quis ē iste.

Canticū Ambrosij & August.

Te deum laudamus. Te domi
nū ꝯfi te mur. Te eternū patrem omnis

terra vene ra tur. Tibi omnes angeli tibi
celi ⁊ vniuerse pote sta tes. Tibi cherubim
⁊ seraphim incessabili voce procla mant.
San ctus. San ctus. San ctus
dominus deus saba oth. Ple ni sunt celi ⁊
terra maiestatis glorie tu e. Te gloriosus
apostoloꝝ cho rus. Te prophetaꝝ lauda
bilis numerus. Te martyrū candidat⁹

laudat exerci tus. Te per orbem terrarum san
cta ɔfitetur ecclesia. Pa trem ĩmense maie
sta tis. Venerandū tuū verū et vnicum fili
um. Sanctū quoq; para clitum spiri tum.
Tu rex glorie christe. Tu patris sempi
ter nus es filius. Tu ad liberandū susceptu
rus hominē non horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo aperuisti credē

tibus regna ce loꝝ. Tu ad dexteram dei
sedes in gloria patris. Iudex crederis esse
venturus. Te ergo q̄sum⁹ tuis famu
lis subueni quos ꝑcioso sanguine rede
misti. Eterna fac cū sanctis tuis glori
a munera ri. Saluū fac populū tuū do
mine ⁊ benedic hereditati tu e. Et rege
eos ⁊ extolle illos vsqꝫ in eter nū. Per
Seqs ver. dr sic extra sedes hic oēs ꝓcūbāt in ge nua
oib⁹ surg⁹ cato⁹ īcipit

singulos di es bene di cimus te. Et lau
damus nomen tuū in seculū ꝛ in se culum se
culi. Dignare domine die isto sine peccato
nos custo dire. Miserere nostri domine
mise rere nostri. Fiat misericordia tua
domine super nos q̄madmodū spera uimus
in te. In te domine spe ra ui.
Residuū cantur per ambos choros
Non
cōfundar ine ternum.
Lectio Euāg' p psid. chor' respō.
Amen.

Deinde presidẽs incipit hymnū. Te decet laus. Chorus p sequitur Te decet hymnus tibi gloria deo patri ⁊ filio cū sancto spiritu in se cula seculo rum. A men.

In laudib⁹ post ℣ De⁹ i adiut. meū ⁊c. dr ps. 66.

DEus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū suum super nos ⁊ misereatur nostri. Ut cognoscamus in terra viam tuā: in oībus gentib⁹ salutare tuum. Confiteantur tibi populi deus: ꝯfiteātur tibi ppli omnes. Letentur ⁊ exultēt gentes: qm̄ iudicas populos in eq̄tate ⁊ gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus ꝯfiteātur tibi populi oēs: terra dedit fructū suū. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus: ⁊ metuāt eū omnes fines terre. Gloria pat. ⁊c.

Ad laud. in Dñica qm̄ nō hr̄ ppa: Ant. Alle luia. ps. 50.

Miserere mei deus: ſm magnā miſcdiā tuam. Et ſm multitudinē miſeratio-nū tuaꝝ: dele iniq̄tatē meam. Amplius laua me ab iniq̄tate mea: ꝛ à peccato meo munda me. Qm̄ iniq̄tatem meā ego cognoſco: ꝛ pctm̄ meū ꝯtra me eſt ſemper. Tibi ſoli peccaui ꝛ malū coꝛàm te feci: vt iuſtificeris in ſermonibꝰ tuis ꝛ vincas cū iudicaris. Ecce enim in iniq̄tatibꝰ ꝯceptus ſum: ꝛ in pctis ꝯcepit me mater mea. Ecce enī veritatē dilexiſti: incerta ꝛ occulta ſapientię tuę manifeſtaſti mihi. Aſperges me hyſſopo ꝛ mundaboꝛ: lauabis me ꝛ ſuper niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ꝛ letitiam: ꝛ exultabūt oſſa humiliata. Auerte faciem tuā à peccatis meis: ꝛ oēs iniq̄tates meas dele. Coꝛ mūdū crea in me deus: ꝛ ſpm̄ rectū innoua in viſceribꝰ meis. Ne pijcias me à facie tua: ꝛ ſpm̄ ſanctū tuū ne auferas à me. Redde mihi letitiam ſalutaris tui: ꝛ ſpū pͥncipali ꝯfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ꝛ impij ad te ꝯuertentur. Libera me de ſanguinibꝰ deus deꝰ ſalutis meę: ꝛ exultabit lingua mea iuſtitiam tuā. Dn̄e labia mea aperies: ꝛ os meū ānunciabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſſes

sacrificiū dedissem vtiqȝ: holocaustis nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs ꝯtribulatꝰ: cor ꝯtritū ⁊ humiliatū deus non despicies. Benigne fac dn̄e in bona volūtate tua Sion: vt edificentur muri Jr̄lm. Tunc acceptabis sacrificiū iustitie oblationes ⁊ holocausta: tūc imponēt sup altare tuū vitulos. Gloria patri ⁊ fil. Psalm. 117.

Confitemini dn̄o quoniā bonus: qm̄ in seculū misericordia eius. Dicat nūc Israel qm̄ bonus: qm̄ in seculū mi̅a eius. Dicat nūc domus Aaron: qm̄ in sclm mi̅a eius. Dicant nūc qui timēt dn̄m: qm̄ in sclm misericordia eius. De tribulatione inuocaui dn̄m: ⁊ exaudiuit me in latitudine dn̄s. Dominus mihi adiutor: nō timebo quid faciat mihi homo. Dn̄s mihi adiutor: ⁊ ego despiciam inimicos meos. Bonū est ꝯfidere in dn̄o: quàm ꝯfidere in hoīe. Bonū est sperare in dn̄o: quàȝ sperare in pͥncipibus. Omnes gentes circuierunt me: ⁊ in noīe dn̄i qͣa vltus sum in eos. Circūdantes circūdederunt me: ⁊ in noīe dn̄i quia vltus sū in eos. Circumdederūt me sicut apes ⁊ exarserūt sicut ignis in spinis: ⁊ in noīe dn̄i quia vltus suȝ in eos. Impulsus euersus

sum vt caderem: ⁊ dñs suscepit me. Fortitudo
mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salu-
tem. Vox exultationis ⁊ salutis: in taberna-
culis iustoꝝ. Dextera dñi fecit virtutem
dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit
virtutem. Non moriar sed viuam: ⁊ narra-
bo opera dñi. Castigans castigauit me do-
minus: ⁊ morti non tradidit me. Aperite
mihi portas iustitie ingressus in eas ꝯfite-
boꝛ dño: hec porta dñi iusti intrabūt in eam.
Confiteboꝛ tibi qm̄ exaudisti me: ⁊ factus
es mihi in salutem. Lapidem quē reproba-
uerūt edificātes: hic factus est in caput angu-
li. A dño factū est istud: ⁊ est mirabile in
oculis nostris. Hec ē dies quā fecit dñs: exul-
temꝰ ⁊ letemur in ea. O dñe saluū me fac
o dñe bene ꝓsperare: benedictꝰ qui venit in no-
mine dñi. Benediximꝰ vobis de domo dñi:
deus dñs ⁊ illuxit nobis. Constituite diem
solennē in ꝯdensis: vsqꝫ ad coꝛnu altaris.
Deus meus es tu ⁊ confiteboꝛ tibi: deus me-
us es tu ⁊ exaltabo te. Confiteboꝛ tibi qm̄
exaudisti me: ⁊ factus es mihi in salutem.
Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in seculū

misericordia eius. Gloria pat. Psal. 62.

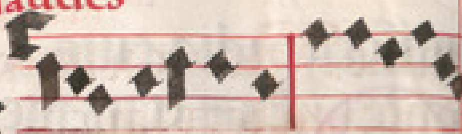
DEus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te anima mea: quam multipliciter tibi caro mea. In terra deserta, inuia, ⁊ inaquosa: sic in sancto apparui tibi, vt viderē ꝟtutem tuā ⁊ gloriam tuā. Qm̄ melior est mīa tua sup vitas: labia mea laudabūt te. Sic benedicam te in vita mea: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat aīa mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meū. Si memor fui tui super stratū meū in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus. Et in velamento alarū tuar exultabo adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi verò in vanū quesierūt aīam meā introibūt in inferiora terre: tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt. Rex verò lętabitur in deo laudabūt omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua. Gloria patri ⁊c. An.

Alle luia alleluia. a. Tres pueri

Post pent. ant. i Cant. 3. pueror habēt in Antipho.

Ad laudes

Benedicite oĩa
opa dñi domino:
laudate ⁊ super: Surrexit Christus.
exaltate eũ in secula. Benedicite angeli do
mini dño: benedicite celi dño. Benedicite a
quę omnes quę sup celos sunt dño: bñdicite
omnes virtutes dñi dño. Benedicite sol ⁊ lu
na dño: bñdicite stellę celi dño. Benedicite
oĩs imber ⁊ ros dño: bñdic. oẽs spiritus dei
dño. Benedicite ignis ⁊ ęstus dño: bñd. frig'
⁊ estus dño. Benedicite rores ⁊ pruina dño:
bñd. gelu ⁊ frigus dño. Benedicite glacies
⁊ niues dño: bened. noctes ⁊ dies dño. Bene
dicite lux ⁊ tenebre dño: bñd. fulgura ⁊ nubes
dño. Benedicat terra dñm: laudet ⁊ superexal
tet eũ in secula. Benedicite mõtes ⁊ colles
dño: bñd. vniuersa germinãtia in terra dño.
Benedicite fontes dño: bñdicite maria ⁊ flu
mina dño. Benedicite cete ⁊ oĩa que mouẽtur
in aquis dño: bñd. omnes volucres celi dño.
Benedicite omnes bestię ⁊ pecora dño: bñdic.
filij hoĩm dño. Benedicat Israël dominũ: lau
det ⁊ supexaltet eũ in secula. Benedicite sacer
dotes domini domino: bñdicite serui dñi do

mino

mino. Benedicite spiritus et anime iustorum
dño: bñdicite sancti et humiles corde domino.
Benedicite Anania Azaria Misael dño: lauda-
te et superexaltate eũ in secula. Benedicamus pa-
trem et filiũ cũ sancto spiritu: laudemus et sup-
exaltemus eũ in secula. Benedictus es dñe in
firmamẽto celi: et laudabilis et gloriosus et sup-
exaltatus in secula. Et nõ dr̃ Gloria pat. Ant.

Tres pueri iussu regis in fornacẽ
missi sunt nõ timẽtes flãmam ignis dicen-
tes benedictus deus. Alleluia. ps̃ Lau. 148

Laudate dominũ de celis: laudate eũ
in excelsis. Laudate eũ omnes ange-
li eius: laudate eũ omnes virtutes eius.
Laudate eũ sol et luna: laudate eũ oẽs stelle et
lumen. Laudate eũ celi celorum: et aque que super omnes
celos sunt laudẽt nomen dñi. Quia ipse dixit
et facta sũt: ipse mandauit et creata sunt. Sta-

tuit ea in eternū ꝛ in sclm seculi: pceptū posuit ꝛ nō pteribit. Laudate dominū de terra: dracones ꝛ oēs abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus pcellaꝝ: q faciūt verbū eius. Montes ꝛ oēs colles: ligna fructifera ꝛ oēs cedri. Bestie ꝛ vniuersa pecora: serpentes ꝛ volucres pēnate. Reges terre ꝛ oēs populi: pncipes ꝛ omnes iudices terre. Iuuenes ꝛ vgines senes cū iunioribus laudent nomen dn̄i: q exaltatū est nomen eius solius. Confessio eius sup celū ꝛ terrā: ꝛ exaltauit cornu ppli sui. Hymnꝰ oībus sanctis eius: filijs Israēl populo apppinqn̄ti sibi.

Psalmus 149.

Cantate dn̄o canticū nouū: laus eius in ecclesia sanctoꝝ. Letetur Israēl in eo q fecit eum: ꝛ filij Sion exultent in rege suo. Laudēt nomen eius in choro: in tympano ꝛ psalterio psallant ei. Quia bn̄placitū est dn̄o in populo suo: ꝛ exaltabit mansuetos in salutē. Exultabūt sancti in gloria: letabūtur in cubilibꝰ suis. Exaltationes dei in gutture eoꝝ: ꝛ gladij ancipites in manibꝰ eoꝝ. Ad faciendā vindictā in nationibus: increpationes in populis. Ad alligandos reges eoꝝ in cōpedibus: ꝛ nobiles

cor in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudi ciũ ɔscriptũ: glia hec ẽ oĩb' sanctis. Ps. 150.

Laudate dñm in sanctis eius: laudate eũ in firmamento virtutis eius. Laudate eũ in ṽtutib' eius: laudate eũ ſm multitudinẽ magnitudinis eius. Laudate eũ in sono tube: laudate eũ in psalterio & cithara. Laudate eũ in tympano & choro: laudate eũ in cordis & organo. Laudate eũ in cymbalis benẽ sonantib': laudate eũ in cymbalis iubilationis: oĩs spirit' laudet dominum. Gloria patri & filio &c. An.

Alle luia alleluia al leluia. R̃. breue. Hæc est

di es. Quam fe cit dominus. V̄. Exulte

mus & lætemur in e a. Quã. Seqñs hymnus dr̃ à Kaled. Octob. vsq; ad Quadrag. D. Ambros.

Æterne rerum conditor Noctẽ di emq; qui regis, Et temporum das tempora

D. 5.

Ut alleues fastidium.
Præco diei iam sonat,
Noctis profundæ peruigil,
Nocturna lux viantibus
A nocte noctem segregans.
Hoc excitatus lucifer
Soluit polum caligine,
Hoc omnis errorum cohors
Viam nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit
Pontique nitescunt freta:
Hoc ipsa petra ecclesiæ
Canente, culpam diluit.
Surgamus ergo strenuè,
Gallus iacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.
Gallo canente spes redit,
Ægris salus refunditur:
Mucro latronis conditur,
Lapsis fides reuertitur.
Jesu labentes respice,
Et nos videndo corrige:
Si respicis, lapsi stabunt,

Fletuque culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus,
Mentisque somnum discute:
Te nostra vox primum sonet
Et vota soluamus tibi.
Deo patri sit gloria, Eiusq; soli filio: C. spū.

In ęstate ad laud. hym. D. Gregorij.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra
Lucis aurora rutilans coruscat
Nisibus totis rogitemus omnes
Cunctipotentem.
Ut Deus nostri miseratus, omnem
Pellat languorem, tribuat salutem.
Donet et nobis pietate patris
Regna polorum.
Præstet hoc nobis deitas beata
Patris ac nati, pariterque sancti
Spiritus, cuius reboat in omni
Gloria mundo. Amen

℣ Dñs regnauit decor. indu. Cant. Zacha. Luce. 1.

Benedictus dñs deus Israel: quia visitauit, et fecit redemptionē plebis suę. Et erexit

cornu

cornu salutis nobis: in domo David pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarum eius. Salutem ex inimicis nostris: et de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti. Iusiurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum: daturum se nobis. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamus illi. In sanctitate et iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris. Et tu puer propheta altissimi vocaberis: praeibis enim ante faciem domini parare vias eius. Ad dandam scientiam salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordiae dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Glo.

FERIA SECUN DA AD MATUTIN.

Inuitat. Venite exultemus domino. Iubilemus deo salutari nostro. ps. Venite.

Hymnus B. Ambrosij.

Somno refectis artubus
Spreto cubili surgimus

No.

Nobis pater canentibus
Adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat
Te mentis ardor ambiat:
Vt actuum sequentium
Tu sancte sis exordium.
Cedant tenebræ lumini
Et nox diurno syderi:
Vt culpa quam nox intulit,
Lucis labascat munere.
Precamur iidem supplices
Noxas vt omnes amputes
Et ore te canentium
Lauderis in perpetuum.
Præsta pater piissime, Patriq; cõpar vni.

In pmo noct. ant. Rectos decet. Temp. Pasc. Alla.

Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Confitemini dño in cithara: in psalterio decem chordar psallite illi. Cantate ei canticũ nouũ: bene psallite ei in vociferatione. Quia rectũ est verbũ dñi: & oĩa opa eius in fide. Diligit miscdiam & iudiciũ: misericor

dia dñi plena est terra. Uerbo dñi celi firma
ti sunt: ꝛ spiritu oris ei⁹ oĩs virtus eorum.
Congregans sicut in vtre aquas maris: po
nens in thesauris abyssos. Timeat dñm oĩs
terra: ab eo aũt cõmoueantur oẽs inhabitan
tes orbem. Quoniã ipse dixit ꝛ facta sũt: ipse
mandauit ꝛ creata sunt. Dominus dissipat ꝯ
silia gentiũ: reprobat aũt cogitationes populoꝝ
ꝛ reprobat ꝯsilia principũ. Consiliũ aũt dñi
in eternũ manet: cogitationes cordis eius in
generatione ꝛ generationem. Beata gens cui⁹
est dñs deus eius: populus quẽ elegit in here
ditatem sibi. De celo respexit dñs: vidit omnes
filios hoĩm. De p̄parato habitaculo suo: respe
xit sup omnes qui habitãt terram. Qui finxit
sigillatim corda eoꝝ: q̇ intelligit oĩa opera eoꝝ.
Non saluatur rex per multam ꝟtutem: ꝛ gi
gas nõ saluabitur in multitudine ꝟtutis suę.
Fallax equ⁹ ad salutem: in abundãtia autẽ
virtutis suę nõ saluabitur. Ecce oculi dñi su
per metuentes eũ: ꝛ in eis qui sperãt sup mĩa
eius. Ut eruat a morte aĩas eoꝝ: ꝛ alat eos
in famę. Anima nr̃a sustinet dñm: qm̃ adiu
tor ꝛ ꝓtector nr̃ est. Quia in eo letabitur cor

nostrũ: ⁊ in nõie sancto eius sperauim⁹. Fiat misercõia tua dñe sup nos: q̃madm̃ sp̃auim⁹ in te.

Benedicam dominũ in oĩ tem Psal. 33. pore: semp laus eius in ore meo. In dño laudabitur aĩa mea: audiãt mã sueti ⁊ letentur. Magnificate dñm mecũ: ⁊ exaltemus nomen ei⁹ in idipsum. Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oĩbus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̃e nõ ꝯfundẽtur. Iste paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: ⁊ de oĩbus tribulationibus eius saluauit eũ. Immittit angelus dñi in circuitu timentiũ eũ: ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte qm̃ suauis est dñs: beatus vir q̃ spat in eo. Timete dñm oẽs sancti eius: qm̃ non est inopia timentib⁹ eũ. Diuites eguerũt ⁊ esurierũt: inq̃rentes aũt dñm nõ minuent̃ omni bono. Venite filij audite me: timore dñi docebo vos. Quis est homo qui vult vitã: diligit dies videre bonos. Prohibe linguã tuã à malo: ⁊ labia tua ne loquant̃ dolũ. Diuerte à malo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊ pseq̃re eam. Oculi domini sup iustos: ⁊ aures eius in preces eorum. Vultus aũt dñi sup facientes mala: vt pdat

de terra memoriā eoꝝ. Clamauerūt iusti ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex oībus tribulationibus eoꝝ liberauit eos. Iuxta est dñs iis q̄ tribulato sunt corde: ⁊ humiles spiritu saluabit. Multe tribulationes iustoꝝ: ⁊ de oībus his liberabit eos dñs. Custodit dñs oīa ossa eoꝝ: vnū ex his nō cōteretur. Mors peccatoꝝ pessima: ⁊ qui oderūt iustū delinquent. Redimet dñs aīas seruoꝝ suoꝝ: ⁊ nō delinquēt omnes q̄ sperant in eo. Glor. patri ⁊ filio: ⁊ spūi san.

Añt. Rectos decet collaudatio. Añ. Expugna.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnātes me. .ps. 34. Apphende arma ⁊ scutū: ⁊ exurge in adiutoriū mihi. Effunde frameā ⁊ cōclude aduersus eos q̄ persequūtur me: dic aīe mee salus tua ego sum. Confundant ⁊ reuereātur: q̄rentes aīam meā. Auertantur retrorsum ⁊ cōfundātur: cogitantes mihi mala. Fiant tanq̄ʒ puluis ante faciē venti: ⁊ angelus dñi coarctans eos. Fiat via illorū tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dñi pseq̄ns eos. Qm̄ gratis absconderūt mihi interitū laquei sui: supuacue exprobrauerūt aīam meā. Veniat illi laqueus quē ignorat ⁊ captio quā ab

scondit apphendat eũ: τ in laqueũ cadat in
ipsũ. Anima aũt mea exultabit in dño: τ de
lectabitur sup salutari suo. Omnia ossa mea
dicent: dñe quis similis tibi. Eripiens inopẽ
de manu fortiorum eius: egenũ τ pauperẽ à diri
pientib⁹ eum. Surgentes testes iniqui: quę
ignorabam interrogabãt me. Retribuebant
mihi mala pro bonis: sterilitatẽ anime meę.
Ego aũt cùm mihi molesti essent: induebar
cilicio. Humiliabam in ieiunio aĩam meã: τ
oratio mea in sinu meo ꝯuertetur. Quasi pxi
mũ τ q̃si fratrẽ nostrũ sic cõplacebam: q̃si lugens
τ ꝯtristatus sic humiliabar. Et aduersũ me
letati sunt τ ꝯuenerũt: ꝯgregata sũt super me
flagella τ ignoraui. Dissipati sunt nec cõpun
cti. tentauerũt me subsannauerũt me subsãna
tione: frenduerũt sup me dentib⁹ suis. Dñe
q̃ndo respicies: restitue aĩam meã à maligni
tate eorum: à leonib⁹ vnicam meã. Confitebor
tibi in ecclesia magna: in populo graui lauda
bo te. Non supgaudeãt mihi q̃ aduersantur
mihi iniquè: qui oderũt me gratis τ ãnuũt
oculis. Qm̃ mihi q̃dem pacificè loq̃bant: τ
in iracũdia terrę loquẽtes dolos cogitabant.

Et dilatauerũt sup me os suũ: dixerũt euge euge viderũt oculi nostri. Uidisti dñe ne sileas: dñe ne discedas a me. Exurge ⁊ intende iudicio meo: deus me⁹ ⁊ dñs meus in causam meã. Iudica me ſm iustitiam tuã dñe deus meus: ⁊ nõ supgaudeãt mihi. Non dicãt in cordibus suis euge euge aĩe nostrę: nec dicant deuorauim⁹ eũ. Erubescant ⁊ reuereantur simul: qui gratulãtur malis meis. Induant͛ ɔfusione ⁊ reuerentia: q̃ magna loquũt͛ sup me. Exultent ⁊ lętentur qui volũt iustitiam meã: ⁊ dicãt semp magnificet͛ dñs qui volũt pacem serui eius. Et lingua mea meditabitur iustitiã tuã: tota die laudẽ tuam. Glor.

Añt. Expugna impugnantes me.

Añt. Reuela Psalm⁹. XXXVI.

Noli ęmulari in malignantibus: neq₃ zelaueris facientes iniq̃tatẽ. Quoniam tanq₃ fęnũ velociter arescẽt: ⁊ q̃madmodũ olera herbaꝝ citò decident. Spera in dño ⁊ fac bonitatem: ⁊ inhabita terrã ⁊ pasceris in diuitijs eius. Delectare in dño: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela dño viam tuã ⁊ spera in eo: ⁊ ipse faciet. Et educet q̃si lumẽ

iustitiam tuā ⁊ iudiciū tuū tanq̄ȝ meridiem: sub
ditus esto dn̄o ⁊ ora eū. Noli emulari in eo q̄
ꝓsperatur in via sua: in hoīe faciente iniusti
as. Desine ab ira ⁊ derelinq̄ furorē: noli emu
lari vt maligneris. Qm̄ qui malignant̄ exter
minabūtur: sustinentes autē dn̄m ipsi heredita
būt terrā. Et adhuc pusillū ⁊ nō erit peccator:
⁊ q̄res locū eius ⁊ nō inuenies. Mansueti au
tem hereditabūt terrā: ⁊ delectabūtur in multi
tudine pacis. Obseruabit peccator iustū: ⁊
stridebit sup eū dentibus suis. Dn̄s aūt irri
debit eū: quoniā ꝓspicit quod veniet dies ei⁹.
Gladiū euaginauerūt peccatores: intenderūt
arcū suū. Ut deiiciant paupem ⁊ inopem: vt
trucident rectos corde. Gladius eoꝝ intret ī
corda ipsoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringatur. Melius
est modicū iusto: sup diuitias peccatoꝝ multas.
Quoniā brachia peccatoꝝ cōterentur: ꝯfirmat
aūt iustos dn̄s. Nouit dn̄s dies īmaculatoꝝ:
⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit. Non ꝯfunden
tur in tempore malo ⁊ in diebus famis satura
būtur: quia peccatores peribūt. Inimici vero
dn̄i mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: defi
cientes q̄madm̄ fumus deficient. Mutuabit̄

peccator et nō soluet: iustus aūt miseret et tribu et. Quia benedicētes ei hereditabūt terrā: maledicētes aūt ei disperibūt. Apud dñm gress9 hoīs dirigentur: et viam eius volet. Cum ceciderit nō collidetur: quia dñs supponit manum suā. Iunior fui etenim senui: et nō vidi iustū derelictū: nec semen ei9 q̄rens panē. Tota die miseretur et cōmodat: et semen illius in benedictione erit. Gloria patri et fil. Diuisio Ps. 36.

Declina a malo et fac bonū: et inhabita in seculū seculi. Quia dñs amat iudiciū et nō derelinq̄t sanctos suos: in eternū cōseruabūtur. Iniusti punientur: et semen impiorū peribit. Iusti aūt hereditabūt terrā: et inhabitabūt in seculū seculi super eam. Os iusti meditabitur sapientiam: et lingua ei9 loq̄tur iudiciū. Lex dei eius in corde ipsius: et nō supplantabūtur gressus eius. Considerat peccator iustū: et q̄rit mortificare eū. Dñs aūt non derelinq̄t eū in manibus eius: nec damnabit eū cum iudicabitur illi. Expecta dñm et custodi viam ei9 et exaltabit te vt hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis. Vidi impiū superexaltatū: et eleuatum sicut cedros Libani.

Et transiui & ecce nō erat: quesiui eū & nō est inuentus loc⁹ eius. Custodi innocentiā & vide eq̄tatem: q̄m sunt reliquię homini pacifico. Iniusti aūt disperibūt: simul reliq̄ę impiorum interibūt. Salus aūt iustorum à dn̄o: & ptector eorum in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dn̄s & liberabit eos: & eruet eos à peccatoribus & saluabit eos quia sperauerūt in eo. Glor. p.

Ant. Reuela dn̄o viam tuam. An. Ne in ira tua.

Domine ne in furore tuo arguas me: ps 37. neq̄ in ira tua corripias me. Q̄m sagittę tuę infixę sunt mihi: & ꝯfirmasti sup me manū tuam. Non est sanitas in carne mea à facie irę tuę: nō est pax ossib⁹ meis à facie peccatorum meorum. Q̄m iniquitates meę supgressę sunt caput meū: & sicut onus graue grauatę sunt super me. Putruerūt & corruptę sūt cicatrices meę: à facie insipientię meę. Miser factus sum & curuatus sum vsq̄ in finē: tota die ꝯtristatus ingrediebar. Quoniam lūbi mei impleti sunt illusionib⁹: & nō est sanitas in carne mea. Afflictus sū & humiliatus sū nimis: rugiebam à gemitu cordis mei. Dn̄e ante te omne desiderium meū: & gemi

tus meus à te nō est absconditus. Cor meū
cturbatū est dereliquit me vtus mea: ⁊ lumē
oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipsum nō est mecū. Amici mei
⁊ pximi mei: aduersum me appropinquerūt
⁊ steterūt. Et q̄ iuxta me erant de longe stete
rūt: ⁊ vim faciebāt qui q̄rebant aīam meam.
Et qui inq̄rebant mala mihi locuti sūt vani
tates: ⁊ dolos tota die meditabātur. Ego autē
tanq̄ surdus nō audiebam: ⁊ sicut mutus nō
aperiens os suū. Et factus sum sicut homo nō
audiens: ⁊ nō habens in ore suo redargutiones.
Qm̄ in te dn̄e speraui: tu exaudies me dn̄e deus me
us. Quia dixi neq̄ndo supgaudeāt mihi ini
mici mei: ⁊ dum cōmouētur pedes mei sup me
magna locuti sunt. Qm̄ ego in flagella para
tus sum: ⁊ dolor meus in cspectu meo semper.
Qm̄ iniq̄tatē meā ānunciabo: ⁊ cogitabo pro
peccato meo. Inimici aūt mei viuunt ⁊ cfir
mati sunt super me: ⁊ multiplicati sūt qui ode
rūt me iniquè. Qui retribuūt mala pro bonis
detrahebāt mihi: qm̄ seq̄bar bonitatem. Ne
derelinquas me dn̄e deus meus: ne discesseris
à me. Intende in adiutoriū meū: dn̄e deus sa
lutis meę. Glor. Añ. Ne in ira tua arguas me
Temp. pasch. All'a all'a all'a. do

domine. ℣. Dñe in cælo, misericordia tua. ℟. Et veritas tua, vsq; ad nubes. In aduẽtu Dñi ℣. Ex Sion species decoris eius. ℟. De⁹ nr̃ manif. v. In q̃drages. ℣. Ipse liberauit me de laq̃o venantiũ. ℟. Et à v̄bo aspero. Passion. ℣. Erue à framea deus aĩam meã. ℟. Et de manu canis vnicam meam. Tpe pasche ℣. Surrexit Dñs de sepulchro, alla. ℟. Q.

In secũdo noct. ant. p⁹ 70. Vt non delinquam Extra 70. per annũ. Alleluia. Ps. 38.

Ixi custodiam vias meas: vt nõ delinquã in lingua mea. Posui ori meo custodiam: cũ ɔsisteret peccator aduersum me. Obmutui ⁊ humiliatus sũ ⁊ silui à bonis: ⁊ dolor me⁹ renouat⁹ est. Concaluit cor meũ intra me: ⁊ ĩ meditatione mea exardescet ignis. Locutus sũ in lingua mea: notũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerũ dieꝝ meoꝝ quis est: vt sciam q̃d desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: ⁊ substantia mea tanq̃ nihilũ ante te. Verũtñ vniuersa vanitas: oĩs homo viuẽs. Verũtñ in imagine pertransit homo: sed ⁊ frustra ɔturbatur. Thesaurizat: ⁊ ignorat

cui ꝯgregabit ea. Et nunc q̄ est expectatio mea nonne dn̄s? ⁊ substantia mea apud te est. Ab oībus iniq̄tatibꝰ meis erue me: opp briū insipienti dedisti me. Obmutui ⁊ non aperui os meū qm̄ tu fecisti; amoue à me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tuę ego defeci in increpationibꝰ: ppt̄ iniq̄tatē corripuisti hoīē. Et tabescere fecisti sicut araneam aīam eius: veruntn̄ vanè ꝯturbatur oīs homo. Exaudi orationē meam dn̄e ⁊ dep̄cationē meā: auribꝰ pcipe lachrymas meas. Ne sileas qm̄ aduena ego sum apud te ⁊ peregrinus: sicut oēs patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priusquā abeam: ⁊ amplius nō ero. Glor. pat. Psal. 39.

Expectans expectaui dn̄m: ⁊ intendit mihi. Et exaudiuit p̄ces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserię ⁊ de luto fecis. Et statuit supra petrā pedes meos: ⁊ direxit gressꝰ meos. Et īmisit in os meū canticū nouū: carmen deo nostro. Videbūt multi ⁊ timebunt: ⁊ sperabūt in dn̄o. Beatus vir cuiꝰ est nomen dn̄i spes eius: ⁊ nō respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Multa fecisti tu dn̄e deus meꝰ mirabilia tua: ⁊ cogitationibꝰ tuis nō est qui simi

lis sit tibi. Annũciaui ꝛ locut⁹ sum: multipli
cati sunt sup numeꝝ. Sacrificiũ ꝛ oblationem
noluisti: aures aũt perfecisti mihi. Holocaustũ
ꝛ pro peccato nõ postulasti: tunc dixi ecce venio.
In capite libri scriptũ est de me vt facerẽ volun
tatẽ tuam: deus meus volui ꝛ legẽ tuã in medio
cordis mei. Annũciaui iustitiã tuã in ecclesia
magna: ecce labia mea nõ ꝓhibebo dñe tu scisti.
Iustitiam tuã nõ abscondi in corde meo: ỽitatẽ
tuã ꝛ salutare tuũ dixi. Non abscondi misẽdiam
tuã ꝛ veritatẽ tuã: a ꝯcilio multo. Tu aũt dñe
ne longe facias miserationes tuas a me: mĩa tu
a ꝛ veritas tua semp susceperũt me. Qm̃ circũde
derũt me mala quoꝝ nõ est numerus: cõprehen
derũt me iniq̃tates meę ꝛ nõ potui vt viderem.
Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: ꝛ
cor meũ dereliquit me. Cõplaceat tibi dñe vt
eruas me: dñe ad adiuuandũ me respice. Con
fundãtur ꝛ reuereant᷑ simul qui q̃runt animã
meã; vt auferant eam. Conuertant᷑ retrorsum
ꝛ reuereãtur: qui volũt mihi mala. Ferãt cõ
festim ꝯfusionẽ suã: qui dicũt mihi euge euge.
Exultent ꝛ letentur super te oẽs q̃rentes te: ꝛ
dicant semp magnificetur dñs qui diligũt salu

tare tuũ. Ego aũt mendic⁹ sum ꝛ paupꝫ: dñs solicitus est mei. Adiutoꝛ meus ꝛ protectoꝛ me⁹ tu es: deus meus ne tardaueris. Glori.
Ant Vt nõ delinquam in lingua mea.

Antiph. Sana domine. Psal. 40.

Beatus qui intelligit supꝫ egenũ ꝛ pauperem: in die mala liberabit eũ dñs. Dñs conseruet eũ ꝛ viuificet eũ ꝛ beatũ faciat eũ in terra: ꝛ nõ tradat eũ in aĩam inimicoꝝ eius. Dominus opem ferat illi supꝫ lectũ doloris eius: vniuersũ stratũ eius versasti in infirmitate eius. Ego dixi dñe miserere mei: sana aĩam meã q̃a peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi: q̃ndo moꝛietur ꝛ peribit nomen eius. Et si ingrediebatur vt videret vana loq̃batur: coꝛ eius ꝯgregauit iniq̃tatẽ sibi. Egrediebatur foꝛas: ꝛ loquebat̃ in idipsũ. Aduersum me susurrabãt omnes inimici mei: aduersũ me cogitabãt mala mihi. Verbũ iniquũ ꝯstituerunt aduersũ me: nunquid q̇ doꝛmit nõ adijciet vt resurgat. Etenĩ homo pacis meę in quo speraui: qui edebat panes meos magnificauit supꝫ me supplantationem. Tu aũt dñe miserere mei ꝛ resuscita me: ꝛ retribu

am eis. In hoc cognovi qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus sup me. Me aūt ꝑpter innocentiā suscepisti: ꝛ ꝯfirmasti me in conspectu tuo ineternum. Benedictus domin⁹ deus Israel à seculo ꝛ in seculū: fiat fiat. Psal. 41. vsqꝫ

Quemadmodum desiderat ceru⁹ ad fontes aquaꝝ: ita desiderat aīa mea ad te deus. Sitiuit aīa mea ad deū fortē vivū: qn̄ veniam ꝛ apparebo ante faciem dei. Fuerūt mihi lachrymę meę panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie vbi est de⁹ tuus. Hec recordatus sum ꝛ effudi in me aīam meam: qm̄ transibo in locū tabernaculi admirabilis vsqꝫ ad domū dei. In voce exultationis ꝛ ꝯfessionis: sonus epulantis. Quare tristis es aīa mea: ꝛ q̄re ꝯturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: salutare vultus mei deus me⁹. Ad me ipsū aīa mea ꝯturbata est: ꝓpterea memor ero tui de terra Jordanis ꝛ Hermoniij à monte modico. Abyssus abyssum invocat: in voce cataractaꝝ tuaꝝ. Omnia excelsa tua ꝛ fluct⁹ tui: super me transierūt. In die mandauit dn̄s miscdiam suā: ꝛ nocte canticū eius. Apud me or̄o deo vitę meę: dicam deo

susceptor meus es. Quare oblitus es mei: et quare contristatus incedo dum affligit me inimicus. Dum confringũtur ossa mea: exprobrauerũt mihi qui tribulant me inimici mei. Dum dicũt mihi per singulos dies vbi est deus tuus? quare tristis es aĩa mea et q̃re conturbas me. Spera in deo qm̃ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus. G

An. Sana dñe animã meam quia peccaui tibi. Ant. Eructauit. Psal. 43.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annũciauerũt nobis. Opus quod operatus es in dieb' eorum: et in dieb' antiq̃s. Manus tua gentes disperdidit et plantasti eos: afflixisti populos et expulisti eos. Nec enim in gladio suo possederũt terrã: et brachiũ eorum nõ saluauit eos. Sed dextera tua et brachiũ tuũ et illuminatio vultus tui: qm̃ cõplacuisti in eis. Tu es ipse rex meus et deus me': qui mandas salutes Jacob. In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in noĩe tuo spernem' insurgẽtes in nobis. Non enĩ in arcu meo sperabo: et gladius meus nõ saluabit me. Saluasti enĩ nos de affligentib' nos: et odien

tes nos ꝯfudisti. In deo laudabimur tota die: ⁊ in noīe tuo ꝯfitebimur in sclm. Nūc aūt repulisti ⁊ ꝯfudisti nos: ⁊ nō egredieris deus in virtutibus nr̄is. Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: ⁊ q̄ oderunt nos diripiebāt sibi. Dedisti nos tanq̄ʒ oues escarꝝ: ⁊ in gentibus dispersisti nos. Vendidisti populū tuū sine pretio: ⁊ nō fuit multitudo in cōmutationibꝰ eorꝝ. Posuisti nos opprobriū vicinis nostris: subsannationē ⁊ derisum his qui in circuitu nr̄o sunt. Posuisti nos in similitudinē gentibꝰ: cōmotionē capitis in populis. Tota die verecundia mea ꝯtra me est: ⁊ ꝯfusio faciei meę cooperuit me. A voce exprobrantis ⁊ obloq̄ntis: à facie inimici ⁊ ꝑsequētis. Hec oīa venerūt super nos nec obliti sumꝰ te: ⁊ iniquè nō egimus in testamēto tuo. Et nō recessit retrò cor nostrū: ⁊ declinasti semitas nostras à via tua. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooꝑuit nos vmbra mortis. Si obliti sumꝰ nomen dei nr̄i: ⁊ si expandimꝰ manꝰ nr̄as ad deū alienū. Nonne deus req̄ret ista: ipse eni͂ nouit abscōdita cordis. Quoniā ꝓpter te mortificamur

sunt

tota die: estimati sumꝰ sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis dñe: exurge ⁊ ne
repellas in finē. Quare faciem tuā auertis:
obliuisceris inopię nr̄ę ⁊ tribulationis nr̄ę.
Qm̄ humiliata est in puluere aīa nostra:
cōglutinatus est in terra venter noster. Exur-
ge dñe adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter no-
men tuum.

Psal. XXXXIIII

ERuctauit cor meū verbū bonū: dico
ego opera mea regi. Lingua mea
calamus scribę: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filijs hoīm diffusa est
gratia in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus
in eternū. Accingere gladio tuo sup femur
tuū: potentissime. Specie tua ⁊ pulchritu-
dine tua: intende ꝓspere procede ⁊ regna.
Propter veritatem ⁊ mansuetudinē ⁊ iusti-
tiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tuę acutę: populi sub te cadent: in
corda inimicoꝝ regis. Sedes tua deus ī se-
culū sclī: virga directionꝭ virga regni tui. Di-
lexisti iustitiam ⁊ odisti iniqtatē: ꝓpterea vn-
xit te deus deꝰ tuꝰ oleo letitię p̄ ꝯsortibus tuis.
Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia à vestimentis tuis

sunt

a

à domibus eburneis: ex q̇bus delectauerunt te filię regū in honore tuo. Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato: circūdata varietate. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere ppl̄m tuū ⁊ domū patris tui. Et ↄcupiscet rex decorem tuū: qm̄ ipse est dn̄s de⁹ tuus ⁊ adorabūt eū. Et filię Tyri in mūeribus: vultū tuū dep̄cabūtur omnes diuites plebis. Omnis gloria eius filię regis ab intus: in fimbrijs aureis circūamicta varietatibus. Adducentur regi v̄gines post eā: p̄ximę ei⁹ afferentur tibi. Afferent̄ in lętitia ⁊ exultatione: adducētur in templū regis. Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: ↄstitues eos p̄ncipes sup omnē terram. Memores erūt noīs tui ... in ōni generatione, ⁊ generationem. Propterea populi ↄfitebuntur tibi in eternū: ⁊ in sc̄l'm seculi. Gloria patri ⁊ fil. ⁊ spir. s.

Ant. Eructauit cor meū verbū bonum.

Cap. Vigilate &c. ℣ *Ego dixi dn̄e miserere m.*

In adu. ℣ *Emitte agnū dn̄e, dominatorē terræ.* ℟ *De petra deserti ad montē filiæ Sion.* *In q̄drages.* ℣ *Scapulis suis obumbrabit tibi.* ℟ *Et sub pennis eius sperabis.* *Pasion st.* ℣ *De ore leonis libera me do*

Temp. pasc. All'a all'a all'a.

mine. ℟. Et a cornibus unicorniū humilitatē meā.
Tpe pasc. ℣. Surrexit Dn̄s vere alla. ℟. Et appar. Simo.

In 2. feria ad laudes antiphona

Misere re mei deus. ps. Miser. In
Verba mea aurib⁹ percipe dñe: intel tellige. ps. Vba m.
lige clamorē meū.

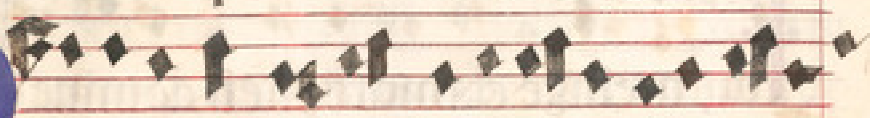
Intende voci orationis meę: rex meus ꝛ de us meus. Qm̄ ad te orabo: dñe mane exau dies vocem meā. Mane astabo tibi ꝛ videbo: qm̄ nō deus volens iniq̄tatem tu es. Neque habitabit iuxta te malignus: neqꝫ permane būt iniusti ante oculos tuos. Odisti omnes qui operantur iniquitatē: perdes oēs q̄ locū tur mendaciū. Virū sanguinū ꝛ dolosū abo minabit᷑ dn̄s: ego aūt in multitudine miſcdię tuę. Introibo in domū tuam: adorabo ad templū sanctū tuū in timore tuo. Dn̄e de duc me in iustitia tua: ꝓpter inimicos meos dirige in ꝯspectu tuo viam meā. Qm̄ nō est in ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanū est. Sepul chrū patens est guttur eoꝝ linguis suis dolo

se agebant: iudica illos deus. Decidant a co
gitationib' suis, s'm multitudinē impietatū eor
expelle eos: q'm irritauerūt te dñe. Et letent'
oēs q' sperant in te: in eternū exultabūt et habi
tabis in eis. Et gloriabūtur in te oēs qui dili
gūt nomen tuū: quoniā tu bñdices iusto. Dñe
vt scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. añ.

Intellige clamorē meū domine. D o ā

Dixit iniustus vt
delinq̄t in semeti
pso: nō est timor | mine in cælo. ps Dix
dei ante oculos eius. Q'm dolose egit in cōspe
ctu ei': vt inueniat' iniq̄tas ei' ad odiū. Ver
ba oris eius iniq̄tas et dolus: noluit intelligere
vt bene ageret. Iniquitatē meditatus est in
cubili suo: astitit oī vie nō bone: malitiā aūt
nō odiuit. Dñe in celo mīa tua: et veritas
tua vsq3 ad nubes. Iustitia tua sicut montes
dei: iudicia tua abyssus multa. Hoīes et iu
menta saluabis dñe: q̄madm multiplicasti mi
sēdiam tuā deus. Filij aūt hoīm: in tegmine
alar tuar sperabūt. Inebriabūtur ab vber

tate domus tuę: ⁊ torrente voluptatis tuę
potabis eos. Qm̄ apud te est fons vitę: ⁊
in lumine tuo videbimus lumen. Prętende
de misc͞diam tuā scientib⁹ te: ⁊ iustitiam tuā
his q̇ recto sunt corde. Non veniat mihi
pes supbię: ⁊ manus peccatoris nō moueat
me. Ibi ceciderunt qui opantur iniq̄tatē:
expulsi sunt nec potuerunt stare. Glor. An.

D Omine in cæ lo misericordia tua.

Conuersus est. Euouae. Canti. Isaiæ

Confitebor tibi dn̄e qm̄ iratus es mihi:
ꝯuersus est furor tu⁹ et cōsolatus es
me. Ecce deus saluator meus: fidu
cialiter agam ⁊ nō timebo. Quia fortitudo
mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factus est mihi in sa
lutem. Haurietis aquas in gaudio de fon
tibus saluatoris: ⁊ dicetis in die illa ꝯfitemi
ni dn̄o ⁊ inuocate nomen eius. Notas fa
cite in populis adinuentiones eius: memen
tote qm̄ excelsum est nomen eius. Canta

te

te dño qm̄ magnifice fecit: annũciate hoc in vniuersa terra. Exulta & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanct⁹ Israel. Gloria pr̄i & fil. & spir. sctō. Sic. An̄.

Conuersus est furor tuus domine & conso- la tus es me. ãt. Lauda te domi nũ de cælis. Ipsum. R̄ breue Domine in cæ lo. Misericordia tua. Et veritas tu a vsq; ad nu bes. Miser. Gloria patri &c.

Splendor paternæ gloriæ,
De luce lucem proferens:
Lux lucis, & fons luminis,

Feria 2. ad l.

Diez dies illuminans.
Verusque sol illabere,
Micans nitore perpeti.
Jubarque sancti spiritus
Infunde nostris sensibus.
Votis vocemus et patrem,
Patrem perennis gloriæ.
Patrē potentis gratiæ
Culpam releget lubricam.
Confirmet actus strenuos
Dentes retundat inuidi,
Casus secundet asperos
Donet gerendi gratiam.
Mentem gubernet & regat
Casto, fideli corpore;
Fides calore ferueat,
Fraudis venena nesciat.
Christusque nobis sit cibus
Potusque noster sit fides
Læti bibamus sobriam
Ebrietatem spiritus.
Lætus dies hic transeat,
Pudor sit vt diluculum
Fides velut meridies

Cre

Crepusculum mens nesciat.
Aurora cursus prouehit,
Aurora totus prodeat:
In patre totus filius
Et totus in verbo pater.
Deo patri sit gloria. &c.
℣ Repleti sum⁹ mane mīa tua. ℟ Exultauim⁹ & delectati sumus. In Aduēt. ℣ Vox clamātis in deserto, parate viam Dñi. ℟ Rectas facite s. Ad bñd. añt.

Benedictus dñs deus Isra el. Cā. Bñdi.

FERIA TERTIA
AD MATVTINAS.

Inuitat. Iubilemus deo. Salutari nostro. ps Ven

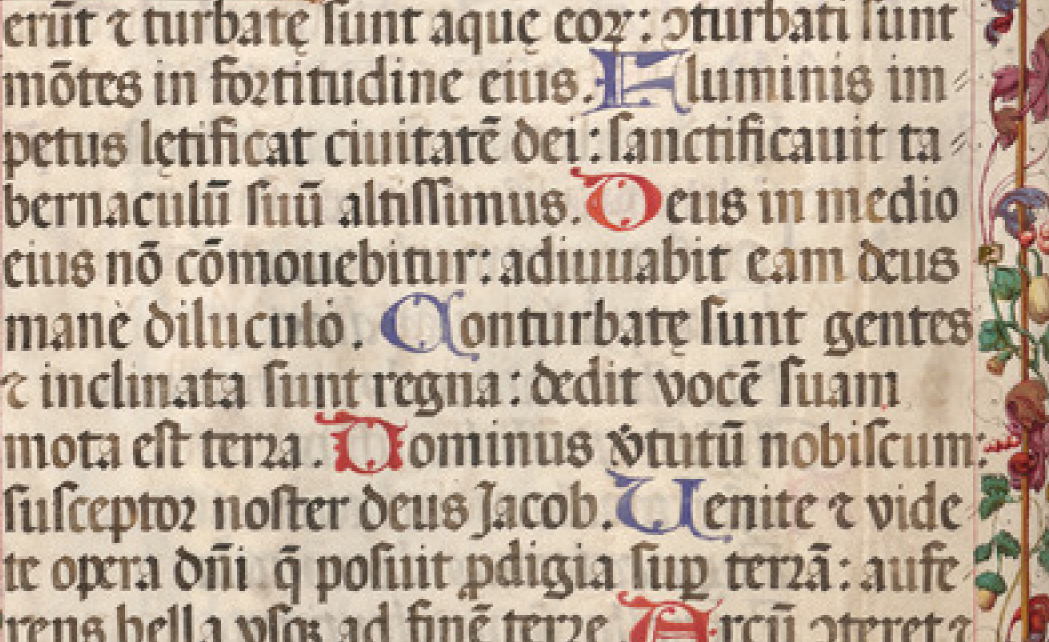
Hymnus S. Ambrosij.

Consors paterni luminis
Lux ipse lucis & dies
Noctem canendo rumpimus
Assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentium
Fuga cateruas dæmonum
Expelle somnolentiam

Ne pigritantes obruat.
Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus:
Vt prosit exorantibus
Quod precinentes psallimus.
Praesta pater piissime. &c.

In p̃mo noct. ant. Adiutor. ps. 45.

Deus noster refugiũ ⁊ virtus: adiutor in tribulationib' que inuenerũt nos nimis. Propterea nõ timebim' dum turbabit terra: ⁊ transferentur montes in cor maris. Sonuerũt ⁊ turbate sunt aque eor: cõturbati sunt mõtes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculũ suũ altissimus. Deus in medio eius nõ cõmouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo. Conturbate sunt gentes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocẽ suam mota est terra. Dominus virtutũ nobiscum: susceptor noster deus Jacob. Venite ⁊ videte opera dñi: q̃ posuit p̃digia sup̃ terrã: auferens bella vsq; ad finẽ terre. Arcũ cõteret ⁊

ↄfringet arma: ⁊ scuta comburet igni. Vacate ⁊ videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus ⁊ exaltabor in terra. Dn̄s virtutum nobiscū: susceptor nr̄ de⁹ Jacob.

Psalmus XLVI. Gloria.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Quoniā dn̄s excelsus terribilis: rex magn⁹ sup omnē terram. Subiecit populos nobis: ⁊ gentes sub pedibus nostris. Elegit nobis hereditatē suā: speciem Jacob quā dilexit. Ascendit deus in iubilo: ⁊ dn̄s in voce tube. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nostro psallite. Qm̄ rex oīs terre deus: psallite sapienter. Regnabit deus super gentes: deus sedet sup sedem sanctā suam. Principes populorum ↄgregati sunt cū deo Abraham: qm̄ dij fortes terre vehementer eleuati sunt.

Añ Adiutor in tribulationib⁹. Añ. Magn⁹

Psalm⁹. XLVII. L domin⁹.

Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in mōte sancto ei⁹. Fundatur exultatione vniuerse terre mōs Sion: latera Aquilonis ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam. Quoniam ecce reges congregati sunt: convenerunt in unum. Ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt commoti sunt: tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis: in spiritu vehementi conteres naves Tharsis. Sicut audivimus sic vidimus in civitate domini virtutum in civitate dei nostri: deus fundavit eam in eternum. Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui. Secundum nomen tuum deus sic et laus tua in fines terre: iustitia plena est dextera tua. Letetur mons Sion et exultent filie Jude: propter iudicia tua domine. Circumdate Sion et complectimini eam: narrate in turribus eius. Ponite corda vestra in virtute eius: et distribuite domos eius ut enarretis in progenie altera. Quoniam hic est deus deus noster in eternum et in seculum seculi: ipse reget nos in secula. Gloria pat. et fil. Psal. XLVIII.

Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem. Quique terrigene et filii hominum: simul in unum dives et pauper. Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam. Inclina-

terre

bo in parabolā aurem meā: aperiam in psalterio ꝓpositionem meā. Cur timebo in die mala: iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. Qui ꝯfidunt in virtute sua: ⁊ in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ gloriantur. Frater nō redimit redimet homo: nō dabit deo placationē suam. Et preciū redēptionis anime sue: ⁊ laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finem. Non videbit interitū cùm viderit sapientes morientes: simul insipiens ⁊ stult⁹ pibūt. Et relinq̄nt alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eoꝝ domus illoꝝ in eternū. Tabernacula eoꝝ in progenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt noīa sua in terris suis. Et homo cùm in honore esset nō intellexit: comparat⁹ est iumentis insipientib⁹ ⁊ similis factus est illis. Hec via illoꝝ scandalū ipsis: ⁊ postea in ore suo cōplacebunt. Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabūtur eoꝝ iusti in matutino: ⁊ auxiliū eoꝝ veterascet in inferno à gloria eoꝝ. Veruntā de⁹ redimet aīam meā de manu inferi: cùm acceperit me. Ne timueris cùm diues factus fuerit homo: ⁊ cùm multiplicata fuerit glo

ria domus eius. Qm̄ cùm interierit nō sumet oīa: neq̄ descendet cū eo gloria eius. Quia aīa eius in vita ipsius benedicetur: cōfitebitur tibi cùm benefeceris ei. Introibit vsq̄ in pgenies patrū suoꝝ: et vsq̄ in eternū nō videbit lumen. Homo cùm in honore esset nō intellexit: cōparatus ē iumētis īsipientibus et similis factus est illis. Glor.

Añ. Magnus dn̄s & laudabilis nimis.

Ant. Deus deorum. Psal. IL.

DEus deoꝝ dn̄s locutus est: et vocauit terram. A solis ortu vsq̄ ad occasū: ex Sion species decoris eius. Deus manifestè veniet: deus nr̄ et nō silebit. Ignis in cōspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida. Aduocauit cęlū de sursum: et terram discernere populū suū. Congregate illi sanctos eius: qui ordināt testamentū eius sup sacrificia. Et annūciabūt cęli iustitiam eius: qm̄ deus iudex est. Audi pp̄lꝯ meus et loquar Israël et testificabor tibi: deus deus tuus ego sum. Non in sacrificiis tuis arguā te: holocausta aūt tua in cōspectu meo sunt semp. Non accipiam de domo tua vi

tulos: neq; de gregibus tuis hircos. Quon. meę sunt omnes feręe syluarum: iumenta in mõtibus et boues. Cognoui oĩa volatilia celi: et pulchritudo agri mecũ est. Si esuriero non dicam tibi: meus est enĩ orbis terrę et plenitudo eius. Nunquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinẽ hircorum potabo? Immola deo sacrificium laudis: et redde altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me. Peccatori aũt dixit deus: quare tu enarras iustitias meas et assumis testamentũ meũ per os tuum. Tu verò odisti disciplinã: et piecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furem currebas cũ eo: et cũ adulteris portionẽ tuã ponebas. Os tuũ abundauit malitia: et lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduersus fratrẽ tuũ loq̃baris et aduersus filiũ matris tue ponebas scandalũ: hęc fecisti et tacui. Existimasti inique quod ero tui similis: arguam te et statuã contra faciem tuã. Intelligite hęc qui obliuiscimini deũ: ne qñ rapiat et nõ sit qui eripiat. Sacrificiũ laudis honorificabit me: et illic iter quo ostendã illi salutare dei.

Feria 3.

Quid gloriaris in malitia? Psal. LI. qui potens es in iniquitate. Tota die iniustitiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolũ. Dilexisti malitiam sup benignitatẽ: iniq̃tatẽ magis quàm loqui eq̃tatem. Dilexisti omnia verba p̃cipitationis: lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finẽ: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo et radicem tuam de terra viuentiũ. Videbũt iusti et timebũt et sup eũ ridebũt et dicent: ecce homo q̃ nõ posuit deũ adiutorem suũ. Sed sperauit in multitudine diuitiar suar: et preualuit in vanitate sua. Ego autẽ sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in m̃ia dei in eternũ et in seculũ seculi. Confitebor tibi in seculũ quia fecisti: et expectabo nomen tuũ qm̃ bonum ẽ in cõspectu sanctor tuor. Gloria pat. et fil. et spir. scto. Sic. er.

Ant. Deus deorũ dominus locutus est.

℣. *Immola Deo, sacrificiũ laudis.* ℟. *Et redde altissimo; vota tua*, Reliqs tpb᷑ ... vt fol. 40. sup̃

IN SECVNDO NOCTVR.

ant. Auertit dñs. Per annũ ant. Alleluia. ps

IXit insipiens in cor p̄. LII.
de suo: non est deus. Cor-
rupti sunt ⁊ abominabiles
facti sunt in iniq̄tatib⁹: nō
est qui faciat bonū. Deus
de celo ꝓspexit sup̄ filios ho
minū: vt videat si est intelligens aut requi
rens deū. Omnes declinauerūt simul inu
tiles facti sunt: nō est qui faciat bonū non
est vsq̃ ad vnū. Nonne scient oēs q̄ ope
rant̄ iniq̄tatē: qui deuorāt plebem meā vt
cibū panis. Deum nō inuocauerūt: illic
trepidauerūt timore vbi nō erat timor.
Quoniam deus dissipauit ossa eor̄ q̄ hoīb⁹
placent: ꝯfusi sūt qm̄ deus spreuit eos.
Quis dabit ex Sion salutare Israel: cùm
cōuerterit deus captiuitatē plebis sue exulta
bit Jacob ⁊ letabitur Israel. Psal. LIII.

DEus in nomine tuo saluū me fac:
⁊ in ꝟtute tua iudica me. Deus
exaudi orationē meā: auribus ꝑci
pe ꝟba oris mei. Qm̄ alieni insurrexerūt
aduersum me: ⁊ fortes q̄sierūt aīam meā:
⁊ nō ꝓposuerūt deū ante ꝯspectū suum.

Ecce enim deus adiuuat me: et dn̄s susceptor est aīe mee. Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos. Volūtarie sacrificabo tibi: et ɔfitebor noī tuo dn̄e qm̄ bonū est. Qm̄ ex oī tribulatione eripuisti me: et sup inimicos meos despexit oculus meus. Gloria patri &c. Ant. Auertit dn̄s captiuitatē plebis suæ.

Ant. Intende in me. Psal. 54.

Exaudi deus orationē meā et ne despexeris dep̄cationē meā: intende mihi et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea: et ɔturbatus sum à voce inimici et à tribulatione peccatoris. Qm̄ declinauerūt in me iniquitates: et in ira molesti erāt mihi. Cor meū ɔturbatū est in me: et formido mortis cecidit sup me. Timor et tremor venerūt sup me: et ɔtexerūt me tenebre. Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe: et volabo et requiescam. Ecce elongaui fugiens: et mansi in solitudine. Expectabam eū qui saluū me fecit: à pusillanimitate spiritus et tempestate. Precipita domīe diuide linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniquitatē et cō

tra

tradictionē in ciuitate. Die ac nocte circū
dabit eam suꝑ muros eius iniq̄tas: ꝛ labor
in medio eius ꝛ iniustitia. Et nō defecit de
plateis eiꝰ: vsura ꝛ dolus. Qm̄ si inimicus
meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiq;.
Et si is qui oderat me super me magna lo
cutꝰ fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
Tu vero hō vnanimis: dux meus ꝛ notus
meus. Qui simul mecū dulces capiebas ci
bos: in domo dei ambulauimꝰ cū ꝯsensu. Ve
niat mors suꝑ illos: ꝛ descēdant in infernū vi
uentes. Qm̄ neq̄tię in habitaculis eoꝝ: in me
dio eoꝝ. Ego autē ad deū clamaui: ꝛ dn̄s sal
uabit me. Vespere ꝛ mane ꝛ meridie narra
bo ꝛ ānunciabo: ꝛ exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animā meā ab his q̄ apꝑ
pinq̄nt mihi: qm̄ inter multos erāt mecum.
Exaudiet deus ꝛ humiliabit illos: qui est
ante secula. Non enī est illis cōmutatio ꝛ
nō timuerūt deū: extendit manū suā in retri
buendo. Contaminauerūt testamentū eiꝰ
diuisi sunt ab ira vultus eius: ꝛ appropinq̄
uit cor illius. Molliti sunt sermones eius
suꝑ oleū: ꝛ ipsi sunt iacula. Facta suꝑ do

minū curam tuā ⁊ ipse te enutriet: nō dabit in eternū fluctuationē iusto. Tu vero deus deduces eos: in puteū interitus. Viri sanguinū ⁊ dolosi non dimidiabūt dies suos: ego autē sperabo in te dn̄e. Psal. ✠. LV.

Miserere mei deus qm̄ conculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me. Conculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduersum me. Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos in deo speraui: nō timebo qd faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eoꝝ in malū. Inhabitabūt ⁊ abscondent: ipsi calcaneū meū obseruabūt. Sicut sustinuerūt aīam meā pro nihilo saluos facies illos: in ira populos ꝯfringes. Deus vitam meā annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas in ꝯspectu tuo. Sicut ⁊ in pmissione tua: tūc ꝯuertentur inimici mei retrorsum. In quacunqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui qm̄ deus meus es. In deo laudabo verbū in dn̄o laudabo sermonē: in deo speraui nō

timebo

timebo q̇d faciat mihi homo. In me sūt deus vota tua: quę reddam laudationes tibi. Quoniā eripuisti aīam meā de morte ꝛ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. Gloria patri ꝛc. Ant. Intende in me & exaudi me. . Ant. Iusta iudicate. Psalm⁹ LVII.

SI vere vtiqꝫ iustitiam loquimini: recta iudicate filij hoīm. Etenī in corde iniq̇tates opamini: in terra iniustitias manus vestrę ꝯcinnāt. Alienati sunt peccatores a vulua: errauerūt ab vtero: locuti sunt falsa. Furor illis ꝭm similitudinē serpētis: sicut aspidis surdę ꝛ obturantis aures suas. Quę non exaudiet vocē incantantiū: ꝛ venefici incantantis sapienter. Deus ꝯteret dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ: molas leonū ꝯfriget dn̄s. Ad nihilū deuenient tanqꝫ aqua decurrens: intendit arcū suū donec infirmentur. Sicut cera q̄ fluit auferentur: supcecidit ignis ꝛ nō vider̄t solem. Priusqꝫ intelligerent spinę vr̄ę rhamnū: sicut viuentes sic in ira absorbet eos. Letabitur iustus cū viderit vindictā: manus suas lauabit ī san

guine peccatoris. Et dicet homo si vtique est fructus iusto: vtiqꝫ est deus iudicans eos in terra. Gloria pat. ⁊ pat. Psal. LVIII.

ERipe me de inimicis meis deus me⁹: ⁊ ab insurgentib⁹ in me libera me. Eripe me de opantib⁹ iniq̄tatem: ⁊ de viris sanguinū salua me. Quia ecce cepe rūt animā meā: irruerūt in me fortes. Ne qꝫ iniq̄tas mea neqꝫ pctm̄ meū dn̄e: sine ini quitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occur sum meū ⁊ vide: ⁊ tu dn̄e deus virtutū deus Israël. Intende ad visitandas oēs gentes: nō miserearꝭ oīb⁹ qui opantur iniquitatem. Conuertent̄ ad vesperam ⁊ famem patien tur vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ecce lo q̄ntur in ore suo ⁊ gladius in labijs eoꝝ: q̄m quis audiuit? Et tu dn̄e deridebis eos: ad nihilū deduces oēs gentes. Fortitudinem meā ad te custodiam q̄a deus susceptor me⁹ es: deus me⁹ mīa ei⁹ pueniet me. Deus o stendit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: ne q̄ndo obliuiscant̄ populi mei. Disp ge illos in ꝟtute tua: ⁊ depone eos ptector me us dn̄e. Delictū oris eoꝝ sermonē labiorū

ipsorũ: ⁊ comphendãtur in superbia sua. Et de execratione ⁊ mendacio annũciabũtur in ꝯsũmatione: in ira ꝯsummationis ⁊ nõ erũt. Et scient q2 deus dominabitur Jacob: ⁊ finiũ terre. Conuertent ad vespam ⁊ famẽ patientur vt canes: ⁊ circuibũt ciuitatem. Ipsi dispergent ad manducandũ: si verò non fuerint saturati ⁊ murmurabũt. Ego aũt cantabo fortitudinẽ tuã: ⁊ exultabo mane misc̃diam tuam. Quia factus es susceptor meus: ⁊ refugiũ meũ in die tribulationis mee. Adiutor meus tibi psallam q̃a deus susceptor meus es: deus meus misc̃dia mea. Glor. pat. Ant Iusta iudicate filij hominũ. Cap. Vigilate. ⁊c. ℣ *Deus vitam meam, annunciaui tibi.* ℟ *Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.* In Aduẽtu ℣. *Egredietur dñs de loco sancto suo.* ℟. *Veniet vt saluet pplm suũ.* In 4g. ℣. *Scuto circũdabit te, ṽitas ei9.* ℟ *Non timeb9.* Passio. t. ℣ *Ne pdas cũ impijs de9, aĩam meã.* ℟ *Et cũ v.* Pasch. t. ℣ *Gauisi sũt discip. ⁊c.* AD Laudes ant.

Dele domine iniquitatem meã. ps

Miser. m. Salutare. ps. Iudica. 42.

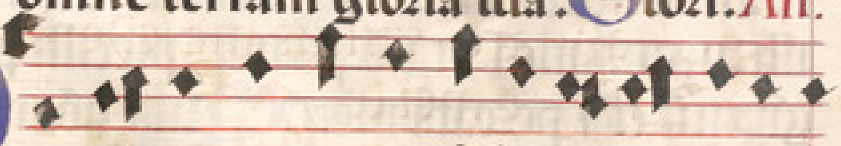
Iudica me deus et discerne causam meam de gente nō sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: q̄re me repulisti et q̄re tristis incedo dū affligit me inimicus? Emitte lucem tuā et veritatem tuā: ipsa me deduxerūt et adduxerūt in montē sanctum tuū et in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutē meā. Confitebor tibi in cithara deus de⁹ me⁹: quare tristis es aīa mea et q̄re conturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus. Ant.

Salutare vultus mei et Deus meus.

Miserere mei de⁹ miserere mei: qm̄ in te confidit aīa mea. Et in vmbra alarū tuarum sperabo: donec transeat iniq̄tas. Clamabo ad deū altissimū: deū q̄ benefecit mihi. Misit de

Quoniam. Psal. 56

celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobriū concul
cantes me. Misit deus mīam suā ⁊ veritatē
suā: ⁊ eripuit aīam meā de medio catuloꝝ le
onū dormiui cõturbatus. Filii hoīm dentes
coꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua coꝝ gladius acu
tus. Exaltare sup celos deus: ⁊ in omnē ter
rā gloria tua. Laqueū parauerūt pedibus
meis: ⁊ incuruauerūt animā meā. Foderūt
ante faciem meā foueam: ⁊ inciderūt in eam.
Paratū cor meū deus paratū cor meū: can
tabo ⁊ psalmū dicam. Exurge gloria mea
exurge psalteriū ⁊ cithara: exurgam dilucu
lo. Confitebor tibi in populis domine: ⁊ psal
mū dicam tibi in gentibus. Quoniā magni
ficata est vsq; ad celos misericordia tua: ⁊ vsq; ad
nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus:
⁊ super omnē terram gloria tua. Glori. An.

Quoniam in te confidit anima mea

Ego dixi in dimidio dierū meoꝝ:

Cunctis diebus. Cā. Ezechie.

vadam ad portas inferi. Quesiui residuū an

Isai. 38

nor meor: Dixi nõ videbo dñm deũ in terra viuentiũ. Non aspiciam hoĩem vltrã: & habitatorẽ quietis. Generatio mea ablata est & ɔuoluta est à me: q̃si tabernaculũ pastor. Precisa est velut à texente vita mea. dũ adhuc ordirer succidit me: de mane vsq; ad vesperam finies me. Sperabam vsq; ad mane: q̃si leo sic ɔtriuit oĩa ossa mea. De mane vsq; ad vespam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo meditabor vt colũba. Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelsũ. Dñe vim patior respõde pro me: q̃d dicam aut q̃d rñdebit mihi cum ipse fecerit? Recogitabo tibi oẽs annos meos: in amaritudine anime meę. Dñe si sic viuitur & in talib⁹ vita spiritus mei corripies me & viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu aũt eruisti animã meã vt nõ periret: piecisti post tergũ tuũ oĩa peccata mea. Quia nõ infernus ɔfitebitur tibi neq; mors laudabit te: nõ expectabũt q̇ descendũt in lacũ veritatem tuam. Viuens viuẽs ipse ɔfitebitur tibi sicut & ego hodie: pater filijs notã faciet veritatem tuam. Dñe saluũ me fac: & psalmos nr̃os cãtabim⁹

cunctis diebus vitę nostrę in domo dñi. Añ.

Cunctis die bus vitæ nostræ saluos nos fac domine. An. Omnes ange li e ius lauda te dominũ de cælis. ps. Laudate. ℟.

Miserere mei deus. Mise rere mei. ℣.

Quoniam in te cõfi dit anima me a. Mi.

Hymnus Aur. Prudẽtij ad laudes.

Ales diei nuncius
Lucem propinquam præcinit:
Nos excitator mentium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auferte, clamat, lectulos
Ægro sopore desides:

Feria 3.a ad L.

Castique recti, ac sobrij
Vigilate, iam sum proximus.
Jesum ciamus vocibus
Flentes precantes sobrij;
Intenta supplicatio
Dormire cor mundũ vetat.
Tu Christe somnum discute
Tu rumpe noctis vincula
Tu solue peccatum vetus
Nouumq; lumen ingere.
Deo patri sit gloria. Eiusq; soli filio &c.

℣ Repleti sum' mane, mĩa tua. ℟ Exult. Ad bñ. ã

Erexit nobis dominus cornu sa lu

tis in domo Dauid pueri sui. Cãt Bñdict'

FERIA QVARTA
AD MATVTINAS

Inuit. In manu tua domine. Omnes fines terræ. ps. Ven. Hymn' S. Ambrosij

Rerũ creator optime
Rectorq; noster aspice;

Nos

Nos à quiete noxia
Mersos sopore libera.
Te sancte Christe poscimus
Ignosce tu criminibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasq; noctis rumpimus.
Mentes manusque tollimus
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit
Paulusque gestis censuit.
Vides malum quod gessimus
Occulta nostra pandimus:
Preces gementes fundimus
Dimitte quod peccauimus.
Præsta pater piissime, patriq; cõpar. &c.

In primo noct. ant. Da nobis Ps. 59.

Deus repulisti nos & destruxisti
nos: iratus es & misertus es
nobis. Cõmouisti terram &
cõturbasti eam: sana cõtritio
nes eius quia cõmota ẽ. Ostẽ
disti populo tuo dura: potasti
nos vino compũctionis. Dedisti metuenti
bus te significationẽ: vt fugiant à facie arc9.

G.5.

Ut liberentur dilecti tui: saluũ fac dextera tua ꝛ exaudi me. Deus locutus est in sancto suo: letabor ꝛ partibor Sichimã, ꝛ cõuallem tabernaculoꝝ metibor. Meus est Galaad ꝛ meꝰ est Manasses: ꝛ Ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: Moab olla spei meę. In Idumeã extendam calciamentũ meũ: mihi alienigenę subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vsq3 in Idumeam. Nonne tu deꝰ q̇ repulisti nos: ꝛ non egredieris deus in vtutibus nostris. Da nobis auxiliũ de tribulatione: qꝛ vana salus hominis. In deo faciemus virtutem: ꝛ ipse ad nihilũ deducet tribulantes nos. Gloria pr̃i. ꝛc. Psal. LX.

Exaudi deus depcationem meã: intende orationi meę. A finibus terrę ad te clamaui: dum anxiaret᷑ cor meum in petra exaltasti me. Deduxisti me qꝛ factꝰ es spes mea: turris fortitudinis à facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alaꝝ tuaꝝ. Qm̃ tu deus meus exaudisti orationẽ meã: dedisti hereditatẽ timentibꝰ nomen tuũ. Dies sup

dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis et generationis. Permanet in eternū in ꝯspectu dei: misericordiam et veritatem eius quis requiret? Sic psalmū dicam nomini tuo in seculū seculi: vt reddam vota mea de die in diem. Glor. Ant. Da nobis dn̄e auxiliū de tribulatione. An. Bn̄edicite gentes.

Nonne deo subiecta erit anima Psal. 61. mea: ab ipso enī salutare meū. Nam et ipse deus me' et salutaris meus: susceptor meus nō mouebor amplius. Quousq; irruitis in hoīem: interficitis vniuersi vos. tanq; parieti inclinato et macerie depulse. Veruntn̄ preciū meū cogitauerūt repellere. cucurri in siti: ore suo bn̄dicebant et corde suo maledicebāt. Veruntn̄ deo subiecta esto aīa mea: qm̄ ab ipso patientia mea. Quia ipse deus meus et saluator meus: adiutor meus nō emigrabo. In deo salutare meū et gloria mea: deus auxilij mei et spes mea in deo est. Sperate in eo oīs ꝯgregatio populi. effundite corā illo corda vestra: deus adiutor nr̄ ineternū. Veruntn̄ vani filij hoīm. mendaces filij hominū in stateris: vt decipiāt ipsi

de

de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate. ⁊ rapinas nolite ꝯcupiscere: diuitię si affluant nolite cor apponere. Semel locutus est deus duo hęc audiui. qꝛ potestas dei est ⁊ tibi dñe misericordia: quia tu reddes vnicuiqꝫ iuxta opera sua. Psal. LXV.

Iubilate deo oīs terra. psalmū dicite nomini eius: date gloriam laudi eiꝰ. Dicite deo quàm terribilia sunt opera tua domine: in multitudine ꝟtutis tuę mentientur tibi inimici tui. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmū dicat nomini tuo. Venite ⁊ videte opa dei: terribilis in ꝯsilijs sup filios hoīm. Qui ꝯuertit mare in aridam. in flumine ptransibūt pede: ibi letabimur ī ipso. Qui dominatꝰ in ꝟtute sua ineternū. oculi eius sup gentes respiciūt: q̇ exaspant nō exaltentur in semet ipsis. Benedicite gentes deū nostrū: ⁊ auditam facite vocem laudis eius. Qui posuit aīam meā ad vitam: ⁊ nō dedit in cōmotionē pedes meos. Qm̄ pbasti nos deus: igne nos examinasti sicut exaīatur argentū. Induxisti nos in laqum. posuisti tribulationes in dorso nr̄o: imposuisti hoīes sup

capita

capita nostra. Transiuimus per ignē & aquā: & eduxisti nos in refrigeriū. Introibo in domū tuā in holocaustis: reddam tibi vota mea que distinxerūt labia mea. Et locutū est os meū: in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cū incenso arietū: offeram tibi boues cū hircis. Uenite audite & narrabo omnes q timetis deū: q̄nta fecit aīe mee. Ad ipsū ore meo clamaui: & exaltaui sub lingua mea. Iniquitatem si aspexi in corde meo: nō exaudiet dominus. Propterea exaudiuit deus: & attendit voci deprecationis mee. Benedictus deus: qui nō amouit orationē meā & misericordiā suā à me. Ant. Benedicite gentes Deum nostrum. Añ. In ecclesijs. Psal. LXVII.

Exurgat deus & dissipentur inimici eius: & fugiant q oderūt eū à facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera à facie ignis. sic pereāt peccatores à facie dei. Et iusti epulentur & exultent in conspectu dei: & delectentur in letitia. Cantate deo psalmū dicite noī eius: iter facite ei qui ascendit sup occasum. dñs nomen illi. Exultate in cōspectu eius: turbabūt à facie eius patris or-

pha

phanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. Deus in loco san
cto suo: deus q̄ inhabitare facit vnius moris
in domo. Qui educit vinctos in fortitudine:
similr̄ eos qui exasperant q̄ habitāt in sepul
chris. Deus cum egredereris in ꝯspectu po
puli tui: cum ꝑtrāsires in deserto. Terra mo
ta est etenī celi distillauerūt a facie dei Sinai:
a facie dei Israel. Pluuiam voluntariā segre
gabis deus hereditati tue. ⁊ infirmata est: tu
vero ꝑfecisti eam. Animalia tua habitabūt
in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.
Dn̄s dabit vbū euangelizātibus: virtute
multa. Rex virtutū dilecti dilecti: ⁊ speciei
dom⁹ diuidere spolia. Si dormiatis inter
medios cleros pene columbe deargentate:
⁊ posteriora dorsi eius in pallore auri. Dum
discernit celestis reges suꝑ eam niue dealba
būtur in Selmon: mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pinguis: vt quid
suspicamini montes coagulatos. Mons in
quo bn̄placitū est deo habitare in eo: etenim
dn̄s habitabit in finem. Currus dei decem
millibus multiplex millia letantiū: dn̄s in eis
in Sina in sancto. Ascendisti in altū cepi

sti captiuitatem: accepisti dona in hoībus. Etenim nō credētes: ihabitare dn̄m deū. Benedictus dn̄s die quotidie: Diuisio. prosperū iter faciet nobis deus salutariū nostrorum. Deus nr̄ deus saluos faciendi: et dn̄i dn̄i exitus mortis. Veruntn̄ deus cōfringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantiū in delictis suis. Dixit dn̄s ex Basan cōuertam: cōuertam in profundum maris. Vt intingatur pes tu9 in sanguine: lingua canū tuorum ex inimicis ab ipso. Viderūt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei q̄ est in sancto. Preuenerūt principes cōiūcti psallētibus: in medio iuuencularum tympanistriarum. In ecclesijs bn̄dicite deo dn̄o: de fontibus Israel. Ibi Beniamin adolescentulus: in mētis excessu. Principes Juda duces eorum: principes Zapulon principes Nephtalim. Manda deus virtuti tue: confirma deus hoc quod operatus es in nobis. A templo tuo in Jerusalem: tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis. cōgregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos q̄ probati sunt argēto. Dissipa gentes q̄ bella volunt. venient

le

legati ex Egypto: Ethiopia p̄ueniet manus eius deo. Regna terrę cantate deo: psallite dño. Psallite deo qui ascendit sup̄ cęlū cęli; ad Orientem. Ecce dabit voci suę vocē v̄tutis. date gloriam deo sup̄ Israël: magnificētia eius ꝛ v̄tus eius in nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis deus Israël; ipse dabit v̄tutem ꝛ fortitudinē plebi suę. benedictus Deus.

Ant. In ecclesijs benedicite Dominum. Alia pasch. t. an̄t. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

℣ *Deus in loco sancto suo.* ℟ *Deus qui inhabitare facit, vnanimes in domo.* In aduentu d.

℣. *Egredietur dn̄s, de loco sancto suo.* ℟ *Veniet vt saluet populū suum.* In q̄dragesima vsq; ad Pas.

℣. *Scuto circūdabit te, veritas ei?.* ℟ *Nō timeb?.*

Tp̄e pass. ℣. *Ne pdas cū ip.* Tp̄e pasch. *Gauisi s̄t disc.*

¶ In 2. noct. an̄t. à 70. Quærite dn̄m. Alias Aiia.

Aluū me fac deus: qm̄ Ps. 68. intrauerūt aquę vsq; ad animā meam. Infixus sum in limo p̄fundi: ꝛ nō est substantia. Ueni in altitudinē maris: ꝛ tempestas demersit me. Laboraui clamans, raucę factę sunt fauces meę:

de

defecerũt oculi mei dũm spero in deũ meũm. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: q̇ oderunt me gratis. Confortati sunt q̇ pse cuti sunt me inimici mei iniuste: que non ra pui tũc exoluebam. Deus tu scis insipienti am meã: ⁊ delicta mea à te nõ sunt abscondita. Non erubescant in me q̇ expectãt te dñe: dñe virtutũ. Non ꝯfundantur super me: qui que rũt te deus Israël. Qm̃ ꝑpter te sustinui oppro briũ: operuit ꝯfusio faciem meã. Extraneus factus sum fratribꝰ meis: ⁊ peregrinus filijs ma tris meę. Quoniã zelus domus tuę cõmedit me: ⁊ opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt super me. Et operui in ieiunio animã meã: ⁊ factũ est in opprobriũ mihi. Et posui vesti mentũ meũ ciliciũ: ⁊ factus sum illis in para bolam. Aduersum me loq̃bantᷣ qui sedebant in porta: ⁊ in me psallebãt qui bibebant vinũ. Ego vero orationem meã ad te dñe: tempꝰ beneplaciti deus. In multitudine mis̃cdię tu ę exaudi me: in veritate salutis tuę. Eripe me de luto vt nõ infigar: libera me ab iis qui o derunt me ⁊ de profundis aq̃ꝝ. Non me demer gat tempestas aquę. neq; absorbeat me ꝓfun

dn̄ : neq̃ vrgeat sup me pute⁹ os suū. Diuisio

Exaudi me dn̄e qm̄ benigna est mi̅scdia tua : scd̄m multitudinē miserationum tuaꝝ respice in me. Et ne auertas faciē tuā à puero tuo : qm̄ tribulor velociter exaudi me. Intende anime mee ⁊ libera eam : ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meū ⁊ confusionē meā : ⁊ reuerentiā meam. In ɔ̄spectu tuo sunt oēs q̇ tribulant me : improperiū expectauit cor meū ⁊ miseriam. Et sustinui qui simul ɔ̄tristaretur ⁊ nō fuit : ⁊ q̇ ɔ̄solaretur ⁊ nō inueni. Et dederunt in escam meā fel : ⁊ in siti mea potauerūt me aceto. Fiat mensa eoꝝ coram ipsis in laq̄u3 : ⁊ in retributiones ⁊ in scandalū. Obscurent oculi eoꝝ ne videant : ⁊ dorsum eoꝝ semp̄ incurua. Effunde sup̄ eos iram tuā : ⁊ furor ire tue cōprehendat eos. Fiat habitatio eoꝝ deserta : ⁊ in tabernaculis eoꝝ nō sit q̇ inhabitet. Quoniā quē tu ꝑcussisti ꝑsecuti sunt : ⁊ super dolorē vulnerū meoꝝ addiderūt. Appone iniq̄tatē sup̄ iniq̄tatē eoꝝ : ⁊ nō intrent in iustitiam tuam. Deleantur de libro viuentium : ⁊ cū iustis nō scribantur. Ego sum pau

per et dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cum cantico: et magnificabo eũ in laude. Et placebit deo sup vitulũ novellũ: cornua pducentẽ et vngulas. Videant paupes et letentur: qrite deum et vivet aĩa vestra. Quoniã exaudivit paupes dñs: et vinctos suos nõ despexit. Laudent illũ celi et terra: mare et oĩa reptilia in eis. Qm̃ deus salvã faciet Sion: et edificabũtur civitates Iuda. Et inhabitabũt ibi: et hereditate acquirent eam. Et semen servoꝝ eius possidebit eam: et q̃ diligunt nomen eius habitabũt in ea. Añ. Querite dñm & vivet aĩa vr̃a. Añ Dñe

Ps. 69.

Deus in adiutoriũ meũ intende: dñe ad adiuvandũ me festina. Confundantur et revereantur: qui qrũt aĩaꝫ meam. Avertantur retrorsum et erubescãt: qui volunt mihi mala. Avertant statim erubescentes: q̃ dicũt mihi euge euge. Exultent et letentur in te oẽs q̃ querũt te: et dicant semp magnificetur dñs qui diligũt salutare tuũ. Ego vero egenus et paup sum: deus adiuva me. Adiutor meus et liberator meus es tu: dñe ne moreris. Glor. Psal. LXX.

Feria q̄rta

IN te dñe speraui nõ ɔfundar in eternū: in iustitia tua libera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurem tuam: ⁊ salua me. Esto mihi in deū ꝓtectorem. ⁊ in locum munitū: vt saluū me facias. Qm̄ firmamē tū meū: ⁊ refugiū meū es tu. Deus meus eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu ɔtra legem agentis ⁊ iniqui. Qm̄ tu es patientia mea domine: dñe spes mea à iuuentute mea. In te ɔfirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es ꝓtector meus. In te cantatio mea semper: tanq̄ȝ prodigiū factus sū multis ⁊ tu adiutor fortis. Repleatur os meum laude: vt cantem gloriā tuam: tota die magnitudinē tuā. Ne ꝓijcias me in tempore senectutis: cùm defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebāt animā meā ɔsiliū fecerūt in vnū. Dicentes deus dereliquit eū. ꝑseq̇mini ⁊ ꝯp̄hendite eū: quia nõ est qui eripiat. Deus ne elongeris à me: deus meus in auxiliū meū respice. Confundātur ⁊ deficiāt detrahentes anime mee: operiant̄ ɔfusione ⁊ pudore q̇ q̄runt mala mihi. Ego autē semper

sp.

sperabo: ⁊ adijciam sup omnē laudem tuam. Os meū annūciabit iustitiam tuā: tota die salutare tuū. Qm̄ nō cognoui literaturam. introibo in potentias dn̄i: dn̄e memorabor iustitie tue solius. Deus docuisti me à iuuentute mea: ⁊ vsq3 nunc pronūciabo mirabilia tua. Et vsq3 in senectam ⁊ seniū: deus ne derelinquas me. Donec annūciem brachiū tuū: generationi omni q̄ ventura est. Potentia3 tuā ⁊ iustitiam tuā deus vsq3 in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi? Quātas ostendisti mihi tribulationes multas ⁊ malas. ⁊ cōuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre itez reduxisti me. Multiplicasti magnificentiam tuā: ⁊ cōuersus ꝯsolatus es me. Nam ⁊ ego ꝯfitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuā: deus psallam tibi in cithara sanctꝰ Israël. Exultabunt labia mea cùm cantauero tibi: ⁊ anima mea quā redemisti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuā: cùm ꝯfusi ⁊ reueriti fuerint q̄ querunt mala mihi. Añt. Dn̄e Deus in adiutoriū meū intende. Añ Quam bonꝰ

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iu ps. 71

stitiã tuã filio regis. Iudicare populũ tuũ in iustitia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suscipiant montes pacem populo: ⁊ colles iustitiã. Iudicabit paupes populi. ⁊ saluos faciet filios pauperꝝ: ⁊ humiliabit calumniatorẽ. Et pmanebit cũ sole ⁊ ante lunã: in gñtionẽ ⁊ generationẽ. Descendet sicut pluuia in vellus: ⁊ sicut stillicidia stillantia sup terrã. Orietur in diebus eius iustitia ⁊ abũdantia pacis: donec auferatur luna. Et dominabitur à mari vsqꝫ ad mare: ⁊ à flumine vsqꝫ ad terminos orbis terrarꝝ. Coràm illo pcident Ethiopes: ⁊ inimici eius terrã lingent. Reges Tharsis ⁊ insule munera offerent: reges Arabũ ⁊ Saba dona adducent. Et adorabunt eũ omnes reges terre: oẽs gentes seruient ei. Quia liberabit paupem à potente: ⁊ paupem cui nõ erat adiutor. Parcet paupi ⁊ inopi: ⁊ aĩas pauperꝝ saluas faciet. Ex vsuris ⁊ iniquitate redimet aĩas eorꝝ: ⁊ honorabile nomen eorꝝ coràm illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro Arabie. ⁊ adorabũt de ipso semp: tota die benedicent ei. Et erit firmamẽtũ in terra in sũmis montiũ. ⁊ supextolletur sup libanũ fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate

sic

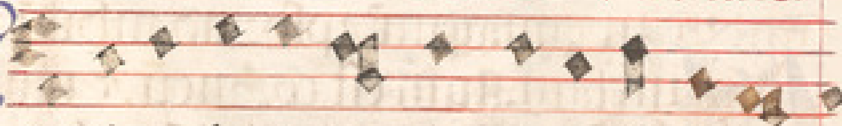
sicut fenū terre. Sit nomen eius bñdictū
in secula: ante solem ꝑmanet nomen eius.
Et benedicentur in ipso oēs trib⁹ terre: om-
nes gentes magnificabūt eū. Benedictus
dñs deus Israel: qui facit mirabilia solus.
Et benedictū nomen maiestatis eius ine-
ternū: ⁊ replebit maiestate eius omnis ter-
ra fiat fiat. Psalmus LXXII.

Quam bonus Israel deus: his qui re-
cto sunt corde. Mei aūt pene moti
sunt pedes: pene effusi sunt gressus
mei. Quia zelaui super iniquos: pacem pec-
catoꝝ videns. Quia non est respectus morti
eoꝝ: ⁊ firmamentū in plaga eoꝝ. In labore
hominū nō sunt: ⁊ cū hominib⁹ nō flagella-
būtur. Ideo tenuit eos sup̄bia: operti sunt
iniquitate ⁊ impietate sua. Prodijt q̄si ex
adipe iniquitas eoꝝ: transierūt in affectum
cordis. Cogitauerūt ⁊ locuti sunt neq̄tiā:
iniquitatē in excelso locuti sunt. Posuerunt
in celū os suū: ⁊ lingua eoꝝ transiuit in terrā.
Ideo ꝯuertetur populus meus hic: ⁊ dies
pleni inuenientur in eis. Et dixerunt q̄mo-
do scit deus: ⁊ si est scientia in excelso. Ecce

ipsi peccatores ꝛ abũdantes in seculo: obtinu erũt diuitias. Et dixi. ergo sine causa iusti ficaui cor meũ: ꝛ laui inter innocentes ma nus meas. Et fui flagellatus tota die: ꝛ ca stigatio mea in matutinis. Si dicebã nar rabo sic: ecce nationẽ filiorꝝ tuorꝝ reprobaui. Existimabam vt cognoscerem hoc: labor est ante me. Donec intrem in sanctuarium dei: ꝛ intelligam in nouissimis eorꝝ. Verũ tñ ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur. Quomodo facti sunt in desola tionẽ: subito defecerũt: perierũt ꝓpter iniq̃ta tem suã. Velut somniũ surgentiũ dñe: in ciuitate tua imaginẽ ipsorꝝ ad nihilũ rediges. Quia inflãmatum est cor meũ. ꝛ renes mei cõmutati sunt: ꝛ ego ad nihilũ redactus sum ꝛ nesciui. Vt iumentũ factus sum apud te: ꝛ ego semper tecum. Tenuisti manũ dexte ram meã. ꝛ in volũtate tua deduxisti me: ꝛ cũ gloria suscepisti me. Quid enim mihi ẽ in celo: ꝛ à te quid volui sup terrã. Defecit caro mea ꝛ cor meũ: deus cordis mei ꝛ pars me a deus in eternũ. Quia ecce q̇ elongãt se à te ꝑibunt: perdidisti oẽs q̇ fornicantur abs te.

Mihi aūt adherere deo bonū est: ponere in dño deo spem meā. Ut annunciem oēs predicationes tuas: in portis filię Sion. Glor.
Ant. Quam bonus deus israel. Extra 70. añ. Alleluia Alleluia Alleluia. Cap. Vigilate &c.
℣ Gaudebunt labia mea, cùm cantauero tibi.
℟ Et aīa mea, quā redemisti. In aduētu Dñi
℣ Ex Sion species decoris eius. ℟ Deus nr̄ man.
Tpe Quad. ℣ Ipse liberauit me de laq̄o venantiū.
℟ Et à verbo aspero. Tpe Pass. ℣. Erue à framea deus animā meā. ℟ Et de manu canis vnicā meā.
Tpe Pasche ℣. Surrexit dñs de sepulchro, al. ℟ Q. pro.

AD LAVDES MATVT. ant.

Amplius laua me domine ab iniu

sti tia mea. ps Mis. m. A timore. ps. 63.

Exaudi deus orationem meā cùm dep̄cor: à timore inimici eripe animam meam. Protexisti me à cōuentu malignantiū: à multitudine operantiū iniq̄tatē. Quia exacuerūt vt gladium linguas suas:

intenderūt arcū rem amarā. vt sagittent in
occultis ĩmaculatū. Subito sagittabūt eum
⁊ nō timebūt: firmauerūt sibi sermonē neq̄.
Narrauerūt vt absconderent laqos: dixerūt
quis videbit eos. Scrutati sunt iniquitates:
defecerūt scrutantes scrutinio. Accedet hō
ad cor altū: ⁊ exaltabitur deus. Sagitte par
uulorꝫ facte sunt plage eorꝫ: ⁊ infirmate sunt
ↄtra eos lingue eorꝫ. Conturbati sunt oēs
qui videbant eos: ⁊ timuit oīs homo. Et an
nūciauerūt opera dei: ⁊ facta eius ĩtellexerūt.
Letabitur iustus in dño. ⁊ sperabit in eo: ⁊
laudabuntur omnes recti corde. Antiph.

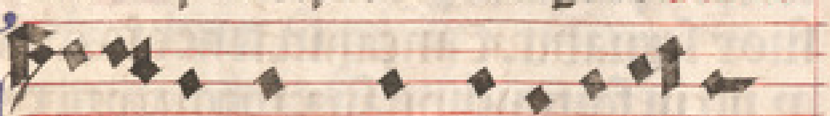
A timo re inimici eripe Domine ani

mam meam. Te de cet. Euouae. ps̄ 64.

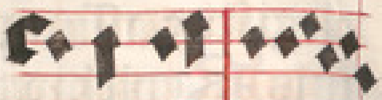
Te decet hymnus deus in Sion: ⁊ tibi
reddetur votū in Jerusalem. Exaudi
orationē meam: ad te oīs caro veniet.
Verba iniquorꝫ p̄ualuerūt super nos: ⁊ im
pietatibꝰ nostris tu ꝓpitiaberis. Beatus quē

elegisti ⁊ assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tuę: sanctũ est templũ tuũ mirabile in ęq̃tate. Exaudi nos deus salutaris noster: spes omniũ finiũ terrę ⁊ in mari longe. Pręparans montes ĩ virtute tua. accinctus potentia: qui cõturbas profundũ marꝫ. sonũ fluctuũ eius. Turbabũtur gentes ⁊ timebũt. q̇ habitant ter̃os à signꝫ tuis: exitus matutini ⁊ vespere delectabis. Visitasti terrã ⁊ inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei repletũ est aquis. parasti cibũ illorũ: q̃m ita est p̄paratio eiꝰ. Riuos eius inebria. multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabit᷑ germinans. Benedices coronę anni benignitatis tuę: ⁊ campi tui replebũtur vbertate. Pinguescẽt speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouiũ. ⁊ valles abũdabũt frumento: clamabũt etenĩ hymnũ dicent. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in principio ⁊ nũc ⁊ sp: ⁊c. Ant.

Te de cet hymnus Deus in Si on.

Feria q̃rta

Exultauit cor meũ in dño: ⁊ exaltatũ est cornu a Dñs iudicabit. Añ. e. 1. Reg. 2.
meũ in deo meo. Dilatatũ est os meũ sup̱ inimicos meos: q̃a letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dñs. neq3 enĩ est alius
extra te: ⁊ nõ est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vr̃o. quia deus scientiarum dñs: ⁊ ipsi p̃parantur cogitationes. Arcus
fortiũ superatus est: ⁊ infirmi accincti sunt
robore. Repleti prius pro panib⁹ se locauerũt: ⁊ famelici saturati sunt. Donec sterilis
peperit plurimos: ⁊ q̃ multos habebat filios
infirmata est. Dominus mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dñs pauperem facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat. Suscitat de puluere egenũ: ⁊ de stercore eleuat
pauperem. Ut sedeat cũ principib⁹: ⁊ solium
glorie teneat. Domini enim sunt cardines
terre: ⁊ posuit sup̱ eos orbem. Pedes sanctorum
suorum seruabit. ⁊ impij in tenebris conticescent:
q2 nõ in fortitudine sua roborabitur vir. Dominũ formidabũt aduersarij eius: ⁊ sup̱ ipsos

in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terrę. & dabit imperiũ regi suo: & sublimabit cornu Christi sui. Gloria patri & filio & spũi s. Añt

Dominus iudicabit fines terræ. Añt.

Cæli cælorũ laudate Deum. ps Laud.

Exaudi nos de us, Salu ta ris noster.

Spes omniũ finiũ ter ræ & in mari longe.

Hym. Aur. Prud.

Nox & tenebræ & nubila
Confusa mundi & turbida,
Lux intrat, albescit polus,
Christus venit discedite.
Caligo terræ scinditur
Percussa solis spiculo:
Rebusq; iam color redit

Ad matut.

Vultu nitentis syderis.
Te Christe solum nouimus
Te mente pura & simplici;
Flendo & canendo quæsumus
Intende nostris sensibus
Sunt multa fucis illita
Quæ luce purgentur tua:
Tu lux eoi syderis
Vultu sereno illumina.
Deo patri sit gloria. Eiusq; soli filio. &c
℣. Repleti sum⁹ mane, mĩa tua. ℟. Ex. Ad bñd. ã

De ma nu omnium qui oderunt

nos li be ra nos Domi ne. Cã. Benedict⁹.

FERIA QVINTA
AD MATVTINAS

Inuit. Dominũ qui fecit nos. Venite adore mus. ps Ven. Hymnus S. Ambrosij

Nox atra rerum contegit
Terræ colores omnium:

Nos

Nos confitentes poscimus
Te iuste iudex cordium.
Vt auferas piacula
Sordesq; mentis abluas
Donesque Christe gratiam
Vt arceantur crimina.
Mens ecce torpet impia
Quam culpa mordet noxia:
Obscura gestit tollere
Et te redemptor quęrere.
Repelle tu caliginem
Intrinsecus quam maximè:
Vt in beato gaudeat
Se collocari lumine.
Præsta pater pijssime, patriq; cōpar vni.

In primo noct. ant. Liberasti virgam. Ps. 73.

Vt quid Deus repulisti in finē: iratus est furor tu' sup oues pascue tuę. Memor esto congregationis tuę: quā possedisti ab initio. Redemisti virgā hereditatis tuę: mons Sion ī quo habitasti in eo. Leua man' tuas in supbias coꝝ in finem: quanta malignat' est ini

micus in sancto. Et gloriati sunt q̄ oderūt te:
in medio solennitatis tuę. Posuerunt signa
sua signa: ⁊ nō cognouerūt sicut in exitu sup̄
sūmum. Quasi in sylua lignoꝝ securib⁹ exci
derūt ianuas eius in idipsum: in securi ⁊ ascia
diecerūt eam. Incenderūt igni sanctuarium
tuū: in terra polluerūt tabernaculū noīs tui.
Dixerūt in corde suo cognatio eoꝝ simul: q̄e
scere faciam⁹ oēs dies festos dei a terra. Sig
na nr̄a nō vidimus. iam nō est ꝓpheta: ⁊ nos
nō cognoscet amplius. Usq̄quo deus imp
perabit inimicus: irritat aduersari⁹ nomen
tuū in finē. Ut quid auertis manū tuā ⁊ dex
terā tuā: de medio sinu tuo in finē. Deus au
tem rex noster ante secula: operat⁹ est salutem
in medio terrę. Tu ꝯfirmasti in virtute tua
mare: cōtribulasti capita draconū in aquis.
Tu ꝯfregisti capita draconis: dedisti eū escam
populis Ethiopum. Tu dirupisti fontes ⁊ tor
rentes: tu siccasti fluuios Ethan. Tu⁹ est di
es ⁊ tua est nox: tu fabricatus es aurorā ⁊ solē.
Tu fecisti oēs terīos terrę: ęstatem ⁊ ver tu plas
masti ea. Memor esto hui⁹ inimic⁹ imppera
uit dn̄o: ⁊ populus insipiens incitauit nomē

tu

tuū. Ne tradas bestijs aīas ꝯfitentes tibi: ⁊ aīmas pauꝑū tuoꝝ ne obliuiscaris in finē. Respice in testamentū tuū: quia repleti sunt q̇ obscurati sunt terre domibꝰ iniquitatū. Ne auertatur humilis factus ꝯfusus: pauper ⁊ inops laudabūt nomen tuū. Exurge deus iudica causam tuā: memor esto improperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab insipiente sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicoꝝ tuoꝝ: supbia eoꝝ qui te oderunt ascendit semper. Psal. LXXIIII

Confitebimur tibi deus ꝯfitebimur: ⁊ inuocabimꝰ nomen tuū. Narrabimꝰ mirabilia tua: cum accepero tempus ego iustitias iudicabo. Liq̄facta est terra ⁊ omnes q̇ habitant in ea: ego ꝯfirmaui columnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: ⁊ delinq̄ntibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altū cornu vestrū: nolite loq̇ aduersus deū iniq̇tatē. Quia neq; ab oriente neq; ab occidente. neq; à desertis mōtibꝰ: q̄m deus iudex est. Hunc humiliat ⁊ hūc exaltat: quia calix in manu dn̄i vini meri plenꝰ mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc verūtn̄ fex eius nō est exinanita: bibent oēs peccatores terre.

Ego aũt annũciabo in seculũ: cantabo deo Jacob. Et oĩa cornua peccatoꝝ ꝯfringã: ⁊ exaltabũtur cornua iusti. Anti. Liberasti virgam hæreditatis tuæ. Ant. Tu es Deus. ps. 76.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deũ ⁊ intendit mihi. In die tribulationis meę deũ exq̃siui manib⁹ meis nocte ꝯtra eũ: ⁊ nõ sum decept⁹. Renuit ꝯsolari aĩa mea: memor fui dei ⁊ delectatus sum ⁊ exercitat⁹ sum, ⁊ defecit spiritus meus. Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus sum ⁊ nõ suꝫ locutus. Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos ęternos in mẽte habui. Et meditatus sũ nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebam spiritũ meũ. Nunq̇d in eternũ ꝑijciet deus: aut nõ appo net vt cõplacitior sit adhuc. Aut in finem misc͞diam suã abscĩdet: à generatione in generationẽ. Aut obliuiscetur misereri de⁹: aut ꝯtinebit in ira sua mĩas suas. Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operũ dñi: qꝛ memor ero ab initio mirabiliũ tuoꝝ. Et meditabor in oĩb⁹ opib⁹ tuis: ⁊ in adinuentionib⁹ tuis exercebor.

Deus in sancto via tua. quis deus magn⁹ sicut deus noster: tu es deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis virtutem tuā: redemisti in brachio tuo pplm tuū filios Jacob et Joseph. Viderūt te aque deus viderūt te aque: et timuerūt et turbate sunt abyssi. Multitudo sonitus aq̄r: vocem dederūt nubes. Etenim sagitte tue transeūt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt coruscationes tue orbi terre: cōmota est et cōtremuit terra. In mari via tua. et semite tue in aq̄s multis: et vestigia tua nō cognoscentur. Deduxisti sicut oues populū tuū: in manu Moysi et Aaron. An. Tu es Deus qui facis mirabilia.

Ant. Inclinate. Psal. LXXVII.

Attendite popule meus legem meā: inclinate aurem vestrā in verba oris mei. Aperiam in parabolis os meū: loq̄r ppositiones ab initio. Quanta audiuimus et cognouim⁹ ea: et patres nr̄i narrauerūt nobis. Non sunt occultata à filijs eor̄: in gn̄tione altera. Narrantes laudes dn̄i et virtutes eius: et mirabilia eius q̄ fecit. Et suscitauit testimoniū in Jacob: et legem posuit in

Israël. Quanta mandauit patrib⁹ nr̃is nota facere ea filijs suis: vt cognoscat gñatio altera. Filij qui nascent᷑ ⁊ exurgent: ⁊ narrabũt filijs suis. Ut ponant in deo spem suã. ⁊ nõ obliuiscantur opeꝝ dei: ⁊ mandata ei⁹ exq̇rant. Ne fiant sicut patres eoꝝ: generatio praua ⁊ exasperans. Generatio que nõ direxit cor suũ: ⁊ nõ est creditus cũ deo sp̃us ei⁹. Filij Ephrem intendẽtes ⁊ mittentes arcũ: ꝯuersi sunt in die belli. Non custodierũt testamentũ dei: ⁊ in lege ei⁹ noluerũt ambulare. Et obliti sunt benefactoꝝ eius: ⁊ mirabiliũ eius q̃ ostendit eis. Coram patrib⁹ eoꝝ fecit mirabilia in terra Egypti: in campo Thaneos. Interrupit mare ⁊ ꝑduxit eos: ⁊ statuit aq̃s quasi in vtre. Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petram in eremo: ⁊ adaquauit eos velut in abysso multa. Et eduxit aq̃m de petra: ⁊ deduxit tanq̃ flumina aquas. Et apposuerũt adhuc peccare ei: in irã excitauerunt excelsum in inaquoso. Et tentauerũt deũ in cordib⁹ suis: vt peterent escas aĩab⁹ suis. Et male locuti sunt de deo: di

xerũt nũquid poterit deus parare mensam
in deserto. Qm̃ percussit petram ⁊ fluxerũt
aquę: ⁊ torrentes inũdauerũt. Nunquid
⁊ panẽ poterit dare: aut parare mensã popu
lo suo. Ideo audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis
accensus est in Jacob, ⁊ ira ascendit in Jsraël.
Quia nõ crediderũt in deo: nec sperauerũt
in salutari eius. Et mandauit nubib' desu
per: ⁊ ianuas cęli aperuit. Et pluit illis mã
na ad manducãdum: ⁊ panẽ cęli dedit eis.
Panẽ angeloꝝ manducauit homo: cibaria
misit eis in abundantia. Transtulit austrũ
de cęlo: ⁊ induxit in v̾tute sua africũ. Et
pluit sup̱ eos sicut puluerẽ carnes: ⁊ sicut
arenã maris volatilia pẽnata. Et ceciderũt
in medio castroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ.
Et mãducauerũt ⁊ saturati sunt nimis. ⁊ de
sideriũ eoꝝ attulit eis: nõ sunt fraudati à de
siderio suo. Adhuc escę eoꝝ erant in ore i
psoꝝ: ⁊ ira dei ascendit sup̱ eos. Et occidit
pingues eoꝝ: ⁊ electos Jsraël impediuit.
In oĩbus his peccauerunt adhuc: ⁊ non
crediderũt in mirabilib' eius. Et defecerũt
in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ cũ festinati

one. Cum occideret eos q̄rebant eū: ⁊ re uertebantur ⁊ diluculo veniebant ad eum. Et rememorati sunt quia deus adiutor est eor: ⁊ deus excelsus redemptor eor est. Sectio.

ET dilexerūt eū in ore suo: ⁊ lingua sua mentiti sunt ei. Cor aūt ipsor nō erat rectū cū eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse aūt est misericors. ⁊ ppi tius fiet peccatis eor: ⁊ nō disperdet eos. Et abūdauit vt auerteret iram suā: ⁊ nō accē dit oēm irā suā. Et recordat⁹ est q2 caro sūt: spūs vadens ⁊ nō rediens. Quoties exacer bauerūt deū in deserto: in irā ꝯcitauerunt eū in inaquoso. Et ꝯuersi sunt ⁊ tentaue rūt deū: ⁊ sanctū Jsraēl exacerbauerūt. Non sunt recordati manus ei⁹: die q̄ redemit eos de manu tribulantis. Sicut posuit in Egy pto signa sua: ⁊ pdigia sua in cāpo Thaneos. Et ꝯuertit in sanguinē flumina eor: ⁊ im bres eor ne biberent. Misit in eos cynomy am ⁊ comedit eos: ⁊ ranam ⁊ disperdidit eos. Et dedit erugini fruct⁹ eor: ⁊ labores eorū locustę. Et occidit in grandine vineas eor: ⁊ moros eor in pruina. Et tradidit grandi

ni

ni iumenta eoꝝ: ⁊ possessiones eoꝝ igni. Misit in eos iram indignationis sue: indignationem ⁊ iram ⁊ tribulationē. īmissiones per angelos malos. Uiam fecit semite ire sue: non pepcit à morte aīaꝫ eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ in morte conclusit. Et pcussit omne pͥmogenitū in terra Egypti: primitias oīs laboris eoꝝ in tabernaculis Cham. Et abstulit sicut oues populū suū: ⁊ pduxit eos tanq̄ꝫ gregē in deserto. Et deduxit eos in spe ⁊ non timuerūt: ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare. Et induxit eos in montē sanctificationis sue: montē quē acq̄siuit dextera eius. Et eiecit à facie eoꝝ gentes: ⁊ sorte diuisit eis terrā in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eoꝝ: tribus Jsraël. Et tentauerūt ⁊ exacerbauerūt deū excelsum: ⁊ testimonia eius nō custodierūt. Et auerterūt se ⁊ nō seruauerūt pactū: q̄madm̄ patres eoꝝ ꝯuersi sunt in arcū prauū. In iram cōcitauerūt eū in collibus suis: ⁊ in sculptilibꝰ suis ad emulationē eū ꝓuocauerūt. Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilū redegit valdè Jsraël. Et repulit tabernaculū Silo: taber

naculū suū vbi habitauit in hominibus.
Et tradidit in captiuitatē virtutem eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eoꝝ in manus inimici.
Et conclusit in gladio populū suū: ⁊ hereditatem suā spreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ ꝟgines eoꝝ nō sunt lamentate.
Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabantur. Et excitatus est tanꝗ̄ dormiens dn̄s: tanꝗ̄ potens crapulatus a vino. Et ꝑcussit inimicos suos in posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis.
Et repulit tabernaculū Joseph: ⁊ tribū Ephraim nō elegit. Sed elegit tribū Juda: montē Sion quē dilexit. Et edificauit sicut vnicorniū sanctificiū suū in terra: quā fundauit in secula. Et elegit dauid seruū suū. ⁊ sustulit eū de gregibus ouiū: de post fetantes accepit eū. Pascere Jacob seruū suū: ⁊ Jsraël hereditatē suam. Et pauit eos in innocentia cordis sui: ⁊ in intellectib⁹ manuū suaꝝ deduxit eos. Añt. Inclinate aurem vr̄am in ꝟba oris mei. Añ Propiti⁹ esto.
DEus venerūt gentes in hereditatē tuā. polluerūt templū sanctū tuū: posuer

erūt Jerusalē in pomoꝝ custodiā. Posue
rūt morticina seruoꝝ tuoꝝ escas volatilibꝰ
celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ bestijs terre. Effu
derūt sanguinē eoꝝ tanq̄ aquā in circuitu
Jrlm: ⁊ non erat qui sepeliret. Facti sumus
opprobriū vicinis nr̄is: subsannatio ⁊ illusio
his q̄ in circuitu nr̄o sunt. Usq̄quo dn̄e ira
sceris in finē: accendetur velut ignis zelus
tuus. Effunde iram tuā in gentes q̄ te non
nouerūt: ⁊ in regna q̄ nomen tuū nō inuoca
uerūt. Quia comederūt Jacob: ⁊ locū eiꝰ de
solauerunt. Ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ
antiquaꝝ. cito anticipent nos mīe tue: qꝛ
paupes facti sumꝰ nimis. Adiuua nos deꝰ
salutarꝫ nr̄. ⁊ ꝓpter gloriā noīs tui dn̄e libe
ra nos: ⁊ ꝓpitius esto peccatꝫ nr̄is ꝓpter no
men tuū. Ne forte dicant in gentibus vbi
est deus eoꝝ: ⁊ innotescat in nationibꝰ co
ram oculis nr̄is. Ultio sanguinis seruoꝝ
tuoꝝ q̄ effusus est: introeat in ꝯspectu tuo
gemitus cōpeditoꝝ. Secūdum magnitu
dinē brachij tui: posside filios mortificatoꝝ.
Et redde vicinis nr̄is septuplū in sinu eoꝝ:
improperiū ipsoꝝ quod exprobrauerūt tibi dn̄e.

J5

Feria .V.

Nos aūt ppl's tu' ⁊ oues pascue tue: ɔfitebimur tibi in seculū. In generationē ⁊ generationē: annūciabim' laudem tuam.

Añ. Propitius esto peccatis nostris Domine.

℣. *Deus in sancto via tua.* *℟.* *Quis deus magnus: sicut Deus noster.* *In Aduentu ℣.* *Ex Sion species decoris eius.* *℟.* *Deus noster manifestè ve.* *In Quadrag.* *Ipse liberauit me de laq̄o venantiū.* *℟.* *Et à verbo aspero.* *Tpe Passion ℣.* *Erue à framea Deus animā meā.* *℟.* *Et de manu canis vnicā m.* *Paschali. ℣.* *Surrexit Dn̄s de sepul.* *℟.* *Qui p nobis p.*

In ij. noct. ā. Alleluia. *A 70. an.* Exultate deo.

ui regis Israel intende: *ps. 79.* qui deducis velut oue͂ Ioseph. Qui sedes super Cherubim: manifestare corām Ephraim Beniamin ⁊ Manasse. Excita potentiā tuam ⁊ veni: vt saluos facias nos. Deus ɔuerte nos: ⁊ ostēde faciem tuā ⁊ salui erimus. Dn̄e deus vtutū: quousq; irasceris sup orationē serui tui. Cibabis nos pane lachrymar: ⁊ potū dabis nobis in lachrymis in mensura. Posuisti nos in ɔtradictionē vicinis nr̄is: ⁊ inimici

no

nostri subsannauerũt nos. Deus ꝯtutũ ꝯuerte nos: ⁊ oñde faciem tuã ⁊ salui erimus. Vineã de Egypto trãstulisti: eiecisti gentes ⁊ plantasti eam. Dux itineris fuisti in ꝯspectu ei⁹: plantasti radices eius ⁊ impleuit terram. Operuit montes vmbra eius: ⁊ arbusta eius cedros dei. Extendit palmites suos vsqꝫ ad mare: ⁊ vsqꝫ ad flumen ꝓpagines eius. Vt quid destruxisti maceriam eius: ⁊ vindemiant eam oẽs q̃ ꝓtergrediũtur viam. Exterminauit eã aper de sylua: ⁊ singularis ferus depastus est eam. Deus virtutũ conuertere; respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineã istã. Et perfice eam quã plantauit dextera tua: ⁊ super filiũ hominis quẽ ꝯfirmasti tibi. Incensa igni ⁊ suffossa: ab increpatione vultus tui pibũt. Fiat man⁹ tua sup virũ dextere tue: ⁊ sup filiũ hominis quẽ ꝯfirmasti tibi. Et nõ discedim⁹ a te; viuificabis nos; ⁊ nomen tuũ inuocabimus. Dñe deus virtutũ ꝯuerte nos: ⁊ ostẽde faciem tuã ⁊ salui erimus. Psal. 80.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo Jacob. Sũmite psalmũ ⁊ date tympanũ: psalteriũ iucundũ cũ

cithara. Buccinate in Neomenia tuba: in insigni die solēnitatis vestrę. Quia pceptū in Israël est: ⁊ iudiciū deo Jacob. Testimonium in Joseph posuit illud cum exiret de terra Ægypti: linguā quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus ei⁹ in cophino seruierūt. In tribulatione inuocasti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in abscondito tēpestatis, pbaui te apud aquā ꝯtradictionis. Audi populus meus ⁊ ꝯtestabor te: Israël si audieris me nō erit in te deus recens, neque adorabis deū alienū. Ego enī sum dn̄s deus tu⁹ q̄ eduxi te de terra Ęgypti: dilata os tuū ⁊ implebo illud. Et non audiuit populus me⁹ vocē meā: ⁊ Israël nō intēdit mihi. Et dimisi eos sc̄m desideria cordis eoꝝ: ibūt in adinuentionib⁹ suis. Si populus meus audisset me: Israël si in vijs meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassem: ⁊ super tribulantes eos misissem manū meam. Inimici dn̄i mentiti sunt ei: ⁊ erit tempus eoꝝ in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos.

Añ Exultate Deo adiutori nostro. Antiph.

An. Tu solus Ps. 81.

DEus stetit in synagoga deoꝝ: in medio aūt deos diiudicat. Usqꝫquo iudicatis iniq̄tatem: ꝛ facies peccatoꝝ sumitis. Iudicate egeno ꝛ pupillo: humilē ꝛ paupē iustificate. Eripite pauperē: ꝛ egenū de manu peccatoris liberate. Nescierūt neqꝫ intellexerūt in tenebris ambulant: mouebūtᷣ oīa fundamenta terre. Ego dixi dij estis: ꝛ filij excelsi omnes. Uos aūt sicut hoīes moriemini: ꝛ sicut vnus de principibꝰ cadetis. Surge deus iudica terram: qm̄ tu hereditabis in omnibꝰ gentibus. Psal. LXXXII.

DEus q̄s similis erit tibi: ne taceas neque compescaris deus. Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt: ꝛ q̄ oderūt te extulerūt caput. Sup populū tuū malignauerūt ꝯsiliū: ꝛ cogitauerunt aduersus sanctos tuos. Dixerunt venite ꝛ disperdamꝰ eos de gēte: ꝛ nō memoretᷣ nomen Israel vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimiter: simul aduersū te testamentū disposuerᷣt tabernacula Idumeoꝝ ꝛ Ismahelite. Moab ꝛ Agareni, Gebal ꝛ Amon ꝛ Amalech: alienigene cū habitātibꝰ

Tyrū. Etenī Assur venit cū illis: facti sūt in adiutoriū filijs Loth. Fac illis sicut Madian ꝛ Sisarę: sicut Jabin in torrente Cisson. Disperierūt in Endor: facti sunt vt stercus terrę. Pone ꝑncipes eoꝝ sicut Oreb: ꝛ Zeb ꝛ Zebee ꝛ Salmanah. Omnes ꝑncipes eoꝝ qui dixerūt: hęreditate possideamus sanctuariuꝫ dei. Deus meus pone illos vt rotā: ꝛ sicͭ stipulam ante faciem venti. Sicut ignis qui cōburit syluā: ꝛ sicut flāma cōburens montes. Ita ꝑseqͥris illos in tempestate tua: ꝛ in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ꝛ qͥrent nomen tuū dn̄e. Erubescāt ꝛ ↄturbētur in seculū seculi: ꝛ cōfundātur ꝛ pereant. Et cognoscant quia nomen tibi dn̄s: tu solus altissimꝰ in omni terra. Ant. Tu solus altissimus suꝑ omnē terrā. An. Bn̄dixisti Dn̄e.

Quam dilecta tabernacula tua dn̄e ps 83 ꝟtutū: ↄcupiscit ꝛ deficit aīa mea in atria dn̄i. Cor meū ꝛ caro mea: exultauerūt in deū viuū. Etenī passer inuenit sibi domū: ꝛ turtur nidū sibi vbi reponat pullos suos. Altaria tua dn̄e ꝟtutū: rex meꝰ ꝛ deus meus. Beati qͥ habitāt in domo tua do

mine: in secula seculor laudabūt te. Beat⁹ vir cuius est auxiliū abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymar. in loco quē posuit. Etenī benedictionē dabit legislator, ibūt de virtute in vtutem: videbitur deus deor in Sion. Dñe deus vtutū exaudi orationē meā: aurib⁹ pcipe deus Jacob. Protector nr̄ aspice deus: & respice in faciem Chri tui. Quia melior est dies vna in atrijs tuis: sup millia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: mag͠ q̄ȝ habitare in tabernaculis peccator. Quia misc̄diā & vitatem diligit deus: gratiā & gloriā dabit dñs. Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dñe vtutū beat⁹ homo qui sperat in te. Glor. pat. &c. Psal. LXXXIIII.

Benedixisti dñe terram tuā: auertisti captiuitatē Jacob. Remisisti iniq̄tatem plebis tuę: operuisti oīa peccata cor. Mitigasti omnē iram tuā: auertisti ab ira indignation̄ tuę. Conuerte nos deus salutaris nr̄: & auerte iram tuā à nobis. Nūq̄d in ęternū irasceris nobis: aut extendes iram tuā à gn̄atione in gn̄ationē. Deus tu

Feria q̄nta

ꝯuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabi-
tur in te. Ostende nobis dñe mīam tuā: ⁊
salutare tuū da nobis. Audiam q̄d loq̄tur
in me dñs deus: qm̄ loq̄tur pacē in plebem su-
am. Et sup sanctos suos: ⁊ in eos qui ꝯuer-
tūtr ad cor. Veruntn̄ ꝓpe timētes eū saluta-
re ipsius: vt inhabitet gloria in terra nr̄a.
Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iusti-
tia ⁊ pax osculate sunt. Veritas de terra or-
ta est: ⁊ iustitia de celo ꝓspexit. Etenī dñs
dabit benignitatē: ⁊ terra nr̄a dabit fructū
suū. Iustitia ante eū ambulabit: ⁊ ponet
in via gressus suos. Añ. Benedixisti dñe
terram tuam. Extra 70. añ Alleluia, alla, alla.
*℣. Beati qui habitāt in domo tua dñe. ℟. In secu-
la seculoꝝ laudabūt te. In Aduentu Dñi ℣.
Emitte agnū Dñe dominatorē terre. ℟. De petra
deserti ad montē filie Sion. In Quadrages. ℣.
Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pen. e. spe.
Tpe Passio. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cor.
Tpe Pasc. ℣. Surrexit Dñs vere. al.* Ad Laude. a.

Tibi so li pecca ui Domine misere

re mei. ps Mis. mei. Intret oratio mea.

Domine deus salutis meę: in die clamaui & nocte corā te. Intret in ↄspectu tuo oratio Ps. 87 mea: inclina aurem tuā ad precē meā. Quia repleta est malis aīa mea: & vita mea in inferno appropinquit. Estimat⁹ sum cū descendentibus in lacū: factus sū sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris. quoꝝ non es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis & in vmbra mortis. Sup me ↄfirmatus est furor tu⁹: & oēs fluct⁹ tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos à me: posuerūt me abominationē sibi. Tradit⁹ sum & nō egrediebar: oculi mei languerūt p̄ inopia. Clamaui ad te dn̄e tota die, expandi ad te man⁹ meas. Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt & ↄfitebūtur tibi. Nūquid narrabit aliqs in sepulchro misċdiam tuā: & veritatē tuam in pdi t

tione. Numq̇d cognoscentur in tenebris mi-
rabilia tua: ⁊ iustitia tua in terra obliuionis.
Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oratio
mea preueniet te. Ut q̇d dñe repellis oratio-
nē meam: auertis faciem tuā à me. Paup
sum ego ⁊ in laborib⁹ à iuuētute mea: exalta-
tus autem humiliat⁹ sum ⁊ cōturbatus. In
me transierūt ire tue: ⁊ terrores tui ꝯturbaue-
rūt me. Circūdederunt me sicut aqua tota
die: circūdederūt me simul. Elongasti à me
amicū ⁊ proximū: notos meos à miseria. Añ.

Intret oratio mea in cōspectu tuo Do-

mine. añ. Domine Ps. 89

Domine refugiū factus es nobis: à
generatione in gñationē. Priusq̄
montes fierent aut formaret terra ⁊
orbis: à seculo ⁊ usq; in sclm tu es deus.
Ne auertas hoīem in humilitatē: ⁊ dixisti
ꝯuertimini filij hoīm. Qm̄ mille anni ante
oculos tuos: tanq̄ dies hesterna q̄ ꝑterijt.

Et

Et custodia in nocte: q̄ pro nihilo haben tur eorum anni erūt. Mane sicut herba tran seat. mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sum⁹. Posuisti iniq̄tates nr̄as in conspectu tuo: seculū nostrū in illuminatione vultus tui. Qm̄ omnes di es nostri defecerūt: et in ira tua defecimus. Anni nr̄i sicut aranea meditabūt': dies an norum nostrorum in ipsis septuaginta anni. Si aūt in potentatib⁹ octoginta anni: et ampli⁹ eorum labor et dolor. Qm̄ supuenit mansuetu do: et corripiemur. Quis nouit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuā dinumerare. Dexteram tuā sic notā fac: et eruditos corde in sapientia. Conuertere dn̄e vsquequo: et depcabilis esto sup seruos tuos. Repleti su mus mane mīa tua: et exultauim⁹ et delectati sum⁹ in oībus dieb⁹ nr̄is. Letati sum⁹ pro diebus q̄bus nos humiliasti: annis q̄bus vidimus mala. Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum. Et sit splē dor dn̄i dei nr̄i super nos. et opera manuū no strarum dirige sup nos: et op⁹ manuū nr̄arum dirige.

Domine refugiũ factus es nobis.

Exodi 15.

Cantemus Domino. Euouae. Cãt. Mosi

Cantemus dño. gloriose enim magnificatus est: equũ ꝛ ascensorẽ ꝓiecit in mare. Fortitudo mea ꝛ laus mea dñs: ꝛ factus est mihi in salutẽ. Iste deus meus ꝛ glorificabo eũ: deus patris mei ꝛ exaltabo eũ. Dñs q̃si vir pugnator oĩpotens nomen eius: currus Pharaonis ꝛ exercitũ eius proiecit in mare. Electi principes eius submersi sunt in mari rubro. abyssi operuerũt eos: descenderũt in ꝓfundũ quasi lapis. Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine. dextera tua dñe ꝑcussit inimicũ: ꝛ in multitudine glorię tuę deposuisti aduersarios tuos. Misisti iram tuam q̃ deuorauit eos sicut stipulã: ꝛ in spũ furoris tui ꝯgregatę sũt aq̃. Stetit vnda fluens: ꝯgregatę sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus ꝑsequar ꝛ cõprehendam: diuidam spolia implebitur

aĩa

anima mea. Euaginabo gladiū meū:
interficiet eos manus mea. Flauit spūs
tu⁹ et operuit eos mare: submersi sunt q̄si
plumbū in aq̄s vehementib⁹. Quis simi-
lis tui in fortibus dn̄e: q̄s similis tui mag-
nificus in sanctitate. terribilis atq; lauda-
bilis faciens mirabilia. Extendisti ma-
nū tuā et deuorauit eos terra: dux fuisti
in mīa tua populo quē redemisti. Et por-
tasti eū in fortitudine tua: ad habitaculū
sanctū tuū. Ascenderūt populi et irati sunt:
dolores obtinuerūt habitatores Philisthijm.
Tunc cōturbati sunt principes Edom ro-
bustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt
omnes habitatores Chanaan. Irruat sup
eos formido et pauor: in magnitudine brachij
tui. Fiant īmobiles q̄si lapis. donec ptran-
seat populus tu⁹ dn̄e: donec ptranseat ppl̄s tu⁹
iste quē possedisti. Introduces eos et plā-
tabis in monte hereditatis tue: firmissimo
habitaculo tuo quod opatus es dn̄e. San-
ctuariū tuū dn̄e quod firmauerūt man⁹ tue:
dn̄s regnabit in eternū et vltra. Ingressus
est enī Pharao cū currib⁹ et eq̄tib⁹ eius ī ma-

re: ⁊ reduxit sup eos dñs aq̄s maris. Filij aūt Israel ambulauer̄t p siccū; in medio eius.

Cantemus Domino gloriose. a. In sanctis eius laudate Deum. ps. Laud. R̄. b.

Domine refugium factus es nobis. V. A generatione & progenie. Fac.

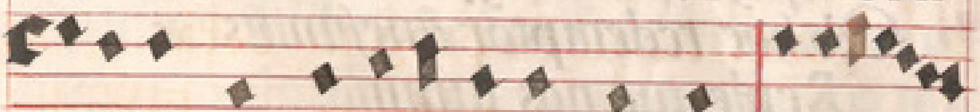
Hymnº Aurelij Prudētij

Lux ecce surgit aurea
Pallens fatiscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Errore traxit deuio.
Hæc lux serenū conferat
Purosq; nos præstet sibi,
Nihil loquamur subdolum
Voluamus obscurū nihil.

Sic tota decurrat dies
Ne lingua mendax ne manus,
Oculiue peccent lubrici
Ne noxa corpus inquinet.
Speculator astat desuper
Qui nos diebus omnibus
Actusq; nostros prospicit
A luce prima in vesperum.
Deo patri sit gloria. &c.
℣ Repleti sum⁹ mane mīa t. Ad Bn̄d. an̄t.

In sanctitate seruiamus domino & li-

berabit nos ab inimicis nostris. cā Bn̄dict⁹.

FERIA SEXTA
AD MATVTINAS

Inuitat. Adorem⁹ dn̄m. Quoniā ipse fec̄ nos. ps̄ Venite. Hymn⁹ D. Ambrosij

Tu trinitatis vnitas
Orbem potenter qui regis,
Attende laudum cantica

Quæ excubantes psallimus
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore:
Vt flagitemus vulnerum
A te medelam omnium.
Quo fraude quicquid dæmonū
In noctibus deliquimus
Abstergat illud cælitus
Tuæ potestas gloriæ.
Ne corpus adsit sordidū
Nec torpor instet cordium,
Nec criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc redemptor quesumus
Reple tuo nos lumine:
Per quod dierum circulis
Nullis ruamus actibus. Presta pr̄.

In I. noct. añ. Inclina Dñe. Psal. LXXXV.

Inclina dñe aurem tuā & exaudi me: qm̄ inops & pauper sum ego. Custodi aīam meā quoñ sanct⁹ sū: saluū fac seruū tuum deus meus sperantē in te. Miserere mei dñe qm̄ ad te clama

ui

ui tota die: letifica aĩam serui tui. qm̃ ad te dñe animã meã leuaui. Quoniam tu dñe suauis ꝛ mitis: ꝛ multe miscd'ie oĩbus inuocantibꝰ te. Auribꝰ ꝑcipe dñe orationẽ meã: ꝛ intende voci deꝑcationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in diis dñe: ꝛ nõ est scd'm opa tua. Omnes gentes q̃scunq; fecisti. venient ꝛ adorabũt coram te dñe: ꝛ glorificabũt nomen tuũ. Qm̃ magnꝰ es tu ꝛ faciens mirabilia: tu es deus solus. Deduc me dñe in via tua. ꝛ ingrediar in veritate tua: letetur cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: ꝛ glorificabo nomen tuũ ineternũ. Quia miscd'ia tua magna est sup me: ꝛ eruisti animã meã ex inferno inferiori. Deꝰ iniqui insurrexerũt sup me. ꝛ synagoga potentiũ q̃sierũt aĩam meam: ꝛ nõ ꝓposuerũt te in ꝯspectu suo. Et tu dñe deus miserator ꝛ misericors: patiens ꝛ multe mĩe ꝛ verax. Respice in me ꝛ miserere mei: da imperiũ tuũ puero tuo ꝛ saluũ fac filiũ ancille tue. Fac mecũ signũ in bonũ. vt videãt q ode

rũt me ꝛ ꝯfundantur: quoniam tu domine adiuuisti me ꝛ ꝯsolatus es me. Ps̄. 86.

Fundamenta eius in montibꝰ sanctꝭ: diligit dñs portas Sion sup̱ oĩa tabernacula Jacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero Raab ꝛ Babylonis: scientiũ me. Ecce alienigenę ꝛ Tyrus ꝛ populus Ethiopũ: hi fuerũt illic. Nunqd Sion dicet homo. ꝛ hõ natus est in ea: ꝛ ipse fundauit eam altissimus. Dñs narrabit in scripturis populoꝝ ꝛ principũ: hoꝝ q̇ fuerũt in ea. Sicut lętantiũ omnium: habitatio in te. Ant. Inclina dñe aurem tuã & exaudi me. An Bñdictus. 88.

Misericordias domini: in ęternũ cantabo. In generationẽ ꝛ gñationẽ: annũciabo veritatem tuam in ore meo. Qm̃ dixisti in ęternũ mĩa ędificabitur in celis: p̄parabitur veritas tua in eis. Disposui testamentũ electis meis. iuraui dauid seruo meo: vsq; in ęternũ p̄parabo semen tuum. Et edificabo in gñationẽ ꝛ gñationẽ: sedem tuam. Confitebũt celi mirabilia tua dñe: eteñ veritatẽ tuam in ecclesia sanctoꝝ.

Quoniã

Quoniam q̃s in nubib⁹ eq̃bitur dño: similis erit deo in filijs dei. Deus q̃ glorificatur in ꝯsilio sanctoꝝ: magn⁹ ⁊ terribilis sup oẽs q̃ in circuitu ei⁹ sunt. Dñe deus ꝟtutũ quis similis tibi: potens es dñe ⁊ veritas tua in circuitu tuo. Tu dominaris potestati maris: motũ aũt fluctuũ ei⁹ tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratũ superbum: in brachio virtutis tuę dispsisti inimicos tuos. Tui sũt cęli ⁊ tua est terra. orbẽ terrę ⁊ plenitudinem eius tu fundasti: aq̃lonẽ ⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ Hermon in noĩe tuo exultabũt: tuũ brachiũ cũ potentia. Firmetur man⁹ tua ⁊ exaltetur dextera tua: iustitia ⁊ iudicium ꝑparatio sedis tuę. Misericordia ⁊ veritas ꝑcedent faciem tuã: beatus popul⁹ qui scit iubilationẽ. Dñe in lumine vultus tui ambulabũt. ⁊ in noĩe tuo exultabũt tota die: ⁊ in iustitia tua exaltabũt. Qñ gloria ꝟtutis eoꝝ tu es: ⁊ in beneplacito tuo exaltabitur cornu nr̃m. Quia dñi est assumptio nostra: ⁊ sancti Israël regis nostri. Sectio.

Tunc locut⁹ es in visione sanctis tuis ⁊ dixisti: posui adiutoriũ in potente.

⁊

⁊ exaltaui electū de plebe mea. Inueni da-
uid seruū meū: oleo sancto meo vnxi eū.
Manus enī mea auxiliabit᷑ ei: ⁊ brachium
meū ꝯfor-tabit eū. Nihil ꝓficiet inimicus
in eo: ⁊ fili' iniq̄tatis nō apponet nocere ei.
Et ꝯcidam à facie ipsius inimicos eius: ⁊
odientes eū in fugā ꝯuertam. Et veritas
mea ⁊ mīa mea cū ipso: ⁊ in noīe meo exal-
tabitur cornu eius. Et ponam in mari
manū eius: ⁊ in fluminibus dexteram eius.
Ipse inuocabit me pater meus es tu: deus
meus ⁊ susceptor salutꝫ meę. Et ego ꝑmo-
genitū ponā illū: excelsum ꝑ regib' terrę.
In ęternū seruabo illi mīam meā: ⁊ testa-
mentū meū fidele ipsi. Et ponā in seculū
seculi semen eius: ⁊ thronū ei' sic̄ dies celi.
Si aūt dereliq̄rint filij ei' legem meā: ⁊ in
iudicijs meis nō ambulauerint. Si iustiti-
as meas ꝓfanauerint: ⁊ mādata mea non
custodierint. Visitabo in v̄ga iniquitates
eoꝝ: ⁊ in verberib' peccata eoꝝ. Miſcdiā aūt
meā nō dispgam ab eo: neqꝫ nocebo in veri-
tate mea. Neqꝫ profanabo testamentū meū:
⁊ q̄ procedūt de labijs meis nō faciā irrita.

Semel

Semel iuraui in sancto meo. si Dauid mē-
tiar: semen eius in eternū manebit. Et thro-
nus eiꝰ sicut sol in ꝯspectu meo: ⁊ sicut luna
ꝑfecta in eternū ⁊ testis in celo fidelis. Tu
vero repulisti ⁊ despexisti: distulisti Christū
tuū. Euertisti testamentū serui tui: ꝓfana-
sti in terra sanctuariū eius. Destruxisti om-
nes sepes eius: posuisti firmamentū eius for-
midinem. Diripuerūt eū oēs trāseūtes viā:
factꝰ est opprobrium vicinis suis. Exaltasti
dexterā deprimentiū eū: letificasti oēs inimi-
cos eius. Auertisti adiutoriū gladij eius:
⁊ nō es auxiliatus ei in bello. Destruxisti e-
um ab emūdatione: ⁊ sedem eius in terra col-
lisisti. Minorasti dies temporis eiꝰ: ꝑfudisti
eū ꝯfusione. Usqquo dn̄e auertis in finē:
exardescet sicut ignis ira tua. Memorare q̄
mea substantia: nunqd enī vane ꝯstituisti
omnes filios hoīm. Quis est hō q̄ viuet ⁊
nō videbit mortē: eruet aīam suam de ma-
nu inferi. Ubi sunt mīe tue antiq̄ dn̄e: sic
iurasti Dauid in veritate tua. Memor esto
dn̄e opprobrij seruoꝝ tuoꝝ: quod ꝯtinui in
sinu meo multaꝝ gentiū. Quod exprobra-

uerũt inimici tui dñe; quod exprobrauerũt cõmutationẽ Christi tui. Benedictus dñs in eternũ: fiat fiat. Ant. Benedictus Dominus in æternum. Ant. Exaltare. Psal. 92.

Dominus regnauit decorẽ indutus ẽ: indut⁹ est domin⁹ fortitudinẽ ⁊ pcinxit se. Etenim firmauit orbem terrę: q nõ cõmouebitur. Parata sedes tua ex tunc: à seculo tu es. Eleuauerũt flumina dñe: eleuauerũt flumina vocẽ suã. Eleuauerũt flumina fluctus suos: à vocib⁹ aquarũ multarũ. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuã decet sanctitudo dñe in longitudinẽ dierũ. Psalmus XCIII.

Deus vltionũ dñs: Deus vltionũ libere egit. Exaltare q iudicas terrã: redde retributionem superbis. Usquequo peccatores dñe: vsquequo peccatores gloriabunt. Effabũtur ⁊ loqnt iniquitatem: loquẽtur oẽs q operant iniustitiam. Populũ tuũ dñe humiliauerũt: ⁊ hereditatẽ tuã vexauerũt. Viduã ⁊ aduenã interfecerũt: ⁊ pupillos occiderũt. Et dixerũt

nō videbit dn̄s: nec intelliget deus Jacob.
Intelligite insipientes in populo: ⁊ stulti
aliq̄n sapite. Qui plantauit aurē nō audi-
et: aut qui finxit oculū nō ɔsiderat. Qui
corripit gentes nō arguet: qui docet hoīem
scientiam. Dn̄s scit cogitationes hoīum:
q̄m vane sunt. Beat⁹ hō quē tu erudier?
dn̄e: ⁊ de lege tua docueris eum. Ut mitiges
ei à dieb⁹ malis: donec fodeat peccatori fouea.
Quia nō repellet dn̄s plebē suā: ⁊ heredita-
tem suā nō derelinquet. Quoadusq₃ iustitia
ɔuertatur in iudiciū: ⁊ q̇ iuxta illā oēs qui
recto sunt corde. Quis ɔsurget mihi aduer-
sus malignātes: aut q̇s stabit mecū aduers⁹
operantes iniq̄tatē. Nisi q₂ dn̄s adiuuit me:
paulomin⁹ habitasset in inferno aīa mea. Si
dicebā motus est pes me⁹: misēdia tua dn̄e
adiuuabat me. Secūdū multitudinē dolo-
rū meor̄ in corde meo: ɔsolationes tuę letifi-
cauerūt aīam meā. Nunq̇d adheret tibi se-
des iniq̄tatis: q̇ fingis laborem in p̄cepto.
Captabūnt in aīam iusti: ⁊ sanguinē ĩno-
centum ɔdemnabūt. Et fact⁹ est dn̄s mihi
in refugiū: ⁊ deus meus in adiutoriū spei

meç. Et reddet illis iniq̃tatẽ ipsoꝝ. ꝛ in malitia eoꝝ disperdet eos: disperdet illos dñs deꝰ nr̃. Añt. Exaltare qui iudicas terram.
℣. Beatus homo, quẽ tu erudieris dñe. ℟. Et de lege tua, docueris eũ. In Aduẽtu ℣. Emitte agnũ dñe dñatorem terræ. ℟. De petra ꝺserti:
In q̃drag. ℣. Scapulis suis obũbrabit tibi. ℟. Et sub.
Tpe Pass. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et à c.
Paschali ℣. Surrexit Dñs verè, alla. ℟. Et app. S.
In ij. noc. a Alleluia. Añ. i. 7o Cantate ps. 95.

Cantate dño canticũ nouum: cantate dño oĩs terra. Cantate dño ꝛ bñdicite noĩ eius: annũciate de die in diẽ salutare eius. Annũciate inter gentes gloriã eius: in oĩbꝰ populis mirabilia eius. Qm̃ magnꝰ dñs ꝛ laudabilis nimis: terribilis est sup oẽs deos. Qm̃ oẽs dij gentiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Confessio ꝛ pulchritudo in ꝯspectu eius: sanctimonia ꝛ magnificẽtia in sanctificatione eius. Afferte dño patrie gentiũ, afferte dño gloriã ꝛ honorẽ: afferte dño gloriã noĩ eius. Tollite hostias ꝛ introite in

atria eius: adorate dñm in atrio sancto ei⁹. Cōmoueat̃ à facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus qꝛ dñs regnauit. Etenim correxit orbē terrę q̃ nō cōmouebit̃: iudicabit populos in ęq̃tate. Letentur cęli ⁊ exultet terra. cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebūt campi ⁊ oīa q̃ in eis sunt. Tunc exultabūt oīa ligna syluaꝝ à facie dñi qꝛ venit: qm̃ venit iudicare terrā. Iudicabit orbem terrę in ęq̃tate: ⁊ populos ī v̄itate sua.

Dominus regnauit exultet terra: lętent̃ insulę multę. Nubes ⁊ caligo in circuitu ei⁹: iustitia ⁊ iudiciū correctio sedis eius. Ignis ante ipsum p̄cedet: ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos ei⁹. Illuxerūt fulgura ei⁹ orbi terrę: vidit ⁊ cōmota est terra. Montes sicut cera fluxerūt à facie dñi: à facie dñi oīs terra. Annūciauer̃t cęli iustitiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs ppl̃i gloriam eius. Confundāt̃ oēs q̃ adorant sculptilia: ⁊ q̃ gloriant̃ in simulachris suis. Adorate eū omnes angeli eius: audiuit ⁊ lętata est Sion. Et exultauer̃t filię Iudę: ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̃ tu dñs altissimus sup

Ps 96.

omnē terrā: nimis exaltat⁹ es sup oēs deos. Qui diligitis dñm odite malū: custodit dominꝰ aīas sanctoꝝ suoꝝ de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta est iusto: ꝛ rectis corde letitia. Letamini iusti in dño: ꝛ ɔfitemini memorie sanctificationis eius. Antiph. Cantate Dño & benedicite nomini eius.

An. Quia mirabilia. Psal. 97.

Cantate dño canticū nouū: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: ꝛ brachiū sanctū eius. Notū fecit dominꝰ salutare suū: in ɔspectu gentiū reuelauit iustitiā suā. Recordatus est misericordie sue: ꝛ veritatis sue domui Israel. Viderunt oēs termini terre: salutare dei nri. Iubilate deo oīs terra: cantate ꝛ exultate ꝛ psallite. Psallite dño in cithara in cithara ꝛ voce psalmi: in tubis ductilibꝰ ꝛ voce tube cornee. Iubilate in ɔspectu regis dñi: moueat mare ꝛ plenitudo eiꝰ, orbis terraꝝ ꝛ q habitant in eo. Flumina plaudent manu simul, mōtes exultabūt a ɔspectu dñi: qm venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terraꝝ in iustitia: ꝛ pplos in eqtate. Psal. XCVIII.

Dominus regnauit irascātur populi: qui sedet sup Cherubim moueatur terra. Dñs in Sion magnus: et excelsus sup oēs populos. Cōfiteantur nomini tuo magno, quoniā terribile et sanctū est: et honor regis iudiciū diligit. Tu parasti directiones: iudiciū et iustitiam in Jacob tu fecisti. Exaltate dñm deū nrm. et adorate scabellū pedū eius: qm sanctū est. Moyses et Aaron in sacerdotibus eius: et Samuel inter eos q inuocāt nomen eius. Inuocabāt dominū et ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loqbatur ad eos. Custodiebāt testimonia eius: et pceptū quod dedit illis. Dñe deus nr tu exaudiebas eos: deus tu ppitius fuisti eis, et vlciscens in oēs adinuentiones eorum. Exaltate dñm deū nostrū. et adorate in monte sancto eius: qm sanctus dñs deus noster. Ant. Quia mirabilia fecit dñs. An. Iubilate

Iubilate deo oīs terra: seruite Psal. 99. dño in letitia. Introite in conspectu eius: in exultatione. Scitote qm dñs ipse ē deus: ipse fecit nos et nō ipsi nos. Populus eius et oues pascue eius: introite portas eius

ant: Bonum ē: ps ipse.

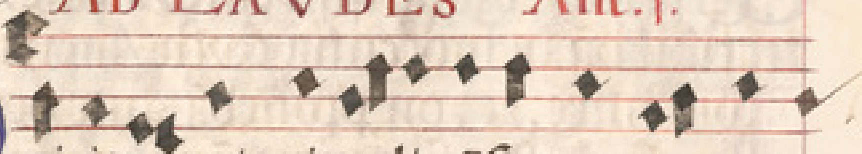
in ɔfessione: atria ei⁹ in hymnis ɔfitemini illi. Laudate nomen eius qm̄ suauis est dn̄s. in eternū mīa eius: & vsq₃ in gn̄ationē & gn̄ationē veritas eius. Psal. centesimus

Misericordiā & iudiciū: cantabo tibi dn̄e. Psallam & intelligam in via īmaculata: qn̄ venies ad me. Perambulabā in īnocentia cordis mei: in medio dom⁹ mee. Non pponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes p̄uaricationes odiui. Non adhesit mihi cor prauū: declinātē à me malignū nō cognoscebam. Detrahētem secretò pximo suo: hūc psequēbar. Supbo oculo & insatiabili corde: cū hoc nō edebā. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecū: ambulans in via īmaculata hic mihi ministrabat. Non habitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit supbiā: qui loq̄tur iniqua nō direxit in ɔspectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino interficiebam oēs peccatores terre: vt disperderē de ciuitate dn̄i omnes opantes iniquitatem. Ant. Iubilate Deo oīs terra. Per an. à Alleluia 3. Cap. Vigil. ℣. *Iubilate deo, oīs terra.* ℟. *Seruite domino in lætitia.* ✝ *In Aduēt.* ℣. *Egredietur Dn̄s de lo*

✝ ant. Bonum est ɔfiteri dn̄o.

co sancto suo. ℟. Veniet vt saluet populū suū. In 40ᵉ. ℣. Scuto circūdabit te ṽitas ei⁹. ℟. Non timebis à timore nocturno. Tpe Passionis ℣. Ne perdas cū impijs Deus aīam meā. ℟. Et cū viris sanguinū vitam meā. Tpe Paschæ. Gauisi sūt discipuli, alleluia. ℟. Viso dn̄o alleluia.

Ad Laudes Ant. j.

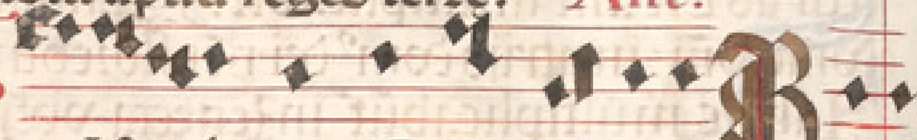
Spiritu principa li cōfirma cor me

um Deus. ps. Miser. m. In Isra el. ps. 75

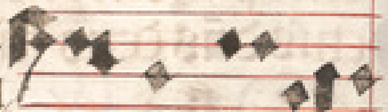
Notus in Judęa deus: in Israël magnū nomen eius. Et factus est in pace locus eius: ꝛ habitatio eius in Sion. Ibi ↄfregit potentias arcuū: scutū gladiū ꝛ bellū. Illuminās tu mirabiliter à mōtibus eternis: turbati sunt oēs insipientes corde. Dormierūt somnū suū: ꝛ nihil inuenerūt oēs viri diuitiarꝫ in manib⁹ suis. Ab increpatione tua deus Jacob: dormitauerūt q̇ ascenderūt equos. Tu terribilis es ꝛ quis resistet tibi? ex tunc ira tua. De cęlo auditū fecisti

iudiciū: terra tremuit ꝛ q̇euit. Cum exurgeret in iudiciū deus: vt saluos faceret oēs mansuetos terre. Qm̄ cogitatio hoīs ꝯfitebitur tibi: ꝛ reliquie cogitationꝭ diem festū agent tibi. Uouete ꝛ reddite dño deo vestro: oēs q̇ in circuitu eius affertꝭ munera. Terribili ꝛ ei qui aufert spm̄ principum: terribili apud reges terre. Ant.

In Isra el magnū nomen eius. B o

Bonū est ꝯfiteri dño:

ꝛ psallere nomini tu o altissime. Ad an nū est. Psal. 91.

nūciandū manè miām tuam: ꝛ veritatē tuā ꝑ noctē. In decachordo psalterio: cū cantico in cithara. Quia delectasti me dñe in factura tua: ꝛ in opib⁹ manuū tuarꝝ exultabo. Quā magnificata sunt opa tua dñe: nimꝭ ꝓfunde facte sunt cogitationes tue. Uir insipiens nō cognoscet: ꝛ stultus nō intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenū: ꝛ apparuerint oēs q̇ opant̄ iniq̇tatē. Ut intereant in seculū seculi: tu aūt altissim⁹ in

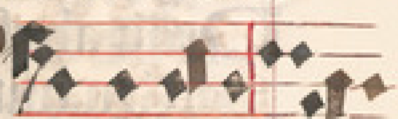
eter

eternũ dñe. Qm̃ ecce inimci tui dñe. qm̃ ecce inimici tui pibũt: ⁊ dispergẽtur oẽs q̇ operant᷑ iniquitatẽ. Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meũ: ⁊ senectꝰ mea in mĩa vberi. Et despexit oculus meꝰ inimicos meos: ⁊ insurgẽtibꝰ in me malignãtibꝰ audiet auris mea. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabit᷑. Plantati in domo dñi: in atrijs domꝰ dei nr̃i florebunt. Adhuc multiplicabũt᷑ in senecta vberi: ⁊ bene patientes erũt vt annũcient. Qm̃ rectus dñs deus nr̄: ⁊ nõ est iniquitas in eo.

Bonum est cõfiteri Domino. Domi

Domine audiui auditionẽ tuã: ⁊ timui. Dñe

opus tuũ: in medio an ne.

noꝝ viuifica illud. In medio annoꝝ notũ facies: cùm iratꝰ fuer᷑ miserdię recordaberis. Deus ab Austro veniet: ⁊ sanctꝰ de mõte Pharan. Operuit celos gloria eius: ⁊ laudis eius plena est terra. Splendor eius vt lux erit: cornua in manibꝰ eius. Ibi ab

scondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors. Egredietur diabolus ante pedes eius: stetit et mensus est terram. Aspexit et dissoluit gentes: et contriti sunt montes seculi. Incuruati sunt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius. ✠

Pro iniquitate vidi tentoria Ethiopie: turbabuntur pelles terre Madian. Nunquid in fluminibus iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus, vel in mari indignatio tua? Qui ascendis super equos tuos: et quadrige tue saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que loquutus es. Fluuios scindes terre. viderunt te aque et doluerunt montes: gurges aquarum transijt. Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit. Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis haste tue. In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes. ✠

Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum Christo tuo. Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum eius usque ad

collū. Maledixisti sceptris eius. capiti bella
toꝝ eius: venientib⁹ vt turbo ad dispgendū
me. Exultatio eoꝝ: sicut eius q̄ deuorat
pauperem in abscondito. Viam fecisti ī ma
ri equis tuis: in luto aquaꝝ multaꝝ. Audi
ui ⁊ ꝯturbatus est venter meus: a voce ꝯtre
muerūt labia mea. Ingrediatur putredo in
ossib⁹ meis: ⁊ subter me scateat. Vt requi
escam in die tribulationꝭ: vt ascendā ad popu
lū accinctū nostrū. Ficus enī nō florebit:
⁊ nō erit germen in vineis. Mentietur opus
oliuę: ⁊ arua nō afferent cibū. Abscīdetur
de ouili pecus: ⁊ nō erit armentū in ꝑsepib⁹.
Ego aūt in dn̄o gaudebo: ⁊ exultabo in deo
Jesu meo. Deus dn̄s fortitudo mea: ⁊ ponet
pedes meos q̄si ceruoꝝ. Et sup excelsa mea
deducet me victor: in psalmis canentem.
Gloria p̄ri ⁊ filio: ⁊ spiritui scto. Sic. Ant.

Domine audiui auditū tuū & ti

mui. In tympano & choro in chor

dis & organo, laudate Deum. ps. Laud. d.

Ad annũciandũ mane, Misericordi-

am tuã. ℣ Et veritatem tuam ꝑ noctem.

Hym. D. Ambrosij.

AEterna cæli gloria
Beata spes mortalium.
Celsi tonantis vnice
Castæque proles virginis.
Da dexteram surgentibus
Exurgat & mens sobria:
Flagranset in laudem Dei,
Grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer,
Sparsamq; lucem nunciat:
Cadit caligo noctium,
Lux sancta nos illuminet.
Manensq; nostris sensibus

Noctem repellat seculi
Omnique fine diei
Purgata seruet pectora.
Quæsita iam primum fides
Radicet altis sensibus
Secunda spes congaudeat
Qua maior extat charitas.
Deo patri sit gloria, &c.
℣ Repleti sum⁹ mane mĩa tua. ℟ Ex. Ad bñ.

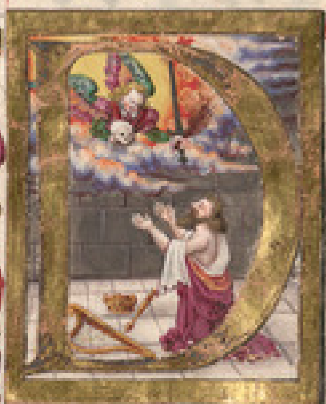
Per viscera misericordiæ Dei nostri visitauit nos oriens ex alto.

SABBATHO
AD MATVTIN.

Ca. Bñdict⁹.
Inuit. Dominũ Deũ nostrũ. Venite adoremus.
Hymn⁹ S. Ambrosij.
Summe Deus clementiæ
Mundiq; factor machinæ,
Vnus potentialiter
Trinusque personaliter.

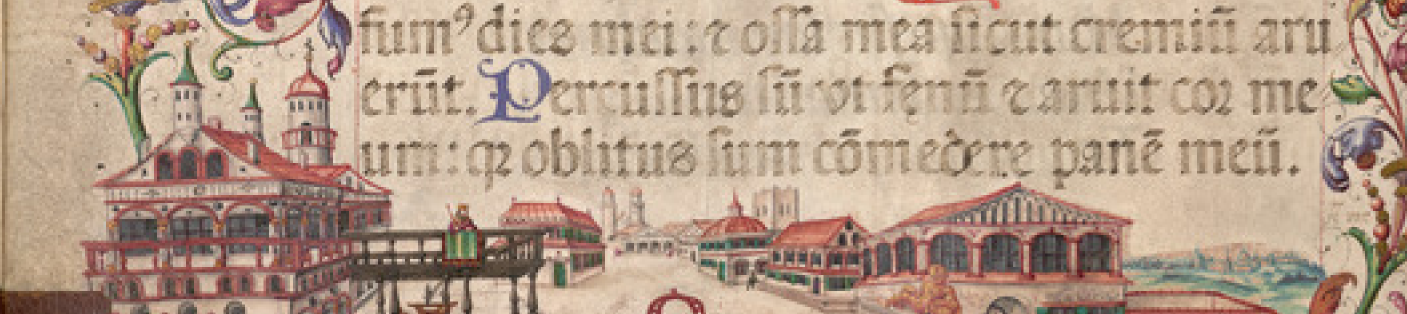
No:

Nostros pius cum canticis
Fletus benignè suscipe:
Quo corde puro sordibus
Te perfruamur largius.
Lumbos iecurq; morbidum
Adure igni congruo:
Accincti vt sint perpetim
Luxu remoto pessimo.
Vt quiq; horas noctium
Nunc concinendo rūpimus
Donis beatæ patriæ
Ditemur omnes affatim.
Præsta pater piissime, Patriq; &c.

An. Clamor meus. Psal. 101.

Domine exaudi oratione͂ meam: & clamor meus ad te veniat. Non auertas facie͂ tua͂ a me: in quacunq; die tribulor inclina ad me aure͂ tua͂. In quacu͂q; die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerūt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremiū aruerūt. Percussus sum vt fenū & aruit cor meum: quia oblitus sum cōmedere pane͂ meū.

A voce gemit⁹ mei: adhesit os meū carni meę. Similis factus sū pellicano solitudinis: fact⁹ sum sicut nycticorax in domicilio. Uigilaui: ⁊ factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: ⁊ q̇ laudabant me aduersū me iurabant. Quia cinerē tanq̄ꝫ panē mādu cabam: ⁊ potum meū cū fletu miscebam. A facie irę indignationꝭ tuę: qꝛ eleuans allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerūt: ⁊ ego sicut fenū arui. Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanes: ⁊ memoriale tuū in gn̄atione ⁊ generationē. Tu exurgens misereberis Sion: qꝛ tēpus miserendi eius qꝛ venit tēp⁹. Qm̄ placuerūt seruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miserebūtur. Et timebūt gētes nomen tuū dn̄e: ⁊ oēs reges terrę gloriā tuā. Quia edificauit dn̄s Sion: ⁊ videbitur in gloria sua. Respexit in orationē humiliū: ⁊ nō spreuit precē eoꝝ. Scribātur hec ī generatione altera: ⁊ ppl̄s q̇ creabit᷑ laudabit dn̄m. Quia ꝓspexit de excelso sancto suo: dn̄s de celo in terrā aspexit. Ut audiret gemitus compeditoꝝ: vt solueret filios inter

emptor. Ut annũcient in Sion nomẽ dñi: ꝛ laudem eius in Jerusalem. In ꝯueniendo pplos in vnũ: ꝛ reges vt seruiãt dño. Respondit ei in via ꝟtutis sue: paucitatẽ dieꝝ meoꝝ nuncia mihi. Ne reuoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in gñationẽ ꝛ gñationem anni tui. Initio tu dñe terrã fundasti: ꝛ opa manuũ tuaꝝ sunt celi. Ipsi peribunt tu aũt pmanes: ꝛ oẽs sicut vestimentũ veterascent. Et sicut opto2iũ mutabis eos ꝛ mutabũtur: tu aũt idem ipse es. ꝛ anni tui nõ deficient. Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabunt: ꝛ semen eoꝝ in sclm dirigetur. Ps. 102

Benedic aĩa mea dño: ꝛ oĩa q̃ intra me sunt nomini sancto eius. Bñdic aĩa mea dño: ꝛ noli obliuisci omnes retributiones eius. Qui ppitiatur oĩbus iniq̃tatibꝫ tuis: q̃ sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitã tuã: q̃ coronat te in miscdia ꝛ miserationibꝫ. Qui replet in bonis desideriũ tuũ: renouabitur vt aq̃le iuuentus tua. Faciens mĩas dñs: ꝛ iudiciũ oĩbꝫ iniuriã patiẽtibꝫ. Notas fecit vias suas Moysi: filijs Israël volũtates

suas

suas. Miserator et misericors dñs: longanimis et multũ misericors. Non in perpetuũ irascetur: neq; in eternũ cõminabitur. Non scdm peccata nr̃a fecit nobis: neq; sm iniqtates nr̃as retribuit nobis. Qm̃ sm altitudinem celi à terra: corroborauit mĩam suã sup timẽtes se. Quantũ distat ortus ab occidente: lõgè fecit a nobis iniqtates nr̃as. Quomodo miseret pr̃ filiorum. misert' est dñs timentibus se: qm̃ ipse cognouit figmentũ nr̃m. Recordatus est qm̃ puluis sumus: homo sic̃ fenũ dies eius tanq̃ flos agri sic efflorebit. Qm̃ spirit' ptrãsibit in illo et nõ subsistet: et nõ cognoscet amplius locũ suũ. Miscđia aũt domini ab eterno: et vsq; in eternũ sup timentes eũ. Et iustitia illi' in filios filiorum: his q̇ seruãt testamentũ eius. Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendũ ea. Dñs in celo parauit sedem suã: et regnũ ipsius oĩb' dominabit'. Benedicite dño oẽs angeli ei': potentes virtute, facientes verbũ illius ad audiendã vocẽ sermonũ eius. Bñdicite dño oẽs virtutes eius: ministri ei' qui facitis voluntatẽ eius. Bñdicite dño oĩa opera ei':

in oī loco dn̄ationꝭ eius bn̄dic aīa mea dn̄o.
An̄. Clamor meus ad te veniat Deus.

Ant. Benedic. Psal. CIII.

Benedic aīa mea dn̄o: dn̄e deus meus magnificatꝰ es vehementer. Cōfessionē ⁊ decorē induisti: amictus lumine sic vestimento. Extendens celū sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius. Qui ponis nubem ascensū tuū: q̇ ambulas sup pennas ventoꝝ. Qui facis angelos tuos spiritus: ⁊ ministros tuos ignē vrentē. Qui fundasti terrā sup stabilitatem suā: nō inclinabitur in seculum seculi. Abyssus sicut vestimentū amictus eius: sup montes stabūt aque. Ab increpatione tua fugient: à voce tonitrui tui formidabūt. Ascendūt mōtes ⁊ descendūt campi: in locū quē fundasti eis. Terminū posuisti quē nō transgredientur: neq; ꝯuertentur operire terrā. Qui emittis fontes in ꝯuallibus: inter mediū montiū ptransibūt aque. Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabūt: de medio petraꝝ dabūt voces. Rigans mōtes d' supiorībꝰ suis: de

fructu

fructu oper tuor satiabitur terra. Produ
cens fenū iumentis: et herbam seruituti ho
minū. Ut educas panem de terra: et vinum
letificet cor hoīs. Ut exhilaret faciem ī oleo:
et panis cor hoīs ↄfirmet. Saturabūt lig
na campi, et cedri Libani quas plantauit: il
lic passeres nidificabūt. Herodij dom' dux
est eor: montes excelsi ceruis, petra refugiū
herinacijs. Fecit lunā in tēpora: sol cogno
uit occasum suū. Posuisti tenebras et facta
est nox: in ipsa ptransibūt oēs bestię sylue.
Catuli leonū rugientes vt rapiant: et q̄rāt
à deo escam sibi. Ortus est sol et ↄgregati
sunt: et in cubilib' suis collocabūtur. Exi
bit hō ad op' suū: et ad operationē suā vsq3
ad vesperā. Quàm magnificata sunt opa
tua dn̄e, oīa in sapientia fecisti: impleta est
terra possessione tua. Diuisio.
Hoc mare magnū et spatiosū manib':
illic reptilia quor nō est numer'. Anima
lia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsibūt.
Draco iste quē formasti ad illudendū ei:
oīa à te expectāt vt des illis escam in tēpore.
Dante te illis colligent: apiente te manū

tuā oīa implebūtᶦ bonitate. Auertente aūt te faciē turbabūtur: auferes spm̄ eoꝝ ⁊ dficient, ⁊ in puluerē suū reuertentur. Emittes spm̄ tuū ⁊ creabūtur: ⁊ renouabis faciē terrę. Sit gloria dn̄i in seculū: lętabitur dn̄s in opib⁹ suis. Qui respicit terrā ⁊ facit eam tremere: q̄ tangit montes ⁊ fumigāt. Cātabo dn̄o in vita mea: psallā deo meo quādiu sum. Iucūdū sit ei eloq̄ū meū: ego vero delectabor in dn̄o. Deficiant pctōres à terra, ⁊ iniqui ita vt nō sint: bn̄dic aīa mea dn̄o.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Lætetur cor. Psal. 104.

Confitemini dn̄o ⁊ inuocate nomē ei⁹: annūciate inter gentes opa ei⁹. Cantate ei ⁊ psallite ei: narrate oīa mirabilia ei⁹. Laudamini in noīe sancto eius: lętetᶦ cor q̄rentiū dn̄m. Querite dn̄m ⁊ ↄfirmamini: q̄rite faciem ei⁹ semper. Mementote mirabiliū eius q̄ fecit: pdigia ei⁹ ⁊ iudicia oris eius. Semen Abraham serui eius: filij Jacob electi eius. Ipse dn̄s deus nr̄: in vniuersa terra iudicia eius. Memor fuit in seculū testamēti sui: verbi quod man

dauit in mille generationes. Quod dispo suit ad Abraham: et iuramenti sui ad Isaac. Et statuit illud Jacob in pceptũ: et Israël in testamentũ eternũ. Dicens tibi dabo terrã Chanaan: funiculũ hereditatis vrẽ. Cum essent numero breui: paucissimi et incole ei⁹. Et ptransierũt de gente in gentẽ: et de regno ad ppl'm alterũ. Non reliquit hoĩem noce re eis: et corripuit p eis reges. Nolite tãgere Christos meos: et in pphetis meis nolite ma lignari. Et vocauit famẽ sup terrã: et oẽ firmamentũ panis ↄtriuit. Misit ante eos virũ: in seruũ venũdat⁹ est Joseph. Humi liauerũt in cõpedib⁹ pedes eius. ferrũ ptran siyt aĩam eius: donec veniret verbũ eius. Eloquiũ dñi inflãmauit eũ: misit rex et soluit eũ, princeps populor et dimisit eum. Constituit eũ dñm domus sue: et pncipẽ oĩs possessionis sue. Ut erudiret principes eius sicut semetipsũ: et senes eius prudentiã doceret.

Lectio.

Et intrauit Isrl' in Egyptũ: et Jacob acco la fuit in terra Cham. Et auxit ppl'm suũ vehemẽter: et firmauit eũ sup inimicos ei⁹.

Conuertit cor eorum ut odiret pplm ei9: et dolum facerent in seruos eius. Misit Moysen seruum suum: Aaron quem elegit ipsum. Posuit in eis verba signorum suorum: et pdigiorum in terra Cham. Misit tenebras et obscurauit: et non exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces eorum. Edidit terra eorum ranas: in penetralib9 regum ipsorum. Dixit et venit cynomya et cinifhes: in oibus finibus eorum. Posuit pluuias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum. Et pcussit vineas eorum et ficulneas eorum: et contriuit lignum finium eorum. Dixit et venit locusta et bruchus: cui9 non erat numerus. Et comedit omne fenum in terra eorum: et comedit omnem fructum terre eorum. Et pcussit oem pmogenitum in terra eorum: primitias ois laboris eorum. Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribub9 eorum infirm9. Leta ta est Egyptus in pfectione eorum: quia incubuit timor eorum sup eos. Expandit nubem in ptectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem. Petierunt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Dirupit petram et

fluxerũt aquę: abierũt in sicco flumina. Qm̃ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad Abrahã puerũ suũ. Et eduxit ppl̃m suũ in exultatione: & electos suos in letitia. Et dedit illis regiones gentiũ: & labores populorũ possederunt. Ut custodiãt iustificationes eius: & legẽ ei⁹ requirant.

Ant. Lætetur cor quærentiũ Dominum.

℣. Dñe exaudi oration. meã. ℟. Et clam. m. ad t.

In Aduẽt. ℣. Egredietur Dñs de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet ppl̃m suũ. In q̃dragesima ℣. Scuto circũdabit te veritas eius. ℟. Nõ timebis a t. Tpe Passi. ℣. Ne pdas cũ impijs Deus animã meã. ℟. Et cũ viris sanguinũ vitã meã. Tpe Paschali ℣. ℣. Gauisi sunt discipuli. alla. ℟. Viso Dño alleluia.

Ad 2. noct. ã. Alla. A septuã. Visita nos. ps. 105.

Onfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in scl̃m miscđia ei⁹. Quis loq̃tur potentias dñi: auditas faciet oẽs laudes eius. Beati qui custodiũt iudiciũ: & faciunt iustitiã in oĩ tempore. Memento nr̃i dñe in bñplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndũ in

bonitate electoꝝ tuoꝝ. ad letandū in letitia
gentis tue: vt lauderis cū hereditate tua.
Peccauim⁹ cū patrib⁹ nr̄is: iniustè egimus
iniq̄tatem fecimus. Patres nr̄i in Egypto
nō intellexerūt mirabilia tua: nō fuerunt
memores multitudinꝭ miscd̄ie tue. Et irri
tauer̄t ascendētes in mare: mare rubrum.
Et saluauit eos ꝓpt̄ nomē suū: vt notā fa
ceret potentiā suam. Et increpauit mare
rubꝝ ⁊ exiccatū est: ⁊ deduxit eos in abyssis
sicut in deserto. Et saluauit eos de manu
odientiū: ⁊ redemit eos de manu inimici.
Et operuit aq̄ tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō
remansit. Et crediderūt verbis eius: ⁊ lau
dauer̄t laudē eius. Cito fecerūt obliti sunt
operꝝ eius: nō sustinuer̄t ꝯsiliū ei⁹. Et ꝯcu
pierūt ꝯcupiscentiā in deserto: ⁊ tentauerūt
deū in inaquoso. Et dedit eis petitionē ipso
rū: ⁊ misit saturitatē in aīas eoꝝ. Et irri
tauer̄t Moysen in castris: Aaron sanctū dn̄i.
Aperta est terra ⁊ deglutiuit Dathan: ⁊ o
peruit sup̲ ꝯgregationē Abiron. Et exar
sit ignꝭ in synagoga eoꝝ: flāma cōbussit pec
catores. Et fecerūt vitulū in Oreb: ⁊ ado

rau

rauerũt sculptile. Et mũtauerũt gloriã
suã: in similitudinẽ vituli cõmedentis fenũ.
Obliti sunt deũ q̇ saluauit eos: q̇ fecit ma-
gnalia in Egypto, mirabilia in terra Chã
terribilia in mari rubro. Et dixit vt di-
sperderet eos: si nõ Moyses electus eius ste-
tisset in ↄfractione in ↄspectu eius. Ut auer-
teret iram eius ne disperderet eos: ⁊ pro nihilo
habuerũt terrã ↄsiderabilẽ. Non crediderũt
verbo eius. ⁊ murmurauerũt in tabernaculis
suis: nõ exaudierũt vocẽ dñi. Et eleuauit
manũ suã sup eos: vt psterneret eos in deserto.
Et vt deiiceret semen eorũ in nationibus: ⁊
dispergeret eos in regionibus. Et initiati sũt
Beelphegor: ⁊ comederũt sacrificia mortu-
orũ. Et irritauerũt eũ in adinuentionibus
suis: ⁊ multiplicata est in eis ruina. Et ste-
tit Phinees ⁊ placauit: ⁊ cessauit quassatio.
Et reputatũ est ei in iustitiã: in generatiõem
⁊ generationẽ vsq; in sempiternũ. Sectio.

ET irritauerunt eũ ad aquas contradicti-
onis: ⁊ vexatus est Moyses pp̄ter eos,
quia exacerbauerũt spm̃ eius. Et distinxit
in labiis suis: nõ disperdiderũt gentes q̃s di-

xit dñs illis. Et cõmixti sunt inter gen
tes. ⁊ didicerūt opera eoꝝ ⁊ seruierūt sculpti
lib⁹ eoꝝ: ⁊ factū est illis in scandalū. Et i
molauerūt filios suos: ⁊ filias suas demo
niis. Et effuderūt sanguinē innocentē:
sanguinē filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ suaꝝ, q̄s sacri
ficauerūt sculptilibus Chanaan. Et infe
cta est terra in sanguinib⁹. ⁊ ꝯtaminata est
in opib⁹ eoꝝ: ⁊ fornicati sunt in adinuētio
nibus suis. Et irat⁹ est furore dñs in pplm
suū: ⁊ abominatus est hereditatē suā. Et
tradidit eos in man⁹ gentiū: ⁊ dominati sūt
eoꝝ q̄ oderūt eos. Et tribulauerūt eos ini
mici eoꝝ. ⁊ humiliati sunt sub manib⁹ eoꝝ:
sepe liberauit eos. Ipsi aūt exacerbauerūt
eū in ꝯsilio suo: ⁊ humiliati sunt in iniqui
tatib⁹ suis. Et vidit cùm tribularētur: ⁊
audiuit orationē eoꝝ. Et memor fuit te
stamēti sui: ⁊ penituit eū ſm multitudi
nē mīe sue. Et dedit eos in misēdias: in
ꝯspectu omniū qui ceperāt eos. Saluos
nos fac dñe deus nr̄: ⁊ ꝯgrega nos de natio
nib⁹. Ut ꝯfiteamur nomini sancto tuo: ⁊
gloriemur in laude tua. Benedict⁹ dñs

deus Israël à seculo et usq3 in sclm: et dicet omnis populus fiat fiat. Ant. Visita nos Domine in salutari tuo. An. De necessitatib9 meis. Ps. 106.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in sclm mīa eius. Dicant q̄ redēpti sunt à dño quos redemit de manu inimici: et de regionib9 ↄgregauit eos. A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. Errauerūt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatꝭ habitaculi nō inuenerūt. Esurientes et sitientes: aīa eoꝝ in ipsis defecit. Et clamauerūt ad dñm cum tribularent': et de necessitatib9 eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos in viā rectam: vt irent ī ciuitatē habitationis. Confiteātur dño misedię eius: et mirabilia ei9 filijs hominum. Quia satiauit animā inanē: et aīam esurientē satiauit bonꝭ. Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro. Quia exacerbauerūt eloq̄a dei: et cōsiliū altissimi irritauerūt. Et humiliatū est in laborib9 cor eoꝝ: infirmati sunt nec fuit q̄ adiuuaret. Et clamauerūt ad dñm cū tribularētur: et de necessitatib9 eoꝝ libera

uit e

uit eos. Et eduxit eos de tenebris ꝛ vmbra mortis: ꝛ vincula eoꝝ dirupit. Confiteantur dño mīe eius: ꝛ mirabilia ei⁹ filiis hoīm. Quia ꝯtriuit portas ereas: ꝛ vectes ferreos ꝯfregit. Suscepit eos de via iniqtatꝭ eoꝝ: ꝓpter iniustitias enī suas humiliati sunt. Omnē escā abominata est aīa eoꝝ: ꝛ appropinquerūt vsqꝫ ad portas mortis. Et clamauerūt ad dñm cū tribularētur: ꝛ de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Misit verbū suū ꝛ sanauit eos: ꝛ eripuit eos de interitionib⁹ eoꝝ. Cōfiteantur dño mīe ei⁹: ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hominū. Et sacrificent sacrificiū laudis: ꝛ annūcient opa ei⁹ in exultatione. Qui descendūt mare in nauib⁹: facientes operationē in aquis multis. Ipsi viderūt opa dñi: ꝛ mirabilia ei⁹ in ꝓfundo. Distinctio.

Dixit ꝛ stetit spiritus ꝓcelle: ꝛ exaltati sunt fluctus eius. Ascendūt vsqꝫ ad celos. ꝛ descendūt vsqꝫ ad abyssos: aīa eoꝝ in malis tabescebat. Turbati sunt ꝛ moti sūt sicut ebrius: ꝛ oīs sapīa eoꝝ deuorata est. Et clamauerūt ad dñm cū tribu

lar

larētur: ꝛ de necessitatibꝰ eoꝝ eduxit eos. Et statuit procellam eiꝰ in auram: ꝛ silue rūt fluctus eius. Et letati sūt qꝛ siluerūt: ꝛ deduxit eos in portū voluntatis eoꝝ. Confiteātur dño miscdie eius: ꝛ mirabilia eius filijs hominū. Et exaltent eū in ecclesia plebis: ꝛ in cathedra senioꝝ laudēt eū. Posuit flumina in desertū: ꝛ exitus aqꝝ in sitim. Terrā fructiferā in salsuginem: à malitia inhabitantiū in ea. Posuit desertū in stagna aquaꝝ: ꝛ terrā sine aqua in exitꝰ aquaꝝ. Et collocauit illic esurientes: ꝛ ꝯstituerūt ciuitatē habitationis. Et seminauerīt agros ꝛ plantauerūt vineas: ꝛ fecerūt fructuꝫ natiuitatis. Et bñdixit eis ꝛ multiplicati sūt nimis: ꝛ iumenta eoꝝ nō minorauit. Et pauci facti sunt: ꝛ vexati sūt à tribulatione maloꝝ ꝛ dolore. Effusa est ꝯtēptio sup principes: ꝛ errare fecit eos in inuio ꝛ nō in via. Et adiuuit pauperē de inopia: ꝛ posuit sicut oues familias. Videbunt recti ꝛ letabūtur: ꝛ oīs iniquitas opilabit os suum. Quis sapiens ꝛ custodiet hec: ꝛ intelliget miscdias dñi. Ant. De necessitatibus meis

libe

Sabbato

gl'a mea: exurge

[er]ipe me Dñe. An. Confitebor Dño. ps. 107.

Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ: cantabo et psallam in gloria mea. Exurge psalteriũ et cithara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: et psallã tibi in nationib9. Quia magna est sup celos mĩa tua: et usq3 ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus. et sup omnẽ terrã gloria tua: ut liberent' dilecti tui. Saluũ fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sancto suo. Exultabo et diuidã Sichimã: et conuallem tabernaculor dimetiar. Meus est Galaad et me9 est Manasses: et Ephraim susceptio capitis mei. Juda rex meus: Moab lebes spei mee. In Idumeã extendã calciamentũ meũ: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitam: quis deducet me usq3 in Idumeam. Nonne tu deus q̃ repulisti nos: et nõ exibis deus in vtutib9 nostris. Da nobis auxiliũ de tribulatione: quia vana salus hominis. In deo faciemus virtutẽ: et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros. Gloria pat. Psalmus CVIII.

Deus laudem meã ne tacueris: q2 os peccatoris ꝛ dolosi super me apertũ ꝯ os est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa. ꝛ sermonibꝰ odij circũdederũt me: ꝛ expugnauerũt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego aũt orabã. Et posuerũt aduersũ me mala pro bonis: ꝛ odium pro dilectione mea. Constitue sup eũ peccatorẽ: ꝛ diabolus stet a dextris eius. Cum iudicatur exeat ꝯdemnatus: ꝛ orõ eius fiat in peccatũ. Fiant dies eiꝰ pauci: ꝛ episcopatũ eiꝰ accipiat alter. Fiant filij eius orphani: ꝛ vxor eiꝰ vidua. Nutãtes trãsferant filij eiꝰ ꝛ mendicẽt: eijciant de habitationibꝰ suis. Scrutetur fenerator omnẽ substantiã eiꝰ: ꝛ diripiãt alieni labores eius. Non sit illi adiutor: nec sit q̃ misereatur pupillis eiꝰ. Fiant nati eiꝰ in interitũ: in gñatione vna deleatur nomẽ eiꝰ. In memoriã redeat iniq̃tas patrũ eius in ꝯspectu dñi: ꝛ peccatũ matris eiꝰ nõ deleat. Fiant ꝯtra dñm semp. ꝛ dispereat de terra memoria eoꝝ: pro eo q̃ nõ est recordatꝰ facere miam. Et ꝑsecutus ẽ hominẽ inopẽ

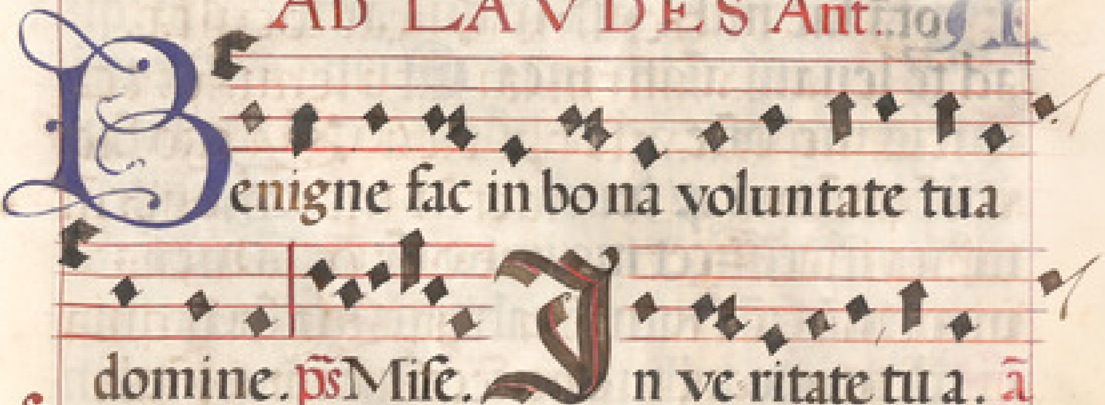
ꝛ

& mendicũ: & cõpunctũ corde mortificare. Et dilexit maledictionẽ & veniet ei: & noluit benedictionẽ & elongabitur ab eo. Et induit maledictionẽ sicut vestimentũ: & intrauit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleũ in ossib⁹ eius. Fiat ei sicut vestimentũ quo operitur: & sic̃ zona qua semp̃ p̃cingitur. Hoc opus eor q̃ detrahũt mihi apud dñm: & q̃ loqũnt mala aduersus animam meam. Et tu dñe dñe fac mecũ ꝓpt nomẽ tuũ: q2 suauis est mĩa tua. Libera me q2 egenus & paup̃ ego sum: & cor meũ ꝯturbatũ est intra me. Sicut vmbra cùm declinat ablat⁹ sum: & excussus sũ sicut locustæ. Genua mea infirmata sũt à ieiunio: & caro mea ĩmutata est ꝓpt oleũ. Et ego fact⁹ sũ opprobriũ illis: viderũt me & mouerũt capita sua. Adiuua me dñe deus meus: saluũ me fac f̃m mĩam tuã. Et sciãt quia man⁹ tua hec: & tu dñe fecisti eam. Maledicẽt illi & tu bñdices. q̃ insurgũt in me cõfundãtur: seru⁹ aũt tu⁹ letabitur. Induant qui detrahũt mihi pudore: & operiantur sicut diploide ꝯfusione sua. Confite

bo

bor dño nimis in ore meo: & in medio multor laudabo eũ. Quia astitit à dextris pauperis: vt saluã faceret à psequẽtibus animã meam. Glor. pat. & fil. & spiritui sancto. &c.
Añt. Confitebor Dño nimis in ore meo.
Ext. 70. Alleluia, al. alla. Capit. Vigilate &c
℣. *Confitebor dño nimis in ore meo.* ℟. *Et in medio multor, laudabo eũ.* *In Aduentu Dñi* ℣. *Ex Sion species decoris eius.* ℟. *De⁹ nr̃ ma. ve.* *Passion.* ℣. *Ipse liberauit me de laqo venantiũ.* ℟. *Et à verbo aspero.* *Passionis t.* ℣. *Erue à framea Deus animã meã.* ℟. *Et d̃ manu can⁹ vn. m.* *Paschal.* ℣. *Surrexit dñs de sepul. al.* ℟. *Q. p nob. p.*

AD LAVDES Ant.

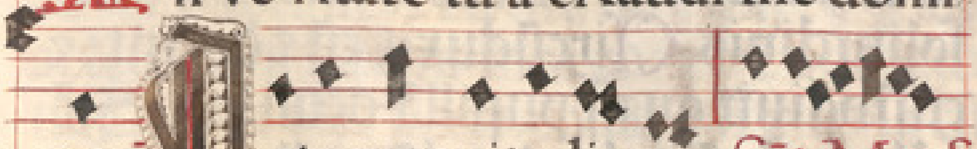
Domine exaudi orationẽ meam, aurib⁹ pcipe obsecrationẽ meã: in veritate tua; exaudi me in tua iustitia. Et nõ intres in iu- Ps. 142.

da

diciū cū seruo tuo: qa nō iustificabit in cō
spectu tuo oīs viuens. Quia psecut⁹ est ini
mic⁹ animā meā: humiliauit in terra vitā
meā. Collocauit me in obscuris sicͭ mortuos
seculi: ꝛ anxiatus ē sup me spūs me⁹. in me
turbatū est cor meum. Memor fui dierꝝ
antiquorꝝ. meditatus sū in oīb⁹ operib⁹ tuis:
ꝛ in factis manuū tuarꝝ meditabar. Expan
di man⁹ meas ad te: aīa mea sicͭ terra sine a
qua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit
spūs meus. Non auertas faciē tuā a me:
ꝛ similis ero descendētib⁹ in lacū. Auditā
fac mihi mane mīam tuā: qꝛ in te speraui.
Notā fac mihi viā in qua ambulem: quia
ad te leuaui aīam meā. Eripe me de ini
micis meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facere
volūtatē tuā qꝛ deus me⁹ es tu. Spiritus
tu⁹ bon⁹ deducet me in terrā rectā: ppͭ no
men tuū dñe viuificabis me in eqtate tua.
Educes de tribulatione animā meā: ꝛ in
miscdia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animā
meam: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri ꝛ filio: ꝛ spūi scto. Antipho.

In ve ritate tu a exaudi me domi

ne. ā Date magnitudi nem. Cāt. Moysi Deut. 32

Audite celi que loquor: audiat terā verba oris mei. Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū. Quasi imber sup herbā. & qsi stille sup gramina: quia nomen dñi inuocabo. Date magnificentiā deo nřo: dei perfecta sunt opera & oēs vie ei⁹ iudicia. Deus fidelis & absq; vlla iniqtate. iustus & rectus: peccauerūt ei & nō filij ei⁹ in sordib⁹. Generatio praua atq; puersa: heccine reddis domino popule stulte & insipiens. Nunqd nō ipse est pater tu⁹: qui possedit te & fecit & creauit te. Memento dier antiquor: cogita gñationes singulas. Interroga patrē tuū & annūciabit tibi: maiores tuos & dicent tibi. Quando diuidebat altissim⁹ gentes: qñ separabat filios Adam. Cōstituit terminos populor: iuxta numer

filioꝝ Israel. Pars aūt dñi ppl's ei⁹: Jacob funiculus hereditatꝫ eius. Inuenit eūm in terra deserta: in loco horroris ⁊ vaste solitudinis. Circūduxit eū ⁊ docuit: ⁊ custodiuit quasi pupillā oculi sui. Sic aq̄la ꝓuocās ad volandū pullos suos: ⁊ sup eos volitans. Expandit alas suas ⁊ assumpsit eū: atqꝫ portauit in humeris suis. Dominus solus dux ei⁹ fuit: ⁊ non erat cū eo deus alien⁹. Constituit eū sup excelsam terrā: vt comederet fruct⁹ agroꝝ. Ut sugeret mel de petra: oleūqꝫ de saxo durissimo. Butyrum de armento ⁊ lac de ouib⁹: cū adipe agnoꝝ ⁊ arietū filioꝝ Basan. Et hircos cū medulla tritici: ⁊ sāguinē vue biberet meracissimū. Incrassatus est dilectus ⁊ recalcitrauit: incrassat⁹ impinguat⁹ dilatatus. Dereliquit deum factorem suū: ⁊ recessit à deo salutari suo. Prouocauert eū in dijs alienis: ⁊ in abominationib⁹ ad iracūdiam ꝯcitauerunt. Imolauerūt demonijs ⁊ nō Deo: dijs q̄s ignorabant. Noui recentesqꝫ venerunt: quos nō coluerūt patres eoꝝ. Deū qui te

genuit

genuit dereliq̄sti: ⁊ oblitus es dn̄i creatoris tui. Uidit dn̄s ⁊ ad iracūdiā ꝯcitatus est: q2 ꝓuocauerūt eū filij sui ⁊ filie. Et ait. abscondam faciem meā ab eis: ⁊ ꝯsiderabo nouissima eoꝝ. Generatio enī ꝑuersa est: ⁊ infideles filij. Ipsi me ꝓuocauerūt in eo qui nō erat deus: ⁊ irritauerūt in vanitatibus suis. Et ego ꝓuocabo eos in eo q̄ nō est popul⁹: ⁊ in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore Diuisio meo: ⁊ ardebit vsq3 ad inferni nouissima. Deuorabitq3 terrā cū germine suo: ⁊ montiū fundamēta cōburet. Congregabo sup eos mala: ⁊ sagittas meas cōplebo in eis. Consumentur fame: ⁊ deuorabūt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiaꝝ īmittā in eos: cū furore trahentiū sup terrā atq3 serpentiū. Foris vastabit eos gladi⁹ ⁊ intus pauor: iuuenē simul ac ṽginē, lactentē cū hoīe sene.

Dixi vbi nam sunt: cessare faciam ex hoīb⁹ memoriā eoꝝ. Sed ꝓpt̄ irā inimicoꝝ distuli: ne forte supbirent hostes eoꝝ. Et diceret man⁹ nr̄a excelsa: ⁊ nō dn̄s fe

cit hec oīa. Gens absq3 ↄsilio ē ⁊ sine pru
dentia: vtinam saperēt ⁊ intelligerēt ac no
uissima prouiderent. Quomodo ꝑsequa
tur vnus mille: ⁊ duo fugent decem mil
lia. Nonne ideo qꝛ deus suꝰ vendidit eos:
⁊ dn̄s ↄclusit illos. Non enī est deus nr̄ vt
dij eoꝝ: ⁊ inimici nr̄i sunt iudices. De vi
nea Sodomoꝝ vinea eoꝝ: ⁊ de suburbanꝭ Go
morrhe. Uua eoꝝ vua fellis: ⁊ botri ama
rissimi. Fel draconū vinū eoꝝ: ⁊ venenū
aspidū insanabile. Nonne hec ↄdita sunt
apud me: ⁊ signata in thesauris meis?
Mea est vltio ⁊ ego retribuam in tēpo
re: vt labatur pes eoꝝ. Juxta est dies per
ditionis: ⁊ adesse festināt tempora. Judi
cabit dn̄s ppl'm suū: ⁊ in seruis suis mise
rebitur. Uidebit qꝛ infirmata sit manus:
⁊ clausi quoq3 defecerūt, residuiq3 ↄsumpti
sunt. Et dicet vbi sūt dij eoꝝ: in q̇bꝰ habe
bāt fiduciam. De quoꝝ victimis comede
bāt adipes: ⁊ bibebant vinū libaminum.
Surgant ⁊ opitulenť vobꝭ: ⁊ in necessitate
vos protegant. Uidete qꝛ ego sim solus: ⁊
nō sit aliꝰ deus ꝑter me. Ego occidā ⁊ ego

viuere faciam. percutiam ꝛ ego sanabo: ꝛ
nō est qui de manu mea possit eruere.
Leuabo ad celū manū meā ꝛ dicā: viuo
ego ineternū. Si acuero vt fulgur gla
dium meū: ꝛ arripuerit iudiciū manus
mea. Reddam vltionē hostibꝰ meis: ꝛ his
q̄ oderūt me retribuam. Inebriabo sagit
tas meas sanguine: ꝛ gladiꝰ meus deuora
bit carnes. De cruore occisoꝝ: ꝛ de capti
uitate nudati inimicoꝝ capitis. Lauda
te gentes pplm eiꝰ: qꝛ sanguinē seruoꝝ su
oꝝ vlciscetur. Et vindictam retribuet
in hostes eoꝝ: ꝛ propitiꝰ erit terre ppli sui.

Date magnitudi nē Deo nr̄o. ā. In

cymbalis bene sonāti bus laudate Deū. p La.
Nox p̄cessit, dies aūt apppinquit. Capit.
abiiciamꝰ ḡ opa ten. & īduamꝰ ar. lu: sic ī d. h. a.

Auditā fac mihi mane Misericordi

am tuã. Quia in te speraui Domine.

Hym. D.Ambrosij

Aurora iam spargit polum
Terris dies illabitur
Lucis resultat spiculum
Discedat omne lubricum.
Phantasma noctis decidat
Mentis reatus subruat.
Quicquid tenebris horridum
Nox attulit culpe cadat.
Et mane illud vltimum
Quod præstolamur cernui.
In lucem nobis effluat
Dum hoc canore concrepat
Deo patri sit g. ℣ Repleti sum⁹. Ad bñd.

Illuminare Domine his q in tene-
bris sedent & dirige pedes nostros in

omine.
Hym. D.Ambrosij

ad bñd.

atene

ad Vñs.

viam pacis Deus Isra el. Cāt. Benedict⁹.

DOMINICIS DIEB.
AD VESPERAS ANT.

Dixit dominus. Euouae. psal. cetes non⁹

Dixit dominus dño meo: sede à dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedū tuoꝝ. Virgā virtutis tue emittet dominus ex Sion: dominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū principiū in die virtutis tue: in splendoribus sanctoꝝ: ex vtero ante luciferū genuite. Iurauit dñs & nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū scdm ordinē Melchisedech. Dominus à dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationibus implebit ruinas: cōquassabit capita in terra multoꝝ. De torrente in via bi-

bet: propterea exaltabit caput. Glor. Añ.

Dixit dominus domino meo sede á

dextris meis. añ. Fideli a. Ps. CX.

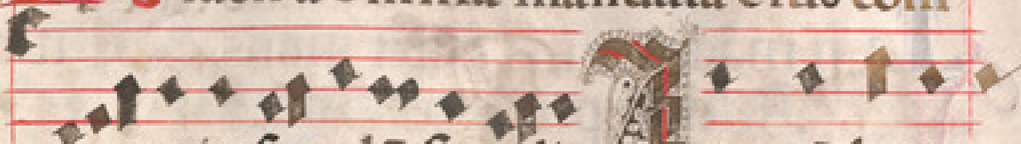
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in ꝯsilio iustoꝝ ꝛ ꝯgregatione. Magna opera dñi: exquisita in oẽs voluntates eius. Cõfessio ꝛ magnificentia opus eiꝰ: ꝛ iustitia eius manet in sclm seculi. Memoriã fecit mirabiliũ suoꝝ misericors ꝛ miserator dñs: escã dedit timentibꝰ se. Memor erit in sclm testamẽti sui: ṽtutẽ opeꝝ suoꝝ annũciabit populo suo. Ut det illis hereditatẽ gentiũ: opera manuũ eius veritas ꝛ iudicium. Fidelia oĩa mãdata eiꝰ ꝯfirmata in sclm scli: facta in veritate ꝛ equitate. Redemptionẽ misit pplo suo: mandauit in eternũ testamẽtũ suũ. Sanctũ ꝛ terribile nomen eiꝰ: initiũ sapientie timor dñi. Intellectus bonꝰ omnibꝰ facientibꝰ eũ: laudatio eiꝰ manet

in

in seculū seculi. Glor. pr̄i ⁊ fil. ⁊c. Ant.

Fideli a omnia mandata eius cōfir

ma ta in seculū secu li. In mādatis

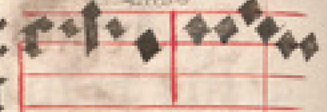

Beatus vir qui timet dominū: in mandatꝭ eius volet nimis. Potens eius. Ps. CXI.
in terra erit semen eius: gn̄atio rectoꝝ bn̄dicetur. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in sctm̄ seculi. Exortū est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus. Jucundus homo q̇ miseretꝰ ⁊ cōmodat disponet sermones suos in iudicio: quia in ęternū nō cōmouebitur. In memoria ęterna erit iustus: ab auditione mala nō timebit. Paratum cor eiꝰ sperare in dn̄o ꝯfirmatū est cor eiꝰ: nō cōmouebitꝰ donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibꝰ iustitia eius manet in sctm̄ seculi: cornu eiꝰ exaltabitur in gloria. Peccator videbit ⁊ irasce
t

tur dentibus suis fremet & tabescet: desi
deriū peccatorꝝ peribit. Glor. Ant.

In mādatis eius cupit nimis. Sit nōen

Laudate pueri dominū: laudate nomē dñi. Sit nomen dñi bñdictū: ex domini. Ps. 112.
hoc nūc & vsq; in seculū. A solis ortu vsq;
ad occasum: laudabile nomē dñi. Excel
sus sup oēs gentes dñs: & super celos glori
a eius. Quis sic dñs deus nr̄ qui in altis
habitat: & humilia respicit in celo & in ter
ra. Suscitans à terra inopem: & de sterco
re erigens pauperē. Ut collocet eū cū pn
cipibus: cū principib⁹ populi sui. Qui ha
bitare facit sterilem in domo: matrē filiorꝝ
letantem. Gloria pr̄i & filio & spūi s. Ant.

Sit nomē Domini benedictū in secu

R. bre
la. ue. Quàm magnificata sunt. Opera tu

a domine. Omnia in sapientia fe ci sti repleta est terra. Opera.

Hymnus D. Gregorij p.

Lucis crea tor optime
Lucem dierum proferens;
Primordijs lucis nouæ,
Mundi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi
Diem vocari præcipis;
Tetrum chaos illabitur
Audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimine
Vitæ sit exul munere;
Dum nil perenne cogitat
Seseque culpis illigat.
Cælorum pulset intimum
Vitale tollat præmium;
Vitemus omne noxium
Purgemus omne pessimũ.

Præsta pr̄ piissime. &c.

℣ Dirigatur oratio mea. ℟ Sicut incensū. &c.

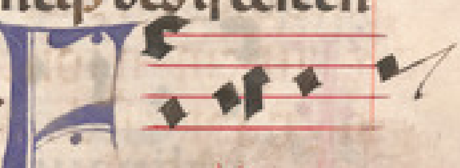
FERIA SECVNDA AD VESPERAS Añt.

S . Euouæ. pt. ā In ad. et Se. pt. ā Nos q viui mus. ps. 113.

In exitu Israël de Egypto: dom⁹ Jacob d populo barbaro.

Facta est Judea sanctificatio ei⁹: Israel potestas eius. Mare vidit ꝛ fugit: Jordanis ɔuersus ē retrorsum. Montes exultauerūt vt arietes: ꝛ colles sicut agni ouium. Quid est tibi mare q̄ fugisti: ꝛ tu Jordanis quia ɔuersus es retrorsum? Montes exultastis sicut arietes: ꝛ colles sicut agni ouium. A facie dñi mota est terra: à facie dei Jacob. Qui ɔuertit petrā in stagna aquarū: ꝛ rupem in fontes aquarū. Non nobis dñe nō nobis: sed nomini tuo da gloriā. Sup miſcdia tua ꝛ veritate tua: ne qñ dicāt gentes vbi ē Deus eorū. Deus aūt nr̄ in celo: oīa q̄cunq̧ voluit fecit. Simulacra gentiū argentū ꝛ aurū: opa manuū hoīum. Os ha

bent ꝛ nõ loquntur: oculos habẽt ꝛ nõ vide
bũt. Aures habẽt ꝛ nõ audient: nares ha
bẽt ꝛ nõ odorabũt. Manus hñt ꝛ nõ palpa
bũt. pedes habẽt ꝛ nõ ambulabũt: nõ clama
bũt in gutture suo. Similes illis fiant q̇
faciũt ea: ꝛ oẽs qui ꝯfidũt in eis. Dom⁹ Isrł
sperauit in dño: adiutor eoꝝ ꝛ ꝓtector eoꝝ
est. Domus Aaron spauit in dño: adiutor
eoꝝ ꝛ ꝓtector eoꝝ est. Qui timẽt dominũ
sperauerũt in dño: adiutor eoꝝ ꝛ ꝓtector eoꝝ
est. Dñs memor fuit nñi: ꝛ benedixit nob̃.
Benedixit domui Israel: bñdixit domui
Aaron. Benedixit oĩbus qui timẽt dñm:
pusillis cũ maiorib⁹. Adijciat dñs super
vos: sup vos ꝛ super filios vestros. Bene
dicti vos à dño: qui fecit celũ ꝛ terrã. Celũ
celi dño: terrã aũt dedit filijs hominũ. Nõ
mortui laudabũt te dñe: neq; oẽs q̇ descen
dũt in infernũ. Sed nos
q̇ viuim⁹ bñdicim⁹ dño: ex
hoc nũc ꝛ vsq; in sclm. a.

Nos q

viui mus benedicim' do mino. Incli

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocẽ orationis meę. Quia inclinauit aurẽ nauit. Ps. 114

suã mihi: ꝛ in dieb' meis inuocabo. Cir cũdederũt me dolores mortis: ꝛ pericula infer ni inuenerũt me. Tribulationẽ ꝛ dolorẽ inueni: ꝛ nomen dñi inuocaui. O dñe li bera aĩam meã: misericors dñs ꝛ iustus: ꝛ deus nr̃ miseretur. Custodiens paruulos dñs: humiliatus sũ ꝛ liberauit me. Con uertere aĩa mea in requiem tuã: quia dñs be nefecit tibi. Quia eripuit aĩam meã de morte: oculos meos a lachrimis: pedes me os a lapsu. Placebo domino: in regione viuorum. Gloria pr̃i ꝛ filio ꝛc. Antiph.

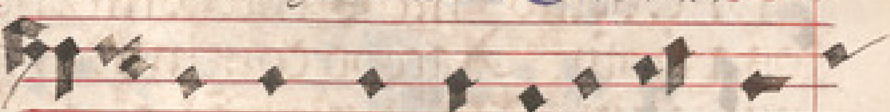
Inclinauit domin' aurẽ suam mihi.

Credidi ppter qꝺ locut' sum: ego autẽ humiliatus Credi di. Ps. 115.

sum nimis. Ego dixi in excessu meo: oīs
homo mendax. Quid retribuā dño: pro
omnib' que retribuit mihi. Calicem sa
lutaris accipiam: & nomen dñi inuocabo.
Vota mea dño reddam corā omni pplo
ei': p̄ciosa in ɔspectu dñi mors sanctoꝝ ei'.
O dñe quia ego seru' tu' & filius ancille
tue. Dirupisti vincula mea: tibi sacrifi
cabo hostiam laudis. & nomen dñi inuo
cabo. Vota mea dño reddā in ɔspectu
omnis populi eius: in atrijs domus dñi
in medio tui Jerusalem. Psalm'. CXVI.

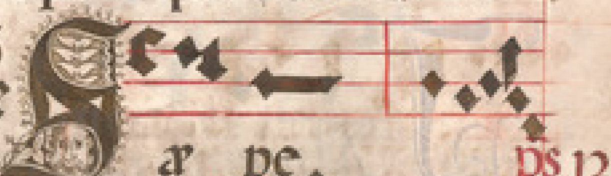
ego seru' tu'

Laudate dñm omnes gentes: lauda
te eū omnes populi. Quoniā ɔfir
mata est sup nos misc̄dia eius: & veritas
domini manet in eternum. Gloria. Añ.

Credidi propter q̄d locutus sum.

Sepe expug
nauerūt me
a iuuentu

Sa pe. ps 128.

te mea: dicat nunc Jsrael. Sepe expugna
uerūt me à iuuentute mea: etenī nō po
tue

tierũt mihi. Supra dorsum meũ fabricauerũt peccatores: plongauerũt iniquitatem suã. Dominus iustus ɔcidit ceruices peccatorꝝ: ɔfundãtur & ɔuertãt retrorsum oẽs q̃ oderũt Sion. Fiant sicut fenũ tectorꝝ: quod priusq̃ euellatur exaruit. De quo nõ impleuit manũ suã q̃ metit: & sinũ suũ qui manipulos colligit. Et nõ dixerũt q̃ pteribãt bñdictio domini super vos: benediximus vobis in noĩe dñi. Añt.

Saepe expugnauerũt me a iuuentute mea.

Rẽm brevẽ dr̃ vsq ad Sab.

Adiutoriũ nostrũ. In nomine domini. Qui fecit cælũ & terram.

Hym9

Immense cæli conditor
Qui mixta ne confunderent,
Aquæ fluenta diuidens

Cælum dedisti limitem.
Firmans locum cælestibus
Simulq; terræ riuulis,
Vt vnda flammas temperet
Terræ solum ne dissipet.
Infunde nunc pijssime
Donum perennis gratiæ,
Fraudis nouæ ne casibus
Nos error atterat vetus.
Lucem fides inueniat
Sic luminis iubar ferat;
Vt vana cuncta terreat
Hanc falsa nulla comprimant.
Præsta pater pijssime. &c

℣. Dirigatur Dñe oratio m. Ad mãgt ant.

Magni fi cat anima mea Dominum

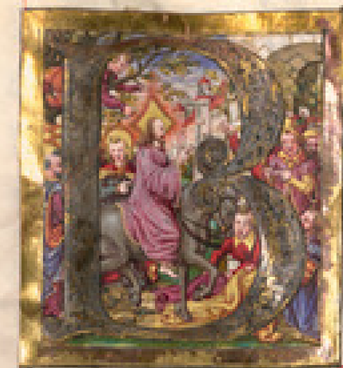
quia respexit De⁹ hu milita tẽ meã. cã. Mgt.

DOMINICA
DIE AD PRIMAM.

hym. Iã luc. fol: j. Ant. Alle lu ia. ps̃. 118.

Dominica

Eati īmaculati in via: qui ambulant in lege dñi. Beati q̄ scrutantur testimonia ei⁹: in toto corde exquirūt eū. Non enī qui operātur iniquitatē: in vijs eius ambulauerunt. Tu mandasti: mādata tua custodiri nimis. Utinam dirigātur vię meę: ad custodiendas iustificationes tuas. Tunc nō ɔfundar: cum pspexero in oīb⁹ mādatis tuis. Cōfitebor tibi in directione cordis: in eo q̄ didici iudicia iustitię tuę. Iustificationes tuas custodiā: non me derelinquas vsq̄quaq̄. ב BETH

In quo corrigit adolescentior viā suā: in custodiendo sermones tuos. In toto corde meo exq̄siui te: ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abscōdi eloq̄a tua: vt nō peccem tibi. Benedict⁹ es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis: pronūciaui oīa iudicia oris tui. In via testimonior tuor delectatus sum: sicut in oībus diuitijs. In mādatis tuis exercebor: et ɔsiderabo vias tuas. In iu

stificationib⁹ tuis meditabor: nō obliui scar sermones tuos. ℷ GIMEL

Retribue seruo tuo: viuifica me: ⁊ custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: nō abscondas a me mādata tua. Concupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore. Increpasti superbos: maledicti q̄ declināt a mandatꝭ tuis. Aufer a me opprobriū ⁊ ꝯtemptū: qꝛ testimonia tua exquisiui. Etenim sederūt p̄ncipes ⁊ aduersū me loq̄bant̄: seru⁹ autē tu⁹ exercebatur in iustificationib⁹ tuis. Nam ⁊ testimonia tua meditatio mea est: ⁊ ꝯsiliū meū iustificationes tue. ℸ DALETH

Adhesit pauimento aīa mea: viuifica me scd̄m verbū tuū. Vias meas enūciaui ⁊ exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationū tuaꝝ instrue me: ⁊ exercebor in mirabilib⁹ tuis. Dormitauit aīa mea pre tedio: ꝯfirma me in verbꝭ tuis. Viam iniq̄tatis amoue a me: ⁊ de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: iudicia tua nō sū; oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me ꝯfundere. Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cum dilatasti coꝛ meum.

Symbolū Athanasij Alexād. Epi.

Quicunq; vult saluꝰ esse: āte oīa opꝰ ē vt teneāt catholicā fidē. Quā nisi quisq; integrā inuiolatamq; seruauerit: absq; dubio in eternū peribit. Fides aūt catholica hec est vt vnū deū in trinitate: ⁊ trinitatem in vnitate veneremur. Neq; ꝯfundentes personas: neq; substantiam separantes. Alia est enī ꝑsona patris alia filij: alia spiritus sancti. Sed patris ⁊ filij ⁊ spūs sancti vna est diuinitas: equalis glia coeterna maiestas. Qualis pater talis filiꝰ: talis ⁊ spiritus sanctus. Increatus pr̄ increatꝰ filius: īcreatꝰ ⁊ spūs sanctꝰ. Immēsus pater īmensus filiꝰ: immēsus ⁊ spiritꝰ sanctus. Eternus pr̄ eternꝰ filius: eternꝰ ⁊ spiritus sctus. Et tñ nō tres eterni: sed vnus eternꝰ. Sicut nō tres increati nec tres īmensi: sed vnꝰ increatus ⁊ vnꝰ īmēsus. Similiter omnipotens pater opts filiꝰ:

opts spūs sctus. Et tñ nō tres oīpotētes: sed vnꝰ oṗs. Ita deus pater deus filiꝰ: deus spūs sctus. Et tamen nō tres dij: sed vnꝰ ē deus. Ita dñs pr̄ dominꝰ filiꝰ: dñs spiritus sanctus. Et tñ nō tres dñi: sed vnꝰ est dñs. Quia sic singillatim vnāq̄mq; psonā deū ac dominū ꝯfiteri Chr̄iana veritate cōpellimur: ita tres deos aut dños dicere Catholica religione ꝓhibemur. Pater à nullo est factus: nec creatus nec genitꝰ. Filius à patre solo ē: nō factus nec creatus sed genitus. Spiritus sanctus à pr̄e et filio: nō factus nec creatus nec genitus sed procedens. Unus ergo pr̄ non tres patres vnꝰ filiꝰ nō tres filij: vnus spūs sanctꝰ nō tres spūs sancti. Et in hac trinitate nihil prius aut posteriꝰ nihil maiꝰ aut minus: sed tote tres psone coæterne sibi sunt et coæq̄les. Ita vt per oīa sic iam supra dictū est et vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate veneranda sit. Secūdꝰ Cātor. Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessariū est ad eternā salutē: vt incarnationē quoq; dñi nr̄i Jesu

Christi fideliter credat. Est ergo fides re
cta vt credam⁹ et cōfiteamur: quia dñs nr̄
Jesus Christus Dei fili⁹ deus et homo est.
Deus est ex substātia patris ante secula ge
nitus: et homo est ex substantia matris in se
culo natus. Perfectus deus pfectus hō: ex
aīa rationali et humana carne subsistens.
Æqualis patri scd̄m diuinitatē: minor
patre s̄m humanitatē. Qui licet Deus sit
et homo: nō duo tn̄ sed vn⁹ est Christus.
Vnus aūt nō cōuersione diuinitatis in car
nē: sed assumptione humanitatis in deū.
Vnus omnino nō cōfusione substātie: sed
vnitate persone. Nam sicut aīa rationalis
et caro vnus ē homo: ita Deus et homo vn⁹
est Christus. Qui passus est pro salute nr̄a
descendit ad inferos: tertia die resurrexit
a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dex
terā Dei patris oīpotentis: inde venturus ē iu
dicare viuos et mortuos. Ad cui⁹ aduētum
oēs hoīes resurgere habēt cū corporib⁹ su
is: et reddituri sūt de factis ppriis rationē.
Et qui bona egerūt ibūt in vitā eternā: qui
vero mala in ignē eternū. Hec est

fides catholica quā nisi quisq3 fideliter firmiterq3 crediderit: saluus esse nō pote

rit.

Alle lu ia al leluia alle luia.

AD TERTIAM Hymn' D. Ambrosij

Nunc sancte nobis spiritus
Vnum patri cum filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.
Os lingua mens sensus vigor
Confessionē personent.
Flammescat igne charitas
Accendat ardor proximos.
Præsta pater pijssime:-

Anti.

Legem pone mihi dñe viam iustifica

Alle luia. He ꝝ.

tionũ tuaꝝ: ⁊ exquiram eā semp. Da mihi intellectū ⁊ scrutabor legē tuam: ⁊ custodiam illā in toto corde meo. Deduc me in semitā mandatoꝝ tuoꝝ: q2 ipsā volui.

Inclina cor meū in testimonia tua: et nō in auaritiam. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo. Amputa opprobriū meū q̄ suspicatus sum: quia iudicia tua iocūda. Ecce ↄcupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me. ℣. VAV.

Et veniat sup me misc̄dia tua dn̄e: salutare tuum sc̄dm eloquiū tuū. Et respondebo exprobrantibꝰ mihi verbū: quia speraui in sermonibꝰ tuis. Et ne auferas de ore meo verbū veritatꝭ vsqꝫ quaqꝫ: quia in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiam legem tuā semper: in sc̄lm et in sc̄lm seculi. Et ambulabam in latitudine: quia mādata tua exquisiui. Et loq̄bar de testimonijs tuꝭ in ↄspectu regū: et nō ↄfundebar. Et meditabar in mandatꝭ tuis: que dilexi. Et leuaui manꝰ meas ad mādata tua q̄ dilexi: et exercebar in iustificationibus tuis. ℣. ZAIN.

Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. Hec me ↄ

solata est in humilitate mea: q̄a eloq̄um
tuū viuificauit me. Superbi inique age
bant vsq̄quaq̄: à lege autē tua nō decli
naui. Memor fui iudicior̄ tuor̄ à seculo
dn̄e: ⁊ ꝯsolatus sum. Defectio tenuit me:
pro peccatoribꝰ derelinq̄ntibꝰ legem tuā.
Cantabiles mihi erant iustificationes
tue: in loco pegrinationꝭ mee. Memor
fui nocte nominis tui dn̄e: ⁊ custodiui
legē tuā. Hec facta est mihi: quia iusti
ficationes tuas exquisiui. Ant.

Alleluia alleluia alleluia.

Ad SEXTAM hymnꝰ D. Amb.

Rector potens verax Deus
Qui temperas rerum vices:
Splendore mane instruis
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium
Aufer calorem noxium
Confer salutem corporum
Veramq; pacem cordium.
Præsta pater piiss. Ant. Alleluia. ps̄.

Portio mea dñe: dixi custodire legem tuã. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei scđm eloquium tuũ. Cogitaui vias meas: ⁊ ↄuerti pedes meos in testimonia tua. Paratus sũ ⁊ nõ sũ turbatus: vt custodiam mãdata tua. Funes peccatoꝝ circũplexi sũt me: ⁊ legẽ tuã nõ sum oblitus. Media nocte surgebam ad ↄfitendũ tibi: sup iudicia iustificationis tue. Particeps ego sum omniũ timentiũ te: ⁊ custodientiũ mandata tua. Misericordia tua dñe plena est terra: iustificationes tuas doce me.

ꝟ. THETH.

Bonitatẽ fecisti cũ seruo tuo dñe: scđm verbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ disciplinã ⁊ scientiã doce me: quia mandatis tuis credidi. Priusqȝ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloqũ tuũ custodiui. Bonꝰ es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata est sup me iniquitas superboꝝ: ego aũt in toto corde meo scrutabor mandata tua. Coagulatũ est sicut lac cor eoꝝ: ego vero legẽ tuã meditatus

sum. Bonū mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas. Bonū mihi lex oris tui: sup millia auri ⁊ argenti. Ioth

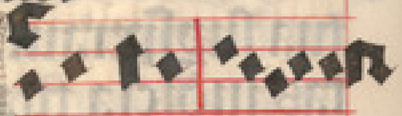
Manus tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da mihi intellectū et discam mandata tua. Qui timēt te videbūt me ⁊ letabuntur: quia in verba tua supsperaui. Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me. Fiat miscdia tua vt ɔsoletur me: scđm eloquiū tuū seruo tuo. Veniāt mihi miserationes tue ⁊ viuā: qꝛ lex tua meditatio mea est. Cōfundātur supbi quia iniustè iniqtatē fecerūt in me: ego autem exercebor in mādat⁹ tuis. Conuertantur mihi timētes te: ⁊ qui nouerīt testimonia tua. Fiat cor meū īmaculatū in iustificationib⁹ tuis: vt non ɔfundar. Antiph.

Ad H. Nonā

Alleluia alleluia alleluia. S Amb. hy⁹

Rerum Deus tenax vigor

Immotus in te permanens
Lucis diurnæ tempora
Successibus determinans.
Largire clarum vespere
Quo vita nusquam decidat
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet gloria.
Præsta pr̄ piiss.

Defecit in salutare tuū aīa ā Alleluia. ℶ CAPH
mea: ꝛ in verbum tuū supsperaui.
Defecerūt oculi mei in eloqū tuum: dicentes qn̄ ꝯsolaberis me. Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas nō sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: q̄ndo facies de psequētibꝰ me iudiciū:
Narrauerūt mihi iniqui fabulationes: sed nō vt lex tua. Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sūt me adiuua me. Paulominꝰ ꝯsūmauerīt me in terra: ego aūt nō dereliqui mandata tua. Secūdum misericordiam tuā viuifica me: ꝛ custodiam testimonia oris tui. ל Lamed
In eternū dn̄e: verbū tuū pmanet in
celo

celo. In gñationẽ & generationẽ vitas tua: fundasti terrã & pmanet. Ordinatione tua pseuerat dies: qm̃ oĩa seruiũt tibi. Nisi quòd lex tua meditatio mea est: tũc forte perijssem in humilitate mea. In eternũ nõ obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluũ me fac: qm̃ iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerũt peccatores vt perderẽt me: testimonia tua intellexi. Omnis ɔsũmationis vidi finẽ: latũ

Mem. mandatũ tuũ nimis.

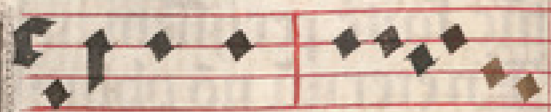
Quomodo dilexi legẽ tuã dñe: tota die meditatio mea est. Sup inimicos meos prudentẽ me fecisti mandato tuo: q̇a in eternũ mihi est. Sup oẽs docentes me intellexi: q2 testimonia tua meditatio mea est. Super senes intellexi: quia mãdata tua quesiui. Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua. A iudicijs tuis nõ declinaui: q2 tu legẽ posuisti mihi. Quàm dulcia faucib9 meis eloq̇a tua: sup mel ori meo. A mandatis tuis intellexi: propterea o

diui omnem viam iniquitatis. Antiph. p̄fatę su. qn̄ p̄prię nō h̄nt.

Alleluia alleluia alle luia.

FERIA Secūda ad Tertiam añ.

Adiuua me. p̄s NVN

Lucerna pedib' meis verbū tuū: et lumen semitis meis. Iuraui et statui: custodire iudicia iustitie tuę. Humiliatus sū vsquequaq dn̄e: viuifica me scd̄m verbū tuū. Voluntaria oris mei bn̄placita fac dn̄e: et iudicia tua doce me. Anima mea in manib' meis semp: et legem tuā nō sum oblitus. Posuerunt peccatores laqueū mihi: et de mandatis tuis nō erraui. Hereditate acquisiui testimonia tua in eternū: quia exultatio cordis mei sunt. Inclinaui cor meū ad faciendas iustificationes tuas in eternū: propter retributionem.

SAMECH

Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi. Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbū tuū supersperaui. Decli

nate a me maligni: et scrutabor manda
ta Dei mei. Suscipe me secundum eloquium tuum
et viuam: et non confundas me ab expectati
one mea. Adiuua me et saluus ero: et me
ditabor in iustificationibus tuis semper.
Spreuisti omnes discedentes a iuditijs tuis:
quia iniusta cogitatio eorum. Preuarican
tes reputaui omnes peccatores terre: ideo
dilexi testimonia tua. Confige timore
tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.
Feci iudicium et iustitiam: AIN
non tradas me calumniantibus me.
Suscipe seruum tuum in bonum: non
calumnientur me superbi. Oculi mei
defecerunt in salutare tuum: et in eloquium iusti
tie tue. Fac cum seruo tuo secundum misericordiam
tuam: et iustificationes tuas doce me. Ser
uus tuus sum ego: da mihi intellectum ut sci
am testimonia tua. Tempus faciendi do
mine: dissipauerunt legem tuam. Ideo dilexi
mandata tua: super aurum et topazion. Propte
rea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem
viam iniquam odio habui. Antiphona. Adiuua me

& saluus ero Domine. Ad Sext. añt. Aspice in me.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea. PE

Declaratio sermonũ tuoꝝ illuminat: ⁊ intellectũ dat paruulis. Os meũ aperui ⁊ attraxi spiritũ: quia mandata tua desiderabam. Aspice in me ⁊ miserere mei: scd̃m iudiciũ diligentiũ nomen tuum. Gressus meos dirige ꝺm eloquiũ tuũ: ⁊ nõ dominet̃ mei omnis iniustitia. Redime me à calumnijs hoĩm: vt custodiam mãdata tua. Faciem tuã illumina super seruũ tuũ: ⁊ doce me iustificationes tuas. Exitus aquaꝝ deduxerũt oculi mei: q̃a nõ custodierũt legem tuã. TSADE

Iustus es dñe: ⁊ rectũ iudiciũ tuum. Mandasti iustitiã testimonia tua: ⁊ veritatẽ tuã nimis. Tabescere me fecit zelus meus: q̄ obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitũ eloq̃ũ tuũ vehemẽter: ⁊ seruus tuus dilexit illud. Adole

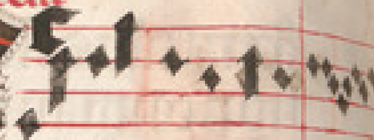
scentulus sum ego ꝛ ꝯtemptus: iustifica
tiones tuas nō sum oblitus. Iustitia tu
a iustitia in eternū: ꝛ lex tua veritas.
Tribulatio ꝛ angustia inuenerūt me:
mandata tua meditatio mea est. Equitas
testimonia tua in eternum: intellectum
da mihi ꝛ viuam. ק COPH.

Clamaui in toto corde meo: exaudi me
dñe: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluū me fac: vt
custodiam mandata tua. Preueni in
maturitate ꝛ clamaui: quia in verba tua super
speraui. Preuenerūt oculi mei ad te di
luculo: vt meditarer eloquia tua. Vocē me
am audi secundum misericordiam tuam dñe: ꝛ secundum iu
diciū tuū viuifica me. Appropinquauerūt
persequentes me iniquitati: a lege autē tua
longe facti sunt. Prope es tu dñe: ꝛ oēs
vie tue veritas. Initio cognoui de testi
monijs tuis: quia in eternum fundasti ea.

Aspice in me & miserere mei Domine.

Feria ij. ad NONAM antiphona

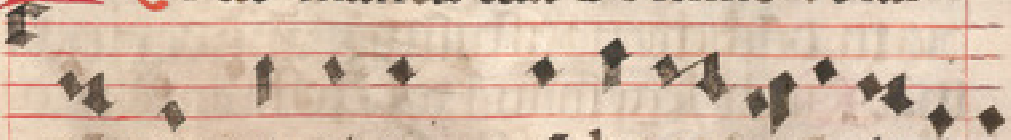
Vide humilitatẽ
meã ⁊ eripe me:
quia legem tuã Fi at man⁹ tua.
nõ sum oblitus. Iudica iudiciũ meũ ⁊
redime me: propter eloquiũ tuũ viuifica
me. Longe à peccatoribus salus: q2 iusti
ficationes tuas nõ exq̃sierũt. Misericor
die tue multe dñe: scdm iudiciũ tuũ viui
fica me. Multi qui p̃sequũt me ⁊ tribulãt
me: à testimonijs tuis nõ declinaui. Uidi
p̃uaricãtes ⁊ tabescebam: q̃a eloq̃a tua nõ
custodierũt. Uide qm̃ mandata tua dile
xi dñe: in miscd̃ia tua viuifica me. Prin
cipiũ verbor tuor veritas: in eternũ oĩa
iudicia iustitie tue. ש SCHIN

Principes p̃secuti sunt me gratis:
⁊ à verbis tuis formidauit cor me
ũ. Letabor ego sup̃ eloquia tua: si
cut qui inuenit spolia multa. Iniq̃tatẽ
odio habui ⁊ abominatus sum: legẽ autẽ
tuã dilexi. Septies in die laudem dixi ti
bi: super iudicia iustitie tue. Pax multa
diligentib⁹ legem tuã: ⁊ nõ est illis scanda
lũ. Expectabam salutare tuũ dñe: ⁊ mã

data tua dilexi. Custodiuit aīa mea te
stimonia tua: ⁊ dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua:
qr oēs vię meę in ɔspectu tuo. ת THAV
Appropinquet dep̄catio mea in cō
spectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū
da mihi intellectum. Intret po
stulatio mea in ɔspectu tuo: scd̄m eloqui
um tuū eripe me. Eructabūt labia mea
hymnū: cum docueris me iustificationes
tuas. Pronūciabit lingua mea eloquiū
tuū: quia oīa mandata tua ęq̄tas. Fiat ma
nus tua vt saluet me: qm̄ mandata tua e
legi. Concupiui salutare tuū dn̄e: ⁊ lex
tua meditatio mea est. Viuet aīa mea ⁊
laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt me.
Erraui sicut ouis quę perijt: quęre ser
uū tuū quia mādata tua nō sum oblitus.

Fiat manus tua Domine vt sal

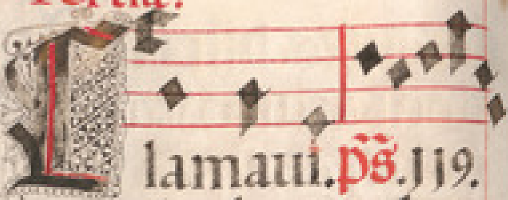

uet me quoniam mādata tua elegi.

Ad Tertiã.

FERIA TERTIA ET SEQVẼT.

Ad Tertiam antip.

Clamaui. ps. 119.

Ad dominũ cum tribularer clamaui: & exaudiuit me. Domine libera aĩam meã à labijs iniquis: & à lingua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponat̃ tibi: ad linguã dolosam. Sagitte potentis acute: cum carbonib' desolatorijs. Heu mihi q2 incolatus meus prolongatus est, habitaui cũ habitãtib' Cedar: multum incola fuit aĩa mea. Cum his q̇ oderũt pacẽ eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Psalmus Centesimus vicesimus.

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxiliũ mihi. Auxiliũ meũ à dño: q̇ fecit celũ & terram. Nõ det in cõmotionẽ pedem tuũ: neq3 dormitet q̇ custodit te. Ecce nõ dormitabit neq3 dormiet: qui custodit Israël. Dñs custodit te, dñs ptectio tua: sup manũ dexterã tuã. Per diem sol nõ vret te: neq3 luna per noctẽ. Dñs custodit te ab omni ma

lo: custodiat aĩam tuã dñs. Domin⁹ cu
stodiat introitũ tuũ ⁊ exitũ tuũ: ex hoc
nunc ⁊ vsq₃ in seculũ. Psalm. CXXI.
LEtatus sum in his que dicta sũt mi
hi: in domũ dñi ibimus. Stantes
erant pedes nr̃i: in atrijs tuis Jr̃lm.
Jerusalem que edificatur vt ciuitas: cui⁹
participatio eius inidipsum. Illuc enim
ascenderũt tribus trib⁹ dñi: testimoniũ Js
rael ad ꝯfitendũ nomini dñi. Quia illic
sederũt sedes in iudicio: sedes sup domum
Dauid. Rogate q̃ ad pacẽ sunt Jerusalẽ:
⁊ abundãtia diligentib⁹ te. Fiat pax in
ꝟtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos ⁊ pximos meos:
loq̃bar pacem de te. Propter domũ dñi
Dei nr̃i: quesiui bona tibi. Antiph.

Clamaui & exaudiuit me. AD SEXTAM.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas

Qui habi tas. Ps̃. 122.
in celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ: in ma

nib⁹ dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm deum nostrū donec misereat̄ nostri. Miserere nr̄i dñe miserere nostri: quia multū repleti sum⁹ despectione. Quia multum repleta est aīa nr̄a: opprobriū abundantibus ꝛ despectio superbis. Psal. CXXIII.

Nisi quia dñs erat in nobis dicat nūc Israel: nisi qꝛ dñs erat in nobi. Cum exurgerent hoīes in nos: forte viuos deglutissent nos. Cum irasceretur furor eoꝝ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentē ptrāsiuit aīa nostra: forsitan ptrāsisset aīa nr̄a aquā intollerabilē. Benedictus dñs: q̇ nō dedit nos in captionē dentib⁹ eoꝝ. Anima nr̄a sicut passer erepta est: de laq̄o venantiū. Laq̄us ɔtritus est: ꝛ nos liberati sum⁹. Adiutoriū nostrū in nomine domini: qui fecit celum ꝛ terram. Psal. CXXIIII.

Qui ɔfidunt in dn̄o sicut mōs Sion: nō cōmouebit̄ in eternū q̇ habitat in Jrlm. Montes in circuitu ei⁹: ꝛ dñs in circuitu ppl̄i sui ex hoc nūc ꝛ

vsq̄ in seculū. Quia nō relinq̄t dn̄s virgam peccatoꝝ sup sortē iustoꝝ: vt nō extēdant iusti ad iniquitatē man⁹ suas. Bn̄ fac dn̄e bonis: ⁊ rectis corde. Declinantes aūt in obligationes adducet dn̄s cū operantib⁹ iniquitatem: pax sup Jsraël. Ant.

Qui habitas in cæ lis miserere nobis.

Feria 3.ª ad Nonā

In ꝯuertē | Beati omēs. Ps. 125 do dn̄s captiuitatem Sion: facti sum⁹ sicut ꝯsolati. Tunc repletū est gaudio os nostrū: ⁊ lingua nr̄a exultatione. Tunc dicent int' gentes: magnificauit dn̄s facere cū eis: Magnificauit dn̄s facere nobiscū: facti sum⁹ letantes. Conuerte dn̄e captiuitatem nostrā: sicut torrens in austro. Qui seminant in lachrymis: in exultatione metēt. Euntes ibant ⁊ flebāt: mittentes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Gloria patri ⁊ fil. ⁊ spir. san. Ps. 126.

Ad' nonā.

Nisi dñs edificauerit domū: in vanū laborauerūt q̄ edificant eam. Nisi dñs custodierit ciuitatem: frustra vigilat q̄ custodit eam. Uanū est vobis ante lucem surgere: surgite postq̄ȝ sederitis q̄ manducatis panem doloris. Cum dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris. Sicut sagitte in manu potentis: ita filij excussorꝝ. Beatus vir qui impleuit desideriū suū ex ipsis: nō ↄfundetur cum loquet' inimicis suis in porta. Psal. 127.

Beati omnes qui timent dominū: qui ambulant in vijs eius. Labores manuū tuarꝝ quia manducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundans: in lateribꝰ domus tue. Filij tui sicut nouelle oliuarꝝ: in circuitu mense tue. Ecce sic bñdicetur homo: q̄ timet dominū. Benedicat tibi dñs ex Sion: ⁊ videas bona Jrl'm oībꝰ diebꝰ vite tue. Et videas filios filiorꝝ tuorꝝ: pacem super Jsrael. Añt.

Beati omnes q̄ timēt

FERIA TERTIa ad vesp. ā.

dominū. Inqu

De profundis. ps̄ 129.

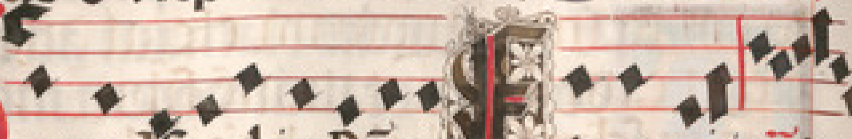
De ꝓfundis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocem meā. Fiant aures tuę intendentes: in vocē deꝓ̄cationis meę. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe q̄s sustinebit. Quia apud te ꝓpitiatio est: ⁊ ꝓpter legē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aīa mea in v̄bo eius: sperauit aīa mea in dño. A custodia matutina vsq; ad noctem: speret Israel in dño. Quia apud dñm mīa: ⁊ copiosa apud eū redemptio. Et ipse redimet Israël: ex omnibus iniquitatibus eius. Antiph.

De ꝓfundis clamaui ad te Domine.

Domine nō est exaltatū cor meū: neq; elati sunt oculi mei. Speret. ps̄ 130.

Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilibꝰ super me. Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui aīam meā. Sicut

ablactatus est super matre sua: ita retributio in anima mea. Speret Israel in Domino: ex hoc nunc et usque in seculum. Glori. Ant.

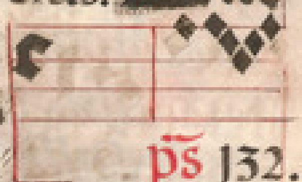
Speret Israel in Domino. Et omnis. Ps. 131.

Memento domine David: et omnis mansuetudinis eius. Sicut iuravit domino: votum vovit deo Iacob. Si introiero in tabernaculum domus mee: si ascendero in lectum strati mei. Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem. Et requiem temporibus meis donec inveniam locum domino: tabernaculum deo Iacob. Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis sylve. Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius. Surge domine in requiem tuam: tu et arca sanctificationis tue. Sacerdotes tui induantur iustitiam: et sancti tui exultent. Propter David servum tuum: non avertas faciem Christi tui. Iuravit Dominus David veritatem et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentū meum: & testimonia mea hec q̄ docebo eos. Et filij eor᷑ vsq3 in seculū: sedebunt sup sedem tuam. Quoniam elegit dn̄s Sion: elegit eam in habitationē sibi. Hec requies mea in sclm̄ seculi: hic habitabo qm̄ elegi eam. Uiduā ei⁹ benedicens bn̄dicam: pauperes eius saturabo panib⁹. Sacerdotes ei⁹ induā salutari: & sancti eius exultatione exultabūt. Illuc pducam cornu Dauid: paraui lucernā Christo meo. Inimicos eius induam ɔfusione: sup ipsum aūt efflorebit sanctificatio mea. Glor. pat. &c Ant.

Et omnis māsuetudinis eius. Ecce

Ecce quam bonū & quā iucundū: habitare fratres in vnū. Sicut vnguentū in capite: quod descendit in barbā barbam Aaron. Quod descendit in orā vestimenti eius: sic̄ ros Hermon q̄ descendit in montē Sion. Quoniam illic mandauit dn̄s bn̄dictionē: & vitam vsq3 in seculū. ps 132.

Rẜm. bre. Adiut. Hym.

Ecce quam bonum & quã iucũ-

dum habitare fratres in unum.

Telluris ingens conditor
Mundi solum qui eruens;
Pulsis aquæ molestijs,
Terram dedisti immobilem.
Vt germen aptum proferens
Fuluis decora floribus,
Fœcunda fructu sisteret,
Pastumque gratum redderet.
Mentis perustæ vulnera
Munda virore gratiæ;
Vt facta fletu diluat
Motusque prauos atterat.
Iussis tuis obtemperet
Nullis malis approximet;
Bonis repleri gaudeat
Et mortis actum nesciat.
Præsta pr̃ piiss.

℣. Dirigatur Dñe.

Ad Magt antiph. Exultet spirit' meus

us in Deo salutari meo. Cā. Mag.

FERIA QVARTA ad vesp. añ. Omnia. Psal. 134.

Laudate nomen Dñi: laudate serui dominũ. Qui statis in domo Dñi: in atrijs domus Dei nñi. Laudate dñm quia bonus dñs: psallite nomini ei⁹ qm̃ suaue. Quoniã Jacob elegit sibi dñs: Jsrael in possessionem sibi. Quia ego cognoui q̃ magn⁹ est dñs: et deus noster pre oĩb⁹ dijs. Omnia q̃cunq3 voluit Dñs fecit in celo et in terra: in mari et in oĩb⁹ abyssis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit. Qui pducit ventos de thesauris suis: q̃ pcussit primogenita Egypti ab hoĩe vsq3 ad pecus. Emisit signa et prodigia in medio tui Egypte: in Pharaonem et in oẽs seruos eius. Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes. Seon regem Amorrheor. et Og regẽ Basan: et omnia regna Chanaan. Et dedit

terrã

terrā eoꝝ hereditatē: hereditatē Israel
populo suo. Dn̄e nomen tuū in eternū:
dn̄e memoriale tuū in gn̄atione ꝛ gn̄atio
nē. Quia iudicabit domin⁹ pplm suū:
ꝛ in seruis suis dep̄cabitur. Simulachra
gentiū argentū ꝛ aurū: opera manuū ho
minū. Os habēt ꝛ nō loquēt᷑: oculos ha
bent ꝛ nō videbūt. Aures hn̄t ꝛ nō au
dient: neqꝫ enī est spiritus in ore ipsorū.
Similes illis fiant q̄ faciūt ea: ꝛ oēs qui
ↄfidunt in eis. Domus Isrl̄ bn̄dicite dn̄o:
dom⁹ Aaron bn̄dicite dn̄o. Domus Leui
bn̄dicite dn̄o: q̄ timetis dn̄m benedicite
dn̄o. Benedictus dn̄s ex Sion: qui ha
bitat in Jerusalem. Gloria pat. Añt.

Omnia quecūqꝫ voluit Dominus fec.

Confitemini dn̄o
quoniam bon⁹:
qm̄ in eternum

Quoniā in eternū.
misericordia eius. Confitemini deo de
oꝝ: qm̄. Cōfitemini dn̄o dominoꝝ: q̄. i. e.
Qui facit mirabilia magna solus. qm̄.

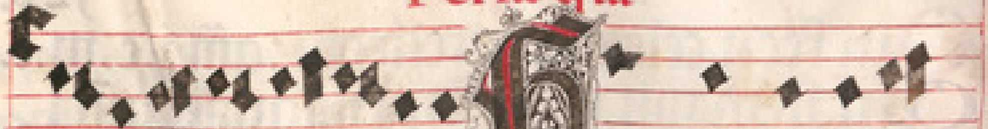
Ps.

Qui fecit celos in intellectu: qm̄ i. e. m. e.
Qui firmauit terrā super aquas: qm̄ i.
Qui fecit luminaria magna: q̄. Solē in
potestatem diei: qm̄. Lunam et stellas
in potestatē noctis: qm̄ in. Qui percussit
Egyptū cū primogenitis eoꝝ: qm̄ in et. m.
Qui eduxit Israel de medio eoꝝ: qm̄ i.
In manu potenti et brachio excelso: qm̄.
Qui diuisit mare rubrū in diuisiones: q.
in etern. Et eduxit Israel per mediū eiꝰ:
qm̄. Et excussit Pharaonem et virtutē
eius in mari rubro: qm̄ in eter. mīa eiꝰ.
Qui traduxit populū suū per desertū: qm̄.
Qui percussit reges magnos: qm̄ in eter.
Et occidit reges fortes: qm̄ in. Seon re
gem Amorreoꝝ: qm̄. Et Og regē Basan:
qm̄ i. Et dedit terrā eoꝝ hereditatem: q.
in eter. mīa eiꝰ. Hereditatē Isrl̄ suo suo: q.
Quia in humilitate nr̄a memor fuit nr̄i:
Et redemit nos ab inimicis nostris: qm̄.
Qui dat escā oī carni: qm̄. Cōfitemini
deo celi: qm̄. Cō
fitemini domino
dominoꝝ: qm̄ i. e.

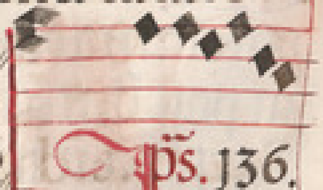

Quoniam in eternū

Feria q̄ta

miseri cordi a eius. Hymnū cātate

Ps. 136.

Super flumina Baby
lonis illic sedimus ⁊
fleuimus: cùm recor
daremur Sion. In salicibus in medio
eius: suspendim⁹ organa nr̄a. Quia illic
interrogauer̄t nos qui captiuos duxerūt
nos: verba cantionū. Et qui abduxerūt
nos: hymnū cantate nob̄ de canticis Si
on. Quomodo cantabim⁹ canticū dn̄i:
in terra aliena. Si oblitus fuero tui Jeru
salem: obliuioni detur dextera mea. Adhę
reat lingua mea faucib⁹ meis: si nō memi
nero tui. Si nō ꝓposuero Jer̄l'm: in prin
cipio lętitię meę. Memor esto dn̄e filioꝝ
Edom: in die Jerusalem. Qui dicūt exi
nanite exinanite: vsqꝫ ad fundamentū
in ea. Filia Babylonis misera: beatus q̄
retribuet tibi retributionē tuā, quā retri
buisti nob̄. Beat⁹
q̄ tenebit: ⁊ allidet
paruulos tuos ad petrā.

An.

Hymnū cātate

no bis de cãti cis Sion. In cõspectu. ps 137.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qm̃ audisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallã tibi: adorabo ad templũ sanctũ tuũ et ↄfitebor nomĩ tuo. Sup miscđia tua et veritate tua: qm̃ magnificasti sup omne nomen sanctũ tuũ. In quacũqȝ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aĩa mea virtutem. Cõfiteãť tibi dñe oẽs reges terrę: qȝ audierũt oĩa verba oris tui. Et cantent in vijs dñi: quoniam magna est gloria dñi. Quoniã excelsus dñs et humilia respicit: et alta à longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: et sup irã inimicorum meorum extendisti manũ tuam. et saluũ me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me: dñe miscđia tua in seculũ. opera manuũ tuarum ne despicias. Glor. p. et f.

In cõspectu ange lo rũ psallã tibi De

Feria q̃rta

Hy. D.

us meus. Am. CÆli Deus sanctissime
Qui lucidum centrum poli,
Candore pingis igneo
Augens decoro lumine.
Quarto die qui flammeam
Solis rotam constituens
Lunæ ministras ordinem
Vagosque recursus syderum.
Vt noctibus vel lumini
Diremptionis terminũ.
Primordijs & mensium
Signum dares notissimum.
Illumina cor hominum
Absterge sordes mentium
Resolue culpæ vinculum
Euerte moles criminum.
Præsta pr̃ pijss.
℣. Dirigatur or. m.
Ad magt̃ ant. Respexit Domin⁹

humilita tẽ meã & fecit in me magna qui

FERIA Quinta

potens est. c. Magt. ad ve. a. Domine.

Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē meam et resurrectionē meā. Intellexisti cogitationes meas de longe: semitā meā et funiculū meū inuestigasti. Et oēs vias meas puidisti: quia non ē sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oīa nouissima et antiqua: tu formasti me et posuisti sup me manū tuā. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est et nō potero ad eā. Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiā. Si ascendero in celū tu illic es: si descendero in infernū ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris. Etenī illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Sectio.

Et dixi forsitan tenebre conculcabūt me: et nox illuminatio mea in delicijs meis. Quia tenebre nō obscurabūt a te et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius

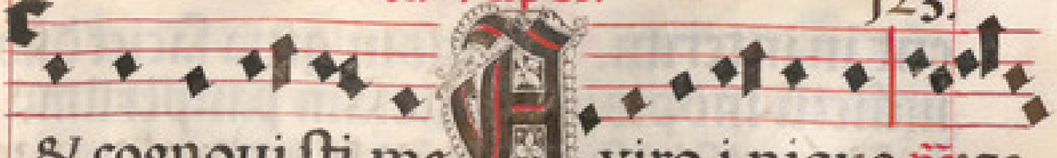
Feria V.

ita ꝛ lumen eius. Quia tu possedisti re
nes meos: suscepisti me de vtero matris
mee. Confitebor tibi qꝛ terribiliter mag
nificatus es: mirabilia oꝑa tua ꝛ aīa mea
cognoscit nimis. Nō est occultatū os me
ū a te quod fecisti in occulto: ꝛ substātia
mea in inferioribꝰ terre. Imꝑfectū meū
viderūt oculi tui. ꝛ in libro tuo oēs scri
bentur: dies formabunt' ꝛ nemo in eis.
Mihi aūt nimꝭ honorificati sunt amici
tui deus: nimꝭ ꝯfortatus est ꝑncipatꝰ eoꝝ.
Dinumerabo eos ꝛ suꝑ arenā multiplica
bunt': exurrexi ꝛ adhuc sum tecū. Si oc
cideris deus peccatores: viri sanguinū decli
nate à me. Quia dicitis in cogitatione:
accipient in vanitate ciuitates suas. Non
ne q̇ oderūt te dñe oderam: ꝛ suꝑ inimicos
tuos tabescebam. Perfecto odio oderā il
los: ꝛ inimici facti sunt mihi. Proba me de
us ꝛ scito cor meū: interroga me ꝛ cogno
sce semitas meas. Et vide si via iniqui
tatꝭ in me est:
ꝛ deduc me in
via eterna. A.

Domine probasti me

&

& cognouisti me. A viro iniquo. ps 139.

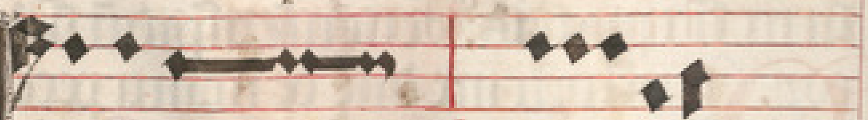
Eripe me dñe ab hoĩe malo: à viro iniquo eripe me. Qui cogitauerũt iniqtates in corde: tota die cõstituebant plia. Acuerũt linguas suas sicut serpentis: venenũ aspidũ sub labijs eorum. Custodi me dñe de manu peccatorum: et ab hoĩbus iniquis eripe me. Qui cogitauerũt supplantare gressus meos: absconderũt superbi laqũm mihi. Et funes extenderũt in laqueũ: iuxta iter scandalum posuerũt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocem depcationis meę. Domine dñe virtus salutis meę: obumbrasti sup caput meũ in die belli. Ne tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerũt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones. in ignẽ deijcies eos: in miserijs nõ subsistent. Uir linguosus nõ dirigetur in terra: virũ iniustũ mala capi

Feria q̃nta

ent in interitu. Cognoui quia faciet dñs iudiciũ inopis: ⁊ vindictam pauperum. Veruntñ iusti ꝯfitebũtur nomini tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. Antiph.

A viro ini quo libera me Domine.

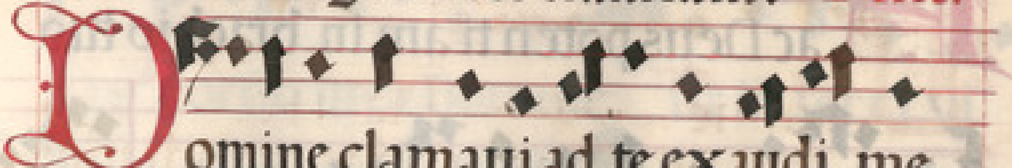

Domine. Psal. 140.

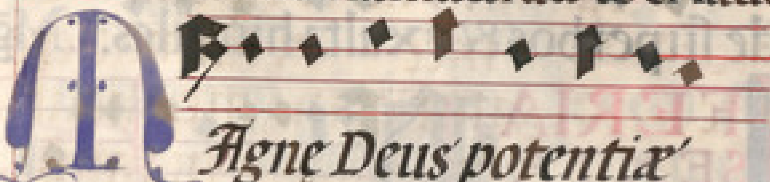
Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensũ in ꝯspectu tuo: eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vespertinũ. Pone dñe custodiam ori meo: ⁊ ostiũ circũstantię labijs meis. Non declines cor meũ in verba malitię: ad excusandas excusationes in peccatis. Cũ hoīb⁹ operantib⁹ iniq̃tatẽ: ⁊ nõ cõmunicabo cũ electis eoꝝ. Corripiet me iustus in misc̃dia ⁊ increpabit me: oleũ aũt peccatoris nõ impinguet caput meũ. Qm̃ adhuc ⁊ oratio mea in bñplacitis eoꝝ: absorpti sunt iuncti petrę iudices eoꝝ. Audiẽt

verba

verba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo
terrę erupta est sup terrā. Dissipata sunt
ossa nr̄a secus infernū: quia ad te dn̄e dn̄e
oculi mei. in te speraui nō auferas animā
meā. Custodi me à laq̄o quē statuerunt
mihi: & à scandalis operantiū iniquitatem.
Cadent in retiaculo ei9 peccatores: singu
lariter sum ego donec transeam. Ant.

Domine clamaui ad te exaudi me.

Magnę Deus potentiæ
Qui ex aquis ortum genus
Partim remittis gurgiti
Partim leuas in aëra.
Demersa lymphis imprimens,
Subuecta cælis irrogans:
Ut stirpe vna prodita,
Diuersa rapiant loca.
Largire cunctis seruulis,
Quos mundat vnda sanguinis.
Nescire lapsus criminum,

Nec ferre mortis tædium.
Vt culpa nullum deprimat.
Nullum leuet iactantia.
Elisa mens ne concidat.
Elata mens ne corruat.
Præsta pr̄ pijssime, &c. ℣ Dirig. Euã. añ.

Fac Deus poten ti am in brachio tuo disper de superbos & exalta hu miles. c. Mgt.

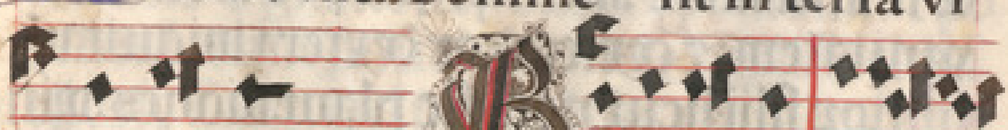
V FERIA SEXTA ad vespe. añ. Por tio mea. ps̄ 141.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m depcatus sum. Effundo in cō spectu ei⁹ oratione mea: & tribulatione meam ante ipsū pnuncio. In deficiendo ex me spm̄ meū: & tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: absconderūt laqueū mihi. Considerabam ad dexterā & videbam: & nō erat q̇ cognosceret me. Perijt fuga à me: & nō est qui reqrat animā meā.

Clamaui ad te dñe: dixi tu es spes mea
portio mea in terra viuentiũ. Intende ad
dep̃cationẽ meã: quia humiliat⁹ sũ nimis.
Libera me à p̃sequentib⁹ me: quia ꝯforta
ti sunt super me. Educ de custodia aĩam
meã ad confitendũ nomini tuo: me expe
ctant iusti donec retribuas mihi. Ant.

Portio mea Domine sit in terra vi

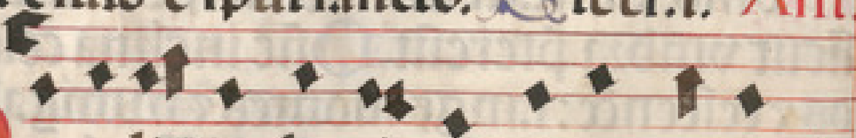

uenti um. Ant. Benedi ctus. p̃s 143.

Benedictus dñs deus meus qui do
cet man⁹ meas ad p̃liũ: ꝛ digitos
meos ad bellũ. Misericordia mea ꝛ
refugiũ meũ: susceptor meus ꝛ liberator me
us. Protector meus ꝛ in ipso speraui: q̃ sub
dit pp̃lm meũ sub me. Dñe quid est hõ q̄
innotuisti ei: aut fili⁹ hoĩs quia reputas eũ.
Homo vanitati similis factus ẽ: dies eius
sicut vmbra p̃tereũt. Dñe inclina celos tu
os ꝛ descende: tange montes ꝛ fumigabunt
Fulgura coruscationẽ ꝛ dissipabis eos:

emitte sagittas tuas & conturbabis eos. Emitte manū tuā de alto, eripe me & libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum. Quorum os locutū est vanitatē: & dextera eorum dextera iniquitatis. Diuisio.

Deus canticū nouū cantabo tibi: in psalterio decachordo psallā tibi. Qui das salutē regibus: qui redemisti David seruū tuū, de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutū est vanitatem: & dextera eorum dextera iniquitatis. Quorum filij sicut nouelle plantationes: in iuuentute sua. Filie eorum cōposite: circūornate vt similitudo templi. Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorū fetose abūdantes in egressibus suis: boues eorum crasse. Non est ruina macerie: neque transitus neque clamor in plateis eorum. Beatū dixerūt populū cui hec sunt: beatus populus cuius dominus Deus eius. Glor. patri & filio & spiritui sancto. Sic er. i. Ant.

Benedictus dominus Deus meus. An.

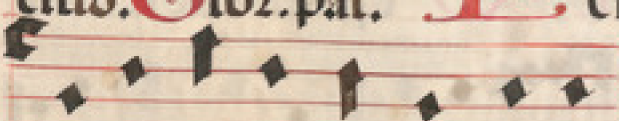

Per singu los dies. Psal. 144.

Exaltabo te Deus meus rex: ꝛ benedicam nomini tuo in seculū ꝛ in sclm̄ seculi. Per singulos dies benedicam tibi: ꝛ laudabo nomen tuū in sclm̄ ꝛ ī sclm̄ sel̄i. Magnus dn̄s ꝛ laudabilis nimis: ꝛ magnitudinis eiꝰ nō est finis. Generatio ꝛ gn̄atio laudabit opera tua: ꝛ potentiā tuam pnūciabunt. Magnificentiā glorię sanctitatꝭ tuę loqntur: ꝛ mirabilia tua narrabunt. Et virtutē terribiliū tuoꝝ dicent: ꝛ magnitudinē tuā narrabūt. Memoriaꝫ abundantię suauitatis tuę eructabunt: ꝛ iustitia tua exultabunt. Miserator ꝛ misericors Dn̄s: patiens ꝛ multū misericors. Suauis dn̄s vniuersis: ꝛ miserationes eiꝰ super oīa opera eius. Glor. pat.

Per singu los dies

benedicam te Domine.

Cap. Bn̄dictꝰ Deꝰ.
Rꝫ. b. Adiutoriū.

Hymnus.

PLasmator hominis Deus
Qui cuncta solus ordinans
Humum iubes producere
Reptantis & feræ genus.
Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis viuida
Vt seruiant per ordinem
Subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis
Quidquid per immunditiam,
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum præmia
Da gratiarum munera
Dissolue litis vincula
Astringe pacis fœdera.
Præsta pr̄ piiss.

℣ Dirigatur orō m.

Ad mag̃t Ant.

Deposuit poten tes

san ctos ꝑsequentes & exaltauit humiles

Christũ confitẽtes. Ca. Magt. SABBATO ad ve. a. Re

Confiteantur tibi dñe oĩa opera tua: & sancti tui bñdicãt tibi. gnũ tuũ. ps d

Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuã loqnt. Ut notã faciant filijs hoĩm potentiã tuã: & gloriã magnificentię regni tui. Regnũ tuuz regnũ omniũ seculorũ: & dñatio tua in oĩ generatione & gñatione. Fidelis dñs in oĩb' verbis suis: & sanctus in oĩb' operibus suis. Alleuat dñs oẽs qui corruũt: & erigit omnes elisos. Oculi omniũ in te sperant dñe: & tu das escam illorũ in tẽpore opportuno. Aperis tu manũ tuã: & imples omne aĩal benedictione. Iustus dñs in oĩb' vijs suis: & sctũs in oĩb' opibus suis. Prope ẽ dñs oĩb' inuocãtibus eũ: oĩb' inuocãtib' eũ in veritate. Voluntatem timentiũ se faciet: & dep̃cationẽ eorũ exaudiet, & saluos faciet eos. Custodit dñs oẽs diligentes se: & oẽs peccatores disperdet. Laudationẽ dñi loqt'

os meū: ⁊ benedicat omnis caro nomini
sancto eius in seculū ⁊ in sclm seculi. Añ.

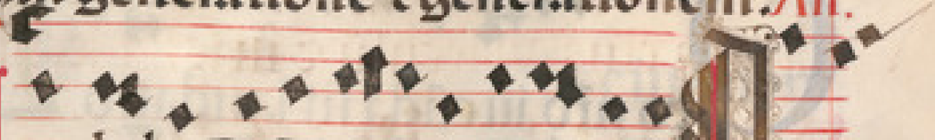
Regnū tuū Do mine regnū omnium

seculorum. Euouae. Lauda bo. ps 145.

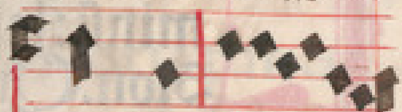
Lauda anima mea Dñm, laudabo do
minū in vita mea: psallam Deo meo
quamdiu fuero. Nolite ɔfidere in
principib⁹: in filijs hoīm in qb⁹ nō est salus.
Exibit spiritus eius ⁊ reuertetur in ter
ram suā: in illa die ꝑibūt oēs cogitationes
eoꝝ. Beatus cuius Deus Jacob adiutor
eius, spes ei⁹ in dño Deo ipsius: q fecit celū
⁊ terrā mare ⁊ oīa q̄ in eis sunt. Qui custo
dit veritatem in seculū, facit iudiciū iniu
riam patientib⁹: dat escam esurientibus.
Dominus soluit cōpeditos: Dñs illumi
nat cecos. Dñs erigit elisos: Dñs diligit
iustos. Dominꝰ custodit aduenas, pupil
lū ⁊ viduā suscipiet: ⁊ vias peccatoꝝ disꝑ
det. Regnabit dñs in secula Deus tuus

Sion: in generationē et generationem. Añ.

Lauda bo Deū meū in vita mea. Deo

Laudate dominū

qm̄ bonus ē psal
mus: Deo nr̄o sit iu nostro. p̄s 146
cunda decoraq3 laudatio. Ædificans Jeru
salem Dn̄s: dispersiones Israelis ɔgregabit.
Qui sanat ɔtritos corde: et alligat ɔtritio
nes eoꝝ. Qui numerat multitudinē stella
rū: et oib' eis noīa vocat. Magnus domin'
nr̄ et magna virtus ei': et sapientie ei' nō est
numerus. Suscipiens mansuetos Dn̄s:
humilians aūt peccatores vsq3 ad terram.
Precinite dn̄o in ɔfessione: psallite Deo no
stro in cithara. Qui operit celū nubibus:
et parat terre pluuiam. Qui pducit in mō
tib' fenū: et herbā seruituti hoīm. Qui
dat iumentis escā ipsoꝝ: et pullis coruoꝝ in
uocātib' eū. Non in fortitudine equi vo
luntatē habebit: nec in tibijs viri bn̄pla
citū erit ei. Beneplacitū est Dn̄o sup timē
tes eū: et in eis q̄ spant sup misc̄dia eius.

Deo nr̄o iu cūda sit laudati o. Lau

Lauda Jerusalem Do minū: lauda Deū tuū Sion. Quoniam cōfor da . ps̄. 147.

tauit seras portaꝝ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacē: ⁊ adipe frumenti satiat te. Qui emittit eloq̄ū suū terrę: velociter currit sermo eius. Qui dat niuē sicut lanā: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit crystallū suā sicut buccellas: ante faciem frigoris ei⁹ q̄s sustinebit. Emittet verbum suū ⁊ liq̄faciet ea: flabit sp̄us ei⁹ ⁊ fluent aquę. Qui annūciat verbū suū Jacob: iustitias ⁊ iudicia sua Israel. Non fecit taliter oī nationi: ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis. Glor.

Capitul.
O altitudo.

Lauda ierusalem dominum R̄ʳ. breue

Magnus dominus noster. Et magna

virtus eius. Et sapientiæ eius non

est numerus. Et mag. Gloria pat. &c.

Hym⁹

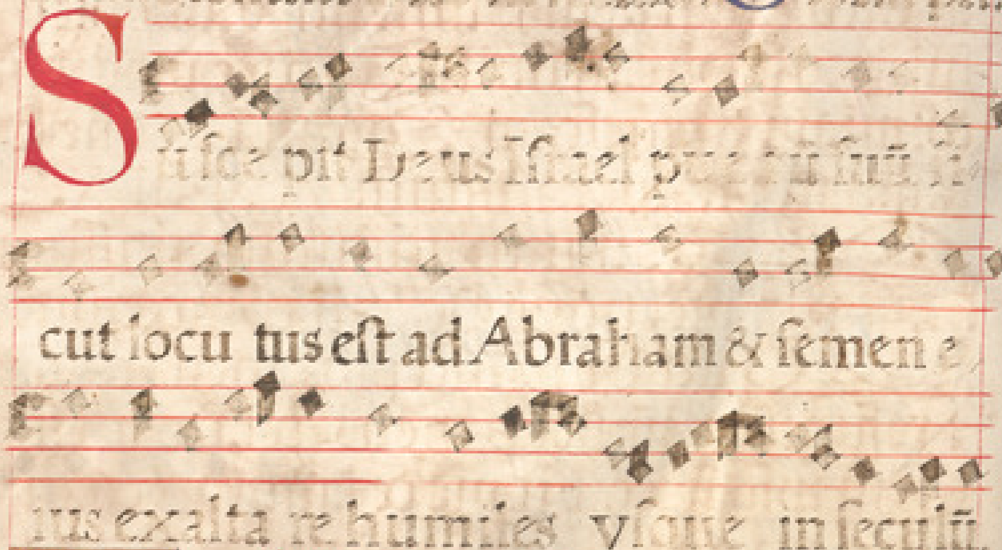
O Lux beata Trinitas
Et principalis unitas
Jam sol recedit igneus
Infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine
Te deprecemur vespere:
Te nostra supplex gloria
Per cuncta laudet secula.
Deo Patri sit gloria, &c.

℣. Vespertina oratio, ascendat ad te Dñe.
℟. Et descendat sup nos mīa tua.

Ad māgt ant. Suscepit Deus. Euouae.

Magnificat: anima mea Dñm. Et exultauit spūs meus: in Deo salutari meo. Quia respexit humilita

tem ancille sue: ecce .n. ex hoc beatã me di
cent oẽs gñationes. Quia fec mihi mag
na q potens est: et sanctũ nomen ei. Et mi
sericordia ei a pgenie in pgenies: timentib eũ.
Fecit potentiã in brachio suo: dispsit su
pbos mente cordis sui. Deposuit potẽtes
de sede: et exaltauit humiles. Esurientes
impleuit bonis: et diuites dimisit inanes.
Suscepit isrl puerũ suũ: recordat mie
sue. Sicut locut est ad patres nros: Abra
ham et semini eius in secula. Gloria pri. ã.

AD COMPLETORI. ps. 4.

Cum inuocarem exaudiuit me de
us iustitie mee: in tribulatione di
latasti mihi. Miserere mei: et exaudi ora

tionē meā. Filij hoīm vsqꝫquo graui corde: vt qd diligitis vanitatem ꝛ queritis mendaciū. Et scitote qm̄ mirificauit dominꝰ sanctū suū: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū. Irascimini ꝛ nolite peccare: q̄ dicitis in cordibꝰ vr̄is, in cubilibꝰ vestris cōpungimini. Sacrificate sacrificiū iustitie ꝛ sperate in dn̄o: multi dicūt qs ostēdit nobis bona: Signatū est sup nos lumen vultus tui dn̄e: dedisti letitiā in corde meo. A fructu frumenti vini ꝛ olei sui: multiplicati sunt. In pace in idipsū: dormiam ꝛ requiescam. Quoniā tu dn̄e singulariter in spe: ꝯstituisti me. Psal. XC.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in ptectione dei celi cōmorabit. Dicet dn̄o susceptor meus es tu ꝛ refugiū meū: deus meus sperabo in eū. Qm̄ ipse liberauit me de laqueo venantiū: ꝛ a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: ꝛ sub pennis eiꝰ sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis à timore nocturno. A sagitta volante in die, à negotio pambulante in te

nebris: ab incursu & demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille, & decē milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropinquabit. Veruntn̄ oculis tuis cōsiderabis: & retributionē peccatoꝝ videbis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea: altissimū posuisti refugiū tuū. Non accedet ad te malū: & flagellū non appropinquabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in oīb' vijs tuis. In manib' portabūt te: ne forte offendas ad lapidem pedē tuū. Sup aspidē & basiliscū ambulabis: & cōculcabis leonē & draconem. Qm̄ in me sperauit liberabo eū: ptegam eū qm̄ cognouit nomē meū. Clamabit ad me & ego exaudiā eū. cū ipso sum in tribulatione, eripiam eū & glorificabo eū. Longitudine dieꝝ replebo eū: & ostendā illi salutare meū. ps. 133.

Ecce nunc benedicite Dn̄m: oēs serui dn̄i. Qui statis in domo Dn̄i: in atrijs domus Dei nr̄i. In noctib' extollite man' vestras in sancta: & bn̄dicite Dn̄m. Benedicat te Dn̄s ex Sion: qui fecit celū & terram. Glor. pr̄i & fil. & spūi scto.

TE lucis ante terminum. Hym.
Rerum creator poscimus,
Ut solita clementia
Sis præsul ad custodiam.
Procul recedant somnia
Et noctium phantasmata,
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta pater omnipotens
Per Jesum Christum Dominũ,
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum sancto spiritu. Am.

Iste qdē hym. q̃tidie cantat̃ ad Cōpl. (excepto triduo ante pascha, q̃ loco p̄fati hymni dr̃ cātic. Nũc di.) sed nō sub eadem melodia, qa sup̄ nō cātat̃ tm̃ Dñicis dieb. extra tp̃ Aduentũ ⁊ tp̃s paschale, his v. ⁊ alijs d. c. vt ĩ in fine libri.

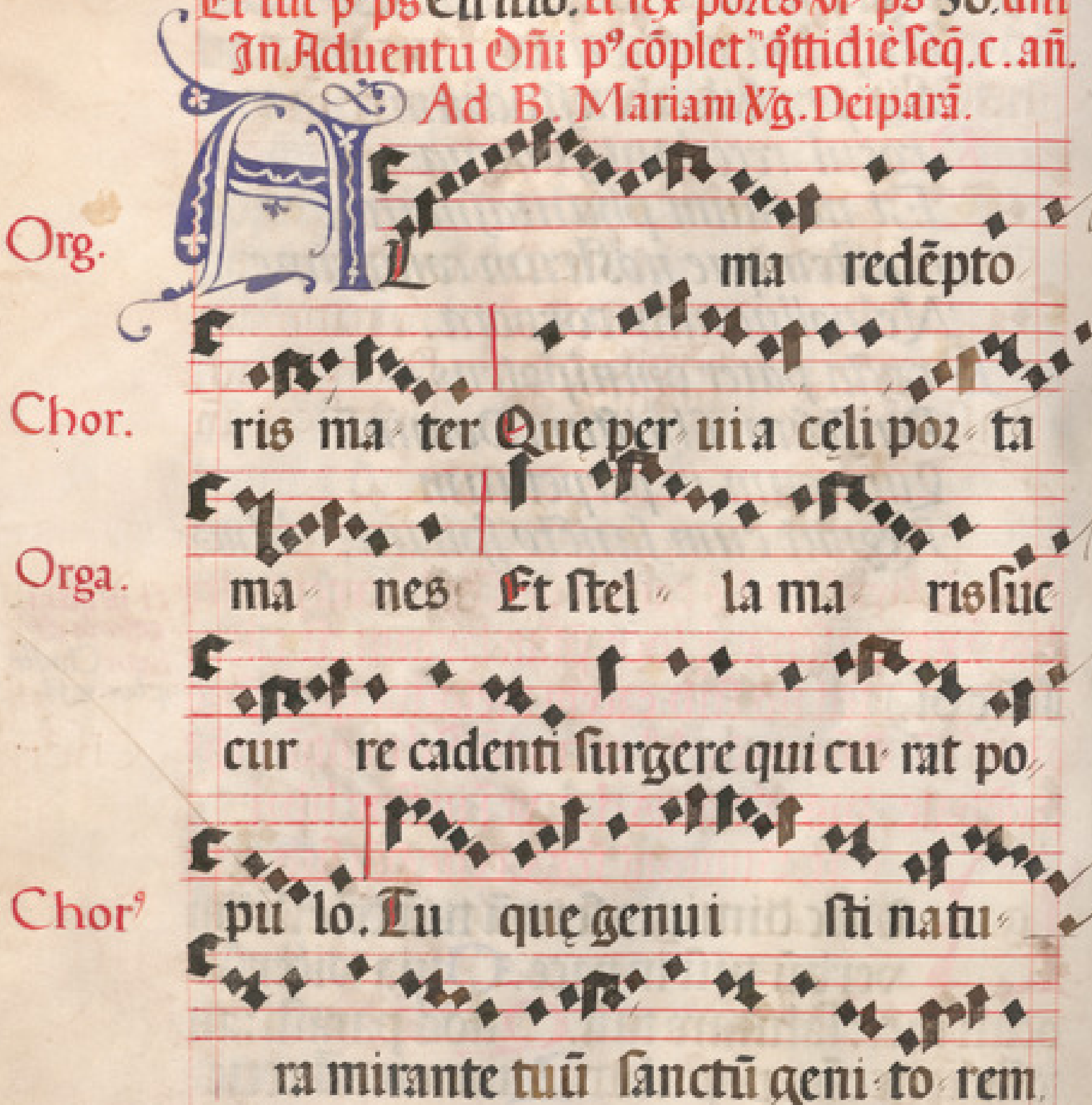
Et in q̃dragesima dr̃ hymn. Christe q̃ lux. vt sol.

Cāt. Simeonis fer. 5. cęnę Dñi sub 4. to.

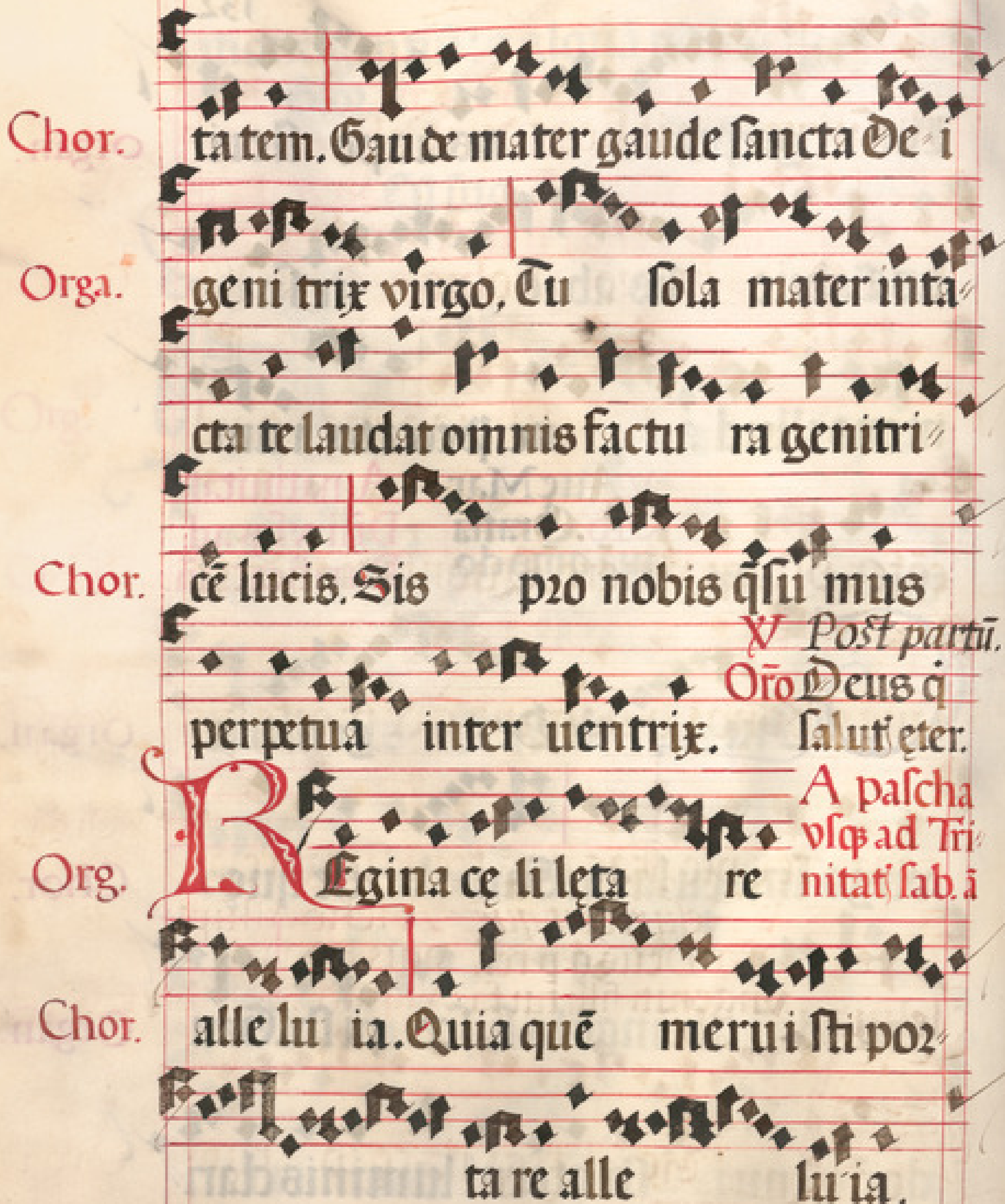
NUnc dimittis seruũ tuũ dñe: scd̃m verbũ tuũ in pace. Quia viderũt oculi mei: salutare tuũ. Quod parasti: ante faciem oĩm populoꝝ. Lumen ad reue

lationẽ gentiũ: ⁊ gloriã plebis tuę Israel.
nõ dr̃ Glor. fer. 5. ⁊ 6. sed repetit̃ añt. Chrꝰ dñs
Sabbato aũt cãtat̃ sub añt. Vespe a. vt ĩ lib. ãt.
Et tũc pꝰ ps̃ Cũ ĩuo. et sex p̃ores vlꝰ ps̃ 30. dñr̃
In Aduentu Dñi pꝰ cõplet. q̃ttidiè seq. c. añ.

Ad B. Mariam Vg. Deiparã.

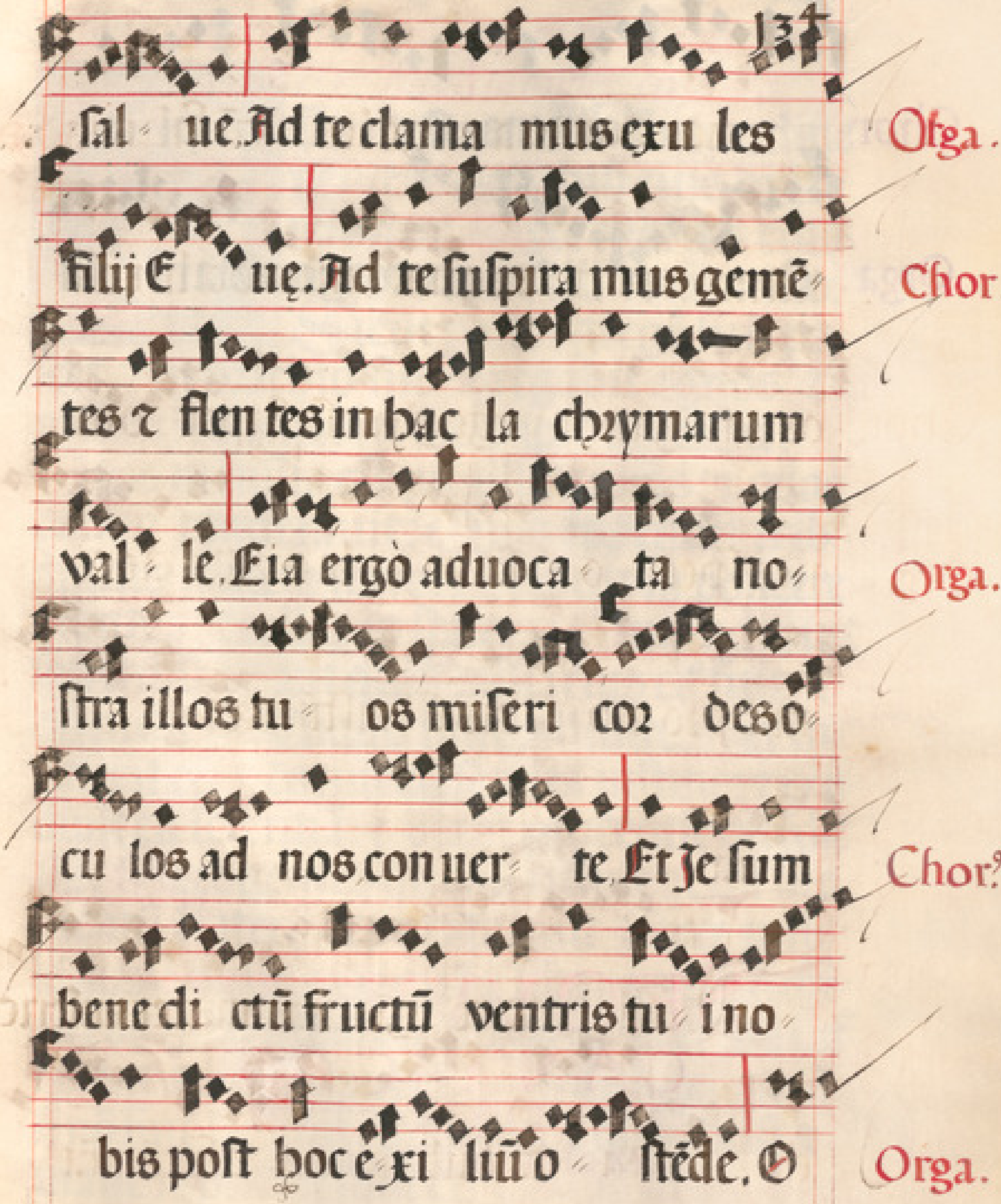

Virgo pri us ac po steri
Organ.
us Gabrie lis ab o re su
mens illud a ue. Peccato rum
mise re re re.
℣. Aue Mar. Oro. Gratiã tuã qms do.
A natiuitate Dñi vsq ad Purificat. añ.
Gau de Dei genitrix
Organ.
virgo ĩmacu la ta. Gau de quę
Chor.
gau diũ ab ange lo susce pi sti. Gau
Organ.
de q̃ genui sti ęterni luminis clari

Chor.
ta tem. Gau de mater gaude sancta De i
Orga.
geni trix virgo. Tu sola mater inta
cta te laudat omnis factu ra genitri
Chor.
cē lucis. Sis pro nobis q̄su mus
℣ Post partū.
Oro Deus q̄
perpetua inter uentrix.
salut̄ eter.
A pascha vsq; ad Tri nitat̄ sab. ā
Org.
Regina cę li lęta re
Chor.
alle lu ia. Quia quē meru i sti por
ta re alle lu ia.

Resurre xit sicut dixit alle
Orga.
luia. Ora pro nobis Deũ. Alle
Chor.
Orga.
lu ia. alme nobis
cõfer pstaq3 viuere. Quoniam te decet
Chor.
laus & honor o domine. q de morte sur
gebas rex pie. Fac nos tecũ surgere al
Orga.
leluia.
℣ Resurrexit quẽ.
Oro. Deus q p res.
vngeniti filij tui fa.
A festo Assumpti
onis B. Marie V.
vsq3 ad Exaltat.
Aue regi na cę lo rum
Orga:

Chorꝰ a ue domina ange lo rũ salue radix Org.
salue porta ex qua mundo lux est
Chor. or ta gaude virgo gloriosa super om
Org. nes speci o sa, va le o valde deco
ra ⁊ pro no bis Christũ ex
o ra.
Orga. SAl ue re gi na mater misericor
Ch. di e, vi ta dul ce do ⁊ spes nr̃a

sal ue. Ad te clama mus exu les
Orga.
filij E ue. Ad te suspira mus gemē
Chor.
tes ⁊ flen tes in hac la chrymarum
val le. Eia ergò aduoca ta no
Orga.
stra illos tu os miseri cor des o
cu los ad nos con uer te. Et Je sum
Chor.
bene di ctū fructū ventris tu i no
bis post hoc e xi liū o stēde. O
Orga.

Chor.
Orga.

SEQVVNTVR CANTICA Pro TERTIO NOCTVR:
ex ordinat: S. Bñdicti A.

In Aduentu Dñi Dñicis dieb. tm̄. Canticū p.

Ex Isaiæ prophet. cap. 40.

Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet: ⁊ brachiū eius dominabitur. Ecce merces eius cū eo: ⁊ opus illi⁹ corà̀m illo. Sicut pastor gregē suū pascet, in brachio suo ꝯgregabit agnos: ⁊ in sinu suo leuabit: fętas ipse portabit. Quis mensus est pugillo aquas: ⁊ cęlos palmo ponderauit? Quis appendit trib⁹ digitis molem terrę: ⁊ librauit in pondere montes ⁊ colles in statera? Quis adiuuit spiritū Dñi: aut quis ꝯsiliarius ei⁹ fuit: ⁊ ostendit illi? Cūquo iniit ꝯsiliūm et instruxit eū, ⁊ docuit eū semitā iustitię: ⁊ erudiuit eū scientiā: ⁊ viam prudentię ostēdit illi? Ecce gentes q̄si stilla situlę: ⁊ q̄si momentū staterę reputatę sunt. Ecce insulę quasi puluis exigu⁹, ⁊ libanus nō sufficiet ad succendendu: ⁊ animalia ei⁹ nō sufficient ad holocaustū. Omnes gentes q̄si nō sint sic sunt coram eo: ⁊ q̄si nihilū ⁊ inane reputatę sunt ei. Cant. 2. Isaie c. 42.

In aduētu

Cantate Dño canticū nouū: laus ei⁹ ab extremis terrę. Qui descenditis in mare ꝛ plenitudo ei⁹: insulę ꝛ habitatores eaꝝ. Subleuetur desertū ꝛ ciuitates eius: in domib⁹ habitabit Cedar. Laudate habitatores petrę: de vertice montiū clamabūt. Ponent Dño gloriam: ꝛ laudē ei⁹ in insulis nūciabunt. Dñs sicut fortis egredietur: sicut vir pliator suscitabit zelum. Vociferabitur ꝛ clamabit: sup inimicos suos ꝯfortabit. Tacui semp silui patiens fui: sicut parturiens loquar. Dissipabo ꝛ absorbebo simul: desertos faciā montes ꝛ colles. ꝛ oē gramen eoꝝ exiccabo. Et ponam flumina in insulas: ꝛ stagna arefaciam. Et ducā cęcos in viam quā nesciūt: ꝛ in semitis q̄s ignorauert ambulare eos faciam. Ponā tenebras coram eis in lucē: ꝛ praua in recta.

Canticū. 3.m eiusdē Is. c. 49.

Hec dicit Dñs redēptor Israel sanctus eius, ad ꝯtemptibilē aīam, ad abominatā gentem ad seruū dñoꝝ. Reges videbūt ꝛ ꝯsurgent pncipes. ꝛ adorabunt ppt

dom

Dñm q2 fidelis est: ⁊ sanctū Isrł q̄ elegit te. Hec dicit Dñs in tempore placito exaudiui te: ⁊ in die salutꝭ auxiliatus sum tui. Et seruaui te ⁊ dedi te in fedus populi: vt suscitares terrā ⁊ possideres hereditates dissipatas. Ut diceres his q̄ vincti sunt, exite ⁊ his qui in tenebris reuelamini. Sup vias pascentur: ⁊ in oīb⁹ planis pascua eoꝝ. Non esurient neqꝫ sitient, ⁊ nō pcutiet eos estus et sol: quia miserator eoꝝ reget eos. ⁊ ad fontes aquaꝝ potabit eos. Et ponam oēs montes meos in viā: ⁊ semite mee exaltabūtur. Ecce isti de lō ge venient. ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari: ⁊ isti de terra australi. Laudate celi ⁊ exultet terra. iubilate montes laudem: quia ꝯsolatus est Dñs populū suū. ⁊ pauperꝝ suoꝝ miserebitur. Glor. patri ⁊ fil.

In Natiuitate. Circūcis. ⁊ Epipha. Dñi. ⁊ purific. B. Marie ad 3. noct. Canticū pmū ex Isaie cap. 9.

Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnam. Habitantib⁹ in regione vmbre mortis: lux orta est eis.

Multiplicasti gentem: nõ magnificasti letitiam. Letabuntur corã te sicut q̃ letã tur in messe: sic exultant victores capta p̃da qñ diuidũt spolia. Iugũ enĩ oneris eius ⁊ virgã humeri ei⁹: ⁊ sceptrũ exactoris ei⁹ superasti: sicut in die Madian. Quia oĩs violenta p̃datio cũ tumultu: ⁊ vestimentũ mistũ sanguine erit in cõbustionẽ ⁊ cibus ignis. Paruulus enĩ natus est nobis: ⁊ fili⁹ datus est nobis. Et factus est p̃ncipatus sup humerũ eius: ⁊ vocabitur nomen ei⁹ admirabilis ꝯsiliarius. Deus fortis pater futuri seculi: princeps pacis. Multiplica bitur ei⁹ imperiũ: ⁊ pacis nõ erit finis. Sup soliũ Dauid ⁊ sup regnũ ei⁹ sedebit: vt ꝯfirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iustitia. Amodo ⁊ vsq; in sempiternũ: zelus dñi exercituũ faciet hoc. Cãt. 2. Isa. 66.

3 Letamini cũ ir̃sm et exultate in ea: oẽs qui diligitis eam. Gaudete cũ gaudeo vniuersi, qui lugetis super eã vt sugatis: ⁊ repleamini ab vbere ꝯsolãonis ei⁹. Ut mulgeatis ⁊ delicijs affluatis: ab oĩmoda gl̃a ei⁹. Quia hec dicit dñs: ecce ego

declinabo sup eā quasi fluuiū pacis. ⁊ quasi torrentē inundātē glām gentiū. Quā sugetis: ad vbera portabimini. ⁊ sup genua blandiētur vobis. Quomodo si cui mater blādiatur: ita ego ɔsolabor vos: ⁊ ī ihrlm ɔsolabimini. Uidebitis ⁊ gaudebit cor vrm: ⁊ ossa vra quasi herba germinabūt. Et cognoscetur man⁹ dñi seruis ei⁹: ⁊ īdignabit̄ inimicis suis. Quia ecce dñs ī igne veniet. ⁊ q̄si turbo quadrige ei⁹: reddere ī indignaōe furorē suū. ⁊ increpationē suā ī flāma ignis. Quia ī igne dñs iudicabit. ⁊ ī gladio suo ad oēm carnē: et multiplicabūtur interfecti a dño. Cāt. 3ᵐ. Isa 26

Urbs fortitudinis nostre Sion saluator: ponetur in ea murus ⁊ antemurale. Aperite portas ⁊ ingrediatur gens iusta: custodiens veritatem. Uetus error abijt. seruabis pacem: pacē q̄ in te sperauimus. Sperastis in dño in seculis eternis: in dño deo forti in ppetuū. Quia incuruabit habitantes in excelso: ciuitatē sublimē humiliabit. Humiliabit eam vsq̄ ad terram: detrahet eā vsq̄ ad puluerē. Conculcabit eam pes pauperis: gressus

pedes

egenoꝝ. Semita iusti recta est: rectus cal
lis iusti ad ambulandū. Et in semita iu
diciorꝝ tuorꝝ dñe sustinuimꝰ te: nomē tuū
ꝛ memoriale tuū in desiderio anime. Ani
ma mea desiderauit te in nocte: sed ꝛ spiri
tu meo in pcordijs meis de mane vigila
bo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra:
iustitiā discent habitatores orbis. Mi
sereamur impio ꝛ nō discet iustitiā:
in terra sanctorꝝ iniqua gessit: ꝛ nō videbit
gloriā dñi. Dñe exaltetur manꝰ tua ꝛ nō
videant: videant ꝛ ꝯfundātur zelantes po
puli: ꝛ ignis hostes tuos deuoret. Dñe da
bis pacem nobꝪ: oīa enī opera nr̄a operatus
es nobis. Gloria pr̄i ꝛ fil. ꝛ spūi s.

In Quadragesima oibꝰ dñicꝪ Cant. p.
in 3. noct. *Ex Ieremie pph. cap. 14.*

Deducant oculi mei lachrymas per
noctē ꝛ diem: ꝛ nō taceant. Qm̄
ꝯtritione magna ꝯtrita est virgo filia ppli
mei: plaga pessima vehementer. Si egres
sus fuero ad agros, ecce occisi gladio: ꝛ si
introiero ī ciuitatē ecce attenuati fame.
Propheta quoqꝫ ꝛ sacerdos abierūt in ter

ram: quā ignorabant. Nunquid proijciens abiecisti Judam: aut Sion abominata est anima tua: Quare ergo pcussisti nos: ita vt nulla sit sanitas. Expectauim⁹ pacē ⁊ nō est bonū: et tempus curationis ⁊ ecce turbatio. Cognouim⁹ dn̄e impietates nostras: iniquitates patrū nr̄oꝝ quia peccauimus tibi. Ne des nos in opprobriuꝫ propter nomen tuū: neqꝫ facias nobꝭ ꝯtumeliā solij glorie tue. Recordare: ne irritū facias fedus tuū nobiscum. Cant. 2. Iere. Tren. vlt.

Recordare dn̄e quid acciderit nobꝭ: intuere ⁊ respice opprobriū nostrū. Hereditas nr̄a versa est ad alienos: domus nr̄e ad extraneos. Pupilli facti sumus absqꝫ patre: matres nr̄e quasi vidue. Aquā nostrā pecunia bibim⁹: ligna nostra pretio cōparauim⁹. Ceruicibus nostris minabamur: lassis nō dabatur requies. Ægypto dedim⁹ manū ⁊ Assyrijs: vt saturaremur pane. Patres nr̄i peccauerūt ⁊ nō sunt: ⁊ nos iniquitates eoꝝ portauim⁹. Defecit gaudiū cordis nr̄i: versus ē in luctū chorus noster. Cecidit corona capitꝭ nr̄i: ve nobꝭ q꞉ pec

cauim⁹. Propterea mestũ factũ est in do lore cor nr̃m; ideo cõtenebrati sunt oculi nostri. Tu aũt dñe in eternũ pmanebis: solium tuum in generationẽ et gñationẽ. Quare ergo in ppetuũ obliuisceris nr̃i: derelinqs nos in longitudine dierũ. Conuerte nos dñe ad te et conuertemur: innoua dies nr̃os sicut a pri

Cant. 3ᵐ. Ezech. 36. Lcipio.

Tollam quippe vos de gentib⁹. et congregabo vos de vniuersis terris: et adducam vos in terrã vestrã. Et effundam super vos aquã mũdã. et mũdabimini ab omnib⁹ inquinamẽtis vr̃is: et ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouũ: et spiritũ nouũ ponã in medio vestri. Et auferam cor lapideũ de carne vr̃a: et dabo vobis cor carneũ. Et spm̃ meum ponã in medio vestri: et faciam vt in pceptis meis ambuletis. et iudicia mea custodiatis et operemini. Et habitabitis in terra quã dedi patribus vestris: et eritis mihi in populum et ego ero vobis in deũ. Glori. pr̃i.

In festis Resur. Ascens. et Corpis Chr̃i. Itẽ pẽ

tecostes ⁊ Dñicis infra hec festa occurrentib⁹

Cantic. pm. ex Esaie c. 61.

Quis est iste qui venit de Edom: tinctis vestibus de Bosra. Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iustitiam: ⁊ propugnator sum ad saluandū. Quare ergo rubrū est indumentū tuū: ⁊ vestimenta tua sicut calcantiū in torculari. Torcular calcaui solus: ⁊ de gentib⁹ nō est vir mecū. Calcaui eos in furore meo: ⁊ conculcaui eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eorum sup vestimēta mea: ⁊ oīa indumenta mea inquinaui. Dies enī vltionis in corde meo: ann⁹ redēptionis mee venit. Circūspexi ⁊ nō erat auxiliator: q̄siui ⁊ nō fuit qui adiuuaret. Et saluauit mihi brachium meū: ⁊ indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Glo.

Canticū secūdū Osee. 6.

Venite et reuertamur ad Dominū: qa ipse cepit ⁊ sanabit nos: percutiet ⁊ curabit nos. Viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos et vi-

uem⁹ in ɔspectu ei⁹. Sciemus sequemurq;: vt cognoscam⁹ dñm. Quasi diluculũ preparatus est egressus eius: ⁊ veniet quasi imber temporaneus ⁊ serotin⁹ terre. Quid faciam tibi Ephraim: qd faciã tibi Juda: miscdia vña q̃si nubes matutina: ⁊ q̃si ros mane ptransiens. Propter hoc dolaui in prophetis. occidi eos in verbis oꝝ mei: ⁊ iudicia tua q̃si lux egredientur. Quia miscdiã volui ⁊ nõ sacrificiũ: ⁊ scientiam dei plusq̃ȝ holocausta. Cant. 3.ᵐ Sophon. 3.

Expecta me dicit dñs. in die resurrectionis mee in futurũ: quia iudiciũ meũ vt ɔgregem gentes ⁊ colligam regna. Et effundam super eos indignationẽ meã: oẽm irã furoris mei. In igne enĩ zeli mei deuorabit oĩs terra. Quia tunc reddã populis labiũ electũ. vt inuocẽt oẽs ĩ nomĩe dñi: ⁊ seruiãt ei humero vno. Ultra flumina Æthiopie inde supplices mei: filij dispersoꝝ meorũ deferent mun⁹ mihi. In die illa nõ cõfunderis sup cũctis adinuentionib⁹ tuis: quib⁹ p̃uaricata es in me. Quia tũc aufe

ram de medio tui magniloquos sup̄bię tuę: & nō adijcies exaltari amplius in monte sā cto meo. Et derelinquā in medio tui pp̄lm pauperē & egenū: & sperabūt in noīe dn̄i. Reliquię Israel nō facient iniq̄tatē. nec lo q̄ntur mendaciū: & nō inuenietur in ore eoꝝ lingua dolosa. Quoniam ipsi pascent & accubabūt: & nō erit qui exterreat.

De Apostolis & plurib. martyrib⁹ cantica primū ex Isaię pphet. cap. 61.

Vos sacerdotes dn̄i vocabimini: ministri dei nr̄i dicetur vobis. Fortitudinē gentiū comedetis: & in gloria eaꝝ sup̄bietis. Pro ɔfusione vr̄a duplici & rubore lauda bunt partē suā. Propter hoc in terra sua duplicia possidebunt: letitia sempiterna erit eis. Quia ego dn̄s diligens iudiciū: & odi o habens rapinā in holocausto. Et dabo opus eoꝝ in veritate: & fedus perpetuū feri am eis. Et scient in gentibus semen eoꝝ: & germen eoꝝ in medio populoꝝ. Omnes qui viderint eos cognoscent illos: qui a isti sunt semen cui benedixit dominus. Gloria pr̄i & fil. Canticū 2. Sapientię. 10.

Cant: 3.

Reddidit deus iustis mercedem laborum suorum: et deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamento diei: et in luce stellarum per noctem. Transtulit illos per mare rubrum: et transuexit illos per aquam nimiam. Inimicos autem illorum demersit in mare: et ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerunt spolia impiorum: et decantauerunt Domine nomen sanctum tuum. Et victricem manum tuam laudauerunt pariter: quoniam sapientia aperuit os mutorum, et linguas infantium fecit disertas.

Cant: 2.

Fulgebunt iusti: et tanquam scintille in arundineto discurrent. Iudicabunt nationes et dominabuntur populis: et regnabit Dominus illorum in perpetuum. Qui confidunt in illo intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum et pax est electis eius.

In festis unius martyris et confessoris cant. i. Eccl. 14.

Beatus vir qui in sapientia morabitur: et qui in iustitia sua meditabitur: et in sensu cogitabit circumspectionem dei. Cibabit illum pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potabit illum.

Et firmabitur in illo ⁊ nō flectetur: ⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundetur. ⁊ exaltabit illum apud proximos suos. Et nomine eterno hereditabit illū: dn̄s deus noster. Glori.

Canticū secūdū *Jeremiæ cap. 17.*

Benedictus vir qui cōfidit in dn̄o: ⁊ erit dn̄s fiducia eius. Et erit quasi lignū quod transplantatꝰ sup aquas. quod ad humorē mittit radices suas: ⁊ nō timebit cum venerit estus. Et erit foliū eius viride. ⁊ in tēpore siccitatis nō erit solicitū: nec aliquando desinet facere fructū. Glo.

Canticū tertiū *Ecclesiastici. 31.*

Beatus vir qui inuentus est sine macula: ⁊ qui post aurū nō abijt: nec sperauit in pecunia ⁊ thesauris. Quis est hic ⁊ laudabimus eū: fecit enī mirabilia in vita sua. Qui pbatus est in illo ⁊ perfectus est: erit illi gloria eterna. Qui potuit transgredi ⁊ nō est transgressus: facere mala ⁊ nō fecit. Ideo stabilita sunt bona illiꝰ in dn̄o: ⁊ eleemosynas illiꝰ enarrabit omnis ecclesia sanctorꝝ. Glor.

¶ De B. Maria, ceterisqꝫ virginibꝰ ⁊ viduis cāt.

Canticū pmū *Ecclesiastici cap. 39.*

Obaudite me diuini fructus: ꝛ q̃si rosa plantata sup riuos aquaꝝ fructificate. Quasi libanus odorē suauitatis habete. Florete flores quasi liliū et date odorem. et frondete in gratiā ꝛ collaudate canticū: ꝛ bñdicite Dñm in opib⁹ suis. Date nomini eius magnificentiam: ꝛ ꝯfitemini illi in voce labioꝝ vestroꝝ, et in canticꝭ labioꝝ ꝛ citharis. Et sic dicetꝭ in ꝯfessione: opera Dñi vniuersa bona valde. Cāt. 2m. *Sophon. vlt.*

Cant 2 Gaudens gaudebo
Cant tertiu Non vocaberis:

Lauda filia Sion iubila Israël: letare ꝛ exulta in omni corde filia Jerusalē. Abstulit Dñs iudiciū tuū, auertit inimicos tuos rex Israël: Dñs in medio tui nō timebꝭ malū vltra. In die illa dicetur Jrlm noli timere: Sion nō dissoluātur man⁹ tue. Dñs Deus tu⁹ in medio tui fortis ipse saluabit. gaudebit sup te in letitia: silebit in dilectione tua ꝛ exultabit super te in laude. Nugas qui à lege recesserant ꝯgregabo q2 ex te erant: vt nō vltra habeas sup eos opprobriū. Ecce ego interficiā oēs qui afflixerūt te in tēpe illo. ꝛ saluabo clau

dicantem: ⁊ eā que eiecta fuerat ꝯgregabo. Et ponā eos in laudē ⁊ in nomen: in omni terra ꝯfusionis eoꝝ. In tēpoꝛe illo quo adducam vos: ⁊ in tp̄e quo ꝯgregabo vos. Dabo enī vos in nomen ⁊ in laudem oīb9 populis terre: cū ꝯuertero captiuitatem vestram coꝛā oculis vestris dicit Dominus.

Canticū tertiū Zachariæ. 2. cap.

Gaude ⁊ letare filia Sion: quia ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui ait domin9. Et applicabūtur gentes multe ad Dominū in die illa: ⁊ erunt mihi in populū. Et habitabo in medio tui: ⁊ scies quia Dn̄s exercituū misit me ad te. Et possidebit Dn̄s Judā partē suā in terra sanctificata: ⁊ eliget adhuc Jerusalem. Sileat oīs caro à facie Dn̄i: quia ꝯsurrexit de habitaculo sancto suo. Gloꝛia patri ⁊ fil.

De S. Cruce cātic. 1. Dn̄e audiui audit. 2. Pꝛo iniq̄tate vidi. 3. Egressus es in sal. fol. 84.

De sct. Angelis cāt. 1. Dn̄e miser. nr̄i te. n. 21. 2. Audite q̄ longe est. fol. 22. 3. Miserere dn̄e pleb. 22.

In dedicatione templi, p 3. noct. Cant. j.
Letare Jerus. vt sup. fol. 136. Cant. 2m. Isa. 61.

Gaudens gaudebo in Dño: et exultabit aïa mea in deo meo. Quia induit me vestimento salutis: et indumento iustie circũdedit me. Quasi sponsum decoratũ corona: et qsi sponsam ornatã monilib' suis. Sicut enim terra pfert germen suũ, et sicut hortus semẽ suũ germinat: sic dñs deus germinabit iustitiã et laudem coram vniuersis gentib'. Propter Sion nõ tacebo, et propt' Jerusalem nõ qescam: donec egrediatur vt splendor iustus ei'. et saluator eius vt lampas accendatur. Et videbũt gẽtes iustũ tuũ: et cũcti reges inclytũ tuũ. Et vocabitur tibi nomen nouũ: quod os Dñi nominabit. Et eris corona glorie in manu Dñi: et diadema regni in manu dei tui.

Canticũ tertiũ. Isaiæ cap. 62.

Non vocaberis vltra derelicta: et terra tua nõ vocabit' ampli' desolata. Sed vocaberis volũtas mea in ea: et terra tua inhabitata. Quia cõplacuit Dño in te: et terra tua inhabitabit'. Habitabit enĩ

iuuenis cū virgine: ⁊ habitabūt in te filij tui. Et gaudebit sponsus sup sponsam: ⁊ gaudebit sup te Deus tu⁹. Sup muros tuos Jerusalem ꝯstitui custodes: tota die ⁊ tota nocte in perpetuū non tacebūt. Qui reminiscimini Dñi ne taceatis. ⁊ ne detis silentiū ei; donec stabiliat ⁊ donec ponat Jerusalem laudem in terra. Gloria pa. ⁊ f. ⁊ sp. s.

Quas DAVID vates cecinit laudesq, precesq,
Et legis veteris cætera turba DEO.
Dauidis fœlix Aichleri dextera scripsit
Odas antiquis iungit & ecce nouas.

HYMNI.

In Aduentu Dñi ad vesp. hym⁹. D. Ambr.

Onditor alme syderum

Æterna lux credentium,

Christe redemptor omnium Exaudi pre

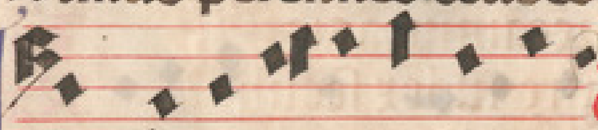
ces supplicū. Qui cōdolens interitu
Mortis perire seculum:
Saluasti mundum languidum
Donans reis remedium.
Vergente mundi vespere
Uti sponsus de thalamo
Egressus honestissima
Virginis matris clausula.
Cuius forti potentię
Genu curuantur omnia,
Cęlestia terrestria
NB. Fatentur nutu subdita.
Vacat. Occasum sol custodiens
Luna pallorem retinens
Candor in astris relucens
Certos obseruat limites.
Te deprecamur agie
Venture iudex seculi
Conserua nos in tempore
Hostis à telo perfidi.
Laus honor, virtus, gloria
Deo patri & filio, Sancto simul para

clito. In seculorum secula. ℣ Rorate cæli. &c.

Ad noctur. hymn⁹ B. Greg. vel S. Tho.

VErbum supernū prodiens
A patre olim exiens:
Qui natus orbi subuenis
Cursu decliui temporis.
Illumina nunc pectora
Tuoque amore concrema,
Audito vt præconio
Sint pulsa tandem lubrica.
Iudexque cum post aderis
Rimari facta pectoris,
Reddens vicem pro abditis
Iustisque regnum pro bonis.
Non demum arctemur malis
Pro qualitate criminis:
Sed cum beatis compotes,
Simus perennes celibes. Laus h.

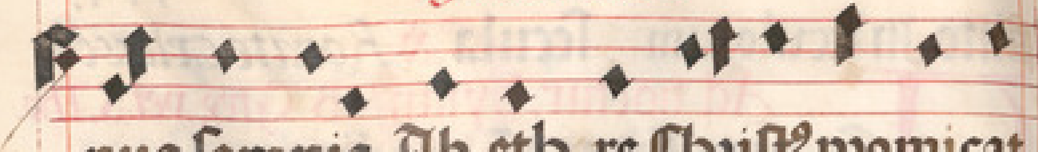
Ad Laudes hymn⁹ B. Ambrosij

VOx clara ecce intonat,

Obscura queque increpat. Pellantur emi

nus somnia. Ab ethere Christus promicat.

Mens iam resurgat torpida,
Que sorde extat saucia:
Sidus refulget iam nouum
Ut tollat omne noxium.

E sursum agnus mittitur
Laxare gratis debitum.
Omnes pro indulgentia
Uocem demus cũ lachrymis.

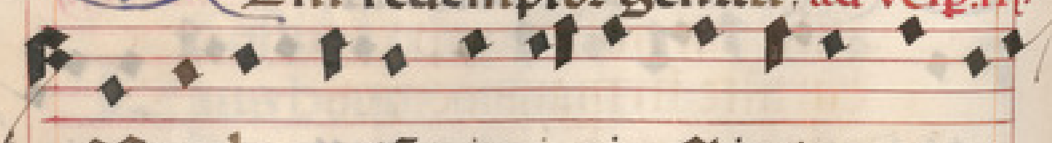
Secundo vt cum fulserit
Mundumque horror cinxerit,
Non pro reatu puniat
Sed nos pius tunc protegat.

Laus honor, virtus, gloria
Deo patri et filio, Sancto simul para
clito, In seculorum secula. *V. Vox clam.*

In vigilia Natis Dñi ad vesp. hy.

Ueni redemptor gentiũ,

Ostende partũ virgi nis, Miretur omne

secu lum; Talis decet partus Deum.
Non ex virili semine,
Sed mystico spiramine:
Verbum Dei factum caro;
Fructusque ventris floruit.
Aluus tumescit virginis
Claustra pudoris permanent:
Vexilla virtutum micant;
Versatur in templo Deus.
Procedens de thalamo suo.
Pudoris aula regia:
Gemine gigas substantie
Alacris vt currat viam.
Egressus eius à patre.
Regressus eius ad patrem,
Excursus vsque ad inferos.
Recursus ad sedem Dei.
Æqualis eterno patri
carnis tropheo accingere:
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.
Presepe iam fulget tuum.

In natiuit

Lumenq; nox spirat nouū
Quod nulla nox interpolet
Fideque iugi luceat.
Deo patri sit glor. Ad nocturnum

Hymn9 Venantij Fortunati

Agnoscat omne seculū
venisse vite prę mi um, Post hostis a
speri iugum Apparu it re demptio.

Esaias quę pręcinit
Completa sunt in virgine,
Annuntiauit angelus
Sanctus repleuit Spiritus.
Maria ventre concipit
Verbi fidelis semine,
Quem totus orbis nō capit
Portant puellę viscera.
Radix Jesse iam floruit,
Et virga fructum edidit,
Fœcunda partum protulit.

Et v

Et virgo mater permanet.
Presepe poni pertulit,
Qui lucis auctor extitit
Cum patre celos condidit.
Sub matre pannos induit.
Legem dedit qui seculo.
Cuius decem precepta sunt,
Dignando factus est homo
Sub legis esse vinculo.
Adam vetus quod polluit
Adam nouus hoc abluit:
Tumens quod ille deiicit
Humillimus hic erigit.
Iam nata lux est & salus
Fugata nox, & victa mors
Venite gentes credite.
Deū Maria protulit.
Gloria tibi dñe q̇ nat⁹ es de ꝟgine &c.

Ad hy. D.Amb.

Christe redemptor omniū
Ex patre patris vnice:
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.

Tu lumen, tu splendor patris,
Tu spes perennis omnium:
Intende quas fundunt preces,
Tui per orbem famuli.
Memento salutis author
Quod nr̄i quondam corporis
Ex illibata virgine
Nascendo formam sumpseris.
Sic presens testatur dies
Currens per anni circulum:
Quod solus à sede patris,
Mundi salus adueneris.
Hunc celum, terra, hunc mare,
Hunc omne quod in eis est
Auctorem aduentus tui
Laudans exultat cantico.
Nos quoq; qui sancto tuo
Redempti sumus sanguine
Ob diem natalis tui,
Hymnū nouū concinimus.
Gloria tibi domine.
Qui natus es de virgine
Cum P̄re & sancto Spiritu
In sempiterna secula. ℟. Amen.

Ad vesperas 2. de natiu. Dñi hymn' Sedulij

Solis oꝛ tus car di ne

Ad vsq3 terrę limitẽ: Chri

stũ canamus pꝛincipem Natũ Maria

virgine.

Beatus auctoꝛ seculi
Seruile coꝛpus induit:
Ut carne carnẽ liberans
Ne perderet quos condidit.

Castę parentis viscera
Cęlestis intrat gratia:
Uenter puellę baiulat
Secreta, quę non nouerat.

Domus pudici pectoꝛis
Templum repente fit Dei:
Intacta nesciens virum
Uerbo concepit filium.

Enixa est puerpera,
Quẽ Gabꝛiel pꝛędixerat:

Quem matris aluo gestiens:
Clausus Joannes senserat.
Fœno iacere pertulit.
Presepe non abhorruit:
Paruoqz lacte pastus est,
Per quem nec ales esurit.
Gaudet chorus celestium,
Et angeli canunt Deo:
Palámqz fit pastoribus,
Pastor creator omnium.

[N]atoqz laus quam maxima.
Cum sancto sit spiramine,
Nunc & per omne seculũ. Amen.

Tam in vñis quam in Laudibus. De vno Mart.

De S. Stephano. pt. ad noct. hy.

Sancte Dei preci o se
Protomartyr Stephane,
Qui virtute charitatis
Circumfultus vndique:
Dominũ pro inimico
Exorasti populo.
Funde preces pro deuoto

Tibi nunc collegio
Ut tuo propitiatus
Interuentu Dominus:
Nos purgatos à peccatis
Iungat celi ciuibus.
Gloria ⁊ honor Deo
Usquequo altissimo
Una patri filioque
Inclyto paraclito:
Cui laus est ⁊ potestas
Per eterna secula. ℟ Amen.

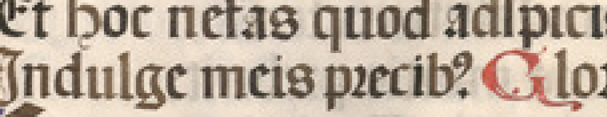

Ad laud. ⁊ vespas hymn⁹

Stephano primo martyri
Cantemus canticū nouum:
Quàm dulcis est psallentibus,
Opem ferat credentibus.
Hic primus almo sanguine
Christi secutus gloriam:
Uiam salutis ceteris
Amore mortis prebuit.
Hic enim per Apostolos
Probatus in laude Dei
Uexilla mortis rapuit,

Ut preferretur omnibus.
O preferenda gloria
O beata victoria
Hoc meruisse Stephanũ
Ut sequeretur dominum.
Ille leuatis oculis
Uidit patrem cũ filio:
Monstrans in celis viuere
Quẽ plebs gaudebat perdere.
Iudei magis seuiunt
Saxaq3 prensant manibus:
Coniurant vt occiderent
Uerendum Christi militem.
At ille celum intuens
Tradit beatum spiritum:
Pro persequentum crimine
Precem fœcundam dirigit.
Deus creator omnium
Dimitte cecis hoc malum,
Et hoc nefas quod adspicis
Indulge meis precib9. Glor. tibi dñe q

De S. Joã-ne Aplo ad vesp. ⁊ lau.

Solennis di- es ad- uenit.

Quo virgo cęlum petiit
Euangelista maximus
Joannes & Apostolus.
Hinc vota laudis soluere
Et hymnũ gestit promere
Caterua nostri ordinis
Honore tanti cęlibis.
Quem sacro super pectore
Tuo facis recumbere
Ultima in cœna Domine,
Quàm patereris pridie.
Cui matrem tali fœdere
Mortis coniungis tempore:
Ut nouerint se colere
Matris ac prolis nomine.
Qui carne solo positus
Mente polo contiguus,
Uerbum inedicibile
Cordis conspexit lumine.
Huius prece assidua
Ut nostra soluas crimina:
E cęlo dones pręmia
Uoce precamur cernua.
Sursum erectis cordibus
Uersis in terram vuultibus.

De Innocent.

In trinitatis nomine
Te adoramus Kyrie. Amē.

De SS. Innocētib⁹ ad vrās & laud. hy. Prud.

SAlvete flores martyrum
Quos lucis ipso in limine
Christi insecutor sustulit,
Ceu turbo nascentes rosas.
Vos prima christi victima
Grex immolatorum tener
Aram ante ipsam simplices
Palma & coronis luditis. Gl'a Adnocēt:
Audit tyrannus anxius
Adesse regum principem;
Qui nomen israël regat
Teneatque David regiam
Exclamat amens nuncio
Successor instat pellimur
Satelles i ferrum rape
Perfunde cunas sāguine
Quid proficit tantum nefas?
Quid crimen herodē iuvat?
Un⁹ tot inter funera
Impune Christus tollitur
Gloria tibi domine &c.

O barbarie

O barbarum spectaculum
Vix interemptor inuenit
Locum minutis artubus
Quo plaga descendat patens.
Quid profuit tantum nefas?
Inter coæui sanguinis
Fluenta solus integer
Impunè Christus tollitur.
Sit Trinitati gloria
Honor, virtus, victoria
Quę dat coronam testibus,
Per seculoꝝ secula. Amen. 1583.

In fest. Circūcisionis ad vesp. hy.

Corde natus ex parentis, ante mūdi exordium, Alpha ⁊ ω cognominatur, ipse fons ⁊ clausula omniū q̄ sunt fuerūt, q̄q; post futura [sunt] seculoꝝ seculis.

Hym. A. Prud.

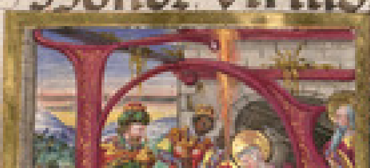
O beatus partus ille, virgo cum puerpera,
Edidit nostrã salutẽ, fœta sancto spiritu,
Et puer redẽptor orbis, os sacratũ protulit
Seculoꝝ seculis.

Psallat altitudo celi, psallant oẽs angeli
Quicq̃d est virtutis vsquã, psallat in laude dei.
Nulla linguaꝝ silescat, vox ⁊ omnis ꝯsonet
Seculoꝝ seculis.

Ecce quẽ vates vetustis ꝯcinebant seculis,
Quẽ prophetaꝝ fideles pagine spoponderãt,
Emicat, ꝑmissus olim, cũcta collaudent eũ
Seculoꝝ seculis.

Te senes ⁊ te iuuentus, paruuloꝝ te chorus,
Turba matrũ, ṽginũq; simplices puellule,
Voce ꝯcordes pudicis ꝑstrepãt ꝯcentibus
Seculoꝝ seculis.

Tibi Chr̃e sit cũ patre, hagioq; pneumati
Hymnꝰ melos, laus perennis, gratiaꝝ actio
Honor, virtus, victoria, regnũ eternaliter
Seculoꝝ seculis. Am.

Ad noct. ⁊ laud. hy. vt ĩ natiu. sup.

In fe. Epiphanie hy. Sedulij.

Hostis Herodes impi

e; Christū ve ni re quid times. Non eri

pit mortali a qui regna dat cę le sti a.

Ibant Magi, quam viderant,
Stellam sequentes pręuiam
Lumen requirunt lumine
Deum fatentur munere.

Lauacra puri gurgitis
Cęlestis Agnus attigit;
Peccata, quę non detulit,
Nos abluendo sustulit.

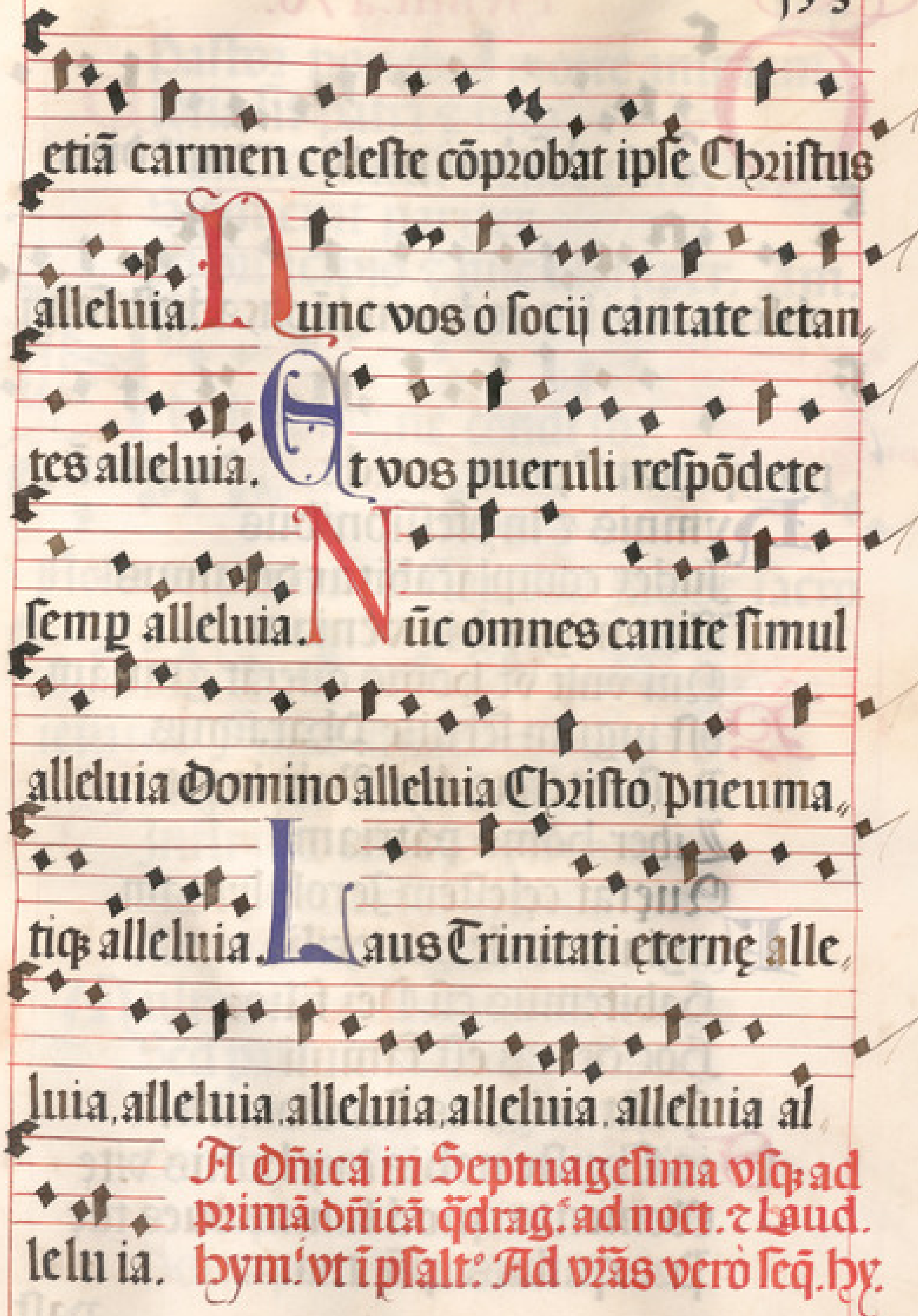
Nouū genus potentię
Aquę rubescunt hydrię,
Vinumqꝫ iussa fundere
Mutauit unda originem. Gloria tibi domine

Natoqꝫ laus quaꝫ maxima
Cum sancto sit spiramine,
Nunc & per omne seculū.

O sola magnarum vrbium
maior bethlem cui contigit, ducem
salutis coelit⁹ icorporatū gignere.
Quem stella que solis rotam
Vincit decore ac lumine,
Venisse terris nunciat
Cum carne terrestri deum.
Videre postquā illū magi
Eoa promunt munera,
Stratiq; votis offerunt
Thus myrrhā et aurū regiū.
Regem deumq; annunciant
Thesaur⁹ et fragrās odor,
Thuris sabei ac myrrhe⁹
Puluis sepulchrū p̄docet
Gloria tibi domine
Qui apparuisti hodie.
luia. Nubium cursus ventorꝝ volat⁹

fulgurũ coruscatio ⁊ tonitruũ sonitus
dulce cõsonent simul alleluia. Fluctus
⁊ vndę imber ⁊ procellę. tẽpestas ⁊ sereni
tas cauma. gelu. nix pruinę saltus nemo
ra pangant alleluia. Hinc varię volu
cres creatori laudibus ꝯcinite cũ alleluia.
Ast illinc respondeant voces altę diuer
sarꝝ bestiarꝝ alleluia. Istinc montiũ celsi

vertices sonent alleluia. Illinc vallium
ꝓfunditates saltent alleluia. Tu quoqꝫ
maris iubilans abysse dic alleluia. Nec
non terrarū molis īmensitates alleluia.
Nunc omne genus humanū laudans
exultet alleluia. Et creatori grates fre-
q̄ntās ꝯsonet alleluia. Hoc deniqꝫ nomē
audire iugi ter delectatur alleluia. Hoc

A dñica in Septuagesima usqꝫ ad
primā dñicā ꝗdrag. ad noct. & Laud.
hym. ut ī psalt. Ad vēās verò seq. hy.

Dies absoluti prete- reunt dies observa- biles redeunt tēpus ad est sobri um, quęramꝰ puro corde do minū.

Hymnis ꝛ in ꝯfessionibus
Judex complacabitur dominus
Non negat hic veniam
Qui vult vt homo quęrat gratiam.

Post iugum seruile Pharaonis
Post catenas dirę Babylonis:
Liber homo patriam
Quęrat cęlestem Jerosolymam.

Fugiamus de hoc exilio
Habitemus cū Dei filio:
Hoc decus est famuli
Si sit coheres sui Domini.

Sis Christe nobis dux huius vitę
Memento quod sumus oues tuę
Pro quibus ipse tuam,

past

Pastor ponebas morte animam.
Gloria sit patri τ filio,
Sancto simul honor paraclito:
Sicut erat pariter,
In principio τ nũc τ semper. Am.

Audi benigne conditor,

Sabbato añ Dñic. Inuocauit, τ deinceps vsq; ad Dñic. Oculi exceptis dominicis τ festis, qti. die ad vñas hy. Greg.

Nostras preces cũ fletibus, In hoc sacro

ieiunio, Fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium
Infirma tu scis virium:
Ad te reuersis exhibe
Remissionis gratiam.
Multum quidem peccauimus,
Sed parce confitentibus:
Ad laudem tui nominis,
Confer medelam languidis.
Sic corpus extra conteri
Dona per abstinentiam,

Jeiunet vt mens sobria
A labe prorsus criminum
Presta beata Trinitas.
Concede simplex vnitas
Vt fructuosa sint tuis
Jeiuniorum munera. Am.

In Quadragesima a prima Dnica vsq; ad Sab. Dnice 3. inclusiue ad noct: p 14. noct. hym? Ambr.

Ex more docti mystico,
Seruemus hoc ieiunium:
Deno dierum circulo
Ducto quater notissimo.
Lex & prophete primitus
Hoc pretulerunt, postmodum
Christus sacrauit, omnium
Rex atque factor temporum.
Vtamur ergo parcius
Verbis, cibis, & potibus,
Somno, iocis, & arctius
Perstemus in custodia.
Vitemus autem pessima
Que subruunt mentes vagas,
Nullumqz demus callidi
Hostis locum tyrannidi.

Dicamus

Dicamus omnes cernui,
Clamemus atque singuli;
Ploremus ante iudicem,
Flectamus iram vindicem.
Nostris malis offendimus
Tuam Deus clementiam,
Effunde nobis desuper,
Remissor indulgentiam.
Memento, quòd sumus tui,
Licet caduci plasmatis
Ne des honorem nominis
Tui, precamur, alteri.
Laxa malum quod fecimus
Auge bonum, quod poscimus,
Placere quo tandem tibi
Possimus hic & perpetim.
Presta beata Trinitas. &c.

In xl.ª vt sup. ad Laudes hym. D. Amb.

Iam Christe sol iustitię
Mentis diescant tenebrę:
Virtutum vt lux redeat,
Terris diem cùm reparas.
Dans tempus acceptabile,

Et penitens cor tribue
Conuertat ut benignitas
Quos longa suffert pietas.
Quiddamque penitentię
Da ferre quamuis grauium,
Maiore tuo munere,
Quo demptio fit criminum.
Dies venit dies tua,
In qua reflorent omnia:
Letemur in hac, ad tuam
Per hanc reducti gratiā.
Te, rerum vniuersitas,
Clemens, adoret, Trinitas:
Et nos noui per veniam,
Nouum canamus canticum. Am.

℣.

In Qudragesima ad tertiam hymn⁹.

Dei fide qua viuimus,
Spe perenni, qua credimus:
Per charitatis gratiam,
Christo canamus gloriam.
Qui ductus hora tertia
Ad passionis hostiam
Crucis ferens suspendia,

Quem

Ouem reduxit perditam.
Precemur ergo subditi,
Redemptione liberi:
Ut eruat à seculo,
Quos soluit à chirographo.
Gloria tibi Trinitas
Æqualis vna Deitas:
Et ante omne seculum
Et nunc & in perpetuum. Amen.

Ad Sextam Hymnus.

Quia Christus hora sitijt,
Crucem, vel in qua subijt:
Quos præstat in hac psallere,
Ditet siti iustitię.
Quibus sit & esuries
Quam ipse de se satiet:
Crimen sit vt fastidium,
Uirtusque desiderium.
Charisma sancti spiritus
Sic influat psallentibus,
Ut carnis æstus frigeat
Et mentis algor ferueat. Glor. ti.

Ad Nonam hymnus.

TErnis ter horis numerus

Sacrę fidei panditur:
Nunc Trinitatis nomine
Munus precemur venię.
Latronis en confessio
Christi meretur gratiam:
Laus nostra, vel deuotio
Meretur indulgentiam.
Mors per crucem nunc interit
Et post tenebras lux redit:
Horror dehiscat criminum,
Splendor nitescat mentium. 102.

Quatuor poribꝰ Dominicis in xl.me ad vesperas hymꝰ

Ad preces nostras deitatis

aures Deus inclina pietate sola: sup

plicū vota suscipe, precamur, famuli tui.
Respice clemens solio de sancto
Vultu sereno lampades illustra,
Lumine tuo tenebras depelle
Pectore nostro.

Crimina laxa pietate multa,
Ablue sordes vincula disrumpe;
Parce peccatis, releua iacentes
Dextera tua.

Te sine tetro mergimur profundo,
Labimur alta sceleris sub vnda;
Brachio tuo trahimur ad clara
Sidera cęli.

Christe lux vera, bonitas & vita,
Gaudium mundi, pietas immensa:
Qui nos à morte roseo saluasti
Sanguine tuo.

Insere tuum, petimus, amorem
Mentibus nostris, fidei refunde
Lumen ęternum, charitatis auge
Dilectionem.

Tu nobis dona fontem lacrymarum
Ieiuniorum fortia ministra:
Vitia carnis millia retunde,
Framea tua.

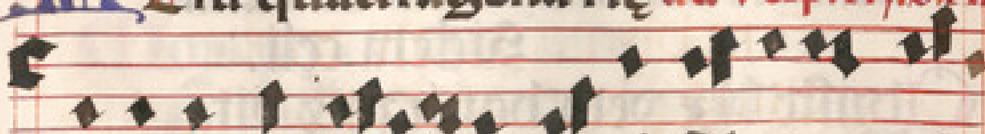
Procul à nobis perfidus absistat
Satan à tuis viribus confractus,
Sanctus assistat spiritus à tua
Sede demissus.

Gloria Deo sit ęterno patri,
Sit tibi semper genitoris nate,
Cum quo ęqualis Spiritus p̃ cũcta
Secula regnat. A.

Sabbato ante Dñic. 3.am & deinc. ad vesp. hy. S. Hil.

IEsu quadragena rię

dicator abstintię. Qui ob salutem mẽ

ti um, Hoc sanxeras ie iunium.

Quo paradiso redderes
Seruata parsimonia
Quos inde gastrimargiæ
Huc illecebra depulit.

Adesto nunc Ecclesię
Adesto pœnitentię:
Qua pro suis excessibus
Profusis orat fletibus.

Tu retroacta crimina
Tua remitte gratia,
Et à futuris adhibe

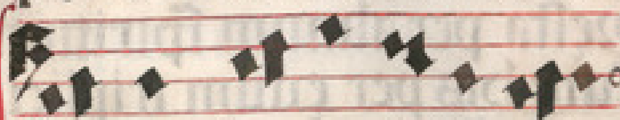
Custodiam mitissime.
Ut expiati annuis
Ieiuniorum victimis
Tendamus ad paschalia
Digne colenda gaudia.
Presta pater per filium
Presta per almum spiritum
Cum his per euum triplici
Unus Deus cognomine. Amen.

Ad nocturnū hymn?

Summi largitor premij
Spes qui es unica mundi:
Preces intende seruorum
Ad te deuote clamantium.
Nostra te conscientia
Graue offendisse monstrat:
Quam emundes supplicamus
Ab omnibus piaculis.
Si renuis, quis tribuet?
Indulge, quia potens es
Si corde rogamus puro
Certe debes ex promisso.
Ergo accepta hoc nostrum
Qui sanxisti ieiunium;

Quo mystice paschalia
Capiamus sacramenta.
Summa nobis hoc conferat
Et adoranda Trinitas
In qua gloriatur vnus
Per cuncta secula Deus. Amen.

Ad laudes hym.

CLarum decus ie iunij,
Monstratur orbi cęlitus:
Quod Christus auctor omniũ
Cibis dicauit abstinens.
Hoc Moyses charus Deo,
Legisque lator factus est
Hoc Heliam per aëra
Curru leuauit igneo.
Hinc Daniel mysteria
Victor leonum viderat
Per hoc amicus intimus
Sponsi, Joannes claruit.
Hec nos sequi dona Deus
Exempla parsimonię
Tu robur auge mentium
Dans spiritale gaudium.

Presta pr̄ p fil. p̄sta p al. sp. cū his p.

Sabb.^to ante Iudica & deinceps ad vesp. hym.

Vexil la re gis prodeunt
Fulget crucis myste riū,
Quo carne carnis conditor, suspēs9 est pati bulo.

Quo vulneratus insuper
Mucrone diro lanceę
Ut nos lauaret crimine
Manauit vnda et sanguine.

Impleta sunt quę concinit
Dauid fideli carmine:
Dicens in nationibus
Regnauit à ligno Deus.

Arbor decora & fulgida,
Ornata regis purpura.
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beata cuius brachijs

Secli pependit pretium
Statera facta corporis
Predamque tulit tartari.
O Crux aue spes vnica
Hoc passionis tempore
Auge pijs iustitiam
Reisque dona veniam.
Te summa Deus Trinitas
Collaudet omnis spiritus:
Quos per crucis mysterium
Saluas. rege per secula. Amen

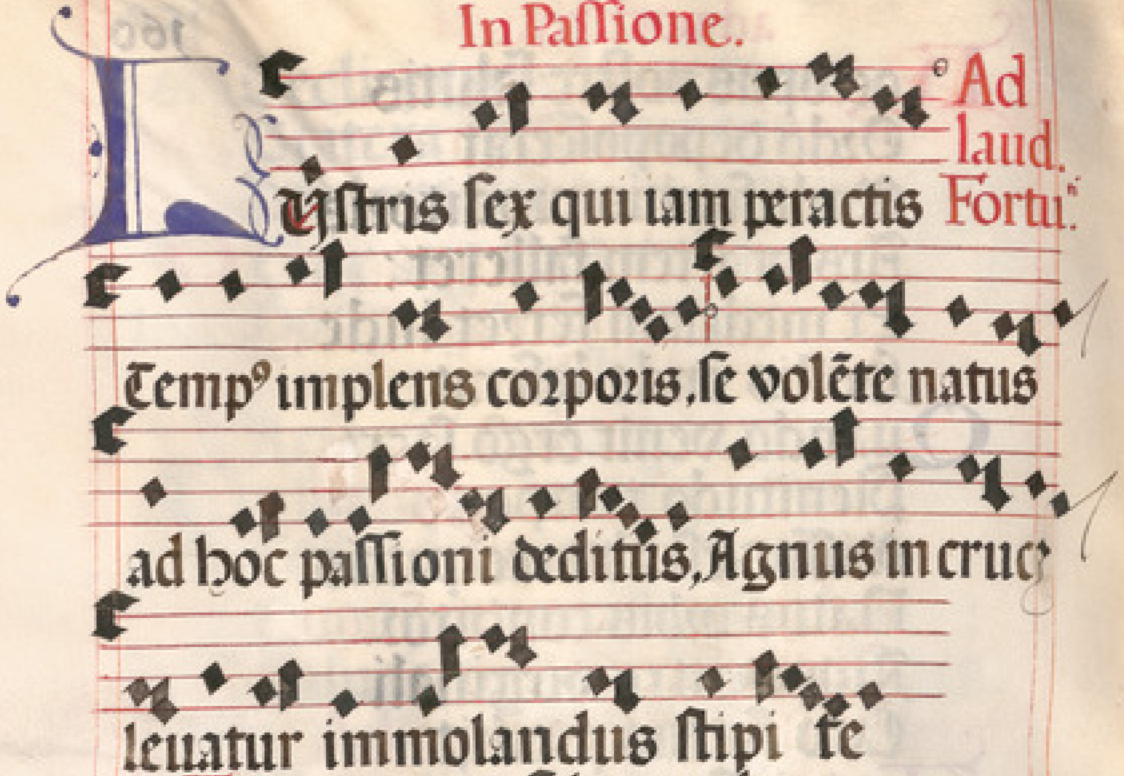
Ad nocturn. hym. Fortunati

Pange lingua gloriosi
Prelium certaminis
Et super crucis tropheum
Dic triumphum nobilem
Qualiter redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De parentis protoplasti
Fraude factor cõdolens
Quando pomi noxialis.
Morsu ĩ morte corruit:
Ipse lignũ tunc notauit
Damna ligni vt solueret.

hac

Hoc opus nostre salutis
Ordo depoposcerat
Multiformis proditoris
Ars vt artem falleret:
Et medelam ferret inde,
Hostis vnde leserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis
Missus est ab arce patris
Natus orbis conditor:
Atque ventre virginali
Caro factus prodiit.
Vagit infans inter arcta,
Conditus presepia:
Membra pannis inuoluta
Virgo mater alligat.
Et manus pedesque et crura
Stricta cingit fascia.
Gloria et honor Deo
Vsquequaque altissimo,
Vna patri, filioque
Inclyto paraclito
Cui laus est et potestas
Per eterna secula. R. Amen.

Ad laud. Fortu.

Hic acetum, fel, arundo,
Sputa, claui, lancea
Mite corpus perforatur
Sanguis, vnda profluit;
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lauantur flumine.

Crux fidelis inter omnes
Arbor vna nobilis:
Nulla sylua talem profert
Fronde, flore, germine:
Dulce lignum, dulces clauos
Dulce pondus sustinet.

Flecte ramos arbor alta
Tensa laxa viscera
Et rigor lentescat ille
Quem dedit natiuitas
Ut superni membra regis
Miti tendas stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre secli precium
Atque portum preparare
Nauta mundo naufrago.
Quem sacer cruor perunxit
Fusus agni corpore.
Gloria et honor deo usquequaque.

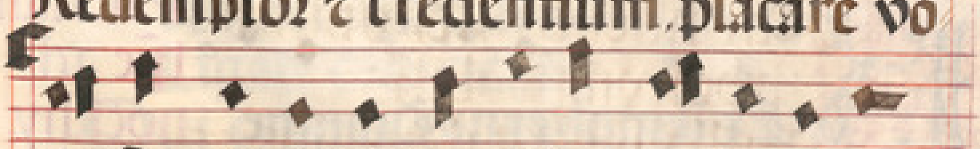
Dñica Palmar ad lau.

Rex Christe factor omniũ.

Redemptor et credentium, placare vo

tis supplicũ, Te laudibus co lenti um.
Quius benigna gratia
Crucis per alma vulnera,

Virtu

Dn̄ica palm.

Virtute soluit ardua
Primi parentis vincula.

2° Qui es creator siderum
Tegmen subisti carneum
Dignatus hanc vilissimam
Pati doloris formulam.

4 Ligatus es vt solueres
Mundi ruentis complices:
Per probra tergens crimina
Que mundus auxit plurima.

Cruci redemptor figeris
Terram sed omnem concutis:
Tradis potentem spiritum.
Nigrescit atque seculum.

Mox in paterne glorie
Victor resplendens culmine:
Cum spiritus munimine
Defende nos rex optime. Amen.

Paschali tp̄e ad noct. hy.

Rex sempiterne domine.
Rerum creator omnium
Qui eras ante secula
Semper cum patre filius.

2°

Qui mundi in primordio
Adam plasmasti hominem,
Cui tuę imagini
Vultum dedisti similem.
Quem diabolus deceperat
Hostis humani generis
Cuius tu formam corporis
Assumere dignatus es.
Ut hominem redimeres
Quem ante iam plasmaueras,
Et nos deo coniungeres
Per carnis contubernium.
Quem editum ex virgine
Pauescit omnis anima:
Per quem & nos resurgere
Deuota mente credimus
Qui nobis in baptismate
Donasti indulgentiam:
Qui tenebamur vinculis
Ligati conscientię.
Qui crucem propter hominem
Suscipere dignatus es
Dedisti tuum sanguinem
Nostrę salutis pretium.

Quesum

Quęsumus auctor omnium
In hoc paschali gaudio,
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.
Gloria tibi Domine
Qui surrexisti à mortuis
Cum patre ⁊ sancto spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Ad laudes hymnꝰ. D. Ambrosij.

Aurora lucis rutilat
Cęlum laudibus intonat:
Mundus exultans iubilat
Gemens infernus vlulat.
Cum rex ille fortissimus
Mortis confractis viribus,
Pede conculcans tartara,
Soluit à pœna miseros.
Ille qui clausus lapide,
Custoditur sub milite:
Triumphans pompa nobili,
Victor surgit de funere.
Solutis iam gemitibus
Et inferni doloribus

Quia surrexit Dominus
Resplendens clamat Angelus. Quos. Gla tibi.

Tristes erant Apostoli Ad vesp: et noct: hym: de Apost:
De nece sui domini;
Quem morte crudelissima
Servi damnarant impij.

Sermone blando angelus
Predixit mulieribus;
In Galilea Dominus
Videndus est quantocyus.

Ille dum pergunt concite
Apostolis hoc dicere;
Videntes eum vivere
Christi tenent vestigia

Quo agnito discipuli
In Galileam propere
Pergunt videre faciem
Desideratam Domini. Quos. Gla.

Claro paschali gaudio, Ad Laudes.
Sol mundo nitet radio;
Cum Christum iam Apostoli
Visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi vulnera
In Christi carne fulgida;

Ad vesper.

Resurrexisse Dominum
Voce fatentur publica
Rex Christe clementissime
Tu corda nostra posside:
Ut tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.
Quesum' auctor. Glor. tibi Dñe q.

℣. In resurrectione tua xpe. Ad vesp. hy.

D cœnam agni prouidi
Et stolis albis candidi:
Post transitũ maris rubri Christo cana
mus principi.
Cuius corpus sanctissimũ
In ara crucis torridum:
Cruore eius roseo,
Gustando viuimus Deo.
Protecti pasche vespere
A deuastante angelo:
Erepti de durissimo

Pharaonis imperio.
Iam pascha nostrum Christus est
Qui immolatus agnus est:
Synceritatis azyma
Caro eius oblata est.
O verè digna hostia
Per quam fracta sunt tartara:
Redempta plebs captiuata,
Reddita vite premia.
Con surgit Christus tumulo,
Victor redit de barathro:
Tyrannum trudens vinculo,
Et paradisum reserans.
Quesumus auctor. Glor. tibi dñe

In festo Ascensionis Dñi ad vesp. hymn⁹. Iesu nr̃a redemptio. ut in laudibus

Estum nunc celebre mag
naqꝫ gaudia cõpellunt
animos carmina promere Cuz Christus

De Ascensione

solium scandit ad arduũ celoꝝ pius ar
Conscendit iubilãs let⁹ ad ethera.
Sanctoꝝ populus predicat inclytũ.
bi ter. Concinit pariter angelicus chorus
Victoris boni gloriam.

Qui scandens superos vincula vinxerat
Donans terrigenis munera plurima,
Districtus rediet arbiter omnium
Qui mitis modo transijt.

Oramus Domine conditor inclyte
Deuotos famulos respice, protege
Ne nos liuor edax demonis obruat
Demergat vel in inferos.

Ut cum flãmiuoma nube reuerteris
Occulta hominũ pandere iudicans,
Ne des supplicia horrida noxijs
Sed iustis bona premia.

Presta hoc genitor optime, maxime,
Ho' tu nate Dei & bone spiritus:
Regnans perpetuo fulgida Trinitas,
Per cuncta pie secula. Amen Ad noct.

Hymn⁹ D. Gregor.

Æterne Rex altiss.

Æter ne rex altis sime, redēptor
et fidelium: quo mors soluta deperit
datur trium phus gra tię.

Scandens tribunal dexterę
Patris, potestas omnium
Collata est Jesu cęlitus
Quę non erat humanitus.
Ut trina rerum machina
Cęlestium, terrestrium
Et infernorum condita
Flectat genu iam subdita.
Tremunt videntes angeli
Versa vice mortalium:
Culpat caro, purgat caro
Regnat Deus Dei caro.
Tu esto nostrum gaudium
Manens olympo preditum:
Mundi regis qui fabricam

Mundana vincens gaudia.
Hinc te precantes quęsumus
Ignosce culpis omnibus:
Et corda sursum subleua.
Ad te superna gratia.
Ut cum repente ceperis
Clarere nube iudicis:
Pœnas repellas debitas
Reddas coronas perditas.
Gloria tibi Dñe. q̇ scand; sup sidera: c.

Ad lau. hymn⁹ D. Amb.

Iesu nostra redem pti o.
Amor. & desiderium:
Deus creator omnium
Homo in fine temporum.
Quę te vicit clementia
Ut ferres nostra crimina:
Crudelem mortem patiens
Ut nos à morte tolleres.
Inferni claustra penetrans
Tuos captiuos redimens:
Victor triumpho nobili
Ad dextram patris residens.

Ipsa

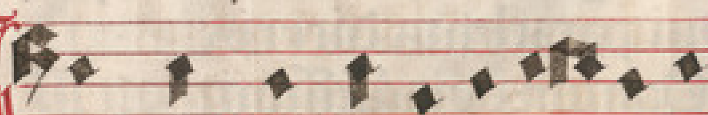
Ipsa te cogat pietas,
Ut mala nostra superes
Parcendo, & voti compotes
Nos tuo vultu saties.
Tu esto nostrum gaudium
Qui es futurus premium:
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper secula. Amen.

In f. Pentecostes ad vesp. & ad Tertiam hym. B. Amb.

Eni crea tor Spiritus Mentes tuorũ visita, Imple superna gratia, Que tu creasti pecto ra.
Qui paracletus diceris
Donum Dei altissimi
Fons viuus, ignis, charitas
Et spiritalis vnctio.
Tu septiformis munere,
Dextrę Dei tu digitus,

Tu ritè promissū patris
Sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius
Pacemqꝫ dones protinus:
Ductore sic te prævio
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da patrem
Noscamus atque filium
Te vtriusqꝫ spiritum
Credamus omni tempore.
Gloria patri Domino
Natoqꝫ qui à mortuis
Surrexit ac paraclito
In seculoꝝ secula. Amen.

Ad Noct. hym. D. Greg.

Iam Christus astra ascenderat
Reuer sus vnde venerat:
Promissum Patris munere
Sanctum daturus Spiritum.

Solennis urgebat dies
Quo mystico septemplici:
Orbis volutus septies
Signat beata tempora.
Cum hora cunctis tertia
Repente mundus intonat:
Orantibus Apostolis
Deum venisse nunciat.
De patris ergo lumine
Decorus ignis almus est:
Qui fida Christi pectora
Calore verbi compleat.
Impleta gaudent viscera
Afflata sancto spiritu:
Voces diuersas intonant
Fantur Dei magnalia.
Ex omni gente cogniti
Græcis, Latinis, Barbaris:
Cunctisq; admirantibus
Linguis loquuntur omnium.
Iudæa tunc incredula
Vesana toruo spiritu:
Ructare musti crapulam
Alumnos Christi concrepat.

Sed signis & virtutibus
Occurrit, & docet Petrus:
Falsa profari perfidos
Johele teste comprobans.
Gloria patri dño, Natoq; q̃ à mortuis
Surrexit ac paraclito, In seculoꝝ sec.

Ad lau.

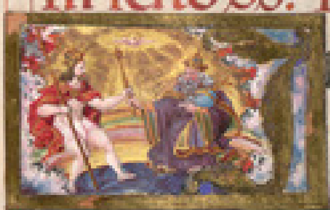
Beata nobis gau dia anni redu xit or bi ta: Cũ spiritus para clitus, effulsit in di scipulos.
Ignis vibrante lumine
Linguę figuram detulit:
Verbis vt essent proflui,
Et charitate feruidi.

Linguis loquuntur omnium,
Turbę pauent gentilium:
Musto madere deputant
Quos spiritus repleuerat.

Patrata sunt hęc mysticè
Paschę peracto tempore:
Sacro dierum numero
Quo lege fit remissio.

Te nunc Deus pijssime
Vultu precamur cernuo:
Illapsa nobis celitus
Largire dona spiritus.
Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia:
Dimitte nostra crimina
Et da quieta tempora.
Gloria patri dño.

In festo SS. Trinitatis ad vesp. hymnus.

IN maiestatis solio Tres sedēt in triclinio: Nā nō est ꝯsolatio ꝑfecta solitario.
Æterne mentis oculo
Dum pater in se flectitur
In lucis sue speculo
Imago par exprimitur.
Imaginis consortium
Natiuus prebet exitus
Consorsque spirans gaudium
Ingenitus & genitus.

De S. Trinitate

Hoc gaudium est spiritus
Quo patri natus iungitur:
Et vnum bonum funditus
In tribus his concluditur.
In tribus est simplicitas
Quos non distinguit qualitas
Nec obstat tribus vnitas
Quos ampliat immensitas.
Per solam vim originis
Communio fit numinis
Natiui ductu germinis
Votiuique spiraminis.
Ingenito et genito
Cum spiritu paraclito
Honoris simpli debito
Psallamus corde dedito. Amen

℣ *Benedicam⁹ patrē et filiū, cū sancto spir.*
℟ *Laudem⁹ et superexaltem⁹.* Ad noct. hy.

S. umme de⁹ clemētię mundi qȝ

factō machine vn⁹ potēti aŭ trinus qȝ psōa

li ter. Ta dexterã surgentibus
Exurgat ut mens sobria
Flagrans & in laudẽ dei
Grates rependat debitas.
Gloria patri domino
Gloria unigenito
Una cum sancto spũ.
In sempiterna secula.
O amor sancte Spiritus.
Concordię spiraculum,
Summi dulcoris halitus,
Pax, fœdus, fructus, osculum.
Pater gignit imaginem
Æqualem sibi penitus
Solamq; per originem
Ab ipsis differt Spiritus.
Tres unum Deum credimus
Unam trium essentiam:
Tribus unam impendimus
Honoris reuerentiam. Amen.

Ad Laudes hymnus

Tu trinitatis unitas orbem po.

tenter qui regis attende laudũ

cantica que excubantes psallimus.

Ortus refulget lucifer
Sparsamqꝫ lucem nunciat,
Cadit caligo noctium
Lux sancta nos illuminet.
Deo patri sit gloria
Eiusqꝫ soli filio
Cum patre ⁊ sancto spũ
In sempiterna secula.
Amen.

masculinũ ter in anno colere. Singu

lari maiestati decus ⁊ imperium sacrosã

ctę Trinitati sit perenne gaudium. in quo si

mus nos beati, per te Christe premium.

In festo Corporis XPI ad vesp. hy. S. Tho. Aq.

Pange lingua glorio si cor

poris mysterium sangui

nisq; ꝑciosi quē in mūdi ꝑcium fructus

ventris generosi, rex effudit gentium.

Nobis datus. nobis natus
Ex intacta virgine,
Et in mundo conuersatus
Sparso verbi semine:
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

In supreme nocte cœnę
Recumbens cum fratribus,

De Corpe xpi

Obseruata lege plene
Cibis in legalibus
Cibum turbe duodene
Se dat suis manibus.
Uerbum caro panem verum
Uerbo carnem efficit.
Fitque sanguis Christi merum
Et si sensus deficit:
Ad firmandum cor syncerum
Sola fides sufficit.
Tantum ergo sacramentum
Ueneremur cernui.
Et antiquum documentum
Nouo cedat ritui:
Prestet fides supplementum
Sensuum defectui.
Genitori genitoque
Laus et iubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedenti ab vtroque
Compar sit laudatio. Amen.

Ad nocturn. hymn⁹ D. Thomæ Aq.

Sacris

SAcris solennijs iuncta sit gaudia

Et ex precordi is sonent preconia: Rece

dant vetera, noua sint omni a. Cor da

vo ces ⁊ o pera.

Noctis recolitur cœna nouissima. Qua Christꝰ creditur agnū ⁊ azyma

Dedisse fratribus, iuxta legitima

Priscis indulta patribus.

Post agnum typicū expletis epulis,

Corpus dominicum datum discipulis,

Sic totum omnibus quod totū singulis

Eius fatemur manibus.

Dedit fragilibus corporis ferculum,

Dedit ⁊ tristibus sanguinis poculum:

Dicens: accipite quod trado vasculum

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit,

Cuius officium committi voluit

Solis presbyteris, quibus sic congruit
Vt sumant ⁊ dent cęteris.
Panis angelicus fit panis hominum
Dat panis cęlicus figuris terminum
O res mirabilis: manducat Dominum
Pauper, seruus ⁊ humilis.
Te trina deitas, vnaq; poscimus
Sic nos tu visita, sicut te colimus:
Per tuas semitas duc nos quò tendimus
Ad lucem quā inhabitas. A.

Ad laud. hym.

Verbū supernum prodiens

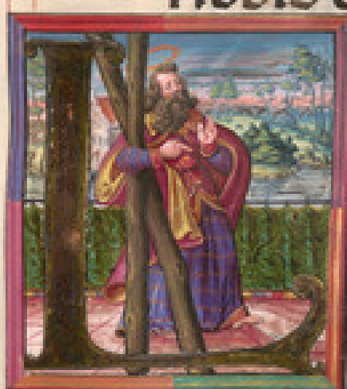
Nec patris linquens dexteram, Ad opus

suum exiens, Venit ad vitę vesperam.
In mortem à discipulo
Suis tradendus ęmulis:
Prius in vitę ferculo
Se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie

Carnem

Carnem dedit & sanguinem,
Ut duplicis substantię
Totum cibaret hominem.
Se nascens dedit socium.
Conuescens in edulium:
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in premium.
O salutaris hostia
Quę cęli pandis ostium:
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.
Uni trinoque Domino,
Sit sempiterna gloria:
Qui vitam sine termino,
Nobis donet in patria. Amen.

PROPRIV̄ SS.or
De S. Andrea Apto ad vesp. & lau.

Laus angelorū inclyta, des

Spes conditorū vnica lumen Deus de

lumine. Tu nos ab al to respice.

Nobis secundans hunc diem
Apostoli solennio
Andree, cuius per orbem
Clara micat confessio.

Qua redemptorem seculi
Verbo probauit fidei
Pro te trusus ab Egea,
Tetri carceris in ima.

Dehinc cesus scorpione
Sub septeno ternione
Nexus cruci per biduum
Pendens docuit populum.

Sic eius eterno Christe
Clarificatum lumine
Spiritum sumens in pace
Celi locasti in ethere.

Cuncti cui proclamemus
Andrea succurre pius
Quo pro nobis exorante
Mememento nostri Domine.

Laus et honor tibi Christe

Una cum regnante patre
Almoqꝫ simul flamini
Uni sub trino nomine. Amen.
℣ Dilexit Andreā Dn̄s: alla. ℟ In odorem suauitatis. Ad noct. hym. Eterna xp̄i mun.

De S. Nicolao ad v̄ās hy.

Exultet au la celica, letetur mundi machina, dum refert so lis or bitā Nicolai solennia.

Qui vagitus infantię
Decorauit mirifice:
Dans virtutum primordia
Inter ortus crepundia.
Quarta cū sexta feria
Semel sugebat vbera:
Jam in ętate tenera
Hac vsus abstinentia.
Cuius tumba fert oleum
Matris oliuę nescium:

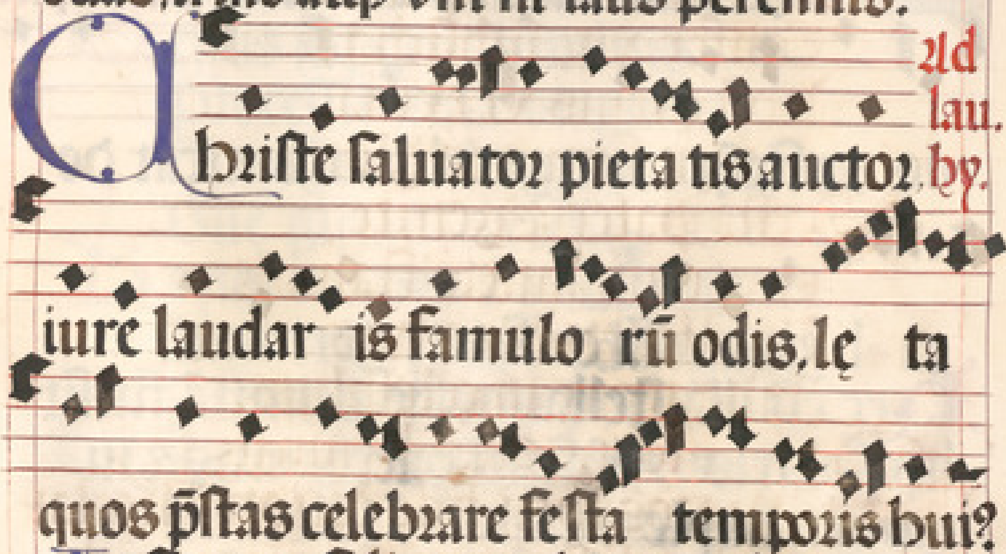
Quod natura non pertulit
Marmor sudando parturit.
O venerande pontifex
Pius nec tardus opifex
Cunctis: qui corde credulo
Te querunt in periculo.
Aufer mortis dispendia
Confer vitę subsidia:
Post carnis ut exilia
Tecum simus in gloria.
Presta pater et genite
Una cum sancto flamine:
Ut Nicolai precibus
Jungamur in cęlestibus.

Ad noctur. hymnus

Eya vos socij fide devoti Nicolai sancti festa canamus: ore corde simul Deum laudantes.
Celi rex hodie istū resoluit de carcere carnis atq; perduxit, ad ęterna secum gaudia letum. Clemens hic subuenit cunctis de peccati pondere prestans veniam pressis, ęgris atq; salus ꝯstat hic sanctus. Tumba quippe huius sacri li-

quoris olei manat ęgris, ⁊ morbus cui nullus obstat malignus. Jam huic psallat clerus, ↄsonet pius monachoꝝ chorus, virginum turba iubilet sacrata festa per alta. Patri almo laudes proli, ⁊ grates pneumaticꝫ sacro, canamus odas; trino atqꝫ vni sit laus perennis.

Ad lau. hy.

Instat en solis reuolutus orbis
Quo petit cęlos Nicolaus heros
Atque sanctoꝝ numero locatus
Gaudet abunde.

Huius obtentu rogitans benignum
Si quis accedit prece cũ fideli
Sentit effectum retinere votum
Dante beato.

Ergo submisse Nicolae sancte
Quesumus nobis veniam preceris
Ut pio tecum liceat per euum
Uiuere Christo.

In festo Cōceptio. ad vesp. & lau.

Gaude mater ecclesi a
no ua freqntans gaudia, lux micat de
ca ligine, rosa de spine germine.

Hec est illa stella maris, per quā fulsit lux solaris: cuiꝰ festū celebramus ⁊ iuuamen imploramus.

O Maria clausus hortus, naufragātis mundi portus; placa nobis qui te fecit matrem sibi, quam elegit.

Adesto iam supplicibus tuis faueto precibus: manū benignam porrige, vitamqȝ nostram dirige. Maria mr gre.

Maria virgo ṽginū, deposce nobis omniū remissionem criminū, tuū placan

do filium. Gloria tibi dñe q̃ nat⁹ es d vg.

Ad nocturnū hymn⁹

Fit porta Christi peruia
Referta plena gratia:
Transitque rex & permanet
Clausa vt fuit per secula.
Genus superni luminis
Processit aula virginis:
Sponsus, redemptor, conditor
Sue gigas ecclesie.
Honor matris & gaudium
Immensa spes credentium:
Per atra mortis pocula
Resoluit nostra crimina.
Gloria tibi dñe. q̃ natus es d vg.

In festo Conuersionis S. Pauli Apti ad vñas & noct. hym. Doctor egr. vt f. 183. Ad la. Exult. c.

In festo Purificatio. ad vñas & noct. hym. D. Hilarij epi Pictauien.

Quod chorus vatum vene-randus olim, spiritu sancto cecinit re-

pletus, in Dei factum genitrice constat

Hec Deum celi, dominũq; terre, virgo ↄcepit peperitq; virgo esse Maria. Atq; post partũ meruit manere inuiolata.

Quem senex iustus Simeon in vlnas
In domo sumpsit Domini gauisus
Ob quod optauit, proprio videret
Lumine Christum.

Tu libens votis (petimus) precantum
Regis eterni genitrix faueto
Clara que celsi renitens olympi
Regna petisti.

Sit Deo nostro decus & potestas
Sitq; laus perpes, sit honor perennis:
Qui poli summa residet in arce
Trinus & vnus. Am.

℣ *Responsũ accepit Simeon à Spũ S.* ℟ *Nõ visurũ se mortẽ, nisi vid. χ̃ dñi.* Ad laud. hym. A solis ort.

De S. Scholastica ad vñas & laud. hymn⁹

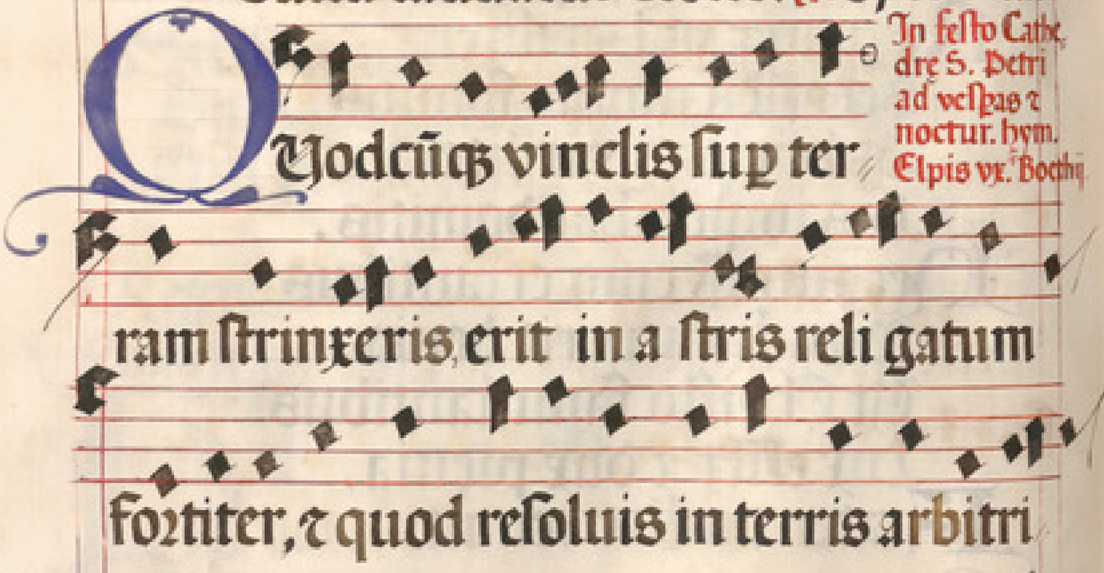
Hymniza cũ tripudio

Et cantu grex monastice:
Feruenti colens studio,
Solennia Scholastice.
Hec spreuit ab infantia
Cum suo flore seculum;
Sequens omni constantia
Mariam vite speculum.
Germana fratri similis
Mundi diruptis cassibus
Ad Christum sponsa nobilis
Mentis currebat passibus.
Hinc sanctimonalium
Exemplar esse meruit:
Bonorum eternalium
Quibus iter aperuit.
Regnaret vt heriliter
Seruiles motus fomitis:
Subijciens viriliter
His imperabat domitis.
Nec nunquam cum errantibus
Mundi cucurrit deuia:
Ut Christo famulantibus
Lux esset et dux preuia.
Frater audire renuit

De S. Scholast.

Huius precem sollicitam:
Soror inuitum tenuit
Per tempestatem subitam.
Ut nos defendat miserans
Ad aures Dei clamita
Tu prece cęlum reserans
Dux, soror, mater, amita.
Dignare nos hoc nomine
Fratris fauendo filijs:
Confirma nomen dominę
Viuacibus auxilijs.
Sit Deo patri gloria
Sit nato, sit paraclito:
Dum famulę victoria
Cultu laudatur debito. ℣. Specie tua.

In festo Cathedre S. Petri ad vesperas et noctur. hym. Elpis vx. Boethij.

o erit solu tū super celi radium in fine

mundi iudex e rit se culi. Gloria pa

tri per imensa secu la sit ti bi na te decus ⁊

imperiū honor potestas sanctoqꝫ spiritu i

sit Trinitati salus indiuidua p̄ infinita se

culor se cula. Ad lau. hy. Iam bone pastor

petre clemens acci pe vota p̄cantū ⁊ pec

cati vincula re solue tibi potestate tra

di ta. qua cũctis cę lũ ꝟbo claudis aperis.

Sit trinitati sempiterna gloria
Honor potestas atque iubilatio
In vnitate cui manet imperium
Ex tunc et modo per eterna secula.

In festo S. Benedicti ad vñas hym⁹

Hristi fauente gratia
Re sonet plebs obno xia
Bene dicti pręconia et tam festiua gau dia.

Vir vitę venerabilis
Virtutis ineffabilis:
Vir opere laudabilis
Doctrina commendabilis.

Ætas in puerilibus
Transit et cedit moribus:
Spretis paternis omnibus
Heret supernis ciuibus.

Relicta

Reiecta seculariũ cura pretereuntium:
Tollit more dispendiũ, mũdũ fugit ꝛ vitiũ.
Spiritu duce agitur, in desertũ adducitur
Caro victa ꝓsternitur, mentꝭ legi subijcit.
Regula vite scribitur, facto doctrina ꝓditur;
Fratrũ cetus adijcit, sanctũ nomen effundit.
Patris beati merito, laus ꝛ honor ingenito
Gloria vnigenito, ꝟtus sũma paraclito. A.

Ad noctur. hymn⁹

Signifer inuictissime
Sacreqꝫ dux militie:
Nos Benedicte valido
Precum defende brachio.
His armis execrabilem
Leonis vincens rabiem
Quibus olim teterrimam
Pellis ab ore merulam.
Urtice iuncte vepribus
Uulnus curant vulneribus:
Flammata mens diuinitus
Ignem extinguit ignibus.
Crucem mittens vt lapidem
Ueneni frangens calicem:
Non valet mortis vasculum

Vite

Vitę ferre signaculum.
Frater quem tunc nequissimus
Vagum raptabat spiritus
Dum tua virga ceditur
Stabilitati redditur.
Gloria summo resonet
Patri, nato, paraclito:
Uni semper et domino
Cuncta per ęvi secula. Amen.

Ad laud. hym⁹

Plenę messis ma ni pulis
Congregatis discipulis
Miris splendet miraculis
Vitę lucerna populis.
In paupertatis prędijs
Duodenis cœnobijs:
Distributis in filijs
Ac sanctorum collegijs.
Post specum quem incoluit
Ubi lux mundo claruit:
Castrum Cassinum tenuit
Cui prefuit et profuit.
Hinc post virtutum cumulum

Mortis

Mortis huius ergastulum:
Soluens et carnis vinculum
Transit ad Dei populum.
Fratrem sororem populus
Deflet et omnis oculus:
Quos sanctorum fasciculus
Seruat et idem tumulus.
Benedictus in gratia Bñdict' in gloria:
Nobis de celi curia, grata ferat auxilia.
Patri beati merito laus et honor ĩgenito
Gloria vnigenito, vt' sũma paraclito.

In festo annunciationis B. Virg. ad vsp̃as hy.

Ve Maris stella Dei mater al ma, atque semper virgo felix ce li por ta.

Sumens illud aue, Gabrielis ore:
Funda nos in pace, mutans nomen Eue.
Solue vincla reis, profer lumen cecis:

Mala nostra pelle, bona cuncta posce.
Monstra te esse matrē, sumat p te preces:
Qui pro nobis natus, tulit esse tuus.
Virgo singularis. Inter omnes mitis:
Nos culpis solutos, mites fac ⁊ castos.
Vitam presta purā. Iter para tutum:
Ut videntes Jesum, semper colletemur.
Sit laus Deo patri, sūmo xp̄o decus:
Spiritui sancto, tribus honor vnus. Am.
℣ Aue Maria gr̄a plena. ℟ Dn̄s tecum.
Ad noct. hy. Fit porta vt sup̄. 175. Ad laud. hy.
Aue mar. stel. Tempe paschali de Sācti ad vñās hym.

Vita sanctoꝝ decus angelorum

vita cunctoꝝ pariter pioꝝ: Christe qui

mortis moriens mini strū ex supera sti.
Tu tuo letos famulos tropheo
Nunc in his serua placidis diebus,
In quibus sanctū celebratur omnem
Pascha per orbem.

Pascha

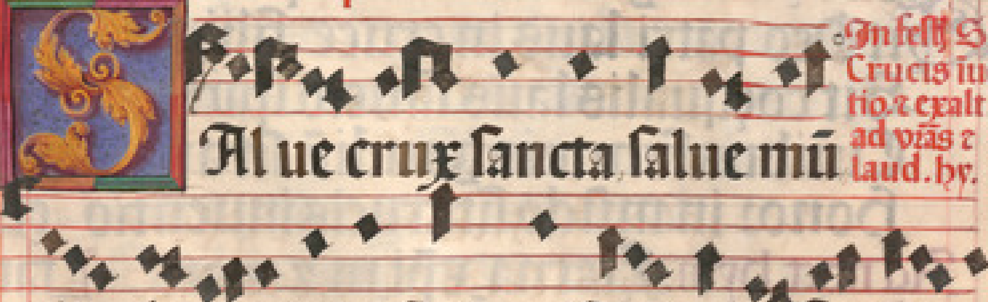
Pascha quo victor rediens ab imo,
Atque cum multis alijs resurgens
Ipse susceptam super alta carnem
Astra leuasti.

Nunc in excelsis Dominus refulgens
Et supra celos Deus eleuatus,
Inde venturus homo iudicatus
Denuò iudex.

Corda tu sursum modo nostra tolle,
Quo patri dexter resides in alto:
Ne resurgentes facias in ima
Precipitari.

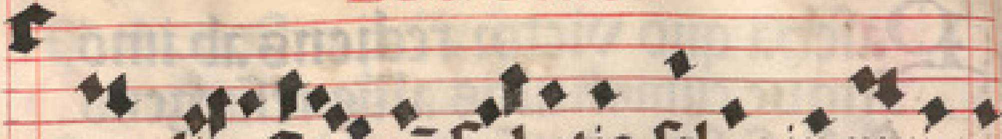
Hoc pater tecum, hoc idem sacratus
Prestet ambor pie Christe flatus
Cum quibus regnas Deus vn9 omni
Jugiter euo. Amen.

Ad noct. d Aplis hy. Exult. ce. Ad lau. Trist. erãt
De mar. vno & plurib9 itẽ d cõfess. ad noct. & la. vt ĩ p9.

In fest. S. Crucis inuẽtio. & exalt. ad vñs & laud. hy.

Sal ue crux sancta salue mũ
di glori a, vera spes nostra. vera ferens

gaudia, signū salutis: salus in peri

culis, vitale lignū vitā portans omniū.

Te adorandam, te crucem viuificam
In te redempti, dulce decus seculi,
Semper laudamus, semp tibi canim9:
Per lignū serui, per te lignū liberi.

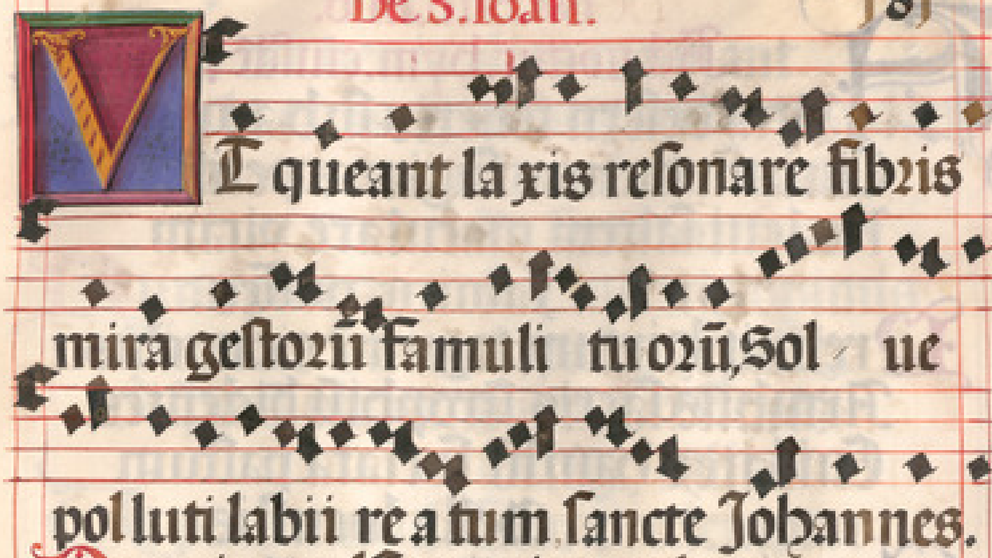
Originale crimen necans in cruce
Nos à priuatis Christe mūda maculis
Humanitatem miseratus fragilem:
Per crucem sanctā lapsis dona veniam.

Protege, salua benedic, sanctifica,
Populū cunctū crucis per signaculū:
Morbos auerte corporis & animę,
Hoc ɔtra signū nullū stet periculum.

Sit Deo patri laus in cruce filij,
Sit coęqualis laus sancto spiritui
Ciuibus summis gaudiū sit angelis
Honor in mūdo sit crucis inuentio exal-tatio

Ad noct. hym. Eterna xpi m. & mart.

In nat. B. Joannis Baptistę ad vſpās hy. Pauli dia:

Nuncius celso veniens olympo
Te patri magnū fore nasciturum:
Nomen, et vitę seriem gerendę
Ordine promit.
Ille promissi dubius superni,
Perdidit promptę modulos loquelę:
Sed reformasti genitus peremptę
Organa vocis.
Ventris obstruso recubās cubili
Senseras regem thalamo manentē:
Hinc parens nati meritis vterque
Abdita pandit.
Gloria patri genitęque proli
Et tibi compar vtriusque semper
Spiritus alme Deus vnus omni
Tempore secli. A.

De S. Ioan. b.

Ad noctur. hym. eiusdẽ Pauli Diac.

Antra deserti teneris sub annis
Ciuium turmas fugiens petisti:
Ne leui saltem maculare vitam
Famine posses.

Prebuit hirtum tegumen camelus
Artubus sacris, strophiũ bidentes
Cui latex haustũ, sociata pastum
Mella locustis.

Ceteri tantum cecinere vatum
Corde presago iubar affuturum:
Tu quidem mundi scelus auferentem
Indice prodis.

Non fuit vasti spatium per orbis
Sanctior quisquam genitus Ioanne
Qui nefas secli meruit lauantem
Tingere lymphis.

Gloria patri genitoque proli, et tibi compar utriusque
semper spiritus alme, deus unus omni tempore secli. Amen.

Ad laud. hym.

O nimis felix meritique celsi,
Nesciens labem niuei pudoris
Prepotens martyr, eremique cultor
Maxime vatum.

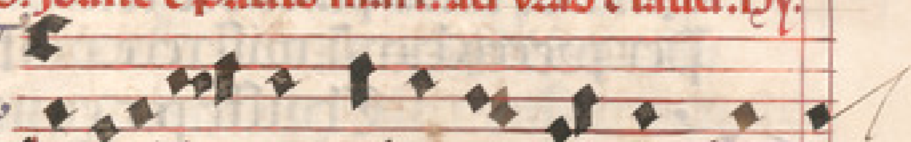
Serta ter denis alios coronant
Aucta crementis, duplicata quosdam:
Trina centeno cumulata fructu
Te sacer ornant.

Nunc potens nostri meritis opimis
Pectoris duros lapides repelle:
Asperū planans iter, ⁊ reflexos
Dirige calles.

Ut pius mundi sator ⁊ redemptor
Mentibus pulsa liuione puris:
Ritè dignetur veniens sacratos
Ponere gressus.

Laudibus ciues celebrant superni
Te Deus simplex, pariterq; trine:
Supplices ⁊ nos veniam precamur
Parce redemptis. A.

De SS. Joāne ⁊ Paulo mart. ad vñās ⁊ laud. hy.

Gloria dignos colimus tri umphos
Sacra sanctoꝝ venerando fratrum
Festa Johannis pariterq; Pauli
Laude sonora.

Qui beatoꝝ probitate morum

Orbe

Orbe primatū retinendo summū
Ambo pręclari micuere mundi
Lumina cuncti.

Voce iucundi, pietate magni
Spiritu casti, meritis probati:
Pro fide passi, meruere iungi
Omnipotenti.

Ante conspectū deitatis almum
Nunc serenatę rutilant lucernę
Nubibus cęlum validi serenum
Claudere totum.

Hinc potestatis vigor extat illis
Vt poli celsas aperire portas
Clauibus linguę valeant sacratę
Perpeti iure.

Mente deuoti petimus fideli
Qui tibi tales placuere testes:
Per preces horū, miserere nostri
Christe per euum.

Gaudium vitę tribuas futurę
Atq; mansurum sine fine regnū:
Dando pręsentis simul & perennis
Xenia pacis.

Gloriam totus tibi pangat orbis

Ambitus celi tibi psallat omnis
Qui deus mundum regis vniuersu;
Trinus et vnus. Amen.

De SS. Aplis Petro et Paulo ad vesp.

Aurea luce et decore roseo
Lux lucis omne perfudisti seculum
Decorans celos inclyto martyrio
Hac sacra die, que dat reis veniam.

Janitor celi, doctor orbis pariter
Judices secli, vera mundi lumina:
Per crucem alter, alter ense triumphās
Vite senatum laureati possident.

Jam bone pastor Petre, clemēs accipe
Vota precantium, et peccati vincula
Resolue tibi potestate tradita,
Qua cunctis celū verbo claudis aperis.

Ad Laudes.

O felix Roma que tantor principū es purpurata ptioso sāguine: nō laude tu a sō ipsor meritis excellis omnē mundi pulchritudinē. Sit Trinitati:

De Petr. & Pau.

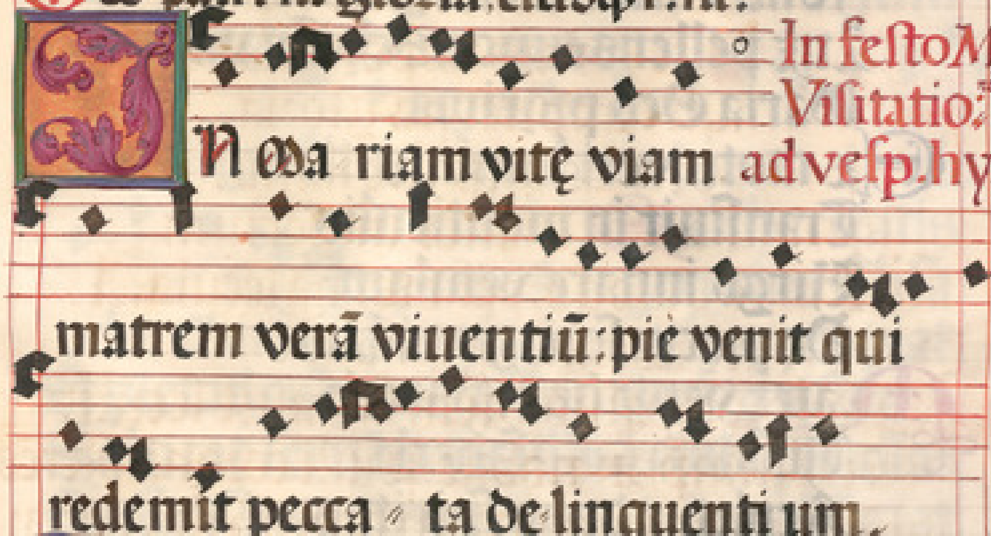
Doctor egregie Paule, mores instrue
Et mente polum nos transferre satage:
Donec perfectū largiatur plenius,
Euacuato quod ex parte gerimus.
Oliuę binę pietatis vnicę,
Fide deuotos, spe robustos maxime,
Fonte repletos charitatis geminę:
Post mortē carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas atq; iubilatio:
In vnitate, cui manet imperium
Ex tunc & modo, per ęterna secula. A.

Ad noctur. hymnus.

Apostolorum passio, diem sacrauit seculi:
Petri triumphū nobilē, Pauli coronā pferēs.
Coniūxit ęq̄les viros, cruor triūphalis necis:
Deū secutos psulē Christi coronauit fides.
Prim⁹ Petrus apl̄us, nec Paul⁹ impar gratia
Electionis vas sacrę Petri adęq̄uit fidem.
Verso crucis vestigio Simon honorē dās Deo:
Suspensus ascēdit dati nō immemor oraculi.
Pręcinct⁹ vt dictū est senex eleuat᷑ ab altero:
Quo nollet iuit sed volens mortem subegit asperam.

Hinc Roma celsũ verticẽ deuotionis extulit:
Fundata tali sanguine, et vate tãto nobilis.
Tante ꝑ vrbis ambitũ, stipata tendũt agmina:
Trinis celebratur vijs festũ sanctoꝝ martyrũ.
Prodire qs mũdũ putet, ꝯcurrere plebẽ poli:
Electa gentiũ caput, sedes magistri gentiũ.
Deo patri sit gloria, eiusqꝫ s. fil.

In festo M. Visitatio. ad vesp. hy.

Gressũ cepit dũ ꝯcepit Maria multũ ꝑperãs
Visitauit ꝯfortauit Elisabeth cõpatiens.
Salutat' inflãmatur Elisabeth et filius:
Inaudita fiunt ita de dono sancti spiritus.
Impgnata grauidata fit mater olim sterilis:
Infans dat' nondũ nat' exultat xpo iubilis.
Seruit maior gaudet minor Maria fert solaciũ:
Visitatis ꝑparatis ad spiritũ ꝓpheticum.

Precursorē et doctorē Maria manu indicat:
Qui rectorē purgatorē digito mūdo nūciat.
Leua gregē duc ad regē Maria cūctos visitās:
Ut saluetur et letetur, cū tu sis mater medi

Ad noctur. hym⁹ Laus.

O Christi mater celica
Fons viuus fluens gratia:
Lux pellens cuncta schismata
Maria deo proxima.

Ex motu veri luminis
Transiuit in monticulis
Virgo iuuare vetulam
De precursore grauidam.

Mater venit de Nazareth
Ut salutet Elisabeth
Repletur dono spiritus
Anus et eius filius.

Elisabeth complacuit
Quod mater dei affuit:
Infans gaudet in vtero
Presente Christo domino.

Marie visitatio exemplū dat p brauio:
Quod sit parata omnibus
Ipsam pie querentibus

Tr

Trinitatis clementia
Cuncta laxet facinora:
Per matris Christi merita
Nos ducat ad celestia. Amē. Ad lau.

De sacro tabernaculo, virtutum
flos e- greditur, in montis diver- ticulo
odor Marie spargitur. Ex charitatis germine Elisa-
beth appropiat:
Et pietatis culmine ipsam devote visitat.
Salutat servā dn̄a, que matrē xp̄i noīat:
Confert ingens gratia, matrē ⁊ plē saciat.
En xp̄i incarnatio p nondū natū pādit:
Hūc adorat cū gaudio q ventre matris claudit.
Clamat senex cū iubilo, videns Marie gloriā:
Beata credens angelo, fuisse rē veridicam.
Hic stupet rex regula, nature mutās ordinē:
Ubi fiunt miracula, per solū celi principem.
Presta virgo pijssima sufficiens auxilium:
Cū sis mater largissima nos visites in secula.

In festo 7. fratr. ad v̄ias

Aude mater ⁊ virgo

Sponsa Christi ecclesia, Se

xaginta fortes ar mis fide, ver bo ⁊ o pere;

Salomonis veri le ctũ cingunt bysso cã

didum.

Qui cruore purpurati
Pudore candidati
Nuptiarum agni cęnam
Compleuerunt pariter:
Fauum melli cõmiscentes
Vinum cum lacte bibentes.

Isti sunt triumphatores
Virtute mirabiles
Qui Dauid manu fortis
Insigniti titulis:
Prostrauerunt Philistheos
Legis hostes inuidos.

Fœlix

Fœlix mater fęlicem
Filiorum sobolem
Instructam militaris
Triumphi insignibus
Uictori duci septenas
Immolauit hostias.
Luminaria septena
Igne sacro splendida
Singuli stolis albis
Induti cum Superis:
Incolarum huius mundi
Mementote benigni.
Nunc quapropter supplicantes
Illis preces fundimus,
Ut dignentur nobis Christum
Facere propitium:
Quem amarunt cū quo regnant
Nunc & in perpetuum. Amen

Ad noct. h.
Arbiter mūdi. 221.
Ad laud. hy.

Salvete sancti martyres
Æterni regis milites:
Cum angelorum cętibus
Nos ferte in cęlestibus.

Agnum Dei sequimini
Fratres gloriosissimi
Cuius lauistis sanguine
Vestro stolas certamine.
Natalis vestri gratia
Toti sunt orbi gaudia:
Votis et hymnis gratulans
Quę seruat Christianitas.
Et iure nos plus omnibus
Lętamur hic festiuius
Alexandri qui martyris
Thesaurum habemus corporis.
Nos vestra intercessio
Cęlorum cõmendet Deo:
Fruamur vt cęlestibus
Exempti de mortalibus.
Hinc iam submissis vocibus
Laudes ferendo pangimus:
Sit trinitati gloria
Per infinita secula. Am. ℟ Exultabũt.

P

Ad noctur. hym9

Votiua cunctis orbita
Lucis triumphat gratia
Qua scandit astra vernula
Maria Christi fulgida.
Calcans beata lucidam
Secli ruentis machinam:

De Mar. Mag.

Ardore sancti spiritus
Ignes subegit lubricos
Hec sacras Jesu lachrymis
Plantas rigauit intimis
Tersit capillis osculans
Mentis tenebras expians.
Te quesumus, gratissimam
Deposce nobis veniam
Celestis vite gaudijs
Quo perfruamur intimis.
Salue beata trinitas
Simul et vna Deitas
Viua creatrix seculum
Que regnas in perpetuum. Amen.

De S. Anna ad vñas et laudes hymnus.

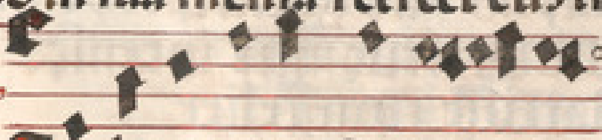
Salue sancta pa rens Matris saluato

ris Anna labe carens vas celestis ro ris.
Mater gloriosa. Pietate grata:
Stirpe generosa. Prole sublimata.
Prolem paris trinam, vnã predecoram:

Stellam matutinã, & solis auroram.
Iam in sum̃o vides Poli collocatam
Junctam vero soli Stellam ex te natã.
Ergo gratulare tanta prole digna:
Nosq; consolare dulcis & benigna.
O flos mulierũ, fac per tuam prolem
Nos in celis verũ ꝯtemplari solem.
Deo laus immensa, qui celesti manna
Nos in sua mensa recreet cũ Anna. A.

De S. Afra ad vñas & laud. hy.

Gaude ciuitas Augu sta

Redde Deo vota iu sta, A quo tuus ad

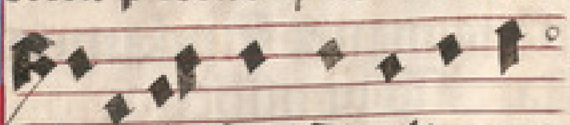

te missus est a po sto lus Narcis sus.

Narcissus primo plantauit
Dionysius rigauit
Deus dedit incrementum
Christus manet fundamentum.
Sub Narcisso pontifice
Et diacono Felice

De S. Afra

Credit Afra cum puellis
Et Hilaria cum illis.
Dęmon clamat ⁊ insanit
Afra stupet, pręsul canit;
Orat pręsul Christianus
Fugit satanas profanus.
Mox in fide confortatis
Affinibus ⁊ cognatis:
Propter fidem comprehensę
Quinqꝫ viuę sunt incensę.
O Narcisse cum Felice
Vos pro nobis omni vice;
Et pro vestra ciuitate
Et pro cunctis supplicate.
Afra simul ⁊ consortes
Stent pro nobis prece fortes
Ut intremus cum beatis
Regnū summę trinitatis.
Presta pater ⁊ patrone, p̄sta fili pa-
stor bone: p̄sta spūs ambor, medi-
cina peccator. A. Ad noct. Hui⁹ obt.

Martyris Christi colimus

De S. Laurēt. ad vesper. ⁊ noct. hym.

triumphū annuū tempus venerando

cuius cernua voce p̄ce iam ro- tundus

or- bis adorat.

Pontifex Sixtus monuit ministrū, fixus in ligno crucis exequeris,
me cito pęnam patiendo magnam
Ibis ad astra.

Tortor iratus petit vt talenti
Pondus ignoti manifestet omne
Mente vesana, cupiens vorare
Aurea lucra.

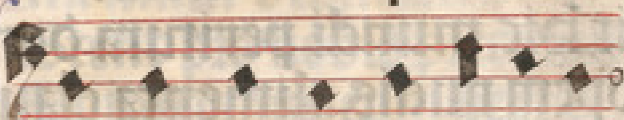
Spreuit hic mundi peritura dona,
Fert opem nudis, alimenta claudis
Diuidit nūmos miseris cateruis
Corde flagranti.

Igne torquetur, stabili tenore
Cordis accensus, superat minaces
Ignium flammas, in amore vitę
Semper opimę.

Vritur postq̄ latus omne testis

Uerte prefecto, loquitur iocando,
Corporis partem laniando coctam
Dentibus atris.
Spiritum sumpsit chorus angelorum
Intulit celo pie laureandum:
Ut scelus laxet hominū precando
Omnipotentem.
Supplici voto rogitamus omnes
Sancte Laurenti veniam preceris
Qui tuū festum celebrant vbique
Voce vel actu.
Gloriam patri resonemus omnes
Eius et nato, iubilemus apte
Cum quibus regnat simul et creator
Spiritus almus. A.

Ad laud. hymnus

Conscendat vsque sydera
Celique pulset intima
Vox atque cantus omnium
Te deus collaudantium.
Adest nanque festiuitas
Et dies venerabilis
In quo celum pro meritis

Laurentius ingressus est.
Qui superatis ignibus
Et impijs tortoribus:
Deuictis seuis hostibus
Nunc gaudet in cęlestibus.
Ipse dignetur dominum
Rogare clementissimum:
Ut ab ęternis ignibus
Nos seruet & dęmonibus.
Deo patri sit gloria. &c. ℣ Dispsit ded. p.

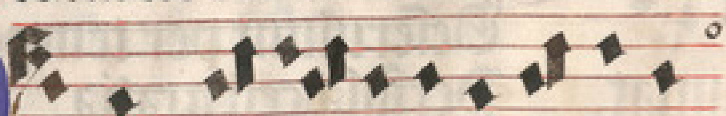
In festo assumpt. B. Marię v. ad vesp. & noct. hy.

Quem ter ra, pontus, ęthera
Colunt, adorant prędicant
Trinā regentem machinā; Claustrū Mari
ę baiulat.

Qui luna, sol, & omnia
Deseruiunt per tempora:
Perfusa cęli gratia
Gestant puellę viscera.

Beata mater munere
Cuius supernus artifex
Mundum pugillo continens
Ventris sub archa clausus est.
Beata celi nuncio,
Fęcunda sancto spiritu
Desideratus gentibus
Cuius per aluum fusus est.
O gloriosa domina
Excelsa super sydera:
Qui te creauit prouide
Lactasti sacro vbere.
Quod Eua tristis abstulit
Tu reddis almo germine:
Intrent vt astra flebiles
Cęli fenestra facta es.
Tu regis alti ianua
Et porta lucis fulgida:
Vitam datam per virginem
Gentes redemptę plaudite. Maria mr̃ grẽ
Gloria tibi dñe.

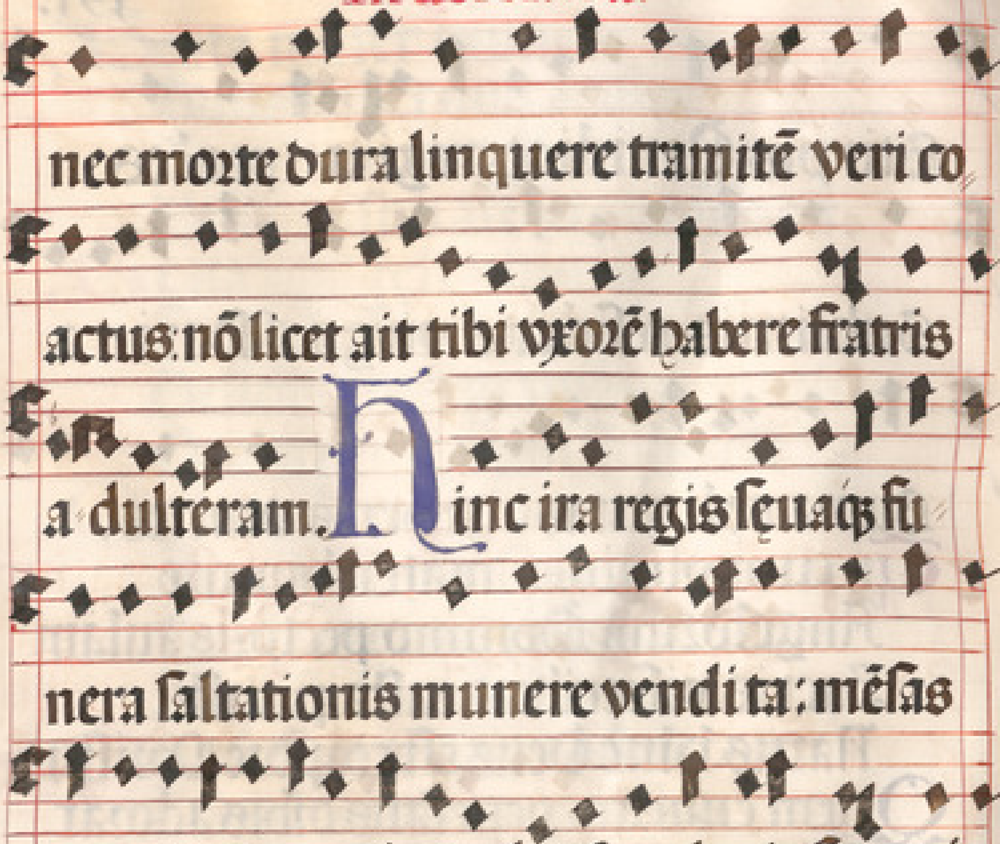
O Quàm glorifi ca luce coruscas

Ad lau. hym.

Stirpis Dauidicę regi a proles
Sublimis residens virgo Mari a
Supra cęli genas ętheris omnes.
Tu cum virgineo mater honore
Angelorum Domino pectoris aulam
Sacris visceribus casta parasti:
Natus hinc Deus est corpore Christus.
Quem cunctus venerans orbis adorat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne:
A quo nos petimus te veniente
Abiectis tenebris gaudia lucis.
Hoc largire pater luminis omnis
Natum per propriũ flamine sacro,
Qui tecum nitida viuit in ęthra
Regnans ac moderans secula cuncta.

In festo decollationis S. Joan. bapt. ad vẽás & lau. hymnus.

Assertor ęqui nõ ope regia,

nec morte dura linquere tramitē veri co
actus: nō licet ait tibi vxorē habere fratris
a dulteram. Hinc ira regis seuaqȝ fu
nera saltationis munere vendi ta: mēsas
tyrāni ꝛ vginꝭ ebrius luxꝰ repleuit sangui
ne sobri o. Hec vitricus dat dona vesa
nior quā si veneni pocula traderet: nega
re pstat q̄ȝ dare vitrico odisse pstat. plus

nocet ho rũ a mor. Sit trinitati glori

a vnice virtus poteſtas. ſuma potenti a:

regnũ retentans q̃ deus vn⁹ eſt per cũcta

ſemper ſe cu la ſe cu li. Amen.

In feſto natiuit. B. Mariæ Vg. ad Veſp. & noct. hy.

Gaude viſceribus mater in intimis

felix eccleſi a: q̃ ſacra replicas ſanctę feſta

Marię, plaudat aſtra, ſolum mare.

Cuius magnifica eſt generatio
Cuius vita ſacris claruit actibus
Cuius finis honorem

Summũ sine tenet fine.
Quę virgo peperit, virgoq́ꝫ permanet
Lactauit proprijs vberibus Deum:
Portantemq́ꝫ gerebat
Ulnis prona trementibus.
Foelix multiplici laude puerpera
Regis porta sui clausa perenniter:
Mundi stella fluentis
Floris virgula regia.
Te nunc suppliciter sancta theotocos
Regis perpetui sponsaq́ꝫ poscimus,
Ut nos semper, vbique
Miti munere protegas.
Sanctis obtineas virgo precatibus
Pacis pręsidium dulce diutinę:
Nobis atque beati
Regni dona perennia.
Presta summe pater, patris & vnice
Amborumq́ꝫ simul spiritus annue:
Qui regnas Deus vnus,
Omni tempore seculi. A.

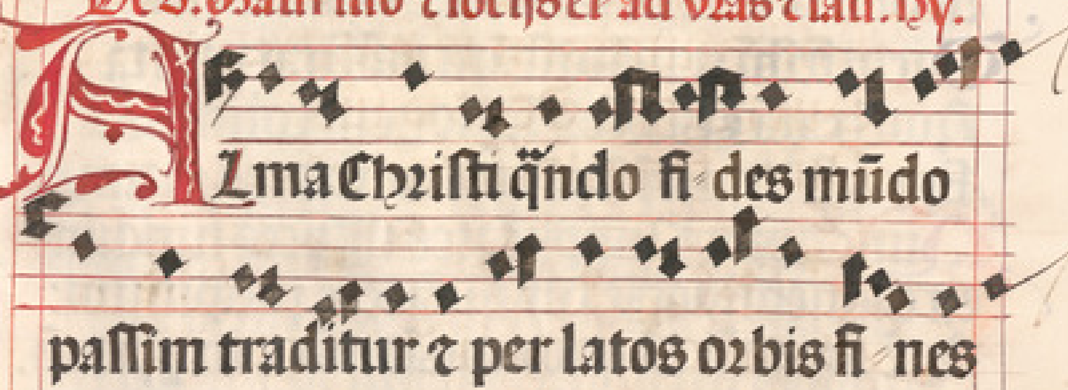
Ad laud. hym.

O San cta mundi Domina

Regina celi inclyta:
O stella maris Maria
Virgo mater Deipara
Emerge dulcis filia
Nitesce iam virguncula
Florem latura nobilem
Christum Deum et hominem.
Natalis tui Domina
En colimus solennia
Quo stirpe selectissima
Mundo fuisti genita.
Per te sumus terrigene
Simulque iam celigene
Pacati pace nobili
More inestimabili.
Hinc trinitati gloria sit semp ac victoria, In vnitate solida per seculorum secula.

De S. Mauritio et socijs ei' ad vñãs et lau. hy.

igne flagrās floruit, tūc elegit sibi

gratum militem Mauricium.

Qui loricā fide textā, forti gestās pectore,
Qua beata Thebeorꝝ induebat agmina
Ad celorꝝ vt ꝯsortes, incitaret premia.
Martyr sacer quo vocauit inclytꝰ Mauritiꝰ
Omnes simul q̄si vnꝰ vir, dictu mirabile:
Ad coronā, ꝓmerendā, ꝓperabāt celitus.
Tūc armati spiritali ense xp̄i milites
Submittētes velut agnꝰ pia colla iugulo.
Triūphabāt trucidati, spreto mūdi principe.
Cōtemnētes blandimēta tyrannorꝝ noxia
Floccipendūt mūdi penas, sub momēto vīcere,
Ut ditent̄ sempiterno sine fine munere.
Diem festū reuolutū āni mōstrat orbita
Quo beatā Thebeorꝝ legionem colimus:
Ægris salꝰ quo p̄stat̄ cecis visus redditur.
Nunc q̄propt̄ supplicātes illꝫ p̄ces fundimꝰ,
Ut dignent̄ nobꝫ Christū facere propitium:
Quē amarūt cū quo regnāt nūc ⁊ in ꝑpetuū.

Ad noctur. hym.

Christo celorum agmina dent laudes et mortalia:
Cum multis septus millibus scandit astra Mauritius.
Thebea felix legio, cruore compta muricis:
Victrix triumphi laurea, fide vicisti terrea.
Plaudent honore celici canendo melos obuii:
Tendunt et vlnas gaudii, vite ducentes principi.
Sis nostri memor domina, dum pangis agno cantica:
Grauatos sorde libera, delendo mortis crimina.
Salue beata trinitas simul et vna deitas:
Viua creatrix seculum que regnas in perpetuum. A.

In festo Dedicationis ad vesperas et noctur. hym.

Vrbs Jerusalem be- a- ta
Dicta pacis vi- si- o, que con-
struitur in ce- lis viuis ex lapi- di- bus, et
angelis coronata, vt sponsata comite.
Noua veniens e celo, nuptiali thalamo
Preparata vt sponsata, copuletur Domino:

Platee & muri eius ex auro purissimo.
Porte nitent margaritis adytis patentibus.
Et virtute meritorum illuc introducitur
Omnis qui ob Christi nomen hic in mundo premitur.
Tunsionibus pressuris expoliti lapides.
Suis coaptantur locis per manus artificis:
Disponuntur permansuri sacris edificiis.
Gloria & honor Deo usquequaque altissimo
Una patri filioque [ ] inclyto paraclito:
Cui laus est & potestas per eterna secula. Amen.

Ad laudes hymnus.

Angularis fundamentum lapis Christus mis-
sus est, qui parietum compagem utroque nectitur:
Quem Sion sancta suscepit, in quo credens permanet.
Omnis illa Deo sacra & dilecta ciuitas
Plena modulis in laude et canore iubilo:
Trinum Deum unicumque cum feruore predicat.
Hoc in templo summe Deus exoratus adueni
Et clementi bonitate precum vota suscipe:
Largam benedictionem hic infunde iugiter.
Hic promereantur omnes petita acquirere
Et adepta possidere cum sanctis perenniter:
Paradisum introire translati in requiem.
Gloria & hon.

De SS. Angelis hymnus.

Ad vesp. & noct.

Christe sanctorꝝ, decus angelorꝝ

Rector huma ni generis ⁊ auctor nobis

e ter nuꝫ tribue benignus scandere celū.

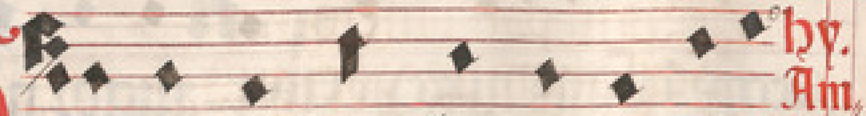
Angelum pacis, Michaël ad istam
Celitus mitti, rogitamus aulam:
Nobis vt crebro veniente crescant
Prospera cuncta.

Angelus fortis Gabriel vt hostem
Pellat antiquū, volitet ab alto,
Sepius templum veniens ad istud
Visere nostrum.

Angelum nobis medicum salutis
Mitte de celis Raphael vt omnes
Sanet egrotos, paritercꝫ nostros
Dirigat actus.

Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus ⁊ nobis chorus angelorum
Semper assistat simul ⁊ beata
Concio tota.

Prestet hoc nobis Deitas beata
Patris ac nati, pariterq; sancti
Spiritus, cuius, reboat in omni
Gloria mundo. Ad laud. hy. Ambro.

Tibi Christe splendor patris, vita,

virtus cordium, in conspectu ange-lorum

votis voce psallimus alternantes concrepan-

do, melos damus vocibus.

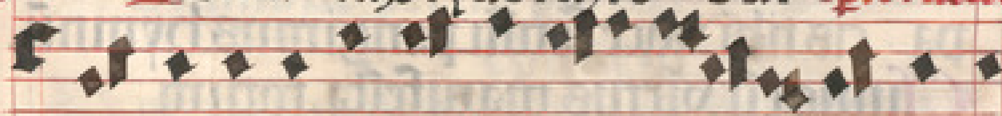
Collaudamus venerantes
Omnes cęli milites:
Sed precipuè primatem
Celestis exercitus:
Michaelem in virtute
Conterentem Zabulum.
Quo custode procul pelle
Rex Christe pijssime,

Omne nefas inimici,
Mundo corde & corpore
Paradyso redde tuo
Nos sola clementia.
Gloriam patri melodis
Personemus vocibus
Gloriam Christo canamus
Gloriam paraclito:
Qui trinus & vnus Deus
Extat ante secula. Amen.

De S. Dionysio & soc. ad vesp. & laud.

Alma lux syderū, robur

martyrū, te decent omnia laudū carmi-

na, te sancti domine laudant hodie.
Quia sanctissimū Dionysiū Areopagitam iam cælicolam; illis sociasti sede perenni.
Qui portans propriū caput abscissum cantu angelico venit subito ductus ad tumulū in parisium.

Martyr tu Domini o Dionysi, cũ tuis so-
cijs ora pro nobis, ꝛ plebi Dominũ fac
propitium. Virtus trinitati, laus vni-
tati, honor ꝛ gloria sit per tempora prio-
ra futura ꝛ presentia. Amen. De S. Gallo Ab.
ad vñas
ꝛ laud.
hym.

Vita sanctorꝝ via, spes salusq̃

Christe largitor probitatis atq̃ Conditor

pa- cis tibi voce sensu pangimus hymnũ.

Cuius est virtus manifesta, totum
Quod pij possunt, quod habẽt q̃ ore
Corde vel factis, cupiunt amoris
Igne flagrantes

Qui tua sanctum pietate Gallum
Indicem lucis superę dedisti
Eius vt docti monitis tenebras
Mente fugemus.

Hic ad exemplũ volucris canorę
Actibus sese prius excitauit;

Ut quod ingessit vigor instruentis
Vita probaret.
[Q]ui potens verbo venerandus actu
Semper eternis inhians lucellis
Plura virtutis meruit superne
Signa patenter.
Quesumus mũdi sator et redemptor
Ut sacris eius precibus tueri
Hanc velis plebem tribuens q̄ optat
Corde benigno.
Tempor pacem, fidei tenorem
Languidis curam veniamq; lapsis
Omnibus presta pariter beate
Munera vite.
Hoc patris ples pater hoc benignus
Spiritus presens hoc utriq; compar
Nunc et eterno faciat perenni
Tempore secli. Am.

De S. Ursula et 11000. vg. ad vesp. hy.

Vacant hi hymni et alij infra 217. fol. sumuntur.

Creator et purga tor

purga mentem cõcinentẽ virginum

b. 3.

preconia Auster veni flatu leni. cordis vene fluant plene perfecta suspiria.
Britannorum antiquorum hec Ursula ex insula terminos egreditur. cum qua tanta cohors sancta, ut collecta sic electa ad palmam dirigitur. (spreto solo patrio)
Hinc per Rhenum velis plenum, Agrippinam per diuinam voluntatem adeunt. spernunt mortem, vincunt fortem ut regnent intereunt.
Colonia sancta pia hec pignora sanctiora colligit et suscipit, veneratur gratulatur, quod ditatur et dotatur his quas celum recipit.
Iesu bone audi prone voces mentes te canentes cum sanctis martyribus, purga, munda et fecunda; ut consortes et consortes facias celestibus.
Te laudamus predicamus cum dilectis et electis o benedicta trinitas, serua rege tua lege, quos creasti et saluasti gloriosa unitas. Amen. Ad noctur. hym.
Fit porta celi peruia, refecta plena gloria Que hec undena millia introduxit ad gaudia.

Gaudēt celi palacia, cū sanctꝭ triūphantia
Gaudet felix ecclesia ⁊ orat patrocinia.
O gloriosa ciuitas, en sanguis ⁊ virginitas
Exornant te martyrio, replentq; rosa lilio.
Honor martyꝝ gaudiū Jesu laus spes fideliū:
Per atra mortis pocula, solue nostra piacula.

Ad lau. hy.

Gaude celestis curia q̄ virginū tot milli a laureata su scepisti regi re gū coniūxisti.

Quiꝰ ingresse thalamum
Per cruorem purpureum
Et castitatis lilia
Pingunt serenant omnia.

Gaude regina ꝟginū, tibi dulcem exercitū:
Tuꝰ trāsmisit filius, cui nil matre suauius.
En ante thronū glorie Sion exultāt filie:
Hymnizantes iubilātes ꝯtēplantes adorātes.
Ebriant' suauitate ꝯtemplata maiestate:
Tote ardēt in amore, sūmo laudāt cū dulcore.
Hierosolyme filie, cū cantico letitie,
Dilecto citharizantes, ꝯseruate nos laudātes.

Laus

In festo Om. S.ᵒʳ

Laus honor sponso v̄ginū, nūc & per omne seculū, qui sanctoꝝ nos meritis Celi coniungat gaudijs.

In festo Omniū Sanctoꝝ ad vesp. h.

Christe qui virtus sator & vocaris, cuius ornatur pietate quicq̄d, vel statu claret vel honore pollet suscipe laudes.

Ecce solennis diei voluptas
Plena sanctoꝝ meritis tuorum
Corde deuotam sociando turbam
Personat hymnos.

Hec dies Christi genitricis alme
Laude sacratur pariter precamur
Eius obtentu veniam petenti
Da pie plebi.

Hec dies festum colit angelorum

Ut tuā semper faciem videntes
Semper in nostro vigilent fauore
Te miserante.
Et choros ducit sub Apostolorum
Turba preclaro nitidos honore
Per preces quorum meat et loquela
Tuta per hostes.
Martyres festis veneramur aptis
Vota confessor capit omnis ista:
Virgines sanctas, monachosque claros
Laude sonamus.
Omnis hoc dignam patriarcha partē
Doctor et vates habet et sacerdos
Gaudio, quorum numerū superna
Scriptio seruat.
Omniū sane pariter tuorum
Festa sanctorum colimus precantes,
Hos tibi qui iam meruere iungi
Nostra tueri.
Et quibus vitę stadium magistris
Curritur, horum precibus beatis
Fulgido cęli gremio locemur
Perpeti vita.
Gloriam sanctę, pia, trinitati

Turba

Turba persultet canat ⁊ reuoluat
Quę manens regnat Deus vnꝰ omni
Tempore secli. Amen.

Ad noct. hymꝰ.

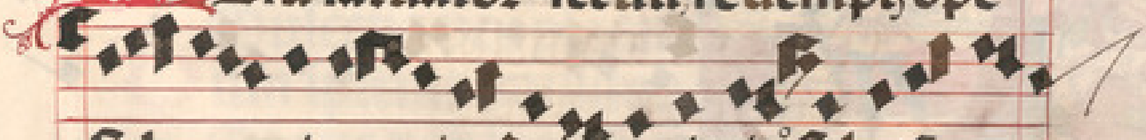
Christe redemptor omnium
Conserua tuos famulos,
Beatę semper virginis
Placatus sanctis precibus.
Beata quoque agmina
Cęlestium spirituum;
Pręterita pręsentia
Futura mala pellite.
Uates ęterni iudicis
Apostolique Domini:
Suppliciter exposcimus,
Saluari vestris precibus.
Martyres Dei incliti
Confessoresq; lucidi:
Uestris orationibus
Nos ferte in cęlestibus.
Chori sanctarum virginum
Monachorumq; omnium:
Simul cum sanctis omnibus,

Consor

Consortes Christi facite.
Gentem auferte perfidam
Credentium de finibus:
Ut Christo laudes debitas
Persoluamus alacriter.
Gloria patri ingenito
Eiusque vnigenito:
Una cum sancto spiritu
In sempiterna secula. Amē. Ad lau.

Iesu saluator seculi redempt' ope

subue- ni: et pia Dei genitrix salutē po-

sce miseris.

Cetus omnes angelici
Patriarchaꝝ cunei:
Et prophetaꝝ merita
Nobis precentur veniam.
Baptista Christi preuius
Et clauiger ethereus:
Cum ceteris apostolis
Nos soluant nexu criminis.
Chorus sacratus martyrum

Confess'e

De oīb. Sāctis

Cōfessio Sacerdotum, & virginalis castitas,
Nos à peccatis abluant.
Monachorum suffragia
Omnesq; ciues cęlici
Annuant votis supplicum
Et vitę poscant pręmium.
Laus, honor, virtus, gloria
Deo patri & filio, vna cū sancto spū
In seculorum secula. De S. Theodoro m. ad ve. sp. hy.

Theodorum clarissi mū
Athletam inuictissi mum
Laudemus cuncti pa riter ɔcinentes hi lari ter.
Hunc sub Imperatoribus
Idolorum cultoribus
Pro cultus Christi titulo
Brinca redegit vinculo.
In Hellespontū ducit, vt imolet inducitur:
Dijs falsis, sed nō ānuit, imo ɔstāter abnuit.

Deliberandi spacia sibi dant' audacia
Forti templum intrauerat
Dianamq; cremauerat.
In carcerem detruditur
Qui quamuis non recluditur:
Psallentiū melodia audit' in custodia.
Inter quos confortauerat
Per se Christus & pauerat:
Ipsū pane angelico, cętu stipat' cęlico.
E turri ductum Publius
Iudex tentat subtilius:
Terrens per horribilia
Mulcens per placabilia.
Dum spreuit transitoria
Magna potitus gloria:
Uoraxq; flamma ignium
Consummauit martyrium.
Nec solus sed cum fortibus
Cęlum intrat consortibus:
Uidelicet Cleonico scto quoq; Eutropio.
Trium ob hor merita
Abstergas vt demerita
Æternitatem conferas
Precamur sancta trinitas. Amen.

Ad laud. hym.

Martyr egregie, Deo dilecte ad te clamantiũ voces tuorũ propitius audi sancte Theodore.

Tu per innumera mortis tormenta
Triumpho nobili promeruisti
Militię supernę signifer esse.

Vana iudicasti gaudia mundi
Et transitoria dulcia vitę:
Memor Christi tui, mente liquisti.

Unde pro meritis fulges in cęlis,
Ut inter sydera sol atq; luna
Certus iam pręmij pro quo certasti.

Ora pro famulis tibi deuotis
Et coram iudice veniam posce:
Ne nos iudicio damnet extremo.

Trinitati decus, honor & virtus
Inseparabili laus vnitati:
Concors imperiũ omne p ęuũ. A.

℣ Justus vt palma florebit. ℟ Sicut Ced. lib. multip.

De S. Martino ad vesp. & laud.

Martine ꝯfessor Dei, va-lens vigore spiritus: carnis fatiscens artubus, mortis futurę pręscius.

Qui pace Christi affluens
In vnitate spiritus
Diuisa membra ecclesię
Paci reformans vnicę.

Quem vita fert probabilem
Quem mors cruenta non ledit:
Qui callidi versutijs
In hora mortis derogas.

Hec plebs fide promptissima
Huius diei gaudia
Votis colit fidelibus
Adesto mitis omnibus.

Per te quies sit temporum,
Vitę detur solatium:
Pacis redundet cõmodum,

Sedetur

Sedetur omne scandalum.
Ut charitatis spū sic affluam⁹ inuicem.
Quo corde cum suspirijs
Christum sequamur intimis.
Qui letaris cum angelis
Exultas cum archangelis
Triumphas cum apostolis
In seculoꝝ seculis.
Sit trinitati gloria Martin⁹ quā ꝯfess⁹ ē:
Cui⁹ fidē p oīa, in nob⁹ xpe robora. A.

Ad noct. hy. Iste ꝯfess. De S. Catharina V. & m. ad vesp. & laud.

Aue Catharina Martyr ꝛ re

gi na, virgo deo digna mit⁹ ꝛ benigna.
Nosti regis nata, Christo regi grata
Uera sponsa Christi, Chr̄m induisti.
Que te spopondisti, spōsam fore Christi;
Spōsa sponso gratos fac nos ꝛ acceptos.
Uictrix sapientuꝫ dū subis tormentum:
Cesa, lacte fluis, Sina sepeliris.
Monstra vite viam, vt philosophiam

Mund

Mundi trāseam⁹ veram inquiramus.
Ora ꝛ inclina nobis verum Sina:
Ut intrem⁹ chorū, tecum angeloꝝ.
Sit laus Deo patri, sūmo Chr̄o decus:
Spiritui sancto, honoꝛ trin⁹ vnus.
Ad noct. hy. Virgin[is] pl. ¶ De S. Felicitate mar. ꝛ vid. ad vñās ꝛ laud. hy. q̄re īfra īt nouvt f. 220.

℟ *Post proprios Sanctoꝝ hymnos nūc cōmunes cuiq; ipsoꝝ gradui & ordini subijciuntur.*

De Apostolis ad vesp. ꝛ laud. hy.

Exultet celum laudibus, re sultet terra gaudijs Apo stolo rū gloriam, sacra canūt so lenni a.

V. Vos secli iusti iudices,
Et vera mundi lumina;
Votis precamur cordium
Audite preces supplicum.
Qui celum verbo clauditis.

Serasq; eius solutis:
Nos à peccatis omnibus
Soluite iussu, quęsumus.
Quorum pręcepto subditur
Salus & languor omnium
Sanate ęgros moribus
Nos reddentes virtutibus.
Ut cum iudex aduenerit
Christus in fine seculi:
Nos sempiterni gaudij
Faciat esse compotes. Deo pr̄i sit g.

Ad nocturn. hy. Ambro.

ÆTerna Christi mu- nera,
Apostolorum gloriam,
Laudes canentes debitas
Letis canamus mentibus.
Ecclesiarum principes
Belli triumphales duces:
Cęlestis aulę milites
Et vera mundi lumina
Terrore victo seculi
Penisq; spretis corporis:
Mortis sacrę compendio

Vacat hic versus.

Vitā

Uitam beatam possident.
Deuota sanctorum fides,
Inuicta spes credentium:
Perfecta Christi charitas
Mundi triumphat principem.
In his paterna gloria,
In his voluntas spiritus:
Exultat in his filius,
Celum repletur gaudio.
Te nunc redemptor quesumus
Ut ipsorum consortio:
Jungas precantes seruulos
In sempiterna secula. Amen.

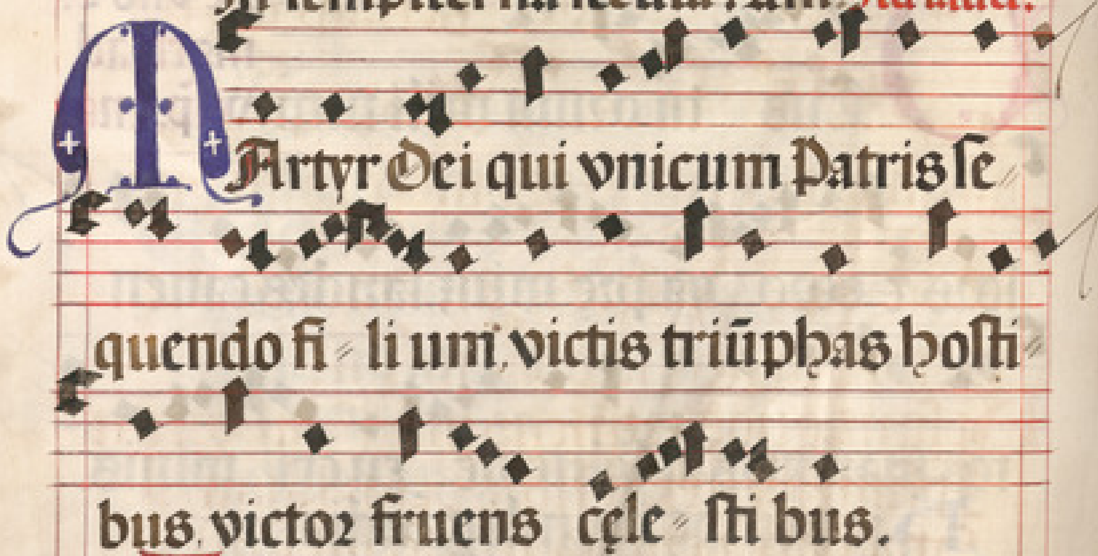
De vno S. mart. ad vesp. & no.

Deus tui orum mili tum, sors & coro na pre miuꝫ, laudes canen tes martyris absolue ne xu cri minis.

Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenta noxia,

Caduca

Caduca ritè deputans
Peruenit ad cęlestia.
Pęnas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter
Pro te effundens sanguinem
Æterna dona possidet.
Ob hoc precatu supplici
Te poscimus pijssime:
In hoc triumpho martyris
Dimitte noxam seruulis.
Laus & perennis gloria
Deo patri & filio:
Sancto simul paraclito
In sempiterna secula. Am. Ad laud.

Tui precatus munere,

Nostru

Nostrum reatum dilue:
Arcens mali contagium
Vitę remouens tędium.
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis:
Nos solue vinclis seculi,
Amore filij Dei. Deo patri sit gl.

In natal. pluriū martyr̄ ad vesperas hymn⁹.

Sanctorum meritis incly ta gau di a pangamus soci j gestaq₃ for tia nā gli scit ani mus pro mere canti bus victorum genus opti mum.

Hi sunt, quos retinens mūd⁹ inhorruit
Ipsum nā sterili flore peraridum
Spreuere penitus; teq₃ secuti sunt
Rex Christe bone cęlitus.

Hi pro te furias, atque ferocia
Calcarunt hominum, seuaqꝫ verbera
Cessit his lacerans fortiter vngula
Nec carpsit penetralia.

Ceduntur gladijs more bidentium
Non murmur resonat, nō querimonia
Sed corde tacito mens benè conscia
Conseruat patientiam.

Quę vox, q̄ poterit lingua retexere
Quę tu martyribꝰ munera p̄paras?
Rubri nam fluido sanguine laureis
Ditantur benè fulgidis.

Te sum̄a Deitas vnaqꝫ poscimus
Ut culpas abluas, noxia subtrahas:
Des pacem famulis; nos quoqꝫ glo-
riam Per cuncta tibi secula. A.

Ad noct. hy. Amb.

Eterna Christi mu-nera,
Et martyrum victorias:
Laudes canentes debitas
Letis canamus mentibus.

Terrore victo seculi
Penisqꝫ spretis corporis:

Mortis

Mortis sacrę compendio
Uitam beatam possident.
Traduntur igni martyres,
Et bestiarum dentibus:
Armata sęuit vngulis
Tortoris insani manus.
Nudata pendent viscera
Sanguis sacratus funditur:
Sed permanent immobiles
Uitę perennis gratia.
Te nunc redemptor quęsumus,
Ut martyrum consortio:
Jungas precantes seruulos
In sempiterna secula. Amen.

Ad laud. hym.

R. Rex glorio-se martyrum
co-rona cõfitentiũ: qui respuentes terre
Aurem benignam
a perducis ad cę-le-sti a-protinus
Appone nostris vocibus:

Trophaea

Cōmun. hym.

Trophęa sacra pangimus,
Ignosce quod deliquimus.
Tu vincis in martyribus,
Parcendo confessoribus:
Tu vince nostra crimina
Donando indulgentiam. Deo pr̄i
℣ Exultabunt sancti in gloria. ℟ Lętabūt.

In natali vni⁹ Confessoris ad vı̄ās ⁊ noct. hym.

Iste confessor domini sacratus
Festa plebs cu ius celebrat per orbem
Hodie lę tus meruit secre ta scan dere cęli.

Qui pius, prudens, humilis pudic⁹
Sobrius castus fuit ⁊ quietus
Vita dū pręsens vegetauit eius
Corporis artus.

Ad sacrū cuius tumulū frequenter
Membra languentū modo sanitati
Quolibet morbo fuerint grauata
Restituuntur.

Vnde

Unde nunc noster chorus in honorem
Ipsius hymnũ canit hunc libenter:
Ut pijs eius meritis iuuemur
Omne per euum.
Sit salus illi, decus, atq; virtus
Qui supra celi residens cacumen
Totius mundi machinam gubernat
Trinus & vnus. Amen.

De cõfess. Pontific. ad laud

Iesu redemptor omnium

Per pes corona pre sulũ; In hac di e cle

mentius nostris faueto precibus.
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Huius celebrat annua
Deuota plebs solennia.
Qui ritè mundi gaudia
Huius caduca respuens:
Cum angelis celestibus,

Letus potitur premijs.
Huius benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Huius precatu seruulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe rex pijssime
Tibi, patrique gloria:
Cum spiritu paraclito
Et nunc & in perpetuum.

De simplici Confess. ad Laud. hym. B. Ambrosij

Iesu co rona cel sior
Et veritas sublimior:
Qui confitenti seruulo
Reddis perenne premium.
Da supplicanti coetui,
Obtentu huius optimi:
Remissionem criminum
Rumpendo nexum vinculi.
Anni recurso tempore
Dies illuxit lumine:
Quo sanctus hic de corpore
Polum migrauit prepotens.
Hic vana terre gaudia,

Et luculenta predia:
Polluta sorde deputans
Ouans tenet celestia.
Te Christe rex pijssime
Hic confitendo iugiter:
Calcauit hostem fortiter
Superbum, ac satellitem.
Uirtutum actu et fide.
Confessionis ordine:
Jeiuna membra deferens
Dapes supernas obtinet.
Proinde te pijssime,
Precamur omnes supplices:
Ut huius almi gratia
Nobis remitas debita.
Gloria patri domino
Gloria vnigenito:
Una cum sancto spiritu
In sempiterna secula. A. ℣ Justū ded.

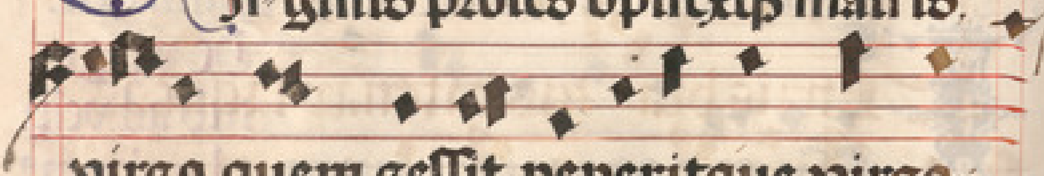
De virginib' ad vesp. et lau. hym. Ambrosij

Jesu co rona virgi num
Quem mater illa concipit
Que sola virgo parturit

Hec vota clemens accipe.
Qui pascis inter lilia.
Septus choreis virginum:
Sponsus decorus gloria
Sponsisq; reddens premia.
Quocunq; pergis virgines
Sequuntur, atq; laudibus:
Post te canentes cursitant
Hymnosq; dulces personant.
Te deprecamur largius,
Nostris adauge sensibus:
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.
Laus, honor, virtus, gloria,
Deo patri, et filio Sancto simul paraclito,
In seculorum secula. ℣ Spe tua et. Ad noct hy.

Virginis proles opifexq; matris,

virgo quem gessit peperitque virgo:
Virginis festum canimus tropheum
Accipe votum.

Hec

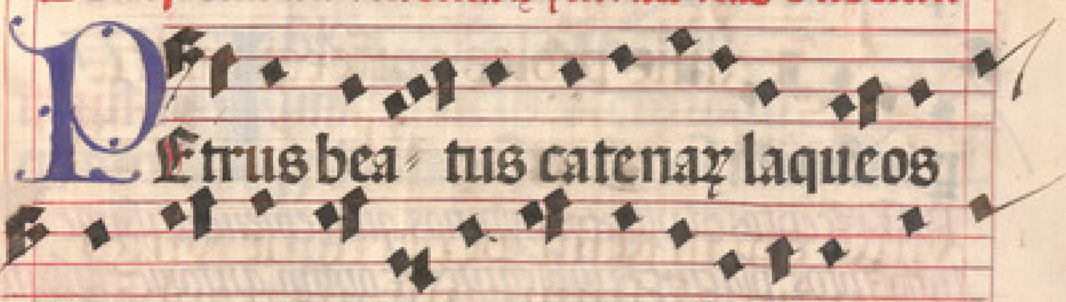
Hec tua virgo duplici beata
Sorte dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis
Seua penarū genera pauescens:
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere celū. De viduꝭ.

Huius obtentu Deus alme nostris
Parce iam culpis, vitia remittens
Quo tibi puri resonemus almum
Pectoris hymnum.

Gloria patri, genitꝗꝫ proli
Et tibi compar vtriusqꝫ semper
Spiritus alme, Deus vnus omni
Tempore secli. Amen.

De S. viduis ad vesp. noct. ⁊ laud. hy. Huiꝰ obt.
De S. Petro ad vincula hymꝰ. ad vp̄as ⁊ noctur.

Christo iubente rupit mirabiliter, cu

stos ouilis & doctor ecclesię pastorq;

gregis cōseruator ouium, arcet lupo

rū truculentā rabiem. Gloria pa tri

per īmensa secula sit ti bi nate decus

& imperiū, honor potestas sanctoq;

spiritui sit trinitati salus indi uidua

p infinita seculoꝝ secula. Ad lau. hy. Iā bone p. p. 177. vt supra

Post receptos & vsitatos hymnos, quas emendatissime trāscriptos, placuit & subseqntes ex optimis autorib. & pbatis Breu. adijcere, q vel quorundam supioꝝ obscuroꝝ loco, vel

saltem vna cū ipsis ad debitas diuini Officij horas ac-
cōmodandi & iuxta, p tpē Abbatis dispositionē in suis
festis decantandi reciperentur, ad manū essent.

Ad S. Andreā Aptū hymn? S. Damasi.

DEcus sacrati nominis
Vitamq; nomine exprimens
Andrea Christi Apostole
Decorus idem mysticè.
Quem crux ad alta prouehit
Crux quem beata diligit:
Cui crux amara preparata
Lucis future gaudia.
In te crucis mysterium
Cluit gemello stigmate
Dum probè vincis per crucem
Crucisq; pandis sanguinem.
Iam nos foueto languidos
Curamq; nostri suscipe:
Quo per crucis victoriam
Celi petamus patriam. Presta pr.

De S. Thoma A.

Sidus Eōum medijs in astris

De S. Thoma

Surgit, et vultu radiante nubes
Pellit hybernas oriens ab alto
Cardine Thomas.

Dum cicatrices videt in magistro,
Et manu palpat rediuiua mēbra,
Credit, at nostram titubando firmat
Credulitatem.

Certus euadit, fideiq; abyssus
Ille (nō ab re) meruit vocari
Qui redemptorem dn̄m Deūq;
Esse fatetur.

Sit tibi rerum genitor superne,
Sit tibi, fili, tibi sit beate
Spiritus semp decus et potestas
Omne per euum.

In festo Epiphanię ad noctur. hym. S. Hilarij q̄ ēt olī fuit in vsu Ottēp.

Iesus refulsit omnium
Pius redemptor gentium:
Totum genus fidelium
Laudes celebret dramatum.

Quem stella natum fulgida
Monstrat micans per ęthera
Magosq; duxit preuia

Ipsius ad cunabula.
Illi cadentes paruulum
Pannis adorant obsitum,
Verum fatentur & Deum
Munus ferendo mysticum.
Denis ter annorum cyclis
Iam parte viuens temporis:
Lympham petit baptismatis
Cunctis carens contagijs.
Felix Joannes mergere
Illum tremiscit flumine,
Potest suo qui sanguine
Peccata mundi tergere.
Nos Christe subnixa prece
Omnes, precamur, protege,
Qui precipis rubescere
Aque potenter hydrie.
Laus Trinitati debita
Honor potestas gloria
Perenniter sit omnia
Per seculorum secula. Amen.

De SS. Apostolis Philippo & Iacobo hym. Zacharię Ferrerij

Sicuti binę speciosę oliuę

Inter excelsos apices olympi
Floribus vernant hodie Philippus
Atque Jacobus.

Alter ad gentes Scythiæ docendas
Exiens, alter Solymas ad oras
Nunciat passim monumenta veræ
Relligionis.

Detegunt vanos lapides habere
Dæmones, qui sub varijs figuris
Semper humano generi latenter
Insidiantur.

Dictus est frater Domini secundus
Quod fere vultus similes haberet
Quodq; cognatus, quod & æmulator
Maximus esset.

Lineus semper fuit illi amictus
Nullibi, vinum, legitur bibisse
Aut comas vsquam (quia Nazareus)
Excoluisse.

Sanctus è fausto genitricis aluo,
Dum Dei prolem docet esse Christū
Mox ab excelsa Salomonis æde
Præcipitatur.

Cum quieturus repetit Philippus

E Scythæ brumis Asiæ penates
Per crucem Diuos adit, & coronat
Morte senectam.

Et licet plures fuerit per annos
Ille post palmam viridis sodalis
Cæsus, at lux hæc celebri triumpho
Sustulit ambos.

Ambo vos ergo niuei Quirites
Judicaturi duodena mundi
Regna, fœlici super astra semper
Viuite seclo.

Trinitas vno veneranda nexu,
Sit tibi virtus, honor & potestas
Cuius æterno stabilique nutu
Cuncta mouentur.

De S. Ioanne Apl'o Euágeli. Zach. F.

Qve Ioannes speculũ pudoris
Norma doctrinæ fidei columna
Totius primæ charitas olympi
Te decorarunt.

Flore vernanti viridis iuuentæ
Præditum te Rex superûm vocauit
Et super cunctos veteres alumnos
Semper amauit.

Tu reclinasti caput & quiesti
Eius in dulci gremio bibisti
Fonte de pleno sophiæ perennis
Alta fluenta.
Iure te vultus aquilæ figurat,
Doctor insignis, quia transeundo
Astra, vidisti intuitu patenti
Abdita celi.
Inde diuinum genus explicasti,
Et Deum nostram subijsse sortem
Atq; pro nobis fera pertulisse
Spicula mortis.
Tunc tibi charam voluit parentem
Esse concessam veluti clientem
Optimo credens famulo & pudico
Pectora casta.

Seq. in festo ante portam latinam.

Dolium feruens olei subintrans
Martyr existi sine læsione
Atq; lethalem calicem bibisti
Undique sospes.
Exul in Pathmos loca tu frequenter
Visis in celo, fierique rerum
Gnarus abstrusa specie latentem
Promeruisti.

Ephesi liber rediens ad oras
Signa patrasti, lemures fugasti,
Et grauescenti senio solutus
Astra petisti.
Supplici cantu proceres superni
Te Deus trinum celebrant & vnum
Esseq; æternis modulantur hymnis
Omnipotentem.

De S.° Vdalrico Epo & ofess.

Gaude Sion sublimata
Christo regi desponsata:
Gaude patris Vdalrici
Cum memoria felici.
In salutem destinatus
Plurimor vir beatus
Laude digna venerandus
Pio corde decantandus.
In prophanos propugnator
Sui gregis conseruator
Pius prudens & pudicus
Castitatis & amicus.
Presul sanctus dum precatur
Munus datum consecratur

Sacrosanctum Christi mensa
Dextra celitus ostensa.
Anno sui psulat⁹ qnqgesimo pfatus
Liber trāsit Jubileo Udalric⁹ plen⁹ deo.
Fragrans odor suauitatis
Signa ferens sanitatis
Eius olei liquores
Reddunt egros saniores.
Udalrice cōmendatum
Tibi gregem redde gratum
Et virtute meritorum
Solue vincla delictorum.
Presta pater et patrone
Presta fili pastor bone:
Presta spiritus amborum
Medicina peccator. Amen.

De S. Maria Magdalena hym. ex Breuia. Romano

Lauda mater ecclesia
Lauda Christi clementiam
Qui septem purgat vitia
Per septiformem gratiam.
Maria soror Lazari
Que tot cōmisit crimina,

Ab ipsa fauce Tartari
Redit ad vitę limina.
Post fluxe carnis scandala
Fit ex lebete phiala
In vas translata glorię
De vase contumelię.
Aegra currit ad medicum
Vas ferens aromaticum
Et à morbo multiplici
Verbo curatur medici.
Surgentem cum victoria
Iesum videt ab inferis:
Prima meretur gaudia,
Quę plus ardebat cęteris.
Uni Deo sit gloria
Pro multiformi gratia
Qui culpas & supplicia
Remittit, & dat pręmia. Amen.

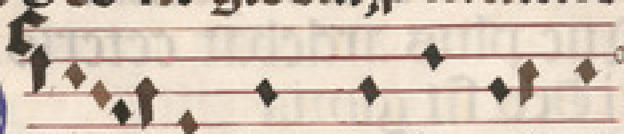
Ad laudes hym. ex br. Ro.

AEterni patris vnice
Nos pio vultu respice
Qui Magdalenam hodie
Vocas ad thronum glorię.

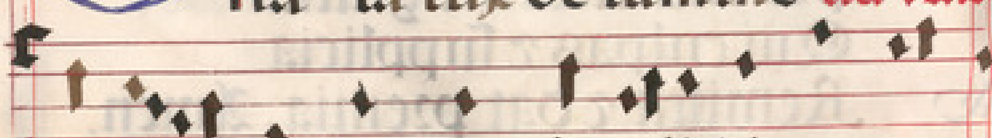
dum

In thesauro reposita
Regis est drachma perdita,
Gemmaque luce inclyta
De luto luci reddita.
Iesu dulce refugium
Spes vna penitentium;
Per peccatricis meritum,
Peccati solue debitum.
Pia mater & humilis
Nature memor fragilis;
In huius vite fluctibus
Nos rege tuis precibus.
Uni Deo sit *gloria*, p multiformi g.

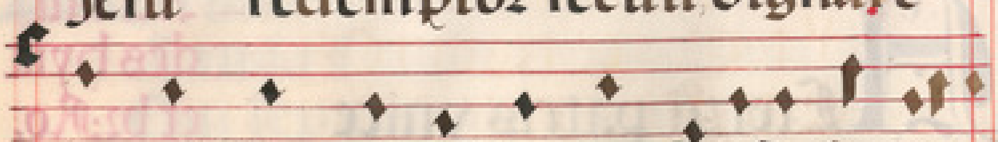
In Transfig. dñi ad vĩas

O Na ta lux de lumine

Jesu redemptor seculi dignare

clemẽs supplicũ, laudes pcesq; sumere.
Qui carne quondam contegi
Dignatus es pro perditis,

Nos membra confer effici
Tui beati corporis.
Pre sole vultu flammeus
Ut nix amictu candidus
In monte dignis testibus
Apparuisti conditor.
Vates alumnis additos
Tuis vetustos conferens:
Utrisque te diuinitus
Deum dedisti credere.
Te vox paterna celitus
Suum vocauit filium:
Quem cum fideli pectore
Regem fatemur glorię.
Concede nobis quęsumus
Almis micare moribus
Ut ad polorum gaudia
Bonis vehamur actibus.
Laudes tibi nos pangimus
Æterne rex regum Deus:
Qui es trinus & dominus
Per cuncta regnans secula. Am.

Ad nocturnos hymnus ex B. Cass.

O Sator rerum reparator eui,

Christe rex regū metuende cēsor
Ad preces nostras pariterq; laudes
Aspice gratis.

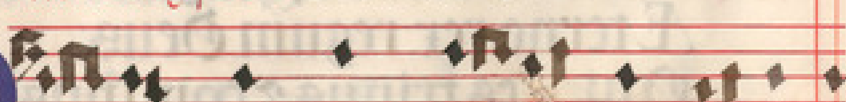
Noctis incursu tibi vota laudum
Pangim⁹ presta tibi sint accepta:
Nosq; concentu refoue perenni
Luminis author.

Inter Eliam Moysenq; vates
Ut iubar solis facie refulgens
Candida veste niuis instar albe
Tu micuisti.

Tu dei patris patre teste proles
Cum sis sanctoꝝ decus angeloꝝ
Tu solus mundi via, vita, virtus
Crederis esse.

Gloria virtus sit ⁊ creatori
Cuncta qui solus retinens gubernat
In throno regni sine fine regnans
Trinus ⁊ vnus. Amē

Ad laud. hym⁹.

DEus manens pri mordium
Simulq; finis omnium:
Precamur vt nos visites

Qui

Multo reatu debiles.
Auge tua charismata
In ore nostro ⁊ pectore
Ut nostra mens te percolat
Et lingua digne proferat.
Tu fons perennis luminis
Lux es ⁊ vita permanens:
Unus potentialiter
Trinusq; personaliter.
Purga mala quę gessimus
Bonis adorna moribus:
Addens tui custodiam
Ne post agamus perperam.
Pręsta pr̄ pijssime patrisq; cōp

De S. Bartholomeo Ap̄lo hy. Zach. Fer.

Regiæ prolis colimus triūphū
Qui salutares opibus relictis
Semitas vitæ tenuit beatæ
Bartholomeus
Namq; ab illustri locuples parente
Stemma contempsit nitidosq; fastus
Ut magis claram reperiret astris
Nobilitatem.

Prædicaturus documenta Christi
Et poli regnū populos per omnes
Visit Armenos peragrauit Indos
Atque Pelasgos.

Maximi clemens moderator æui
Trine personis Deus atq; simplex
Numen enixe tibi supplicamus
Crimina laxes.

De scto Magno cf. hy.

Mire cunctorum Deus & creator
Mitis & fortis solidator orbis,
Vota seruorum tibi subditorum
Aspice clemens.

Pangimus clarum cupidi triumphū
Mente gaudentes simul & precantes
Sanctus vt præsens super astra gaudens
Nos benedicat.

Nomen hic Magni referendo plebi
Viribus magnis colitur celebris
Actus à Gallo superis amando
Dogmate largo.

Ille post clarū remanens magistrū
Eius exemplis inhians beatis,

Turpidum mūdi reprobans honorē
Terrea spreuit.

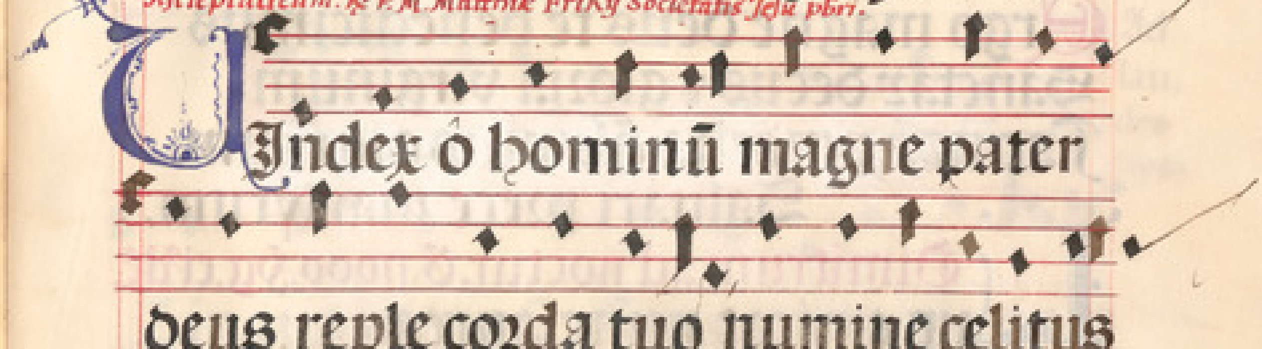
Spiritu pauper fuit hic minister
Hinc & in regno micat ille dexter
Mitis extabat, tenet atq; terram
Vina gerentem.

Hic fuit clemens miserans misellos
Eius & iudex miseretur altus
Tota cum mundi species obibit
Fine sub vno.

Vnde nunc celi rutilans in aula
Ciuis æternæ sociusq; turmæ
Nostra placatus, pius & benignus
Crimina tergat.

Prestet hoc nobis genitor perennis
Natus & plenus patrij vigoris
Spiritus sancti moderante nostros
Lumine sensus. A.

De S. Vrsula ad vẽs
Asclepiadeum. R. P. M. Matthiæ Frikij Societatis Jesu pbri.

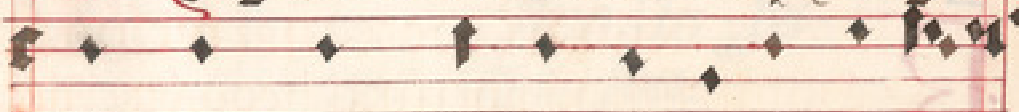
Laudes vt referant carmine v̄ginū
Sanctarum precor inclyto.
Terris exoritur gente Britannica
Regali renitens Vrsula stemmate
Celesti monitu negligit omnia
Linquens chara palatia.
Hinc almo reducum cū grege v̄ginū
Ad palmā properat martyrij sacram
Agrippina manet testis ⁊ ardua
Rheni littora fluminis.
Mortis nil faciunt spicula liuide
Vitam nil metuūt perdere corporis
Felices vt agant mente perenniter
In celestibus atrijs.
Ingenti gaudens dia Colonia
Hoc ditata sacro pignore, iubilo
Hanc sortem merito suspicit, vuida
Fuso sanguine virginum.
Ergo magne deus te benedicimus
Sanctarꝫ decus ⁊ gloria virginum
Fac nos ꝑmerita q̄sumus omnium
Saluari prece martyrum.
Dimitrum ad noctur. d̄ 11000. v̄g. ei⁹dē.
Lux emicat nunc aurea

Orto polorum sydere
Undena duxit millia
Quę virginum ad cęlestia.
Celi beata palacia
Agunt triumphos nobiles,
Gaudet pariter ecclesia
Hoc purpurata sanguine.
O gloriosas martyres
Ornat duplex, quas laurea,
Cruore fuso corporis
Sequuntur agnum perpetim.
Deus corona virginum
Est castitatis lilium
Candore vincens omnia
Odor nec eius interit.
Deo sit iubilatio
Honorqꝫ regi martyrum
Cum spiritu paraclito, ī seculoꝝ scl'a.

Virginū sacras celebret phalāges

Ad laudes hym.

Lingua, mens, sensus, geminas coronas

Corde victrices, pietatis almę cultor

Undecim nā millia purpurata
Sanguine effuso meruere claros
adornet. Hac die celis (dn̄o fauente)
Ferre triumphos.

Virgines castę thalamos iugales
Abnuunt terris, thalamos perennes
Regis ęterni sine fine celo
Sponte secutę.

Gaudet in celis domina angelorum
Virginū turmas superasse mortis
Spicula, et salua retulisse palmas
Virginitate.

Laus deo patri, genitęque proli
Virginū sponso decus et potestas
Flamini sacro sit honos in omni
Tempore secli. Am̄.

℣. *Exultabunt sancti ī gloria.* ℟. *Lętab. ī cub.*

De S. Martino ep̄o et confess. ad noct. hy.

REx Christe Marti ni decus,

Hic laus tua, tu illius
Tu nos in hunc te colere
Quin ipsum in te tribue.
Qui das per orbis cardines
Quod gemma fulget præsulum
Da quos premunt culpæ graues
Soluat per ingens meritum.
En pauper hic & modicus
Cęlum diues ingreditur:
Cęli cohortes obuiant
Linguæ tribus gentes ouant.
Et vita fulget transitus
Cęlis & aruo splendidus
Gaudere cunctis pium est
Cunctis salus hæc dies.
Sit Trinitati gloria
Martinus vt confessus est
Cuius fidem per opera
In nobis ipse roboret. Amen.

Ad laud. hym.

Marti ne par Apo sto lis
Festū colentes tu foue
Qui viuere discipulis

Vis aut mori, nos respice.
Fac nunc, quod olim gesseras
Nunc præsules clarifica.
Auge decus ecclesiæ
Fraudes relide Satanæ.
Qui ter chaos euisceras
Mersos reatu suscita.
Diuiseras vt clamidem
Nos indue iustitiam.
Et specialis gloriæ
Quondam recorderis tuæ
Monastico nunc ordini
Jam pene lapso subueni. Sit Tri.

De S. Elizabeth hymn?

GAude felix Hungaria.
Gaude de Christi munere
Laudes in voce varia.
Corde promas & opere
Elizabeth sanctissima.
De te nascendo prodijt
Rite detestans infima.
Celeste regnum petijt
Terreni regis filia.

Regi

Regi celesti placuit
Electum super millia.
Quærens inuenit, tenuit.
Coniuncta celi ciuibus
Vitæ potatur flumine
Diuinis vacans laudibus
Lumen videt in lumine.
Læta stupet Thuringia
Fractis naturæ regulis
Dum per sancta suffragia
Miranda fiunt seculis.
Vita defunctis redditur
Ægris confertur sanitas:
Claudus directe graditur
Cæcos illustrat claritas.
Sit laus Patri cum filio
Sancto simul paraclito:
Qui nos purgatos vicio
Regno collocet celico. Amen.

De Præsentatio. B. Mariæ hymn.

Sacræ parentes virginis
Steriles naturaliter
Hanc dono summi numinis

Susceperunt feliciter.
Votum soluentes filiam
Ad templū trimam deferunt
Deo placentem hostiam
Ibi mansuram deserunt.
Infantiæ iam teneræ
Creuit virtus & gratia
In omni complens opere
Creatoris obsequium.
Legitur sancti spiritus
Domestico dictamine
Omnis virtutis penitus
Decus splendet in virgine.
Gloria tibi Dñe. q nat⁹ es de vg. c.

De S. Felicitate mr̃e ad vesp. hym⁹. R. P. M. Iacobi Pontani Soc. Iesu.

AEtheris splēdor decus atq; rector
Christe septenę sobolis parentem
Da celebrando feriamus alti
Culminis aulam.
Laudib⁹ digna est pia mater: imò
Digna victor nitida corona:
Martyrū ductrix animosa tanti
Femina facti.

Casta quos olim genitrix caducos
Seculo natos peperit ruenti
Lętior tandem monitis Olympi
Sedibus infert.

At quibus mortem dederat gemendo
Sorte dat gaudens meliore vitam
Dum docet fuso bene comparari
Sanguine cęlum.

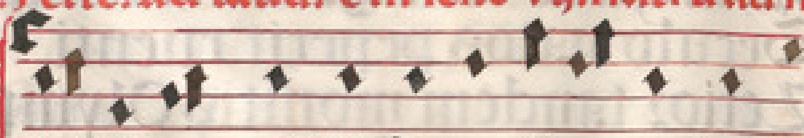
Ergò pręmittit sobolem cruentis
Mater extinctam manibus tyranni
Mox idem fęlix per iter triumphans
Scandit ad astra.

Septies mortē tulit incruentam
Viua natoꝝ cruciata morte
Propriū donec generosa fudit
Ense cruorem.

Iam voluptatū cumulata summis
Gaudijs, ne nos miseros repelle
Supplices: nobis sed opem benigna
Suffice dextra.

Laus Deo patri genito sacroqꝫ
Pneumati semper Trias ò beata
Cuius immensum sine fine cęli
Numen adorant. A.

De S. Felic. ad laud. et in festo vij. fratrũ ad noct. hy. eiusd. Pontani.

Arbiter mũdi superũq; rector
Da piam matrẽ celebrare cantu
Cum suis gnatis nimium feroci
Morte peremptam.

Quantus ó mater sobolesq; sacra
Ardor eterne patrie tenende
Ussit vt seuo lanianda ferro
Corpora dedas.

Vinciunt, vexant, feriunt et arctis
Vinculis terrent placidis tyranni
Vocibus frustra superare tentant
Pectora fratrum.

Ast adest mater iuuenum virili
Mente constanti stimulare voce.
Pergit et vite peritura suadet
Rumpere vincla.

Et quib' vitam dedit ante partu
Nunc eam rursus pia mater aufert
Voce dum leta monet astra celi
Morte petenda

Plumbeis primus miserè necatur,

Fustibus Felix cadit & Philippus
Rupe Syluanus, reliqui reportant
Ense triumphum.

Ergo ades nostris sacra turba votis
Rebus vt letis mala nulla spirent
Et fores tandem reseret superne
Clauiger aulę.

Prestet hoc nobis deitas beata
Patris ac nati pariterq; sancti
Spiritus cuius reboat in omni
Gloria mundo.

De S. Catharina hy.

IN Catharina virgine
Laudemus sponsum virginū
Qui suo fuso sanguine
Redemit genus hominū.

Claris orta natalibus
Claris refulget moribus
Et per virtutes inclytas
Geminatur nobilitas.

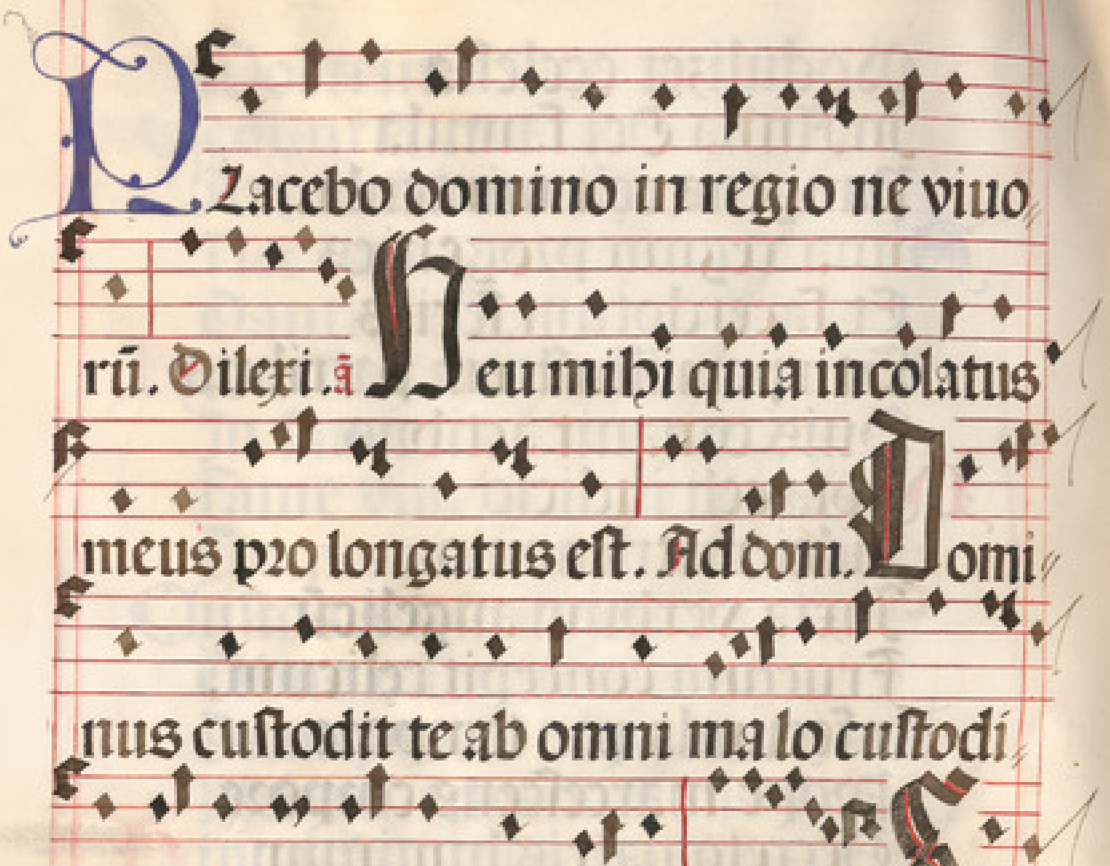
Hec Christi fidem astruit
Idola vana respuit;
Quos prius hostes habuit.

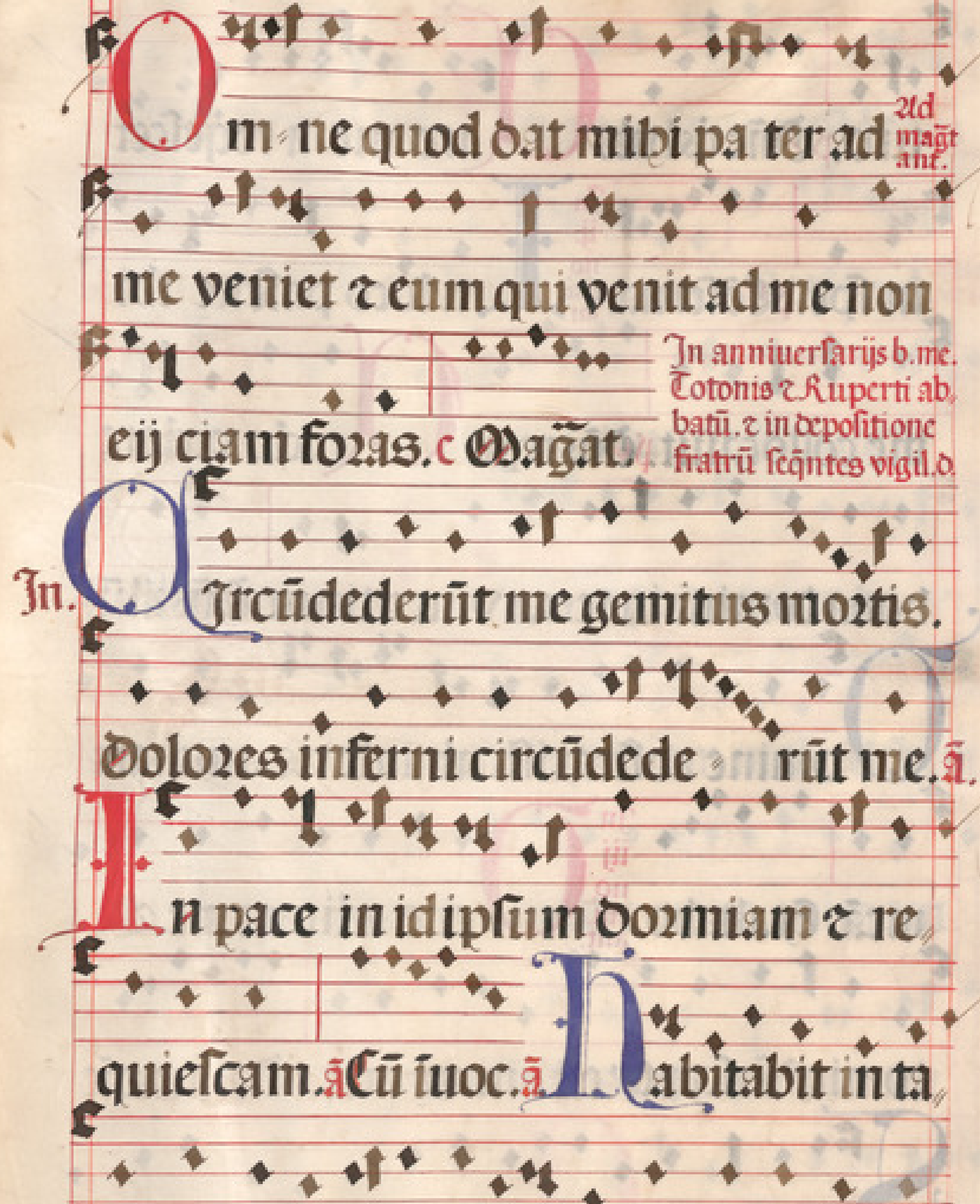
Doctrinis sacris imbuit.
Cedunt doctores virgini
Artis obliti pristine:
Nec non ignis voragini
Dantur pro Christi nomine.
His offensus Maxentius
In sanctam seuit acrius
Fame vinclis et verbere
Torquens eam in carcere.
Custos adest angelicus
Cibus offertur celitus
Dumque rotis affligitur
Plebs furens flammis vritur.
Hinc iubente Maxentio
Triumphans cesa gladio
Ope plebis angelice
Jacet in Sina vertice.
Sit patri laus ingenito.
Sit nato, sit paraclito:
Quem Catharina coluit
Per quem coronam meruit. Amē

De S. Anna hym.

CLara diei gaudia

Modulizet ecclesia
In Anna dei famula
Pangens celi miracula.
Anna regum progenies
Et sacerdotum series
Stirpem illustrem patribus
Suis ornauit actibus.
Nupta celi iudicio
Fidei matrimonio
Iuxta verbum angelicū
Fructum concepit celicum.
Infecunda pro tempore
Prope marcescens corpore
Decreto patris luminum
Parit reginam virginum.
Obtentu matris filię
Marię plenę gratię
Nobis authorem omniū
Reddat Anna propitium.
Sit laus paterno lumini
Sit filio ꝛ flamini
Qui nos per omne meritum
Celi traducat aditum. Amen.

Placebo domino in regio ne viuo
rū. Dilexi. ā. Heu mihi quia incolatus
meus pro longatus est. Ad dom. Domi
nus custodit te ab omni ma lo custodi
at a nimā tu am domin⁹. Leuaui. Si
iniquitates obseruaueris domine do
mine quis sustinebit. Deꝑfūd. Opera
manuū tuaꝝ domine ne despicias. Cōfite.

Om ne quod dat mihi pa ter ad
Ad magt ant.
me veniet ꝛ eum qui venit ad me non
eij ciam foras. c Magñat.
In anniuersarijs b. me. Totonis ꝛ Ruperti ab. batū. ꝛ in depositione fratrū seqn̄tes vigil. d.
In. Circūdederūt me gemitus mortis.
Dolores inferni circūdede rūt me. ā.
In pace in idipsum dormiam ꝛ re
quiescam. ā Cū inuoc. ā Habitabit in ta
bernaculo tuo reqescet in mōte sācto

tuo. ps Dñe qs hab. Caro me a reqescet
in spe. ps Cõserua. In ij. no. ctu. an In loco pascue ibi
me collocauit ps Dñs regit Credo videre
bona domini in terra viuentium. Dñs illũ.
Domine abstraxisti ab inferis animam
meã. Exaltabo. In iij no. ctu. ant. Deus adiuua me et
domin⁹ susceptor est anime mee. De⁹ in noĩe
Sana domine aĩam meã quia peccaui

tibi. Beat⁹ q̄ ītel. In pace factus est locus
e ius ⁊ in si on habita tio eius. ℣ Not⁹ ī iud.
Cetera vt ī seq.
Cōm vig.
Inuitatoriū.
Regem cui omnia viuunt. Venite a
doremus.
In p̄mo noc. añt.
Dirige domine de
us meus in ꝯspectu tuo viam meā. ℣ Verba m.
Conuertere domine ⁊ eripe animam
meā quoniā non est in morte qui memor
sit tui. añ Dñe ne ī fur. Ne quando rapiat

vt leo animã meam dũ nõ est qui redimat
℟ A porta iferi
℟ E rue dñe ec
neqꝫ qui saluũ faciat. ℣ Dñe deꝰ meꝰ. ℟ j.
Credo quod redemptor meus
vi uit et in nouissimo di e de terra sur
re cturus sũ. Et in carne me a vide
bo deum saluato rem me
um. ℣ Quẽ visurus sum ego i
pse et non ali us, et oculi mei con spe

cturi sunt. Etiã ℟ Qui Lazarum
resuscita sti de monumento feti
dum. Tu eis do mine dona requi em
z locũ indul genti e. ℣ Qui ven
turus es iudicare viuos z mor
tuos z secu lũ per ignem. Tu e. ℟
Domi ne q̃ndo vene ris iudica
re ter ram v bi me abscon dam

a vul tu irę tu ę. Quia pec caui

nimis in vita me a ℣. Cōmis

sa mea domine pauesco ⁊ ante te e

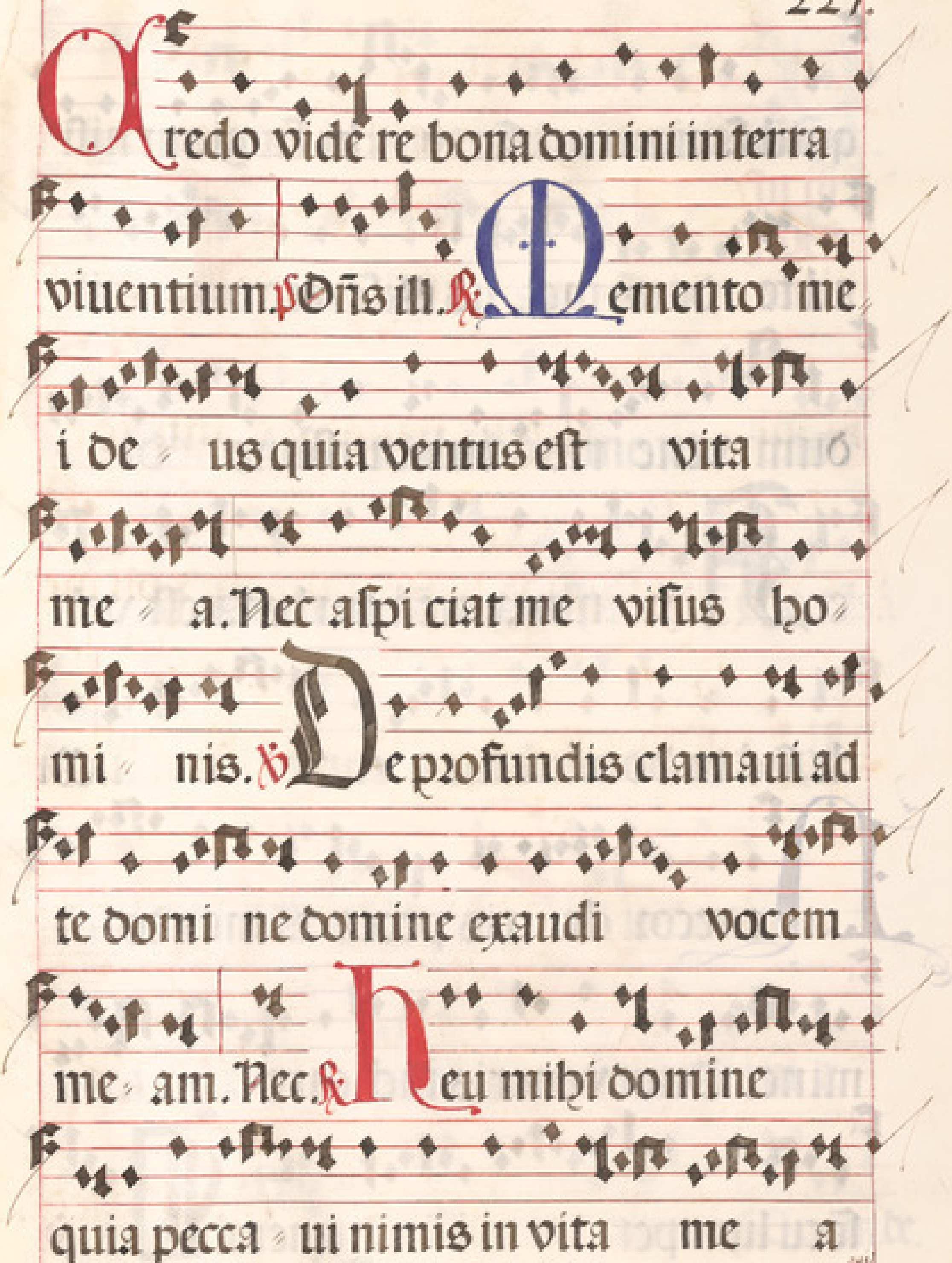
ru be sco dum ve neris iudicare noli me

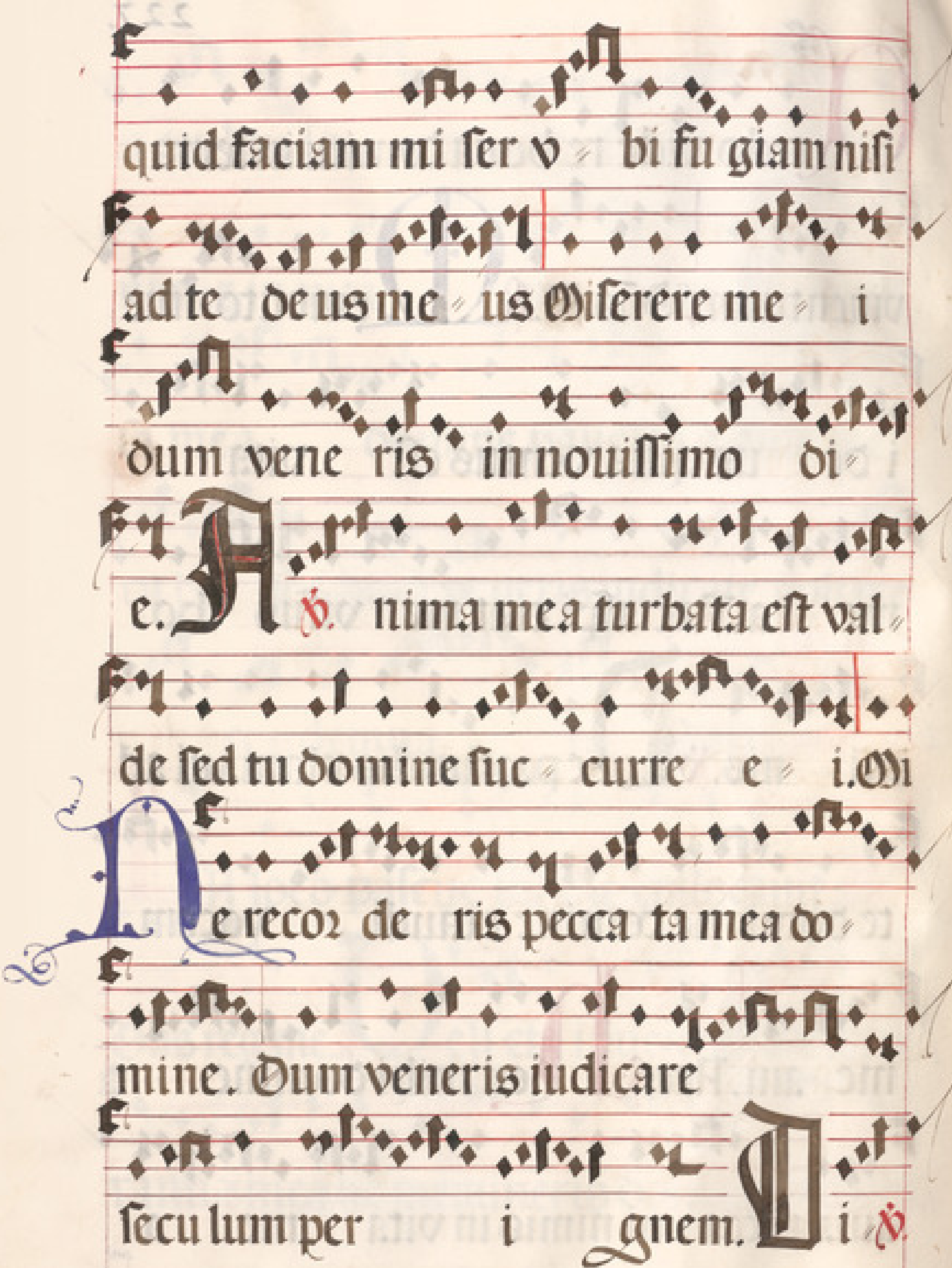
condemna re. Quia. In ij. noct. anti

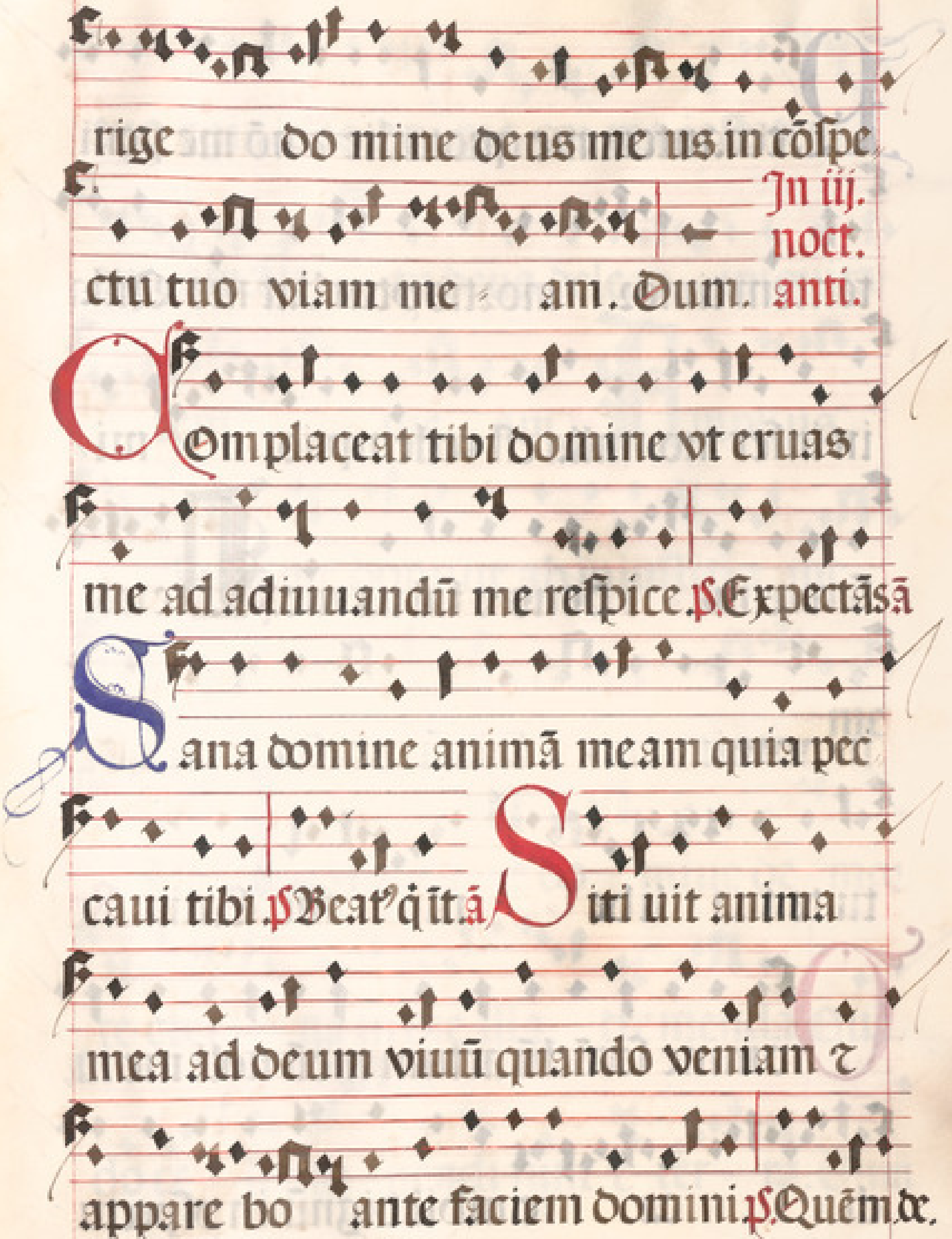
IN loco pascuę ibi me collocauit. ps.

Dñs reg. me. a. Deli cta iuuentutis meę ⁊ igno

rantias meas ne memineris domine. ps. Ad te d. l.

Credo vide re bona domini in terra
viuentium. ℣ Dñs ill. ℟ Memento me
i de us quia ventus est vita
me a. Nec aspi ciat me visus ho
mi nis. ℣ De profundis clamaui ad
te domi ne domine exaudi vocem
me am. Nec. ℟ Heu mihi domine
quia pecca ui nimis in vita me a

quid faciam mi ser v bi fu giam nisi
ad te de us me us Miserere me i
dum vene ris in nouissimo di
e. A ℣. nima mea turbata est val
de sed tu domine suc curre e i. Mi
Ne recor de ris pecca ta mea do
mine. Dum veneris iudicare
secu lum per i gnem. Di ℣.

rige do mine deus me us in cõspe
ctu tuo viam me am. Dum.
In iij. noct. anti.
Complaceat tibi domine vt eruas
me ad adiuuandũ me respice. ℣. Expectãsã
Sana domine animã meam quia pec
caui tibi. ℣. Beat' q̃ itã. Sitiuit anima
mea ad deum viuũ quando veniam et
appare bo ante faciem domini. ℣. Quẽm de.

Peccantem me quottidie ⁊ nō me peni

tentem timor mortis ꝯturbat me. Quia

in infer no nulla est redemptio mi

serere me i deus ⁊ salua me. ℣ Deus

in nomine tuo saluū me fac ⁊ in vir

tu te tua li be ra me. Quia. ℟

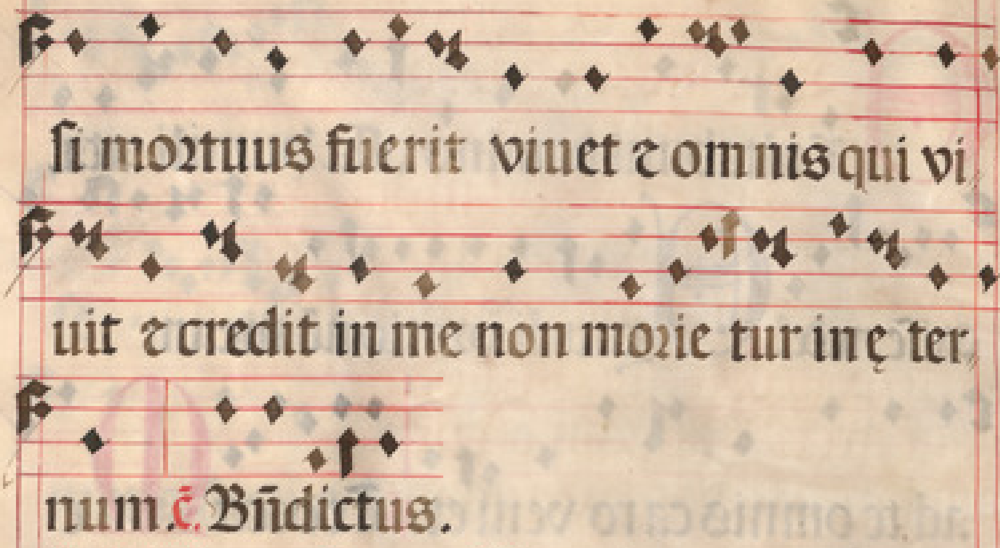
Domine secūdū actum meū noli me iu

di ca re nihil dignū in ꝯspectu

tuo egi i deo de pre cor ma iestatem
tu am. Ut tu deus deleas iniquita
tem me am. ℣ Amplius
laua me domine ab iniustitia me
a et a delicto me o munda me
Ut. ℟ Libe ra me do mine de mor
te eter na in die illa tremenda. Quā
do ce li mo uendi sunt et ter ra. Dum

ve nie ris iudica re
se culum per i gnem. Tre ℣
mens factus sum ego ⁊ ti meo dum di
scussio venerit atque ventu ra i ra. Quã ℣
Dies illa dies i rę calamitatis ⁊ mi
seri ę dies magna ⁊ a mara valde. Dum ℣
Requiem ęternam do na eis domine
⁊ lux perpetu a lu ce at e is. Libe. Laudes.

Exultabunt domino ossa humili ata.
Misē. m. deꝰ. A Exaudi dn̄e oratio nē meam
ad te omnis ca ro veni et. Ps Te decet. Me
susce pit dextera tua domine. Ps Deus deꝰ. A
A porta infe ri erue domine a nimam
meam. Ps Ego dixi. A Omnis spiritus lau
det dominum. Ps Lau. do. de. Ad Benedicꝰ ant. Ego sum
resurre ctio et vi ta qui cre dit in me etiam

R. P. F. Ioannis Dominici Heß Ord. Minor. & Concionatoris
Salisburgensis in præsens opus Elegia.

Hoc decimo Dauid conscripsit mense volumen 1584.
Aichlerus celeris dexteritate manus.
Conscripto adiecit varias hinc inde figuras
Werlinus celebri Zeusidis arte potens.
Panthaleon tandem id compegit Straubius apte
Vt fieret plenum laudis & artis opus.
His tribus ergo viris, qui regnat trinus & vnus
Premia compenset non peritura Deus.

Eiusdem Tetrastichon superiori correspondens.

Dic age cur vnum tres perfecere volumen
Tres inquam digni perpete laude viri?
In promptu causa est. Triadem veneramur in vno
Numine, & hanc vnū credimus esse Deum.
Hinc diuina viros sibi tres Sapientia legit
Vnum perficerent qui pietate librum.
In quo, dum vasti perstabit machina mundi
Vnus laudetur tergeminusq. Deus.

In festo Corporis Chri.

DEus iudicij dñs: beati omnes qui expectant eum. Populus enim Sion habitabit in Ierlm: plorans nequaq̃ plorabis. miserans miserebitur tui. Ad vocem clamoris tui statim vt audierit: respondebit tibi. Et dabit vobis dñs panẽ arctũ ⁊ aquam breuem: ⁊ non faciet auolare a te vltra doctorem tuũ. Et erunt oculi tui videntes ꝑceptorem tuum: ⁊ aures tue audient verbum post tergũ monentis. Hec est via ambulate in ea: ⁊ non declinetis neq₃ ad dextram neq₃ ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptiliũ argenti tui: ⁊ vestimentum conflatilis auri tui. Et disperges ea sicut immunditiam menstruate: egredere dices ei. Gloria patri. Can: xv.

ET dabitur pluuia semini tuo, vbicũq₃ seminaueris in terra: ⁊ panis frugum terre erit vberrimus ⁊ pinguis. Pascetur in possessione tua in die illo: agnus spatiose. Et tauri tui ⁊ pulli asinor qui operantur terram: commistum migma comedent sicut in area ventilatũ est. Et erunt super omnem montem excel

sum: et sup omnē collem eleuatum riui currentiū aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint turres. Et erit lux lune sicut lux solis: et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum. In die qua alligauerit dominus vulnus populi sui: et percussuram plage eius sanauerit. Gloria. Ca: 3.

Iurauit dominus in dextera sua: et in brachio fortitudinis sue. Si dedero triticum tuum vltra cibum inimicis tuis: et si biberint filij alieni vinū tuū. in quo laborasti. Quia qui congregāt illud, comedent et laudabunt dn̄m: et qui comportant illud bibent in atrijs sanctis meis. Transite transite p portas pparate viam populo, planum facite iter eligite lapides: et eleuate signum ad populos. Gloria patri.

In Dedicati: Eccle. Cant: 1.

Benedicite dn̄m omnes electi eius: agite dies letitie et confitemini illi. Ierusalem ciuitas dei: castigauit te dn̄s in operibus manuum tuarū. Confitere domino in bonis tuis: et benedic deum seculorum, vt reedificet in te tabernaculum suum. Et re

uocet ad te omnes captiuos: et gaudeas in omnia secula seculorum. Luce splendida fulgebis: et omnes fines terre adorabunt te. Nationes ex longinquo ad te venient: et munera deferentes adorabunt in te dominum. Et terram tuam in sanctificationem habebunt: nomen enim magnum inuocabunt te. Maledicti erunt qui contempserint te: et condemnati erunt omnes qui blasphemauerint te: benedictique erunt qui edificauerint te. Tu autem letaberis in filijs tuis: quoniam omnes benedicentur, et congregabuntur ad dominum. Gloria patri.

Cant: 2m.

Erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini: in vertice montium. Et eleuabitur super colles: et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt populi multi et dicent; venite et ascendamus ad montem domini et ad domum dei Jacob. Et docebit nos vias suas: et ambulabimus in semitis eius. Quia de sion exibit lex: et verbum domini de Jerusalem. Gloria patri.

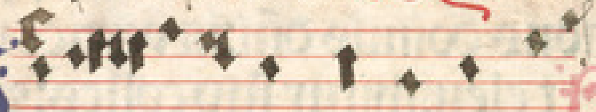
Cant: 3m.

Audite verbum domini omnis Juda: qui ingredimini per portas has vt adoretis dominum. Hec dicit dominus exercituum: deus Israel.

In Dedic: Eccle.

Bonas facite vias vestras ⁊ studia vestra: ⁊ habitabo vobiscum in loco isto. Nolite cō-
fidere in verbis mendacy dicentes: templuꝫ
domini templum domini templū domini est.
Quoniā si bene direxeritis vias vestras: ⁊
studia vestra. Si feceritis iudicium inter vi-
rum ⁊ proximum eius: aduene ⁊ pupillo ⁊ vi-
due non feceritis calumniam. Nec sangui-
nem innocentem effuderitis in loco hoc: ⁊ p̄
deos alienos non ambulaueritis in malum
vobismetipsis. Habitabo vobiscū in loco i-
sto: in terra quam dedi patribus vestris a se-
culo ⁊ vsqꝫ in seculum. Gloria.

In festo S. M. Magdal: ad Ves: hyī:

Pater superni luminis cū

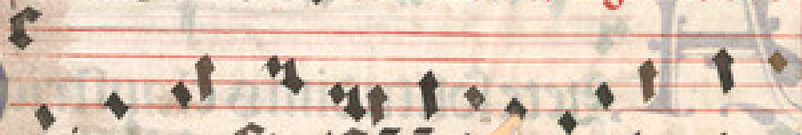
Magdalenā respicis flāmas amoris excitas

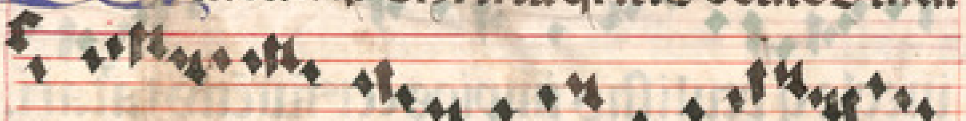
Amore currit
saucia pedes bea-
gelu qꝫ soluis pectoris. tos vngere. laua-
re fletu tergere comis ⁊ ore lambere. Ad-
stare non timet cruci sepulchro inheret anxia

truces & nec horret milites pellit timorē cha-
ritas. O vera Christe charitas tu nostra pur-
ga crimina. tu corda reple grā tu redde celi
premia. Deo pr̄i sit glā. Ad Nocturnum.

Nardo maria pistico unxit beatos dn̄i
pedes rigando lacrymis & detergē-
do crinibus. Honor decus imperi-
um sit Trinitati unice. pr̄i nato paraclito p in-
finita secula. Amen. In fes: Trāsfigur: ad ves:

Quicunque Christū q̄ritis oculos in al-

tū tol lite illic licebit visere signū pēnis glōe.
Illustre quoddam cernimus quod nesciat finem
pati: sublime celsum interminū antiquius ce-
lo & chao. Hic ille rex est gentium populi-
que rex iudaici: pmissus abrahe patri eiusque i-
cuum semini. Hunc & pphetis testibus
ysdemque signatoribus: testator & pr̄ iubet
audire nos & credere. Gloria tibi domi-
ne qui apparuisti hodie: cum patre & sc̄to
spiritu in sempiterna sc̄la. Ad Laudes.

Himni.

Amor Iesu dulcissime quando cor nostrum visitas, pellis mentis caliginē et nos reples dulcedine. Quā felix ē quē satias consors paterne dextere, tu vere lumē patrie qđ oēꝫ sensū superat. Splēdor paterne glorie incomꝑhēsa bonitas: amoris tui copiam da nob' ꝑ ꝑsentiam. Gloria tibi dñe.

In fest: oīuꝫ SS. Monachoꝝ ad vīas.

Avete solitudinis claustriqꝫ mi te

incole q ꝑtulistis impios cer⁹ furētis tartari. Gemmas et auri pondera et dignitatū culmina: calcastis et fedissima q̄ mund⁹ offert gaudia. Vobis olus cibaria fuere vl' legumina: potumqꝫ lympha ꝑbuit humusqꝫ dura lectulū. Vixistis inter aspides seuisqꝫ cū draconib⁹: portenta nec teterrima vos terruere demonū. Reb⁹ ꝑcul mortalib⁹ mens auolabat feruida: diuiniqꝫ iūcta cetui herebat inter sydera. Summo parēti celitū magnoqꝫ pli virginis: scto sp parac: sit sūma la⁹ et gl'a.

Sapientia edificauit sibi domū: excidit columnas septem. Immolauit victimas suas: miscuit vinū et pposuit mensā suā. Misit ancillas suas vt vocarent ad arcē: et ad mœnia ciuitatis. Si quis est paruulus veniat ad me: et insipientibus locuta est. Venite comedite panē meū: et bibite vinū quod miscui vobis. Relinquite infantiam et viuite: et ambulate per vias prudentie. Principium sapientie timor dñi: et scientia sctōꝝ prudentia. Per me enim multiplicabuntur dies tui: et addentur tibi anni vite. Si sapiens fueris tibimetipsi eris: si autē illusor solus portabis malū. Gloria.

Cant. 2.

Audite verbū dñi gentes: et annūtiate in insulis que pcul sunt et dicite. Qui dispersit Israel ꝯgregabit eū: et custodiet eū sicut pastor gregē suū. Redemit enim dns Iacob: et liberauit eū de manu potentioris. Et venient et laudabūt in monte Sion: et ꝯfluent ad bona dñi. Sup frumēto et vino et oleo: et fœtu pecoꝝ et armētorū. Eritqꝫ aīa eoꝝ quasi hortus irriguus: et vltra non esurient. Tunc letabitur virgo in choro: iuuenes et senes simul. Et ꝯuertā luctū eoꝝ in

gaudiũ: ⁊ ꝯsolabor eos ⁊ lætificabo a do-
lore suo. Et inebriabo aīam sacerdotum pin
guedine: ⁊ populꝰ meꝰ in bonis meis adimple
bitur ait dñs. Gra.

Angeloꝝ esca nutriuisti populũ tuũ: ⁊
paratũ panē de celo ꝑstitisti illis sine
labore. Omne delectamentũ in se habē
tē: ⁊ oīs saporis suauitatē. Substantia enim
tua dulcedinē tuā: quā in filios habes ostende
bas. Et deseruiens vniuscuiusqꝫ volũtati: ad
quod quisqꝫ volebat ꝯuertebat. Et scirent filij
tui quos dilexisti dñe: quoniā nō natiuitatis
fructꝰ pascunt hōīes sed sermo tuꝰ hos qui
in te crediderint ꝯseruat. Ingrati enim spes
tanqꝫ hybernalis glacies tabescet: ⁊ disperiet
tanqꝫ aqua superuacua. Magna sunt enim
iudicia tua dñe ⁊ inenarrabilia verba tua:
propter hoc indisciplinate aīe errauerũt. Gra.

Le 9 Janvier 1895